

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันจันทร์ที่ ๒๕ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๘
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุม ๑๘๓ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ บัดนี้ท่านสมาชิกฯ ได้มาประชุม
กันพร้อมเพรียงแล้วนะครับ ผมขอเปิดประชุมนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

เรื่องที่ ๑ รับทราบพระบรมราชโองการประกาศแต่งตั้งผู้ตรวจการแผ่นดิน
ของรัฐสภา ขอเชิญท่านสมาชิกฯ โปรดยืนขึ้นเพื่อรับฟังพระบรมราชโองการ
(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนขึ้นเพื่อรับฟัง
พระบรมราชโองการ)

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขาธิการ

นางสุวิมล ภูมิสิงหราช (เลขาธิการวุฒิสภา) :

ประธานวุฒิสภา : เชิญนั่งครับ เรื่องที่ ๒ รับทราบเรื่องสมาชิกวุฒิสภา ถึงแก่นิจกรรม ด้วย พลเอก พนม จินะวิจารณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุโขทัย ได้ถึงแก่นิจกรรม เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๘ ด้วยสาเหตุติดเชื้อในกระแสโลหิต เป็นเหตุให้สมาชิกภาพของ พลเอก พนม จินะวิจารณ์ สิ้นสุดลง ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๓ (๒) ขอเชิญท่านสมาชิกฯ โปรดขึ้นขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยแก่ผู้ถึงแก่นิจกรรม ๑ นาที ครับ

(สมาชิกวุฒิสภาและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ขึ้นเพื่อแสดงความไว้อาลัยเป็นเวลา ๑ นาที)

ประธานวุฒิสภา : เชิญนั่งครับ สำหรับเรื่องนี้นะครับ วันนี้จะมีพิธีพระราชทานน้ำหลวงอาบศพ เวลา ๑๗.๐๐ นาฬิกา และพิธีสวดพระอภิธรรมศพ ในพระบรมราชานุเคราะห์ตั้งแต่วันที่ ๒๕ - ๓๑ สิงหาคม และกำหนดสวดพระอภิธรรมตั้งแต่วันที่ ๑ - ๔ กันยายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ณ ศาลา ๕ วัดโสมนัสวิหาร กรุงเทพมหานคร สำหรับสมาชิกวุฒิสภาจะเป็นเจ้าภาพในการสวดพระอภิธรรม ในวันพฤหัสบดีที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๘ เวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา ฉะนั้นวันนี้ก็เชิญชวนท่านสมาชิกฯ ได้ไปร่วมพิธีพระราชทานน้ำหลวงอาบศพนะครับ เรียนให้ท่านสมาชิกฯ พวกเราเองก็ทำงานกันมา ๕ ปีเศษแล้ว ท่านสมาชิกฯ ของเราก็ด้วยเหตุสุดวิสัยหรือด้วยเคราะห์กรรมต่าง ๆ พวกเราเองก็ถึงคราวท่านสมาชิกฯ ได้จากเราไป แต่อย่างไรก็ตาม ขอให้พวกเราทุกคนได้ตั้งจิตอธิษฐานแล้วก็รักษาสุขภาพกันให้เข้มแข็งตลอดเวลาครับ

ต่อไปเรื่องที่ ๓ รับทราบเหตุขัดข้องที่ไม่อาจจะบรรจุกระทู้ถามเข้าระเบียบวาระของการประชุมได้นะครับ

กระทู้ถามที่ ๑ กระทู้ถาม เรื่อง นโยบายการพัฒนาภาคเหนือตอนล่างของ พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ ตั้งกระทู้ถาม ถาพนายกรัฐมนตรี

กระทู้ถามที่ ๒ เรื่องการเสริมสร้างวัฒนธรรมความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ให้มีความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนของท่าน ร้อยตำรวจโท เซาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมนะครับ

ทั้ง ๒ เรื่องนี้รอการบรรจุกระทู้อยู่ เนื่องจากว่ามีกระทู้ที่บรรจุไว้ก่อนหน้านี้เป็นจำนวนมากนะครับ จึงขอแจ้งให้ทั้ง ๒ ท่านได้ทราบนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นเรื่องด่วน เนื่องจากเมื่อวันศุกร์ที่แล้ว คือวันที่ ๒๖ สิงหาคม ที่ประชุมได้พิจารณาพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ยังไม่แล้วเสร็จนะครับ ยังคงเหลือท่านสมาชิก ๆ ที่จะต้องอภิปรายโดยมติของที่ประชุมเมื่อวันศุกร์ เหลืออยู่ ๑๑ ท่านด้วยกันนะครับ แล้วก็ที่ประชุมได้ขอมติที่ประชุมว่าให้อภิปรายให้เสร็จ ๑๑ ท่าน แต่ทำไมขยายเวลาให้ท่านอื่นอีกนะครับ เนื่องจากว่าวันนี้มันเราจะต้องมีเวลาในการที่จะทำงานอีก ๒ วาระ ซึ่งค้างมาจากคราวที่แล้ว ผมก็เห็นใจท่านสมาชิก ๆ นะครับ ก่อนจะเข้าวาระเชิญท่าน พลตรี มนูญกฤต เชิญครับ วาระเรื่องด่วนนะครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : กราบเรียน ฯพณฯ ประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผมเคารพในมติที่ประชุมที่ได้ลงไปแล้ว เหลือชื่อผู้ที่ต้องอภิปราย นะครับ แต่กระผมถูกตักชื่อด้วยเหตุบังเอิญ และผมก็ได้ประสานกับผู้ขอมติไปแล้ว ให้กราบเรียนท่านประธาน ฯ ครับ ขออนุญาตครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านถวิล ไพรสณฑ์ ครับ เชิญครับ

นายถวิล ไพรสณฑ์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน ฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสณฑ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมเองเป็นคนไม่ค่อยได้พูดอยู่แล้วนะครับ และคิดว่าอยากจะพูดเรื่องนี้ แต่คืนวันนั้นผมเห็นว่ามี การต่อคิว

กันยาวก็เลยไม่ได้ต่อคิวด้วย ก็ขออนุญาตท่านประธานฯ เป็นกรณีพิเศษครับ ผมเองคงใช้เวลาประมาณ ๔ - ๕ นาที เท่านั้นเองครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมกำลังจะพิจารณาอยู่นะครับ

เชิญท่านอนุทูล เชิญครับ

ร้อยตรี อนุทูล สุภาไชยกิจ (พิทลุง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างสูง กระผม ร้อยตรี อนุทูล สุภาไชยกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพิทลุง ผมเคารพในมติเช่นเดียวกันนะครับ กรณีการอภิปรายพระราชกำหนดคณะครับ

ก็เนื่องจากว่าผมก็ได้ฟังการอภิปรายของเพื่อนสมาชิกฯ มาแล้ว เมื่อวันศุกร์ ๓๔ ท่าน และเหลืออีก ๑๑ ท่านในวันนี้ครับ เนื่องจากผมเองนั้นมีประสบการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้และเป็นปลัดอำเภอถึงรองผู้ว่าฯ และผู้ว่าราชการจังหวัดถึง ๑๒ ปี

นึกว่าถ้าผมไม่ได้อภิปรายเสียบ้างสักนิดนะครับ ก็รู้สึกว่าจะขาดความรับผิดชอบ เพราะฉะนั้นถ้าขอความกรุณาท่านประธานฯ ขอเวลาไม่เกิน ๑๕ นาที ในฐานะผู้มีประสบการณ์ในการรับราชการอยู่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ถึง ๑๒ ปี ถ้าท่านประธานฯ กรุณาให้ไม่เกิน ๑๕ นาที ผมก็ขอกราบขอบคุณมาก แต่ทั้งนี้ทั้งนี้แล้วอยู่ในดุลพินิจของท่านประธานฯ ผมเคารพในท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอขอบคุณท่าน ร้อยตรี อนุทูล อีก ๒ ท่าน เดี่ยวผมถามก่อนนะครับ เชิญท่านอุบลแล้วก็ท่านเสรีครับ เชิญท่านอุบลครับ

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม อุบล เอื้อศรี นะครับ เมื่อวันที่ ๒๖ นี้ กระผมได้ลงชื่อไว้ด้วยไม่ทราบว่าผมจะมีโอกาสพูดในวันนี้ด้วยหรือเปล่าครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ท่านอุบลพอดีเมื่อวันศุกร์มีชื่อท่านอยู่ แต่ว่าพักคิดท่านอาจจะออกไปธุระเขาก็เลยต้องอ่านข้ามชื่อไป แต่จะพิจารณาครับ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ
ครับ ผมว่าวันศุกร์ที่เราเห็นฟ้องต้องกันนี้นะครับ เพราะว่าคดีก็แล้ว แล้วท่านอาจารย์
แก้วสรร ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านก็เห็นว่าถ้าวันนี้เราก็คงไม่น่าจะอภิปรายเกินกว่า
ที่แจ้งชื่อไว้ นะครับ แต่พอมาฟังเสียงสมาชิกฯ นี้นะครับ ท่านประธานฯ ครับ
ผมขออนุญาตปรึกษาท่านประธานฯ ด้วยนะครับว่า เรื่อง พ.ร.ก. นั้นเป็นเรื่องสำคัญ
ของบ้านเมืองนะครับ แล้วท่านที่ขอวันนั้นท่านได้รับการปฏิเสธไป อย่างเช่น
ท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ ถ้าเป็นไปได้ในเมื่อสมาชิกฯ ขอที่จะอภิปราย แล้วจริง ๆ
วาระในวันนี้มีครบทั้งวัน แต่เท่าที่ฟังท่านประธานฯ ท่านก็เลื่อนกระทู้อไปแล้ว
เพราะฉะนั้นเวลานี้นะครับผมคิดว่าเรามีพอกับการที่จะพูดถึงพระราชกำหนด ซึ่งถือว่าเป็น
เป็นเรื่องสำคัญของบ้านเมือง น่าจะฟังอย่างกว้างขวาง ก็ขออนุญาตท่านประธานฯ
นี้นะครับ ให้ท่านที่เสนอชื่อแจ้งท่านประธานฯ อีกสักครั้งหนึ่ง แล้วก็ให้อภิปรายกัน
อย่างเต็มที่ อย่างที่ท่านประธานฯ ได้ตั้งแนวทางไว้ ท่านประสิทธิ์ที่ขอไปคราวที่แล้ว
ก็ให้ท่านพูดด้วย ผมว่างานในสภาที่จะเดินได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็ขอความกรุณา
ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ขอขอบคุณท่านเสรี ผมได้ปรึกษา
ท่านรองประธานฯ ทั้งสองแล้วนะครับ ว่าเรื่องพระราชกำหนดวันศุกร์เราได้อภิปรายกัน
อย่างเต็มที่ เสร็จแล้วหลายท่านก็อ่อนเพลียกัน ต้องยอมรับว่าเราทำงานกันถึง ๔ ทุ่มกว่า
ก็เวลาพอสมควร มติที่ประชุมถึงให้เลื่อนออกมาวันนี้ ฉะนั้นเราได้วินิจฉัยแล้วนะครับ
ผมขอเพิ่มจำนวนผู้อภิปรายตามที่ท่านร้องขอ เพราะว่าเราจะได้อภิปรายให้ทั่วถึง
ในหลายประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ยังอาจจะไม่ได้ฟัง หรือว่าหลายท่านที่ยังไม่ได้พูด จะได้
เป็นประโยชน์ต่อการบริหารราชการแผ่นดินนะครับ ผมขอเวลาลดลงหน่อยได้ไหมครับ
เพราะว่าถ้าเพิ่มเข้าไปอีกนับจำนวนสักครูนี้นะครับ จาก ๑๑ คน ก็จะเป็น ๑๖ คน ขอเวลา
ลดลงจาก ๒๕ นาที มาให้น้อยกว่านั้นหน่อยได้ไหมครับ ๑๕ นาที จะสั้นไปไหมครับ
ถ้า ๑๕ นาทีนี้ บ่าย ๓ โมงถึงจะเสร็จนะครับ เพราะว่า ๑๖ คน ครับ อีก ๒ เรื่องเรายัง
ไม่ได้ทำเลย คือ เรื่องตั้งกรมมาธิการตรวจสอบประวัติกรรมการ ป.ป.ช. แล้วก็ตั้ง

กรรมการของกรรมการของสภาเราเอง ขอเวลาที่แล้วกันนะครับ เป็นลดเวลา
ลงหน่อย ๑๕ นาที ซื่อที่จะอภิปรายนะครับ

๑. ท่านประเกียรติ นาสิมมา
๒. ท่านวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
๓. ท่านไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ
๔. ท่านสมเกียรติ ศรีลัมพ์
๕. ท่านมาลีรัตน์ แก้วก่า
๖. ท่านเดือนใจ ศีเทศน์
๗. ท่านไสว พราหมณี
๘. พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงกา
๙. ท่านโสภณ สุภาพงษ์
๑๐. ท่านเกษม มาลัยศรี
๑๑. ท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์
๑๒. ท่าน พลตรี มนูญกฤต รูปขจร
๑๓. ท่านถวิล ไพรสณฑ์
๑๔. ท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์
๑๕. ท่าน ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ
๑๖. ท่านอุบล เอื้อศรี
๑๗. ท่านปราโมทย์ ไพชนม์

มีอีกใหม่ครับในที่ประชุมที่จะแสดงความจำนงครับ ๑๗ คน ที่ท่าน
ปราโมทย์ ไพชนม์ สูดท้ายนะครับ เชิญท่านประเกียรติ นาสิมมา ถ้าพร้อมแล้วเชิญครับ

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม
ประเกียรติ นาสิมมา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดร้อยเอ็ด ขอขอบคุณที่ท่านประธานฯ ได้ให้เวลา
ผมได้อภิปรายพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
ซึ่งจะเป็นการอภิปรายเพื่อรับรองพระราชกำหนด เมื่อรับรองแล้วก็จะใช้ได้เสมือน

พระราชบัญญัติ ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องพูดจากัน เมื่อ ได้มีการออกพระราชกำหนดฉบับดังกล่าวปรากฏว่ามีคนออกมาวิจารณ์ในเรื่องสิทธิเสรีภาพ มีคนออกมาพูดถึงเรื่อง การขัดรัฐธรรมนูญอยู่มากมาย-----

ผมอยากจะขอกราบเรียนท่านประธานฯ ท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติที่อยู่ในห้องประชุม และผ่านไปยังประชาชนผู้ที่รับฟังการประชุมอยู่ในขณะนี้ว่า การได้มาซึ่งระบอบประชาธิปไตยของไทยนั้น แม่แบบมาจากประเทศอังกฤษ คนที่มีระบอบประชาธิปไตยที่จริงจัง วิธีคิดของเขาเป็นวิธีคิดในเชิงระบบ ส่วนประเทศไทยของเราไม่ได้ปกครองในระบอบประชาธิปไตยมาก่อน แต่เรามีธิปไตย ซึ่งวิธีคิดของเราอยู่ในลักษณะของปัจเจก เพราะฉะนั้นในการคิดในเรื่องสิทธิเสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย จึงเป็นการคิดไปคนละแนวกับดั้งเดิม เราจะคิดถึงปัจเจกมากกว่าคิดในเชิงระบบ เพราะฉะนั้นเมื่อมีประกาศพระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาในแนวคิดจึงสร้างความสับสนให้กับระบอบประชาธิปไตย ผมอยากจะกราบเรียนว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีบัญญัติข้อความถึงสถานการณ์สำคัญ ๆ อยู่ ๓ สถานการณ์ด้วยกัน คือในสถานการณ์สงครามและการรบ คือสถานการณ์ที่ ๑ สถานการณ์ที่ ๒ ก็คือ สถานการณ์ในสภาวะฉุกเฉิน สถานการณ์ที่ ๓ คือ สถานการณ์ในการประกาศใช้กฎอัยการศึก ถ้าหากว่าเราคิดในเชิงระบบแล้ว เราจะเห็นว่า สิทธิเสรีภาพของคนมีอยู่ ๓ ระดับ ลำดับที่ ๑ เราก็ควรจะต้องให้กับรัฐ กับประเทศ ลำดับที่ ๒ ให้กับกลุ่มชนหรือชนชาติ ลำดับที่ ๓ จึงเป็นสิทธิของส่วนตน ผมชอบใจที่ประเทศอังกฤษได้สำรวจความคิดเห็นของประชาชน เมื่อครั้งที่รัฐบาลขอจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน เพื่อปราบปรามผู้ก่อการร้ายที่จะเกิดขึ้นในประเทศอังกฤษเมื่อเร็ว ๆ นี้ครับ ประชาชนในประเทศอังกฤษเกินกว่า ๗๐ เปอร์เซ็นต์ ยอมสละสิทธิส่วนบุคคล ส่วนตนให้กับรัฐบาล เพื่อที่จะได้ไปป้องกันประเทศ เพื่อป้องกันประชาชนส่วนรวมของเขาให้เกิดความผาสุกให้อยู่เย็นเป็นสุข นี่ละคือสิ่งที่มาที่ผมอยากจะกราบเรียนว่า หลักคิดและวิธีคิด ถ้าเราคิดอย่างถูกต้อง อย่างมีระบบ เราก็จะคำนึงถึงส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ในพระราชกำหนดฉบับนี้จะมีหลายมาตราทีเดียว ที่หลายคน รวมทั้งนักวิชาการ รวมทั้งอาจารย์ในมหาวิทยาลัยออกมาพูดกันว่า ขัดรัฐธรรมนูญบ้าง จำกัดสิทธิของประชาชนบ้าง ถ้าหากว่าท่านทั้งหลายเหล่านั้นได้คิดในเชิงระบบ ไม่ได้คิดในเชิงปัจเจกแล้ว ท่านจะมองเห็นว่า พระราชกำหนดฉบับนี้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ คือรัฐธรรมนูญผมได้กราบเรียนไปแล้วว่า ในภาวะสงคราม ในสถานการณ์การรบ เน้นอนสิทธิของ

ประชาชน แม้กระทั่งสิทธิของชุมชน กลุ่มชน ชนชาติยังต้องถูกจำกัดเลย ในสถานะ
ฉุกเฉินนี้ก็เหมือนกัน แน่แน่นอนต้องจำกัดสิทธิ ไม่อย่างนั้นแล้วขจัดปัดเป่าเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้นนั้น ไม่ได้ รวมทั้งการประกาศภาวะสงคราม ผมเองอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า
ในพระราชกำหนดฉบับนี้ ผมขออภิปรายในลักษณะขอให้การสนับสนุน ด้วยเหตุผล
ดังที่ผมจะได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ ดังต่อไปนี้ครับ ดังที่ผมได้กราบเรียน
เบื้องต้นว่า ทุกประเทศย่อมมีเหตุคับขัน ย่อมมีภาวะฉุกเฉิน รัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยของเราก็บัญญัติทำ ๆ นี้ไว้เช่นเดียวกัน -----

เพราะฉะนั้นสิ่งที่ออกพระราชกำหนดนี้ขึ้นมา ย่อมเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญอยู่แล้ว นั่นคือประการที่ ๑ รวมทั้งรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยกไม่ได้ อันนี้ก็เป็นเรื่องที่พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นเส้นทางที่จะนำไปป้องกันราชอาณาจักรได้ด้วยเช่นเดียวกัน ในความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนี้ ก็นับว่าเป็นสิ่งที่สอดคล้องตามความคิดเห็นของผมนะครับ

ส่วนในเรื่องที่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันหนักนั้นว่าเป็นการจำกัดสิทธิของปัจเจกหรือไม่ ผมได้กราบเรียนแล้วว่า ถ้าเราคิดในเชิงระบบแล้ว รัฐธรรมนูญฉบับนี้ไม่มีส่วนใดเลยที่จะไปจำกัดปัจเจก แต่เราต้องคิดอย่างมีระบบ อย่าไปคิดถึงในสิทธิส่วนตัวจนเกินไป

ทีนี้ในเรื่องต่อไปคือ ขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ มีพุดกันมาก ในมาตรา ๑๑ ก็พุดกันมาก ผมอยากจะขอกราบเรียนว่า เท่าที่ผมได้อ่านในมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนดฉบับนี้แล้ว ผมว่าเป็นเรื่องที่น่าเป็น ในเมื่อจะปิดป้องภัยอันตรายของเอกชน ของชุมชน ของประเทศแล้ว สิ่งเหล่านี้ควรจะต้องมี และควรจะต้องเป็นอำนาจที่จะต้องใช้อย่างเด็ดขาด ผมอยากจะกราบเรียนต่อไปว่า มีอีกมาตราหนึ่งซึ่งพุดกันมากก็คือ มาตรา ๑๖ เป็นเรื่องเอาวิธีการปฏิบัติราชการทางปกครอง รวมทั้งกระบวนการทางศาลปกครองนี้ โยนลงถึงขยะหรือไม่ ซึ่งมีการพุดกันอย่างหนาหู ผมเองขอกราบเรียนว่า ในภาวะฉุกเฉิน ในภาวะสงคราม ในสถานการณ์ทางการรบก็ดี อำนาจการใช้ของผู้บริหารราชการแผ่นดินนั้นต้องเด็ดขาด ถ้าอำนาจในคำสั่งไม่เด็ดขาดนั้นจะไม่สามารถที่จะปิดป้องภัยอันตรายออกจากสถานการณ์ที่กำลังเกิดเหตุฉุกเฉินนั้นได้ กล่าวคือผมอยากจะยกตัวอย่าง ถ้าหากว่าเกิดเป็นภาวะน้ำท่วม อุทกภัยอย่างร้ายแรง สมมุติว่าไหลมาท่วมประเทศไทยทั้งประเทศ แต่ถ้าหากว่าปล่อยไปตามธรรมชาติที่ไม่มีอะไรขัดขวาง น้ำก็จะไหลไป ภัยอันตรายก็จะเหือดหายไปในเวลาอันไม่ช้า แต่ถ้าหากว่ามีสิ่งขัดขวางทางน้ำจนเป็นเหตุให้เกิดอุทกภัยน้ำท่วมอย่างฉับพลันทันด่วน ผมขออนุญาตยกตัวอย่างแต่เป็นยกตัวอย่างในทางที่ดี ไม่กระทบกระเทือนอะไรหรอกครับ แต่ว่าอยากจะขอให้เห็นภาพพจน์ เนื่องจากว่าสถานที่ของท่านเป็นสถานที่ที่โด่งดังอยู่แล้ว แล้วก็อยากจะให้โด่งดังไปทั่วโลกด้วย เช่น โรงแรมดุสิตธานี ยกตัวอย่าง ต้องขอยกภัย เกิดภาวะน้ำท่วม

กรุงเทพมหานคร มีโรงแรมคูสิตธานีเท่านั้นที่ขวางกั้นทางน้ำอยู่ แล้วน้ำก็ท่วมฉับพลัน
ทำให้คนในกรุงเทพมหานครนี้จะต้องตายทั้งหมดภายใน ๓ ชั่วโมงต่อไปนี้
แต่ถ้าหากว่ามีการทำลายทางน้ำตรงนี้ไปเสีย คือทำลายโรงแรมคูสิตธานีนี้ไปเสีย ก็จะ
ทำให้คนกรุงเทพฯ ไม่ตาย ความสูญเสียชีวิต ความเสียหายในกรุงเทพมหานครก็จะบรรเทา
เบาบางลง -----

- ๖/๑

คำสั่งทางการปกครองหรือนายกรัฐมนตรี ถ้าอาศัยอำนาจตามพระราชกำหนดฉบับนี้ ก็สามารที่จะสั่งทำลายทันที ถ้าหากว่าคำสั่งนั้นยังยืนยันว่าเป็นคำสั่งทางปกครองแล้วนี้ แน่แน่นอนผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนคือเจ้าของ คือท่านคุณหญิงชนิดต์ ปิยะอุย ท่านต้องฟ้อง ศาลปกครองแน่นอน ขอให้เพิกถอนคำสั่งและขอคุ้มครองชั่วคราว ไม่ให้คำสั่งนี้ถูกปฏิบัติ อะไรเกิดขึ้นครับ หายนะทั่วกรุงเทพมหานครเกิดขึ้นแน่นอน เพราะฉะนั้นคำสั่งทาง ปกครองในเรื่องนี้จึงต้องถูกจำกัดครับ ต้องเป็นคำสั่งเด็ดขาด ต้องเป็นคำสั่งที่ใช้ได้ทันที เป็นคำสั่งที่จะต้องปฏิบัติทันทีด้วยเช่นเดียวกัน ทีนี้ถ้าหากเป็นอย่างนั้นแล้ว ถ้าไม่เขียน ข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๖ ไว้แล้วนี้ คำสั่งทางปกครองทั้งหลาย คำสั่งในการที่จะมาใช้ในการ ปฏิบัติในสถานการณ์ฉุกเฉินนี้จะต้องถูกศาลปกครองระงับยับยั้งทั้งหมดแน่นอน สถานการณ์ทุกอย่างย่อมไม่ใช่เรื่องฉุกเฉิน เป็นเรื่องที่คอนทราสต์ (Contrast) กัน เป็นเรื่องที่ ตรงกันข้ามกัน เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องบัญญัติมาตรา ๑๖ นี้ไว้ ทีนี้ต่อมาถ้าหากว่า บัญญัติมาตรา ๑๖ นี้ไว้แล้วนี้เป็น การเสียหายต่อเจ้าของ โรงแรมดุสิตธานีใหม่ ในกฎหมาย มาตรา ๑๗ ต่อไปเลยครับ ไม่เป็นการเสียหายต่อ โรงแรมดุสิตธานี แต่ถ้าคำสั่งนายกรัฐมนตรี ที่สั่งให้ทำลายโรงแรมดุสิตธานีที่ขวางทางน้ำอยู่นั้น แล้วทำให้เจ้าของ โรงแรมดุสิตธานี เสียหาย ยกตัวอย่าง ค่าเสียหายในการก่อสร้างของท่าน ๑,๐๐๐ ล้านบาท ค่าเสียหาย ในอนาคต ๒,๐๐๐ ล้านบาท ค่าเสียหายใด ๆ ที่ท่านจะได้รับ ท่านมีสิทธิเรียกร้องตาม มาตรา ๑๗ ครับ เรียกร้องที่ไหน เรียกร้องต่อศาลแพ่งได้ทันทีครับ ทีนี้ขอให้ดูให้ละเอียด นิดหนึ่งว่า ผู้ที่สั่งการนี้จะต้องรับผิดชอบเพียงใดตามมาตรา ๑๗ ผู้ที่สั่งการนี้ถ้าหากว่าสั่งการ โดยผิดพลาดก็ดี สั่งการ โดยเลือกปฏิบัติก็ดี ความจริงมีตั้งหลายโรงแรมที่ขัดขวางทางน้ำ แต่ทำไมถึงมาเลือกโรงแรมดุสิตธานี นี่คือการเลือกปฏิบัติ สั่งการ โดยเกินสมควรแก่เหตุก็ดี ส่วนเหล่านี้ถ้าหากว่าพิสูจน์ได้เช่นนั้น ผู้สั่งการต้องรับผิดชอบครับ ถ้ามีโทษทางอาญา มีโทษทางวินัย คนสั่งการต้องรับผิดชอบ นี่คือการคุ้มครองผู้บริโภค นี่แหละคือพระราชกำหนด ไม่ใช่ว่าเป็นเรื่องที่จะต้องตัดสิทธิหรือจำกัดสิทธิของคนได้รับความเสียหาย ไม่ได้รับ ความคุ้มครอง ไม่ใช่ ท่านยังมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายนี้ ทีนี้ในเรื่องที่ เกิดขึ้นในปัจจุบันนี้ก็คือการฆ่าตัดคอ การวางระเบิด คืออาจจะมีหลายแห่งทั่วไปนะครับ

แต่ชุมนุมหนาแน่นอยู่ที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ของเรา ซึ่งเป็นที่น่าวิตกของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตดินแดนทางโน้น ทุกคนที่อภิปราย ไม่ว่าจะเป็น ส.ส. ส.ว. ก็ตาม ที่ผ่านมานี้ พูดเป็นเสียงเดียวกันว่าไม่สามารถที่จะรู้เลยว่าใครเป็นคนทำ ขอประทานโทษผมเองนี่เป็นคนพูดที่จะต้องพูด ๒๕ นาที และคำพูดของผมก็เรียงลำดับมาเพื่อที่จะให้ได้ ๒๕ นาที พอท่านมาบอกว่าเอา ๑๕ นาที ผมก็เลยตั้งตัวไม่ทัน แต่ขออีกสักนิดหนึ่ง ผมขอสรุปตรงนี้หน่อยหนึ่ง พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นตะแกรงครับ ผมถือว่าเป็นตะแกรงร่อนคนชั่วออกจากคนดี เพราะขณะนี้กระบวนการในทางวิธีพิจารณาความอาญาปกติ ไม่สามารถที่จะทำการสอบสวนสืบสวน โดยระบบทางกฎหมายเพื่อที่จะเอาคนผิด ให้รู้ตัวคนผิด มาเพื่อดำเนินการลงโทษต่อไปได้ ทำให้ผู้กระทำความผิดนี้ได้ใจ ทำใหญ่ เอิกเกริกเบิกบาน คนตายก็เป็นใบไม้ร่วง ผมว่าพระราชกำหนดฉบับนี้มีแนวทาง เป็นหนทางเสมือนหนึ่งเป็นตะแกรงที่จะร่อนคนดีคนชั่วออกจากกัน กล่าวคือว่าการสอบสวนสืบสวนโดยวิธีพิจารณาความอาญานี้ไม่สามารถที่จะหาคนผิดมาลงโทษได้ทันที -----

แต่สิ่งที่จำเป็นที่สุดคือผู้ที่ใช้อำนาจในเรื่องข่าวกรอง ข่าวกรองนี้จะรู้เลยว่าใครกระทำความผิด แต่พยานหลักฐานเหล่านั้นไม่สามารถที่จะนำไปสู่คนคนนั้นได้เลยในทางอาญา เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราขังจีนใช้ประมวลกฎหมายอาญาธรรมดาหรือประมวลวิธีพิจารณาความอาญา การกำจัดเหตุที่เกิดขึ้นในทางใต้ไม่มีทางสำเร็จครับ แต่ผมได้อ่านพระราชกำหนดฉบับนี้โดยละเอียดแล้ว สามารถที่จะใช้ข่าวกรองเข้าไปสู่ตัวผู้กระทำความผิด สามารถที่จะไต่สวนสอบสวน หรือไต่ถาม สอบถามผู้กระทำความผิดจนเกิดพยานหลักฐานนำไปสู่กระบวนการตามประมวลกฎหมายอาญาได้ โดยวิธีการอย่างนี้ละครับ ผมเห็นว่าจะนำไปสู่การสร้างความสะดวกในชายแดนภาคใต้ หลายครั้งหลายคราที่เกิดขึ้น ไม่มีขบวนการไหนออกมาจับผิดชอบ มีเมื่อเข้าได้ฟังข่าว บอกว่า มีพูโล มีบีอาร์เอ็น (BRN) หรือบีเอ็นอาร์ (BNR) ออกมาประกาศความรับผิดชอบว่า ต่อสู้เพื่อแยกดินแดนใน ๓ จังหวัดภาคใต้บางส่วนไปให้มาเลเซีย รัฐบาลไทยโดยโฆษกรัฐบาลออกมาประกาศแล้วบอกว่าไม่เป็นความจริง ไม่มีการเจรจา เพราะฉะนั้นการออกมาประกาศความรับผิดชอบก็เลื่อนลอย ยังไม่ชัดเจน ไม่เหมือนบิลลาเดน ที่ไปถล่มอเมริกา ดิกวิลล์เทรดเซ็นเตอร์ (World trade center) บอกว่าผมนี่ละคือ คนระเบิด และผมขอประกาศความรับผิดชอบ อเมริกันรู้ตัวครับ ตามล่าถึงอัฟกานิสถาน ข้ามสิทธิ ข้ามพรมแดน ละเมิดอำนาจอธิปไตย ละเมิดสิทธิของคนอื่น แต่เขาทำได้อย่างไร นั่นคือเราต้องยอมรับว่า การคิดในเชิงระบบของระบอบประชาธิปไตยจะนำไปสู่ความสะดวก ความผาสุกของประเทศชาติ ถ้าหากเราไม่ละทิ้งในการคิดในเชิงปัจเจกแล้ว ประเทศชาติจะถึงคราวมีปัญหาแน่นอนจากวันนี้เป็นต้นไป ผมขอสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ชาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวครับ ท่านวงศ์พันธ์ ท่านนิคมมีอะไรครับ

นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ (ลำปาง) : ท่านประธานฯ ครับ ผม นิคม เชาว์กิตติโสภณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปางครับ ท่านประธานฯ ครับ วันศุกร์ที่ผ่านมา

ผมมีรายชื่อที่อภิปรายอยู่ในอันดับที่ ๓๐ กว่าแล้วครับ แล้วก็การอภิปรายชี้แจงนะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมก็เลยโดนข้ามชื่อไป ผมมีความประสงค์ที่จะขออภิปรายในร่างพระราชกำหนดนี้ต่อหน้าครับ ผมขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภาศาสตร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อนุญาตขออนุญาตครับ แต่ว่าไม่ใช่ข้ามชื่อท่านนะ ท่านไม่อยู่ก็เลยต้องข้ามไป เพราะว่าท่านไม่อยู่ในที่ประชุมตอนนั้น เพราะตอนนี้เราก็เห็นใจว่าประชุมกันตั้งแต่เช้าถึง ๓ ทุ่มกว่า เพราะฉะนั้นท่านจะขออภิปรายใช่ไหมครับ

นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ (ลำปาง) : ครับ ก็เห็นบอกว่าท่านประธานฯ จะเปิดไล่ให้ลดลง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภาศาสตร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ เราเปิดอยู่ ความจริงเมื่อสักครู่ท่านประธานฯ ก็บอกว่าใครประสงค์อภิปรายก็ให้แจ้ง แต่อย่างไรก็จะอนุญาตให้ท่านแหละครับ ไม่เป็นไร เพราะท่านก็ตั้งใจจะอภิปรายไว้ เคียวเชิญท่านวงศ์พันธ์ก่อนครับ ท่านคงเป็นอันดับสุดท้าย นะครับ

นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ (ลำปาง) : ขอบขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภาศาสตร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ช่วยดูไมค์ (Microphone) ท่านวงศ์พันธ์ให้หน่อยครับ เลื่อนไปอันอื่นได้ไหมครับ ที่ไม่มีปัญหา

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ผม นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพังงาครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ความจริงผมตั้งใจจะอภิปรายเมื่อวันศุกร์ที่แล้วนะครับ แล้วก็เตรียมเอกสารไว้ครบ วัน เวลา
 ต่าง ๆ เตรียมไว้เสร็จ ปรากฏว่าเราติดมาก ผมเตรียมเอกสารไว้ในลิ้นชัก แล้วก็ไม่ได้เอา
 กลับบ้าน มาวันนี้ปรากฏว่าเอกสารที่เตรียมเอาไว้ โดยเฉพาะวัน เวลาที่ผมจะอ้างอิงนั้น
 ก็ไม่มีแล้วครับ ต้องขอภัยท่านประธานฯ แต่ผมจะพูดเหตุการณ์ เพราะฉะนั้นวัน เวลา
 ที่อ้างอิงนั้นต้องขอภัยท่านประธานฯ ที่เคารพด้วยครับ ท่านประธานฯ ครับ
 เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๘ เวลาประมาณบ่ายโมงเศษ ท่านรองนายกรัฐมนตรี
 คือท่าน พลตำรวจเอก ชิดชัย วรรณสถิตย์ ได้พูดในประเด็นสำคัญเรื่องหนึ่ง ซึ่งผมจะ
 ขอกราบเรียนว่าจะนำประเด็นเหล่านี้มาพูด แต่ก็มีใช่เป็นเรื่องการพูดในเรื่องแผ่นดินเสียง
 ตกร่องครับ ท่านประธานฯ ครับ เป็นการไม่พูดในรายละเอียด คือ ท่านกล่าวอย่างนี้ครับว่า
 เหตุการณ์เกิดขึ้นที่กรือเซะก็ดี ที่ตากใบก็ดี เป็นเรื่องที่เป็นกับดักของฝ่ายตรงกันข้าม
 ซึ่งความจริงเรื่องนี้ไม่ใช่เฉพาะท่านนายกรัฐมนตรีไปพูดนะครับ พูดกันมาตั้งนานแล้ว
 แต่เราก็ไม่ค่อยจะสนใจเท่าไร ทีนี้ผมอยากกราบเรียนอย่างนี้ครับว่า ตามลำดับนะครับ
 ผมไม่มีวัน เวลาเอาไว้ เหตุการณ์ครั้งแรกคือที่กรือเซะ เป็นปีที่แล้วประมาณต้นปี
 ท่านนี่ก็ออกใหม่ครับ มีคนจำนวนหนึ่งใช้อาวุธซึ่งไม่น่าจะถือว่าเป็นอาวุธด้วยซ้ำ คือ ใช้มีด
 แล้วก็อาวุธปืนจำนวนหนึ่งมาทำร้ายหน่วยเจ้าหน้าที่ของราชการ ทั้งทหารและตำรวจซึ่งอยู่
 ในที่ตั้ง มาทำร้ายหน่วยราชการซึ่งอยู่ในที่ตั้งที่เป็นจุดแข็งของฝ่ายเรา ทำร้ายแล้วเป็นอย่างไร
 ครับ หนีเข้าไปอยู่ในกรือเซะ ท่านรองประธานฯ ลองคิดดูซิครับว่า คนที่จะมาทำร้ายเช่นนั้น
 เขาประสงค์อะไร เขาต้องการจะมาตายหรือเปล่า ผมเชื่อว่าเขารู้แน่นอนว่าเขาใช้มีด ไม่มีทาง
 สู้กับอาวุธปืนสงครามของเราได้เลย แต่เขายังต้องการทำ สาเหตุอะไรครับ เขาต้องการหนี
 เข้าไปกรือเซะ เพื่อต้องการให้เราเข้าไปติดตามและทำร้ายเขา ไปฆ่าเขาในมัสยิด ผลก็คือ
 เราก็ตามเข้าไปฆ่าเขาจริง ๆ ๓๔ - ๓๕ ศพ ถ้าผมจำไม่ผิด รวมกับที่อื่น ๆ ในวันเดียวกัน
 นั้น ถ้าจำตัวเลขไม่ผิด ๗๐ กว่าศพ ๑๑ แห่ง ผมจำได้คือ ๑๑ แห่ง นั่นครั้งที่ ๑ เราก็ไม่ได้
 นึกถึงเรื่องกับดัก ไม่มีใครพูด เป็นการพูดเฉพาะเรื่องอ้างสิทธิเสรีภาพ ต่อมาอีกไม่นาน

อีกไม่กี่เดือนหลังจากนั้นก็เกิดเหตุการณ์ที่ตกใจ มีคนกลุ่มหนึ่งสร้างสถานการณ์ว่าจะไป
 แย่งชิงตัวผู้ต้องหา ผลสุดท้ายเราก็ใช้กำลังเข้าไปปราบปราม ตายคาที่ไปประมาณ ๗ ศพ
 ที่ซำร้ายไปกว่านั้นก็คือ การขนส่งผู้ต้องหาเป็น ไปโดยไม่เรียบร้อย ตายไปอีกประมาณ
 ๑๐๐ กว่าศพ ถ้าจำไม่ผิด ๑๐๗ ศพ เรามีการพูดตรงนั้นนะครับ ท่านเห็นไหมครับว่า
 การหนีเข้าไปในกรือเซะก็ดี การสร้างเหตุการณ์เพื่อจะแย่งชิงตัวผู้ต้องหาที่ดี ในภายหลัง
 เราศึกษาพบว่าเป็นเรื่องกับดัก กับดักเพื่อจะสร้างมวลชนท่านประธานฯ ต่อมาเหตุการณ์
 หลังจากตกใจก็มีเหตุการณ์ซึ่งมีการวิพากษ์วิจารณ์กันมาก รัฐบาลท่านนายกฯ ทักษิณ
 ก็ตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์ขึ้นมาศึกษาวิธีการที่จะแก้ปัญหา แล้วก็พอดีในขณะนั้น
 ถ้าผมจำไม่ผิดท่านประธานฯ คงนี่ออก ในสมัยประชุมที่แล้ว เราได้ทราบข่าวว่าได้มีการ
 เตรียมการที่จะออกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
~~นะครับ~~ คือรัฐบาลเตรียมที่จะออกเป็นพระราชบัญญัติ คือ กฎหมายฉบับนั้น~~ครับ~~ X X
 แต่ไม่ทราบเพราะเหตุใดก็ไม่ได้ ออกเป็นพระราชบัญญัติ แล้วเราก็คาดว่าจะออกมาเป็น
 พระราชบัญญัติในสมัยประชุมนี้ แต่แล้วเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นครับ ท่านประธานฯ ครับ
 ท่านจำได้ก่อนจะออกพระราชกำหนดฉบับนี้ เกิดเหตุความวุ่นวายในจังหวัดยะลา มีการเผา
 มีการยิง มีการฆ่าในจังหวัดยะลาหลายจุดพร้อมกัน แล้วผลสุดท้ายเราก็ออกพระราชกำหนด
 ฉบับนี้ในขณะที่ปิดสมัยประชุม ที่ผมพูดตรงนี้มาเพื่อจะชี้ให้เห็นว่า เหตุการณ์กรือเซะก็ดี
 เหตุการณ์ตากใบก็ดี เรายอมรับแล้ว~~ครับ~~ว่าเป็นกับดัก เราออกพระราชกำหนดฉบับนี้ X
 กับดักคืออะไรครับ คือฝ่ายตรงข้ามสร้างสถานการณ์วางแผนให้เราเข้าไปดักหลุมพราง
 คิดในกับดักของเขา -----

เหตุการณ์ในยะลาสำหรับผมนะครับ ไม่ต่างกับที่กรือเซะ หรือที่ตากใบ แล้วปัญหาว่า X
 เราคดหลุมพรางเขาหรือเปล่า ตรงนี้ผมไม่แน่ใจ เราคดหลุมพรางเขาหรือเปล่าที่ไปออก
 พระราชกำหนดฉบับนี้ แทนที่จะออกเป็นพระราชบัญญัติ แต่เมื่อออกแล้วเป็นอย่างไรครับ
 ก็ต้องออกกันมา ต้องบังคับกันใช้ ท่านประธานฯ ครับ ผมเป็นห่วงในการบังคับใช้
 พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะอะไรครับ โดยเฉพาะมาตรา ๑๖ ที่ให้อำนาจ
 เป็นการไม่ใช่ นิรโทษกรรมนะครับ นิรโทษกรรมก็คือการที่กระทำไปแล้ว แล้วมายกเว้น
 ความผิดว่าการกระทำนั้นไม่ผิดกฎหมาย แต่กรณีนี้ไปให้อำนาจล่วงหน้าให้ทำได้ตาม
 ความต้องการ ตามสิ่งที่ตัวเองไปทำ แล้วบอกว่าไม่ผิดล่วงหน้า ทำไปเลย คล้าย ๆ กับ
 ผมก็ไม่ถึงขนาดว่าจะเป็นเรื่องระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์นะครับ เป็นการคล้าย ๆ กับที่เรา
 พูดกันว่า คิงแคนดอวรอง (King can do the wrong) คือพระมหากษัตริย์ทำอะไรก็ไม่ผิด
 ในสมัยสมบูรณาญาสิทธิราชย์นะครับ ไม่ใช่สมัยนี้ สมัยนี้ไม่ใช่อย่างนั้น สมัยนี้
 พระมหากษัตริย์ของเราเป็นที่เทิดทูน เป็นเรื่องที่พระองค์ท่านดูแลรักษาสิทธิเสรีภาพของ
 ประชาชนเป็นอย่างยิ่ง ท่านประธานฯ ครับ ผมเป็นห่วงว่า เรานี้ออกกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา
 แล้วคิดกับดักเสียงเอง โดยเราปล่อยให้คนบางคนมีอำนาจมากเกินไป ไม่มีการถ่วงดุล
 ไม่มีการตรวจสอบ หรือการตรวจสอบทำได้ยากมาก ที่จริงกฎหมายฉบับนี้ ความจริง
 กฎหมายเดิมก็ทำได้อยู่แล้ว สาเหตุที่มีปัญหาในพื้นที่ภาคใต้ ก็คือ ทหาร ตำรวจ และพลเรือน
 ไม่กลมเกลียวกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน กฎหมายฉบับนี้มีผลคืออยู่เรื่องหนึ่งคือให้
 นายกรัฐมนตรี เป็นศูนย์รวมของอำนาจทั้งหลาย ให้นายกรัฐมนตรีเป็นเจ้าภาพแต่ผู้เดียว
 นี่คือส่วนดี ผมเห็นด้วย แต่ว่าท่านประธานฯ ครับ การถ่วงดุลอำนาจของนายกรัฐมนตรี
 นี้ไม่มีเลย ถ้ากฎหมายฉบับนี้ออกเป็นพระราชบัญญัติผมจะยกมือให้เต็มที่เลย
 ออกเป็นพระราชกำหนดนี้ผมยังสงสัยอยู่ ท่านประธานฯ ครับ เหตุการณ์ในกรือเซะก็ดี
 เหตุการณ์ในตากใบก็ดี เราเห็นได้ชัดว่า ทางเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้อำนาจแบบไม่ยั้งคิด
 นับประสาอะไรกับมาตรา ๑๖ นี้ ซึ่งให้อำนาจยกเว้นความผิดไว้ล่วงหน้า นี้จะไม่ทำให้
 เจ้าหน้าที่ใช้อำนาจโดยไม่ยั้งคิดครับท่านประธานฯ ตรงนี้ผมเป็นห่วงครับ ตรงอื่นผมไม่ค่อย
 เป็นห่วง ผมยอมรับครับ ปัจเจกส่วนรวมต้องมาก่อนปัจเจกชน แต่ต้องมีการถ่วงดุลบ้าง
 ไม่ใช่คิดแต่เฉพาะว่าตั้งใจจะทำอะไร ออกกฎหมายอะไรก็ได้ ที่จริงกฎหมายฉบับเดิม

คือ พ.ร.บ. ว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕ นั้น แน่นนอนครับ มีข้อบกพร่องอยู่ แต่ท่านจะแก้ไขกฎหมายฉบับนั้นเป็นพระราชบัญญัติเสีย แล้วเอากฎหมาย ทั้ง ๑๐ กว่าฉบับตามประกาศเรื่องการกำหนดอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรีตามกฎหมาย เป็นอำนาจหน้าที่ของนายกรัฐมนตรี ฉบับลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นี้ เข้ามาไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการสถานการณ์ฉุกเฉิน ๒๕๕๕ เสียทีเดียว ก็จะง่ายเข้า อำนาจที่กระจัดกระจายตามกฎหมายต่าง ๆ นั้น ก็มารวมอยู่ที่นายกรัฐมนตรี คนเดียว เราจะไม่ต้องมาเป็นห่วง แล้วไม่ต้องมาสงสัยว่าการออกพระราชกำหนดนั้นมีเบื้องหลัง มีเบื้องหน้าอย่างไร ปัญหาจริง ๆ คือการบริหารราชการครับท่านประธานฯ ไม่ใช่ปัญหาที่ตัวบทกฎหมาย เรามีกฎหมายเยอะแยะแล้วครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าเราจะดูอีกทีหนึ่ง ในประกาศตามมาตรา ๑๑ ของพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นั้น เป็นบทบัญญัติ เรื่องที่เกี่ยวกับการควบคุมตัว การขัง การออกหมาย การจับกุม การยึดอาวุธต่าง ๆ นั้น -----

สิ่งเหล่านี้มีอยู่แล้วในประมวลกฎหมายอาญา มีอยู่ในประมวลกฎหมายอื่น ๆ มีอยู่ในกฎหมายกฏอัยการศึก มีอยู่ในกฎหมายทุกอย่างแล้ว แล้วทำไมจะต้องมาบัญญัติแบบนี้ อีกครับ มาบัญญัติใหม่ทำให้เกิดสงสัยหรือเปล่าครับ ที่จริงเรามีอยู่แล้วนะครับ เพียงแต่ว่าเราไม่สามารถจะรวมศูนย์การบริหารราชการมาเป็นจุดรวมเท่านั้นเอง เราก็แก้เฉพาะตัวปัญหา ไม่ได้หรือครับ การออกพระราชกำหนดฉบับนี้ทำให้เกิดความสงสัย โดยเฉพาะตัวผมสงสัยจริง ๆ ว่ามีอะไรเบื้องหลังหรือเปล่า ผมเป็นห่วงว่าเราจะตกหลุมพรางเสียเองครับ ท่านประธานฯ ท่านประธานฯ ครับ กรือเซะ ตากใบนี่คนอื่นเขาทำให้เราเดินไปตกหลุม แต่กฎหมายฉบับนี้ผมไม่แน่ใจนะครับว่า เราตกหลุมพรางขึ้นเองหรือเปล่า ท่านประธานฯ ครับ จะสังเกตว่าทุกครั้งที่มีการใช้อำนาจ มีการออกกฎหมายนั้น จะมีสถานการณ์รุนแรงขึ้นก่อน แล้วมีในช่วงจังหวะที่ปิดสมัยประชุม เป็นเรื่องแปลกมาก ท่านสังเกตดูครับ ย้อนไปดูในอดีตได้เลยครับ ในช่วงปิดสมัยประชุมจะเกิดเหตุการณ์เหล่านี้ นั่นคือสิ่งที่ผมสงสัยว่า ฝ่ายตรงข้ามเขาวางกับดักเราหรือเปล่า ประกอบกับทางฝ่ายเรา คือฝ่ายรัฐบาล มีนโยบายที่จะใช้กฎหมายฉบับนี้อยู่ก่อนแล้ว แต่จะออกเป็นพระราชบัญญัติแล้วไม่ออก ฝ่ายตรงข้ามเลยฉวยโอกาสสร้างสถานการณ์ในจังหวัดยะลา ทำให้เป็นเหตุที่เราออกพระราชกำหนดฉบับนี้โดยที่ไม่ต้องผ่านสภา ข้อคิดของผมท่านประธานฯ ครับ คงจะไม่มีเอกสารข้อมูลเป็นหลักฐาน แต่เมื่อเรียงลำดับวัน เวลา สถานที่และเหตุการณ์ต่าง ๆ แล้ว ผมขอความกรุณาให้ทางรัฐบาลเอาไปคิด แล้วอย่าไปตกหลุมพรางที่เราขุดขึ้นมาเองครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วุฒิสภาขอต้อนรับคณะอาจารย์และนักศึกษาจาก มหาวิทยาลัยสยาม ที่มาเข้าเยี่ยมชมและรับฟังการประชุมของวุฒิสภาในวันนี้ครับ เชิญท่านอาจารย์ไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ

นายไกรศักดิ์ ชุณหะวัณ (นครราชสีมา) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ครับ วันนี้เป็นวันประวัติศาสตร์นะครับ เป็นวันประวัติศาสตร์สำคัญอันหนึ่ง ของวุฒิสภาเราที่เราจะลงมติรับพระราชกำหนดฉบับนี้ของรัฐบาลทักษิณ ชินวัตรหรือไม่ เป็นประวัติศาสตร์ ก็คือว่า ไม่เคยมีพระราชกำหนดฉบับไหนเลยนะครับที่มีการ

วิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวางถึงขนาดนี้ ไม่ใช่ในพรมแดนของประเทศไทยเพียงอย่างเดียว นะครับ แต่ต่างประเทศ สหประชาชาติครับ ปัจจุบันนี้มีมติออกมาให้อินเตอร์เนชันแนล คอมมิชชัน ออฟ จูริสต์ (International commission of jurist) นิตกรสากลนะครับ ซึ่งเป็นกลุ่ม ผู้พิพากษาสูงสุดของทั่วโลกพิจารณาเรื่องนี้ขึ้นมา ว่าขัดกับสนธิสัญญาต่าง ๆ ที่เราเป็นภาคี เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือเปล่า แต่เขาไม่ตั้งคำถามแล้วนะครับ เขามีมติออกมาแล้วขัด เกือบทุกมาตรา เกือบทุกมาตราที่เราเป็นสมาชิกของสหประชาชาติอยู่ ท่านประธานฯ ครับ ในนัยทางการเมืองสากลนี้ขอเป็นประเด็นหนึ่งที่ผมจะพูดนะครับ แล้วเป็นประเด็นหนึ่ง ที่ผมอยากจะพูดให้ท่านประธานฯ ฟัง แล้วอยากจะให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาที่จะตัดสินใจ สนับสนุนหรือไม่สนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ ท่านประธานฯ ครับ อาจารย์ ๖๐ ท่าน สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัย มีมติชัดเจนว่าไม่เห็นด้วย สภานายความทั้งสภาซึ่งมีสมาชิก ๑๕,๐๐๐ คน ออกมาประณามเรื่องนี้ ผมเริ่มต้นว่าไม่ใช่เพียงภายในประเทศแค่นั้นนะครับ แต่ไปถึงต่างประเทศแล้ว ท่านครับ อาการที่มีการต่อต้านพระราชกำหนดฉบับนี้ ไม่ใช่ เพราะว่าตัวลายลักษณ์อักษรของมันเท่านั้น ไม่ใช่มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๗ นะครับ ที่ให้ นิรโทษกรรมแล้วต่อเจ้าหน้าที่ว่าจะทำผิดอย่างไร แต่ก็เพราะว่าพฤติกรรมของรัฐบาลที่ผ่าน มาครับ ท่านประธานฯ ครับ ๓ ปี ที่ผ่านมานี้ะครับ ประเทศไทยไม่เคยเจอสภาพของ การละเมิดสิทธิมนุษยชนในประวัติศาสตร์ในสภาพประชาธิปไตย ในสภาพที่มีรัฐสภา ที่มีรัฐธรรมนูญ ที่มีรัฐบาลมาจากการเลือกตั้งมากถึงในช่วงนี้ -----

ท่านครับกว่า ๓,๐๐๐ ศพนะครับ ที่ตายไปในเรื่องการปราบปรามยาเสพติด ๑๐๐ กว่าศพ ในกรือแซะ ภายใน ๒ ปีนี้เอง อีก ๙๘ ศพ ที่ตากใบ ท่านครับอันนี้มันช็อก (Shock) โลก ประเทศไทยเป็นแลนด์ออฟสไมล์ (Land of smile) เราขายภาพพจน์ของประเทศเราอันนี้ ในทุกรูปแบบ ทั้งในด้านทางการค้า ในด้านทางภาพพจน์ของเรา ในด้านอารยธรรม และข้อสำคัญที่สุดคือ เป็นประเทศแรกที่มีประชาธิปไตย และมีรัฐธรรมนูญที่ก้าวหน้าที่สุด ท่านครับ สิ่งที่รัฐบาลทำและพยายามจะทำทั่วโลก ก็คือ ให้คำมั่นสัญญากับเขาว่าเราจะแก้ไข ปัญหาอันนี้ ผู้ที่กระทำผิดนั้นจะต้องโดนลงโทษ เราเอาเจ้าหน้าที่สหประชาชาติลงไปภาคใต้ เราเอาเจ้าหน้าที่ของไอโอซี (OIC) หรือประเทศอิสลามทั้งหมดนะครับ ตัวแทนของเขา ไปสำรวจ แล้วเราก็ให้คำมั่นสัญญาว่าเจ้าหน้าที่ของเราที่กระทำผิดนั้นจะต้องโดนลงโทษ ท่านครับ แต่เราออกพระราชกำหนดอันนี้มา ซึ่งขัดแย้ง ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ เลยครับ ในสิ่งที่ เราได้พรมมิส (Promise) เอาไว้ เราสัญญากับทั่วโลกนะครับ เราตั้งคณะกรรมการ สมานฉันท์ขึ้นมาแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ทันทีที่ตั้งขึ้นมาอะไรเกิดขึ้นท่าน ประธานของ คณะกรรมการสมานฉันท์ออกมาได้กับนายฯ กลางทีวี (TV) ครับ มีที่ไหนบ้างอันนี้ ประธานที่ท่านนายฯ เป็นคนตั้งขึ้นมาเอง ประธานที่นายฯ ตั้งขึ้นมาเองเพื่อสมานฉันท์ หลังจากเหตุการณ์รุนแรงเกิดขึ้นแล้ว ก็แสดงว่ารัฐบาลนั้นยอมรับแล้วว่าการใช้การรุนแรง นั้น ก็คือ ทางผิด แต่พระราชกำหนดอันนี้ออกมา ท่านครับ ผมขอเรียนอย่างนี้ว่า ผมเข้าใจว่า อยากจะมีการเปลี่ยนแปลงทางทิศทาง อยากจะมีการสมานฉันท์ อยากจะฟังบ้างว่าการแก้ไข ปัญหาในภาคใต้นั้นควรจะแก้ไขอย่างไรบ้าง แต่ทำไมทำสิ่งที่ตรงกันข้ามกับเจตนา หรือเจตนาที่เราเข้าใจเลย ท่านครับ เราไม่สามารถที่จะลงมติให้พระราชกำหนดอันนี้ได้ ท่านเชื่อไหมครับ เขามีมติออกมาแล้วนะครับ อันนี้ให้สอบสวนประเทศไทยเรา โคน กล่าวหา ๒๖ ข้อ ในสหประชาชาติ ซึ่งไม่เคยเกิดขึ้นมาในประวัติศาสตร์ตั้งแต่เราตั้ง ประเทศไทยขึ้นมาเลย ไม่เคยเกิดขึ้น แล้วท่านเชื่อไหมครับว่า เราส่งคณะกรรมการเข้าไปนี้ เพื่อที่จะไปอธิบายที่สหประชาชาติเขา ๓๒ คน ประเทศอื่นเขาส่งไป ๕ - ๖ คน ๓๒ คน ไม่สามารถที่จะอธิบายได้เพียงพอ เขาเลยขอภายใน ๒ อาทิตย์ ให้รายงานมาเป็น ลายลักษณ์อักษร แต่ก่อนการประชุมที่จะจบ พระราชกำหนดอันนี้ออกมา เขาเลยบอก ต้องอธิบายพระราชกำหนดนี้ด้วย ผมถามท่านชัชชัยที่นี้เลยนะครับ ท่านจะอธิบายเขา

๒๓

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ธนาวดี ๑๑/๒

อย่างไรอันนี้ ท่านจะอธิบายได้อย่างไร การขัดแย้งกันที่ท่านบอกว่าจะมีการลงโทษผู้ที่ทำผิด ผู้ที่กระทำที่เป็นนักโทษแล้ว จับมัดแล้ว แล้วตายไปนี้ กับพระราชกำหนดอันนี้ท่านจะอธิบายอย่างไร หรือท่านจะไปอธิบายเขาไม่สามารถที่จะอธิบายได้อีก ท่านครับ เรากำลังส่ง คอกเตอร์สุรเกียรติ์ไปแข่งกับทั่วโลกเขาจะครับ ไปเป็นเลขานุการของสหประชาชาติ แต่สิ่งที่เรากำลังทำก็คือขัดแย้งกับหลักการ หลักการสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติอย่างชัดเจน ท่านครับ ภาพพจน์อันนี้ท่านครับเป็นภาพพจน์ที่เราต้องคำนึงถึงด้วย หลายคนที่อยู่ไปหลายคนที่ผมสัมผัสด้วยมีความคิดเห็นสอดคล้องกับผมในรัฐสภา และขัดแย้งกับผม -----

- ๑๒/๑

แต่ผู้ที่ขัดแย้งกับผมนั้นจะมองประเด็นที่แตกต่างกับผมอย่างหนึ่งครับท่าน ไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน เรื่องใช้อำนาจเพียงอย่างเดียว ~~ครับ~~ แต่ว่าเรานี้อยู่ในโลกนี้ ~~กัน~~ อย่างไร หลายท่านที่สนับสนุนพระราชบัญญัติอันนี้มองว่าเราอยู่ในเกาะของคนไทย เชื้อสายไทย ไทย ไทย ไทย รักไทยเพียงแค่นั้นนะครับ ~~หา~~รู้ไม่ว่าของไทยนี้จะนะครับ การเป็นไทยเราอยู่ในเกาะ เราเป็นชนกลุ่มน้อยนะครับ เราเป็นชนกลุ่มน้อยในโลกซึ่งมีมุสลิมเกือบ ๒,๐๐๐ ล้านคน ท่าน เราคิดว่าเราจะทำอะไรก็ได้หรือครับกับ ๕ - ๖ ล้านคนในประเทศไทย แต่เราลงไปปักหมุดได้ เลยไปอีกหน่อยนะครับ เราเจอตัง ๒๘๐ ล้านคน ๒๘๐ ล้านคน นี่ไม่รวมมาเลเซีย ซึ่งเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ ~~ครับ~~ ไม่เคยมีมาก่อนเลย เราขัดแย้งกับประเทศเพื่อนบ้านถึงขนาดนี้ ไม่เคยเลยว่ารัฐสภามาเลเซีย ทั้งฝ่ายค้านและฝ่ายรัฐบาลออกมาประณามการใช้การรุนแรงในประเทศไทย และออกมาเปิดค่ายลี้ภัยให้ชาวมลายูเซีย ไทยไปได้เลย ไม่เคยมาก่อนเลยว่านายกรัฐมนตรีของเขา ผู้นำรัฐมนตรีไทย คำว่ากันผ่านสื่อมวลชน เราจะอยู่ในโลกของเราหรือครับ โลกนี้คือโลกของสันติ ของนิติรัฐครับ ต้องอยู่ด้วยกัน ไม่ใช่เราคิดว่าเราโดดเดี่ยวแล้วนะครับ ท่านครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าผู้ที่สนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ คิดผิด คิดผิดเลยครับ ท่านจะแสดงท่าทีอวดคืดที่ว่าจะใช้ อำนาจในภาวะที่ท่านเรียกว่าสงคราม ~~ได้~~ได้อย่างนี้ ~~ครับ~~ ไม่ได้ครับ

ประเด็นสุดท้ายท่านประธานฯ ครับ พระราชกำหนดอันนี้ขัดแย้งกับนโยบายขัดแย้งกับรายงานทั้งหมดเลยของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องเกี่ยวกับความมั่นคง ท่านครับ สมช. มาอธิบายให้คณะกรรมการผม คณะกรรมการการต่างประเทศ อธิบายแล้ว อธิบายอีกว่าการรุนแรงนี้เกิดขึ้นเพราะการอู๋ม การหิว การฆ่า โดยเจ้าหน้าที่ พูดแล้วพูดอีก ก็หมายถึงอะไรครับ หมายถึงว่าต้องยุติไซ้ใหม่ รายงานสันติบาลที่ผมได้มาหนาเตอะเท่านี้ พูดอย่างเดียวกันเลย มีการฆ่า มีอู๋มฆ่า ผู้ที่ตอบได้ไม่พอใจ ผู้ที่ตอบได้มีใคร นิยามไม่ได้ สักกลุ่มหนึ่ง แต่พูดคร่าว ๆ เป็นโจรท้องถิ่น เป็นอำนาจท้องถิ่น ผู้ก่อการร้ายท้องถิ่น ก็คือรวม ๆ คือประชาชนท้องถิ่นทั้งหมดไซ้หรือเปล่าที่ไม่พอใจ ไซ้หรือเปล่าครับ ไซ้หรือเปล่านั้นคือเรื่องนี้ ไซ้หรือเปล่าคือวิธีการที่เรารายงานมานี้ ก็คือวิธีการที่จะบอก พวกเราบอกอย่าใช้การรุนแรงอีกต่อไป ต้องหาวิธีประนีประนอมแล้ว หาวิธีประนีประนอม

กรือแซะเกิดขึ้น ๑๐๘ ศพ ตรวจสอบ ตั้งไปตรวจสอบแห่งเดียวคือกรือแซะ อีก ๑๑ แห่ง
ไม่ตรวจเลย ยิ่งหัวกันที่สะบ้าย้อย ๑๕ ศพ ไม่มีการตรวจสอบอะไรเลย ไม่มีใครทำผิดทั้งสิ้น
และเราไปประกาศแล้วประกาศอีกว่าเราจะให้ความยุติธรรมต่อทั่วโลก ท่านครับเราจะอยู่ได้
อย่างไรในโลกนี้ อย่าลืมนะครับ เราจะเป็นชนกลุ่มน้อยใน โลกของมุสลิมในเอเชียนี้
อย่าลืมนะครับเราจำเป็นที่จะต้องค้าขาย เราจำเป็นที่จะต้องติดต่อ เพราะฉะนั้นท่านคิดให้ดี
ท่านสมาชิกวุฒิสภาทั้งหลาย ผมขอสรุปด้วยอันนี้ครับ ท่านครับ แทนที่จะมีการตอบโต้กัน
ในตรรกะที่ตรงกันข้ามเลยนะครับ ขาวและดำเลย ในที่นี้ก็คือผู้ที่สนับสนุนพระราชกำหนด
ฉบับนี้บอกว่าคุณต้องใช้ความรุนแรง ต้องใช้ความเด็ดขาด -----

ผู้ที่ต่อต้านมองว่าไม่ได้ เราต้องใช้การประนีประนอม เราต้องใช้นิติธรรม ซึ่งเป็นการขัดแย้ง
 ขาวและดำ ท่านครับ ทางที่ดีที่สุดนะครับ ท่านซิคชัยโปรดนำการอภิปรายวันนี้ไปเสนอ
 ท่านนายกฯ ถอนพระราชกำหนดอันนี้มาเป็นพระราชบัญญัติ ให้มาถกเถียงกันจริง ๆ
 และผมยินดีเลยครับ เพราะว่าพระราชกำหนดหรือพระราชบัญญัติเกี่ยวกับความมั่นคง
 ในภาคใต้จำเป็นต้องมีมติ ไม่ใช่เป็นความมั่นคงอย่างเดียว แต่มีทิศทางสังคม มีทิศทาง
 วัฒนธรรม เสรีภาพทางการเมือง ปัญหาเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา การชุมชนและมากที่สุด
 ก็คือว่าเราจะต้องพยายามทำให้รัฐสภาอันนี้ละครับ รัฐสภาอันนี้และรัฐบาลด้วยในเวลา
 เดียวกัน หรือบางคนในรัฐบาลยอมรับว่าประเทศไทยนั้นเป็นประเทศของทุกศาสนา
 เป็นประเทศ เป็นพหุแรลละตี (Plurality) เป็นประเทศที่เราเคารพศาสนา เป็นรัฐทางโลก
 แล้วจะให้ความเป็นธรรมต่อทุกกลุ่ม ทุกเชื้อชาติ ทุกศาสนาที่อยู่ในประเทศไทย
 ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา)
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมเกียรติ ศรีลัมภ์ ครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ สมาชิกวุฒิสภา
 จังหวัดนครสวรรค์ จากการศึกษาที่ได้ฟังการอภิปรายมาตั้งแต่เมื่อวานนี้จนถึงวันนี้
 ผมก็มองเห็นว่าท่านสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนี้ ส่วนมากจะเป็นห่วง
 กังวลในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการ ไม่ว่าจะการยกตัวอย่างต่าง ๆ มานั้นในการดำเนิน
 พระราชกำหนดนี้ ตั้งแต่มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๗ มาตรา ๘ ต่าง ๆ นั้น
 ไม่ว่าจะเรื่องของมาตรการของศาลปกครองที่ไม่ต้องรับผิดชอบ การอภิปรายที่ผ่านมา
 จะเห็นได้ว่า ทุกคนตระหนักว่าการสร้างเงื่อนไขการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ราชการนั้น
 จะก่อให้เกิดเงื่อนไขไม่ว่ากรณีหรือชะงะหรือตกไป สิ่งเหล่านี้ผมตระหนักดี ผมมองเห็นว่า
 เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทุกคนเป็นห่วงกังวล และผมจะตั้งคำถามกับรัฐบาล แต่ส่วนที่ผมจะบอก
 ท่านประธานฯ ก็คือว่า ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งในการออกพระราชกำหนดหรือพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ เพราะเหตุผลอะไรครับ เรามามองดูต่างประเทศที่ดำเนินการนะครับ ผมมองเห็นว่า

จากการวิเคราะห์สถานการณ์ที่ผ่านมา สิ่งที่รัฐบาลได้ทุ่มเทสรรพกำลังไปในช่วงที่ผ่านมาคือ อินพุต (Input) ในการแก้ไขปัญหาภาคใต้ ก็คือ สมยกตัวอย่างในปี ๒๕๔๗ นั้น ~~ระดับ~~ มีงบประมาณทุ่มลงไปถึง ๕,๒๑๑ ล้านบาท ไปอยู่ในการทำงาน ผมได้ดูรายละเอียดว่า การเสนอโครงการต่าง ๆ นั้นซ้ำซ้อน ไม่บูรณาการกัน ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ การแก้ไขปัญหาภาคใต้ อยู่ในทุกกระทรวง ทบวง กรม ข้าราชการต่าง ๆ ก็อาศัยสถานการณ์ แบบนี้แหละเสนอโครงการงบประมาณ แล้วพอมาดูงบประมาณต่าง ๆ ฝากท่านรองนายกฯ หรือท่านประธานฯ ~~คุณศรีรับ~~ว่า งบประมาณต่าง ๆ นี้ขาดการบูรณาการ กรมพัฒนาชุมชน ก็เสนองบประมาณในกรอบภารกิจของกรมตัวเอง กระทรวงศึกษาฯ ก็เสนอ เราไม่ได้ กำหนดยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนว่า การแก้ไขปัญหาภาคใต้นั้นเป็นอย่างไร ยุทธศาสตร์ เป็นอย่างไร ~~หยุดศรีรับ~~ที่จะใช้ภาวะของข้าราชการประจำในการทำงานเพื่อเสนอเข้า กรอบงานของตัวเอง แล้วเสร็จแล้วพลังอำนาจก็ไม่มี ผมจะยกตัวอย่างการดำเนินงาน ที่ผ่านมาของอาณาประเทศทั่วโลกนี้เขาทำอย่างไร ผมมองเห็นว่ารัฐบาลมีความจำเป็นที่ จะต้องมีเครื่องมือในการทำงาน เดี่ยวผมจะอธิบายว่าอินพุตที่เข้ามาอย่างนั้น เอาท์พุต (Output) ที่ออกมาเป็นอย่างไร สังคมมีความรู้สึกรู้สียังมีการฆ่าตัดคอ ยังมีการทำร้าย เผาสถานที่ราชการมากมาย จึงทำให้เห็นว่าอินพุตที่เราเอาบุคลากรลงไปเป็นกองทัพ กองพันมากมาย งบประมาณเข้าเป็นพันล้านมากมายนี้ กับเอาท์พุตที่ออกมานี้ แทนที่ ความสงบจะลดลงกลับเพิ่มมากขึ้น เราก็มาดูที่โพรเซส (Process) หรือกระบวนการ ความผิดพลาดนั้นน่าจะอยู่ที่กระบวนการ -----

แล้วระยะหลังนี้มีกลุ่มก่อการร้ายเข้ามาเสริมอีกจึงทำให้สถานการณ์นั้นรุนแรงมากยิ่งขึ้น
 สิ่งเหล่านี้การยุติปัญหานี้ผมเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งว่า เราจะใช้กระบวนการทางกฎหมาย
 อย่างเดียวไม่ได้ เราต้องใช้สถานการณ์ เพราะกระบวนการทางกฎหมายนั้นก็เหมือนอังกฤษ
 เพียงแต่แค่ยื่นสถานการณ์เท่านั้น ไม่สามารถเอาชนะได้ ผมมีความรู้สึกว่าเป็นปัญหาภาคใต้
 อยู่ที่ปัญหารากหญ้าของชุมชนที่ต้องสลายอิทธิพลความชั่วร้ายที่ครอบงำประชาชนให้ได้
 อย่าให้ประชาชนมีความรู้สึกได้ว่า อย่างที่ พลเอก ชาติชาย คุ้ยไปแล้วว่า สถานการณ์พื้นที่
 เราถูกถอยร่นมาเป็นระยะ ประชาชนนี้ขาดความเชื่อมั่นในระบบราชการ ไม่กล้าให้ข่าว
 เพราะฉะนั้นการทำงานเราจึงมีปัญหาอุปสรรคมาก ผมมองเห็นว่าการใช้ระบบงานปกติ
 ของราชการที่มีงานล้นมืออยู่แล้ว ไม่ว่าจะป็นตำรวจ ทหาร การไปเพิ่มน้ำหนักรงาน
 ให้เขาทำงานเรื่องการก่อการร้ายนั้นจะทำให้ไม่สามารถที่จะแบ่งงาน แล้วขาดประสิทธิภาพ
 เพราะสถานการณ์ปัจจุบันที่ข้าราชการรับงานนโยบายจากรัฐบาลไปนี่เป็นการแก้ไข
 ปัญหาเฉพาะหน้า สร้างภาพเพื่อไม่ให้ถูกตำหนิเท่านั้น -----

เมื่อปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้น ผมคิดว่าการแก้ไขปัญหาค่าได้นี้ควรจะนำพระราชดำรัส มา คือการเข้าถึง เข้าใจ พัฒนา มาเป็นคัมภีร์ในการปฏิบัติ ที่นี้จากกรอบเหล่านี้แล้วผมเห็นว่าการเสนอพระราชกำหนดนี้สอดคล้อง ถ้ารัฐบาลได้เอาพระราชกำหนดนี้ใช้อย่างถูกวิธี แต่ถ้าใช้อย่างผิดวิธีก็จะเป็นอย่างท่านสมาชิกฯ ได้กล่าวว่าจะจะเป็นเครื่องมือทำให้ข้าราชการเสริมพลังอำนาจบารมี อิทธิพล สร้างเงื่อนไขเพิ่มเติมยิ่งขึ้น เพราะฉะนั้น ผมขออนุญาตที่จะได้ชี้แจงว่า พระราชกำหนดนี้ผมเห็นว่าเหมือนกับเรื่องที่จะ ถ้าเราเอา สถานการณ์ปกติมาพูดนี้ แน่نونปัญหาสิทธิมนุษยชน ปัญหาเรื่องการจับกุมก่อนไม่ต้อง ดำเนินการทางคดีไม่สามารถทำได้ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องของภาวะฉุกเฉิน ภาวะฉุกเฉิน เกิดอะไรขึ้น ผมยกตัวอย่าง เหมือนเราจะไปโรงพยาบาลนี่นะครับ ปกติโรงพยาบาลจะมี ระเบียบว่าใครมาแล้วต้องลงทะเบียน เวชระเบียนรอคิวตั้งแต่ ๔ ที ๕ กว่าจะได้เข้า โรงพยาบาลให้หมอตรวจ สิ่งเหล่านี้เป็นกระบวนการที่พึงกระทำ แต่ถ้าสมมุติว่า ในภาวะฉุกเฉินคืออุบัติเหตุมาจะต้องผ่าตัด ใส้ติ่ง ต้องฟาสท์แทร็ค (Fast track) เลขครับ เข้าห้องไอซียู (ICU) เข้าห้องอิมเมอร์เจนซี (Emergency) นั่นก็คือทำไมล่ะครับ เราไม่ตำหนิว่า เวลาจะเอาคนเข้าโรงพยาบาลในภาวะอุบัติเหตุจึงไม่ต้องผ่านเวชระเบียน เพราะว่าป็นภาวะฉุกเฉิน ที่นี้ที่เรามาพิจารณากันนี้เราบอกว่าทำไมไม่ ๑ ไม่ ๒ ไม่ ๓ เพราะนั่นเป็นภาวะปกติ เราเอาสถานการณ์ภาวะปกติมาวิจารณ์ภาวะฉุกเฉิน ผมคิดว่า ไม่เป็นธรรม แต่ว่าถ้าจะเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม เดียวผมจะถามรัฐบาลในตอนหลังว่า รัฐบาลจะมีมาตรการอย่างไรที่ทำให้ประชาชนมีความรู้สึกอบอุ่นใจว่า ถ้าเจ้าหน้าที่กระทำไป โดยเด็ดขาด คือสำคัญผิดหรือกลั่นแกล้งราษฎร จะมีมาตรการใด ๆ บ้างที่จะร้องเรียนกับ รัฐบาล หรือมีหน่วยงานไหนที่จะรับผิดชอบในการเข้าไปแก้ไขปัญหาค่าได้ทันทางที่ในการ สร้างเงื่อนไขนั้น

ประการที่ ๒ คือการควบคุมการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ด้วยความเป็นห่วงใย ของสมาชิกฯ นั้นจะมีมาตรการอย่างไร สมมุติว่าเจ้าหน้าที่อาศัยสิทธิอำนาจที่ พระราชกำหนดนี้ให้อำนาจแล้วไปกระทำที่ละเมิดไม่เข้าตามนโยบายรัฐบาลในการรักษา ความสงบสุข รัฐบาลจะมีมาตรการอย่างไร เพื่อจะได้เคลียร์ (Clear) ให้สมาชิกฯ ได้เข้าใจว่า ความเป็นห่วงเป็นใยนั้นรัฐบาลมีมาตรการชัดเจน ที่นี้ผมขออนุญาตที่จะมาพูดถึงเรื่องของ

มาตรการนี้ นะครับ ผมเห็นว่าที่ผมมีความชอบธรรมเพราะว่า ๑. พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้
 ในภาวะฉุกเฉิน ในการใช้ในภาวะฉุกเฉินนั้นไม่ใช่อยู่เฉย ๆ จะดำเนินการคิดว่าจังหวัดไหน
 จังหวัดนี้ฉุกเฉินได้ ต้องมีสถานการณ์เกิดขึ้นก่อน สถานการณ์นั้นต้องเป็นสถานการณ์ที่
 กระทบหรืออาจจะกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนหรือเป็นภัยต่อความมั่นคง
 ของรัฐ หรืออาจจะทำให้ประเทศชาติหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของประเทศนั้นตกอยู่ในภาวะ
 คับขัน หรือมีการกระทำความผิดที่เป็นภัยต่อการร้ายต่อประมวลกฎหมายอาญา นั่นก็คือว่า
 ก่อนจะประกาศภาวะฉุกเฉินนั้นต้องมีสถานการณ์ก่อน ไม่ใช่ประกาศตามอำเภอใจของ
 นายกรัฐมนตรีหรือของคณะรัฐมนตรี เมื่อมีสถานการณ์แล้วก็ประกาศภาวะฉุกเฉิน
 แต่การประกาศฉุกเฉินนั้นต้องขออนุมัติ ครม. การขออนุมัติ ครม. นั้นก็ครั้งละไม่เกิน
 ๓ เดือน ขยายได้ครั้งละ ๗ วัน ไม่เกิน ๓ เดือน สิ่งเหล่านี้คือมาตรการของกฎหมายที่ออกไว้
 ชัดว่า แม้เป็นสถานการณ์ฉุกเฉินก็ดำเนินการได้ไม่เกิน ๓ เดือน ทีนี้เมื่อสถานการณ์สิ้นสุด
 แล้วต้องประกาศยกเลิกทันที สมัยก่อนเราประกาศกฎอัยการศึกเราประกาศตลอดไปจนล้ม
 เลยนะครับ สมัยจอมพล สฤษดิ์ จนข้าราชการได้บำเหน็จบำนาญความดีความชอบกันตลอด
 สิ่งเหล่านี้การใช้ภาวะฉุกเฉินนี่เป็นการแก้ไขปัญหา เพื่อเวลาเกิดวิกฤติถ้าเราใช้กฎอัยการศึก
 ก็จะมีปัญหาอย่างคาดไม่ถึงหรืออะไรก็ได้ แล้วเมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว เวลาเราไปต่างประเทศ
 อย่างที่ท่านนายกฯ ได้พูดว่า ประเทศไทยเป็นประเทศประชาธิปไตยทำไมยังมีกฎอัยการศึก
 เลยต้องมีพระราชกำหนดฉบับนี้มาเพื่อลดคดี (Degree) ความเข้มข้นให้นุ่มนวลยิ่งขึ้นแล้ว
 มาดูครับว่า การดำเนินการตามพระราชกำหนดนี้ไม่ได้ดำเนินการโดยอาศัยนายกรัฐมนตรี
 มีคณะกรรมการจากส่วนต่าง ๆ ตามมาตรา ๖ ก็คือ กระทรวงกลาโหม ยุติธรรม มหาดไทย
 ต่างประเทศ และพัฒนาสังคมฯ แล้วก็ ๓ เหล่าทัพ ตำรวจและบรรเทาสาธารณภัย
 คณะกรรมการชุดนี้ ~~ได้ครับ~~ จะมีหน้าที่ในการบริหารจัดการ ไม่ว่าจะออกมาตราการ
 ความเป็นห่วงเป็นใยต่าง ๆ ผมเชื่อว่าคณะกรรมการชุดนี้สามารถตั้งคณะกรรมการ แล้วก็
 ดำเนินการมาตรการต่าง ๆ ได้ แล้วกฎหมายก็ถือว่าการดำเนินการนั้นให้ถือเป็นเจ้าพนักงาน
 ด้วย เราไม่มีใครลงมารายละเอียดว่าหลังจากนั้นตามมาตรา ๑๒ คือ เมื่อเจ้าหน้าที่ตั้งใจที่จะ
 ควบคุมบุคคลต้องสงสัยตามมาตรา ๑๒ ต้องร้องขอต่อศาล

การร้องขอต่อศาลอย่างไร ก็ต้องนำเสนอรายละเอียดว่าบุคคลเหล่านี้มีเงื่อนไขอย่างไร มีวิธีการอย่างไร มีพฤติการณ์อย่างไร ศาลท่านก็ต้องใช้ดุลพินิจ นั่นก็คือว่า สิ่งเหล่านั้น จะกระทำได้ต้องให้ศาลใช้ดุลพินิจในเบื้องต้น ผมถือว่าแล้วการควบคุมนั้นก็ควบคุม คราวละ ๗ วัน แล้วต่อไม่เกิน ๓๐ วัน เพื่ออะไร เพื่อจะใช้หยุดการกระทำที่จะก่อให้เกิด เหตุร้ายในภาวะฉุกเฉินนั้นได้ สิ่งเหล่านี้ผมเห็นว่าประโยชน์ของกฎหมายฉบับนี้ที่ได้ กล่าวมาแล้ว ไม่ขออนุญาตที่จะลงรายละเอียดมากนัก ผมเห็นว่าประโยชน์ของกฎหมาย ฉบับนี้ ๑. เป็นการบูรณาการการทำงานของทุกกระทรวง ทบวง กรม อย่างมีพุทธศาสตร์ ปัจจุบันผมเห็นว่าการยึดกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ทำงานโดยต่างคนต่างทำไม่มี พุทธศาสตร์ร่วมกัน โดยให้คณะกรรมการอย่างที่ว่านั้นเป็นผู้กำหนด ๒. การประกาศ ภาวะฉุกเฉินนั้นจะเป็นการใช้แทนกฏอัยการศึกที่มีความนุ่มนวลละมุนละม่อมไม่ให้เกิดปัญหาเหมือนตากใบหรือกรือเฮะ ๓. เป็นการแก้ไขพระราชบัญญัติการบริหาร ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินในช่วงที่ผ่านมาของปี ๒๕๕๕ ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะที่ผ่านมาั้นหยาบและกระด้างไป ไม่นุ่มนวล ไม่มีรายละเอียดกำหนดกรอบ หน้าที่เฉพาะ แต่ว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ได้มีมาตรการชัดเจน แล้วผมขอฝากไว้ว่า เราไว้วางใจรัฐบาลให้ทำงานในการแก้ไขปัญหาภาวะภาคใต้หรือภาวะฉุกเฉินนี้ ลองดูซิครับ ลองให้มาตรการอีกชั้นหนึ่งขึ้นไป เพื่อการทำงานนั้นจะมีประสิทธิภาพ แล้วหาก ๓ เดือน ผ่านไปแล้วยังมีสถานการณ์ที่รุนแรงอีก เราต้องมาดูมาตรการแล้วว่าควรจะแก้ไขอย่างไร ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา) รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะแจ้งรายชื่อเพื่อจะได้เตรียมตัวนะครับ ท่านที่จะ อภิปรายนะครับ พอท่านมาสิรัตน์ แก้วก่า แล้วก็ท่านเตือนใจ ท่านไสว ส่วนท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร นั้นขอไปอยู่หลังท่านปรีดี ซึ่งอยู่อันดับ ๘ ก็จะเป็นท่าน ไสภณ ท่านเกษม มาลัยศรี ท่านปรีดี ท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร แล้วท่าน พลตรี มนูญกฤต นะครับ เพื่อจะได้เตรียมตัว เชิญท่านมาสิรัตน์ครับ

นางมาสิรัตน์ แก้วก่า (สกลนคร) : ขอบพระคุณค่ะ ท่านประธานฯ สิ้น มาสิรัตน์ แก้วก่า สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสกลนคร ท่านประธานฯ คะ ดิฉันพยายาม

ที่จะทำความเข้าใจว่ารัฐบาลต้องการเครื่องมือในการนำไปแก้ไขปัญหาสถานการณ์
๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รวมทั้งสถานการณ์อื่น ๆ ที่เกิดขึ้นไม่เว้นแต่ละวันในจังหวัด
ที่ใกล้เคียง ๓ จังหวัดนั้นด้วย แต่ท่านประธานฯ คะ ดิฉันเองต้องบอกว่าตัวเองพยายาม
ซึ่งใจเหลือเกินว่าจะพิจารณาอย่างไรสำหรับการพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้
อย่างหนึ่งที่ดิฉันพบก็คือ

๑. กระบวนการตรากฎหมายหรือพระราชกำหนดฉบับนี้นั้น

ดิฉันมองว่าทะเลาะการให้ความสำคัญกับสถาบันหลักของชาติไป ๑ สถาบัน ก็คือ
สถาบันนิติบัญญัติ การออกกฎหมายใด ๆ ก็ตาม ไม่ใช่หน้าที่ของฝ่ายบริหาร จริงอยู่
พระราชกำหนดเป็นเครื่องมือที่ฝ่ายบริหารสามารถที่จะออกมาใช้ได้ แต่การทะเลาะกัน
ไม่ให้ความสำคัญเกิดขึ้นในรัฐบาลนี้บ่อยครั้ง ดิฉันไม่เข้าใจว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือสมาชิกวุฒิสภาเองที่มีจำนวนถึง ๗๐๐ คน คิดอย่างไรกับการทะเลาะอำนาจหนึ่งที่เป็น
ขาหนึ่งของการถ่วงดุล การตรวจสอบอำนาจในครั้งนี้

ในประการที่ ๒ การออกพระราชกำหนดฉบับนี้ต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
วันนี้ผ่านมา ๑ เดือนเศษแล้วคะ ท่านประธานฯ ดิฉันพยายามที่จะตาม เมื่อเช้าก็มีข่าว
เมื่อวาน ๓ ข่าว ก่อนหน้านั้นอีกทุกวัน มีทุกวันยิ่ง ชรบ. ยิ่งครุ สารพัด ดีขึ้นไหมคะ ๑ เดือน
ที่ผ่านมา -----

ท่านรองนายกรัฐมนตรีที่ดูแลกำกับเรื่องนี้โดยตรง ได้รายงานสถานการณ์บอกกว่าจับกุมไปกี่ราย แต่รายงานใหม่จะ เปรียบเทียบใหม่จะ ก่อน ๑ เดือน กับหลัง ๑ เดือนนี้ อะไรเกิดขึ้น เพราะฉะนั้นดิฉันจึงเกรงว่าการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ นอกจากเป็นการสยบคนดีไม่ให้ออกมาพูด ไม่ให้ออกมาติตงแนวทางการใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม ดิฉันเกรงว่า จะเป็นการไปส่งเสริม ไปขยายแนวร่วมให้กับคนเลวที่ทำร้ายแผ่นดินไทยอยู่ขณะนี้ เพราะฉะนั้นฝากข้อสังเกตส่วนนี้ไว้ด้วย ท่านประธานฯ คะ ดิฉันขอก้าวล่วงไปถึงการแก้ไข ปัญหาของประเทศไทยคือปัญหาชายแดนภาคใต้ จริง ๆ แล้ว หากเรานำหลักอริยสัจ ๔ ขึ้นมาใช้ นับตั้งแต่ทุกข์ ทุกข์คืออะไร ปัญหาที่เกิดขึ้นคืออะไร หากวิเคราะห์ปัญหาได้ ตรงจุดนี้ละคะท่านประธานฯ ดิฉันเชื่อมั่นว่าแก้ได้แน่นอน แต่วันนี้เราลองดูว่าเป็นอย่างไร จะมี ๒ ความเห็นที่ถกกัน ไปถกกันมา ฝ่ายหนึ่งบอกว่ารือเซะ ตากใบ ทนายสมชาย ๓ คำ อีกฝ่ายหนึ่งบอกว่า แบ่งแยกดินแดน เผา โรงเรียน ชำตัดคอ สวนกันอยู่ ๒ ความเห็นอยู่ แบบนี้ เพราะฉะนั้นการลงไปหาความจริงในข้อนี้ จริง ๆ แล้วการอภิปรายที่รัฐบาลขอให้ รัฐสภาเปิดอภิปรายเสนอความเห็นเรื่องการแก้ไขปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ดิฉันคิดว่าวันนั้นคะท่านประธานฯ ความเห็นที่เป็นกลาง ความเห็นที่ออกจากใจของเพื่อน สมาชิกรัฐสภาทั้ง ๒ สภาเนี่ย ดิฉันคิดว่าหลายประเด็นสามารถนำไปประมวลแล้วแก้ไขปัญหา ได้เลย ปัญหาที่นั่นคืออะไร ความรุนแรงที่เกิดขึ้นหลายท่านอภิปรายมาแล้ว ดิฉันจะไม่พูดซ้ำ เคยคิดบ้างไหมคะ จะเป็นสาเหตุมาจากการยุบ สอ.บต. หรือไม่ เมื่อก่อนนี้ผู้นำทางศาสนา ผู้นำชุมชนเขาสามารถเข้าไปใช้ช่องของ สอ.บต. เสนอความเห็นในแต่ละเรื่องในพื้นที่เขาได้ วันนี้เขาไม่มีทางออก ตั้งคณะกรรมการสมานฉันท์แห่งชาติขึ้นมา ยังไม่ทันใช้เลย ใช้ยังไม่ทันไร ก็ออกมาสารพัดแล้ว บอกว่าไม่ได้ผล ออกพระราชกำหนดขึ้นมา เป็นการ ใช้ความรุนแรงเกินไปหรือไม่ ไปรบนกพิราบก็แล้ว อะไรก็แล้ว แต่สิ่งดี ๆ ที่รัฐบาลนี้เอง และรัฐสภาแห่งนี้ได้เคยเสนอ กลับไม่ประมวลนำไปใช้อย่างเอาจริงเอาจัง ดิฉันคิดว่าภายใต้ สถานการณ์พิเศษยี่งนี้ ยังต้องใช้ความละเอียด ยังต้องใช้ความพิเศษในการแก้ไข ปัญหา ตั้งแต่พิจารณาปัญหาเรื่องของทุกข์ ไปดูสาเหตุที่แท้จริงคืออะไร พูโลที่ออกมาประกาศว่า

เป็นตัวป่วนนี้ จริงไหม ถ้าจริงก็จัดการพูโลนั่นแหละ แต่ถ้าไม่จริงก็มาดูแลแก้ไขเป็น
เรื่อง ๆ ไปนะคะ ปัญหาการพัฒนาในชายแดนภาคใต้ สถานีพัฒนาที่ดินพิภลทองที่เคย
มีบทบาทนำในการพัฒนาปัญหาภาคใต้ ซึ่งเป็นที่ดินที่แห้งแล้งและเป็นที่ดินที่แก้ไข
ปัญหาได้ยากเพราะเป็นพลู ไปดูใหม่คะ ทำอย่างเอาจริงเอาจังหรือเปล่าในวันนี้ะคะ
อดีตรองนายกรัฐมนตรี สมัยที่เป็นรองนายกรัฐมนตรี ท่านจาตุรนต์ ฉายแสง สมัยนั้น
ไม่ใช่ตอนนี้ ท่านเคยเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาไว้ มาถึงก็โยนลงตะกร้าไปเสีย เกิดอะไรขึ้น
ลองดูสิ่งดี ๆ เหล่านี้ ~~นะคะ~~ เพราะฉะนั้นเมื่อหาทุกซ์เจอถึงจะหาสมุทัย สาเหตุที่แท้จริงได้
จึงไปสู่นิโรธ ดับทุกซ์ และมรรคทางดับทุกซ์ได้ ดิฉันเองยังจำบรรยากาศที่รัฐบาลเปิด
ประชุมในวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๘ ได้ แล้วดิฉันอยากจะให้รัฐบาลนี้ลองเอาอันนั้น
ไปหมุนดูซิ อะไรที่เป็นข้อดี อะไรที่เป็นข้อบกพร่อง แล้วเอามาใช้อย่างเอาจริงเอาจัง
พระราชกำหนดฉบับนี้ให้อำนาจนายกรัฐมนตรี ดิฉันอยากจะเปรียบเทียบกับ
รัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทย ที่ออกสมัยอดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่ง มาตรา ๑๗
ของรัฐธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักรไทย ๔๖ ปีที่แล้วคะท่านประธานฯ เราจะย้อนยุค
ใหม่คะ ๔๖ ปีที่แล้ว มาตรา ๑๗ มีข้อความบอกว่า “นายกรัฐมนตรีโดยมติคณะรัฐมนตรี
มีอำนาจสั่งการหรือกระทำการใด ๆ และให้ถือว่าคำสั่งหรือการกระทำเช่นนั้น เป็นคำสั่ง
หรือการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย” พระราชกำหนดฉบับนี้เหมือนกันเลยคะ
ท่านประธานฯ ก็คือเขียนลื้อแล้วเพิ่มเติมรายละเอียดเข้าไป แต่หนักกว่าเดิมคะ
ท่านประธานฯ หนักกว่าเดิมก็คือเมื่อสักครู่ดิฉันพูดไปตอนแรก บอกว่าละเอียดกระบวนการ
ทางนิติบัญญัติ อันนี้หนักเข้าไปอีก ละเอียดอำนาจศาล ตุลาการ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓ เป็นหัวใจสำคัญของรัฐธรรมนูญรวมทั้งมาตรา ๔ และมาตรา ๕ -----

ดิฉันขอเน้นเฉพาะนะคะ มาตรา ๑ มีคนพูดไปแล้ว แน่อนเราทุกคนคงไม่มีใครอยากแบ่งแยกราชอาณาจักรไทยมิให้เป็นหนึ่งเดียว และแน่อนดิฉันเป็นคนหนึ่งที่ยืนยันราชอาณาจักรไทยเป็นหนึ่งเดียวจะแบ่งแยกมิได้ ในมาตรา ๒ เป็นอำนาจขององค์พระประมุข มาตรา ๓ ท่านประธานฯ คะ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย มิใช่ของผู้หนึ่งผู้ใด การใช้อำนาจอธิปไตย การถ่วงดุลอำนาจ ๓ หลักนี้จะต้องเป็นการถ่วงดุลอำนาจที่เป็นอำนาจที่ชอบธรรม เพื่อถ่วงดุลให้ใช้อำนาจโดยชอบธรรม แต่วันนี้พระราชกำหนดฉบับนี้คะ ท่านประธานฯ ตามไปดูคะว่าเป็นอย่างไร การละเลยอำนาจตุลาการ การละเลยอำนาจองค์กรอิสระที่เกิดขึ้นตามรัฐธรรมนูญนี้ ฟ้องแพ่งก็ไม่ได้ ฟ้องอาญาก็ไม่ได้ หนักเข้าไปกว่านั้นอีก คำสั่งทางปกครองก็คนพูดไปนี่ ดิฉันก็แย้งไว้ในที่นี้ว่า หากองค์เจหรือยัง ถ้าราษฎรไม่ได้รับความเป็นธรรมนี้ จะให้ไปร้องเรียนที่ไหน กับใคร นอกจากนี้หนักกว่ามาตรา ๑๗ ของธรรมนูญการปกครองฯ เข้าไปอีก รัฐบาลนี้มีช่องที่ให้นายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีอีก ๑ คน ก็คือ ๒ คน เท่านั้นนะคะ รัฐธรรมนูญฉบับนี้บอกว่า คณะรัฐมนตรี ก็คือ ๓๖ คน รวมทั้ง นายฯ ด้วย แต่รัฐบาลนี้มีช่อง บอก มติคณะรัฐมนตรีนี้ มีนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีอีก ๑ ท่านเท่านั้นถือเป็นมติคณะรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นพระราชกำหนดฉบับนี้หนักใหม่ ผากเป็นข้อสังเกตไว้ด้วย และท่านประธานฯ คะ ดิฉันมีมาตรา ๑๒ ของพระราชกำหนดฉบับนี้ที่บอกว่า การจับกุมผู้ต้องสงสัยบอกว่าต้องร้องขอต่อศาลก็จริง แต่จะดึงไว้ตรงนี้จะท่านประธานฯ ให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวได้ ๗ วัน ขยายเวลาได้อีก ๓๐ วัน หากต้องควบคุมตัวต่อไป ให้ดำเนินการตามประมวลวิธีพิจารณาความอาญาคือ ครั้งละ ๗ วัน อีก ๑๒ ครั้ง รวมเป็น ๘๔ วัน เพราะฉะนั้น ท่านประธานฯ คะ มาตรา ๑๒ นี้เป็นการสร้างวิธีพิจารณาความอาญาขึ้นมาใหม่ ในมาตรา ๒๓๕ ของรัฐธรรมนูญนี้ได้บอกไว้บอกว่า การบัญญัติกฎหมายให้มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยธรรมนูญศาลหรือวิธีพิจารณาเพื่อใช้แก่คดีใดคดีหนึ่งโดยเฉพาะจะกระทำมิได้ เห็นไหมคะ ไม่ได้ขัดแต่มาตราที่ท่านอื่น ๆ ว่ามา ในมาตรา ๒๓๕ ของรัฐธรรมนูญเอง พระราชกำหนดฉบับนี้ก็ละเลย แล้วก็ไปสร้างวิธีพิจารณาความอาญาขึ้นมาใหม่ เพราะฉะนั้นในวิธีพิจารณาความอาญาเดิม ผู้ต้องหาที่กระทำความคิดไม่ใช่ผู้ต้องสงสัยด้วยซ้ำไป เมื่อได้รับแจ้งข้อกล่าวหาแล้วมีสิทธิแต่งตั้งทนาย มีสิทธิประกันตัว หนักกว่านั้นคะ ตามไปดูในมาตรา ๑๗

พระราชกำหนดนี้ การนิรโทษกรรม เจ้าหน้าที่ ท่านนายกรัฐมนตรีก็น่าจะมีสิทธิด้วย และคิดน
 ก็ไม่แน่ใจว่า พระราชกำหนดนี้ออกมารองรับเพื่อรอกการนิรโทษกรรมล่วงหน้ากับใคร
 คนใดคนหนึ่งโดยเฉพาะหรือเปล่าที่ไปสั่งฆ่าใครต่อใครเขาไว้ เพราะฉะนั้นก็เป็นข้อสังเกต
 ที่คิดนมีเอาไว้ ท่านประธานฯ คะ อำนาจที่คิดนว่าไปนี้ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน
 ชาวไทย ในมาตรา ๓ ของรัฐธรรมนูญนี้ เขามีไว้เพื่อที่จะไม่ให้ใครคนใดคนหนึ่งใช้อำนาจ
 เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ย้อนยุคเผด็จการ ในขณะที่เดียวกันต้องการให้มีการตรวจสอบถ่วงดุล
 ทั้ง ๓ อำนาจให้ใช้อำนาจโดยเป็นธรรม ไม่ทำร้ายประชาชน ให้กระบวนการตรวจสอบ
 มีการถ่วงดุลอย่างแท้จริง คิดนจึงอยากจะสรุปตรงนี้จะท่านประธานฯ วันนี้พระราชกำหนด
 ฉบับนี้ให้อำนาจตามมาตรา ๑๑ สั่งให้เจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจจับกุมคุมขัง มาตรา ๑๑ ของ
 พระราชกำหนดฉบับนี้ ใน (๑) ให้ทำตามประกาศนายกรัฐมนตรึละเลยอำนาจศาล
 เป็นการจงใจกระทำขัดรัฐธรรมนูญหรือไม่ -----

อย่างไรก็ดีคะท่านประธานฯ วันนี้ดิฉันเชื่อว่าด้วยมือที่มีอยู่ ในสภาผู้แทนราษฎรนี้ ก็ผ่านไปแล้ว ในวุฒิสภาดิฉันก็ฝากให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาพิจารณาด้วยคะท่านประธานฯ ว่าสิ่งที่ดิฉันพูดไป หรือท่านสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านพูดไปนี่ ข้อดี ข้อเสียของพระราชกำหนดนี้มีอะไร แล้วใช้วิจารณญาณของท่านอย่างใดตรงจริง วันนี้คนที่นั่งหัวเราะ นั่งยิ้มอยู่นี้ ไม่ใช่คนดีคะ คนดี ๆ เพื่อนสมาชิกวุฒิสภาของเราท่านหนึ่ง ท่านบอกว่าแอบซื้อท่านได้ด้วย ท่านพักรุดคืน บอตอบ บอกว่าป่วยการที่จะอภิปรายพระราชกำหนดฉบับนี้ เพราะอภิปรายไปอย่างไรก็ใช้ แต่วันนี้อยากจะบอกว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ได้ทำร้ายเฉพาะคนดี ๆ ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เท่านั้น แต่ทำร้ายคนทั้งประเทศ ท่านไปสร้างแนวร่วมให้กับคนเลว ท่านทำให้คนดี ๆ อึดอัดคับข้องใจ ไปบอกว่าทำโพลล์ (Poll) มา โพลล์เห็นด้วย ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะไม่เห็นด้วยอย่างไร ถ้าหากไม่เห็นด้วยซ้ายก็ตาย ขยับขวาก็ตาย ไม่รู้คนเลว ไม่รู้เจ้าหน้าที่ พูดขัดใจใครก็ไม่ได้ เขาอยู่อย่างอึดอัดคับข้องใจ โปรดเห็นใจคนดี ๆ เหล่านี้ด้วย เพราะฉะนั้นโดยส่วนตัวดิฉัน ดิฉันจึงไม่เห็นด้วยกับพระราชกำหนดฉบับนี้ และประกาศเจตนาอย่างชัดเจนว่าจะไม่รับพระราชกำหนดฉบับนี้อย่างแน่นอน ดิฉันต้องการสงวนคนดี ๆ ต้องการสงวนแนวร่วมให้กับรัฐบาล เอา ๖๖/๒๓ มาใช้ ดิฉันเป็นคนหนึ่งของผลพวง ๖๖/๒๓ ถ้าไม่มี ๖๖/๒๓ ไม่มีคน ๆ นี้ที่เราได้รับเอกสารของท่านเมื่อเข้าเดือนสดีเราไว้ ฉบับที่เราได้รับคะท่านประธานฯ ขออนุญาตเดือนสดี พวกเราทุกคนคะ ดิฉันอยากจะขอเวที ขอโอกาสให้กับคนดี ๆ ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ มีของท่านผ่าน เพราะฉะนั้นดิฉันฝากข้อสังเกต ข้อควรระวังเอาไว้ก็แล้วกัน สรุปคะ ท่านประธานฯ

๑. พระราชกำหนดฉบับนี้ออกไม่ต้องตามกระบวนการนิติบัญญัติ
๒. พระราชกำหนดฉบับนี้ละเลย ๓ อำนาจที่เป็นการถ่วงดุล รวมทั้งองค์กรอิสระด้วย และ
๓. ต้องระวังการใช้อำนาจครบ ๓ เดือน ทบทวนแล้ว อย่างไรก็ตามก็ได้ใช้ ดิฉันเชื่อว่าวันนี้ท่านก็ชนะ อาจจะอย่างท่วมท้นด้วยซ้ำไป แต่ไม่เป็นไรคะ ๓ เดือน ท่านทบทวนแล้วไม่สายเกินไปที่ดิฉันจะขอขยับเพลงของคน ๆ หนึ่งแล้วเรียนกลับมาใช้ เลิกเถอะคะ ท่านนายกรัฐมนตรี เลิกใช้พระราชกำหนดฉบับนี้เถอะคะ ขอบพระคุณคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : วุฒิสภาต้องแสดงความยินดีและขอต้อนรับ ~~นักเรียน~~ X คณะครูและนักเรียนตัวน้อย ๆ ~~นักเรียน~~ จากโรงเรียนวิชาการ ที่เข้ามาร่วมฟังการประชุมของวุฒิสภา ต้องขอบคุนนะครับที่ให้ความสนใจตั้งแต่ยังเป็นเยาวชน เพราะบ้านเมืองนี้เป็นของท่าน ~~นักเรียน~~ อนาคตเป็นของหนู ๆ ทั้งหมด เพราะฉะนั้นการที่เข้ามาชมและมาฟังการประชุมในวันนี้จะมีคุณค่าต่อความรู้สึกในการที่จะศึกษาระบบประชาธิปไตยในบ้านเมืองเราต่อไป เชิญท่านเตือนใจ คีเทศน์ ครับ

นางเตือนใจ คีเทศน์ (เชียงราย) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ คิฉันทเตือนใจ คีเทศน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงราย คิฉันทจะพูดถึงการแก้ปัญหาสถานการณ์ฉุกเฉินในประเทศไทยโดยเปรียบเทียบ ๔ ช่วงนะคะ

ในช่วงแรกตอนนั้นคิฉันทยังเด็กอยู่ ยังเรียนอยู่ระดับมัธยมแล้วก็มหาวิทยาลัย ตอนต้น เป็นช่วงที่มีปัญหาพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ทั้งในภาคเหนือ อีสาน และภาคใต้ แต่คิฉันทเองได้มีส่วนในเรื่องของภาคเหนือมากนะ ~~คะ~~ X ซึ่งพี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ในครั้งนั้นถูกสร้างภาพลบใน ๓ เรื่อง คือเรื่องของการที่พี่น้องกลุ่มชาติพันธุ์ไปเป็นพวก ผกค. อันนี้เป็นภาพลบที่ ๑ ที่ถูกสร้างภาพมา เรื่องที่ ๒ คือ การเกี่ยวข้องกับยาเสพติด และเรื่องที่ ๓ คือ เรื่องของการตัดไม้ทำลายป่า แต่ว่าปัญหาทั้งสามซึ่งเคยเป็นสถานการณ์ที่รุนแรงและฉุกเฉินของภาคเหนือก็ได้รับการแก้ไขที่ดีโดยนโยบายที่เหมาะสม ซึ่งท่าน ส.ว. มาลีรัตน์ ขอบอกที่เอ่ยนาม ได้พูดไปแล้วคือ ๖๖/๒๓ ทำให้นโยบายการกลืนชาติ การกลืนวัฒนธรรมเปลี่ยนมาเป็นการบูรณาการทางวัฒนธรรมด้วยความเคารพด้วยความเห็นถึงความงามและความหลากหลายทางภาษา ทางความเชื่อ ทางวัฒนธรรม ทำให้ภาพลบของพี่น้องชาติพันธุ์ต่าง ๆ ได้เปลี่ยนมาเป็นกลุ่มคนที่มีความเคารพในธรรมชาติและมีวิถีชีวิตที่อยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างกตัญญูและปกป้องรักษาธรรมชาติ จนทำให้ภาคเหนือมีพื้นที่ป่าไม้มากที่สุด โดยเฉพาะที่แม่ฮ่องสอนและเชียงใหม่ซึ่งมีพี่น้องชาวปกากะญอหรือชาวกระเหรี่ยงนี่เป็นผู้ที่ดูแลรักษาป่าอยู่

ภาพของพี่น้องชาติพันธุ์หรือชาวเขาจึงเป็นภาพที่ทางราชการและการท่องเที่ยวนำมา ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวสู่ภาคเหนือ ซึ่งโดยการใช้หลักการที่องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงเน้นหนักต่อการแก้ปัญหาภาคใต้ คือความเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนา ดิฉันอยากเห็นรัฐบาลนำบทเรียนจากการแก้ไขปัญหาพื้นที่สีแดงทางภาคเหนือและภาคอีสานในอดีตมาใช้ในการแก้ปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ นี่เป็นช่วงที่ ๑ ที่ดิฉันมีบทเรียนนะคะ

ช่วงที่ ๒ เมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกวุฒิสภา ท่าน ส.ว. บุญญา หลีเหล็ก และท่านพิศรุติณ ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้เสนอให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญแก้ไข ปัญหาพื้นที่ภาคใต้ ซึ่งท่าน พลตำรวจเอก ประทิน สันติประภพ เป็นประธาน ดิฉันคิดว่า ประสพการณ์จากการทำงานกับพี่น้องชาติพันธุ์ในภาคเหนือน่าจะเป็นประโยชน์ต่อ การศึกษาวิเคราะห์และแก้ไขปัญหของพี่น้องภาคใต้ได้้นะคะ ก็จึงได้ร่วมเป็น คณะกรรมการซึ่งมีผู้หญิงเพียงคนเดียวในคณะกรรมการนี้ ได้พบว่า วิถีชีวิตของ พี่น้องชาวมุสลิมภาคใต้นั้นมีความสงบแล้วที่อยู่กับธรรมชาติด้วยความเคร่งครัดใน ศาสนธรรม วิถีชีวิตของพี่น้องชาวประมงพื้นบ้านอุรุกราน โดยกลุ่มนายทุน เรือประมง อวนรุน อวนลาก เรือปั่นไฟปลากกระตัก พี่น้องทางภาคใต้ได้รับปัญหาเรื่องของการประกาศพื้นที่อนุรักษ์ทับที่อยู่ที่ทำกิน ซึ่งได้ทำมาหลายชั่วคน เป็นสวนยางพารา สวนทุเรียน สวนมังคุด สวนลองกอง สวนสะตอ แต่ว่าการประกาศพื้นที่อนุรักษ์ทับ ที่ทำกินของชาวบ้านก่อให้เกิดปัญหา

ปัญหาที่ ๓ คือปัญหาเรื่องของสังคม วัฒนธรรม การศึกษา ท่านเด่น โต๊ะมีนา ขอภัยที่เอ่ยนาม ท่านอุมาร์ ดอยิบ ท่านได้กรุณาพาไปชมโรงเรียนของท่าน รวมทั้งท่านพิศรุติณด้วยนะคะ ท่านบุญญาด้วย ก็ได้เห็นศักยภาพในการจัดการศึกษา ของโรงเรียนตาดีกา โรงเรียนปอเนาะ โรงเรียนคารุซซาลัมทั้งหลาย ซึ่งรัฐบาลควรจะทำ ความเข้าใจและส่งเสริมให้การจัดการศึกษาที่บูรณาการแก่นธรรมของมุสลิมเข้าไปอย่าง มีประสิทธิภาพนะคะ แต่การพัฒนาสมัยใหม่ที่เน้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ แล้วก็ การทำให้ชีวิตทันสมัยทำให้เกิดปัญหา ทำให้วัยรุ่นเข้ามาสู่กระแสสังคมบริโภคนิยม วัตถุนิยมมากขึ้น เกิดปัญหาเรื่องยาเสพติดและปัญหาอื่น ๆ ตามมา ปัญหาโอกาสทาง

การศึกษาและการมีอาชีพที่ก้าวหน้าของเยาวชนชาวมุสลิม ซึ่งดิฉันเองมีโอกาไปได้ไป
 ในนามของสมาชิกรัฐสภา ได้ไปเยือนปากีสถาน ก็ได้ไปพบเยาวชนไทยจากภาคใต้ไป
 เรียนที่มหาวิทยาลัยในปากีสถาน แล้วก็เห็นว่าสิ่งแวดล้อมของปากีสถานนี้ได้
 หล่อหลอมให้เยาวชนอยู่ท่ามกลางหลักวิชาการ แล้วก็อยู่ท่ามกลางธรรมชาติที่อุดม
 สมบูรณ์ สิ่งยั่วยุทางเพศหรือทางยาเสพติดหรือทางบริโภคนิยมไม่มีเลย ซึ่งทำให้เยาวชน
 ไทยที่ได้ไปศึกษาในปากีสถานและประเทศมุสลิมอื่น ๆ ได้ถูกหล่อหลอมมาอย่างดี เป็น
 เยาวชนที่มีคุณภาพและมีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน

ประเด็นที่ ๓ เมื่อเกิดเหตุการณ์กรือแชะและเหตุการณ์ตากใบขึ้น
 ซึ่งคณะกรรมการได้ลงไปดูในพื้นที่ ทั้งที่ค่ายและที่โรงพยาบาล ท่ามกลางเหตุการณ์
 การณ์รายวันนั้น ซึ่งผู้ที่ได้รับทุกข์ที่สุด แต่เสียงของเขาไม่ได้ปรากฏออกมาสู่สังคม
 คือเสียงของผู้หญิง ผู้หญิง คนแก่ เด็กและเยาวชนต้องการการฟื้นฟูเยียวยาจิตใจให้อยู่
 ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข ผู้หญิงในฐานะที่เป็นแม่ เป็นภรรยา เป็นพี่สาว น้องสาว
 เมื่อมีการประกาศพระราชกำหนดนี้ขึ้นมา ดิฉันได้ทราบข่าวจากการสืบหาข้อมูลนี้ณะกะ
 พบว่า เคียวนี้อันผู้หญิง เด็กและคนแก่ยังมีความทุกข์ ความแค้นเคียด ไม่รู้ว่าสามีหรือ
 ลูกชายที่ออกจากบ้านไปตอนเช้านี้ ตอนเย็นจะได้กลับมาไหม จะได้มีชีวิตอยู่อย่างเป็น
 ปกติสุขอีกหรือไม่-----

จากเดิมซึ่งยังไม่ได้ประกาศพระราชกำหนดนี้ทุกแยกถนนก็มีด่านตรวจที่มีเจ้าหน้าที่ผู้แต่งเครื่องแบบและมีอาวุธอยู่ในมือตรวจอยู่ตามจุดต่าง ๆ ซึ่งทำให้ชีวิตเคร่งเครียด ไม่เป็นไปตามปกติสุขอยู่แล้ว แต่ว่าเมื่อมี พ.ร.ก. ขึ้นมาอีกยังเป็นการซ้ำเติมสถานการณ์ในชีวิตให้มีความเคร่งเครียดมากขึ้น การติดต่อสื่อสารทางโทรศัพท์นี้ทำไม่ได้เลย จะพูดเรื่องปัญหาความทุกข์ การไม่เห็นด้วยกับนโยบายของรัฐบาลหรือปัญหาความเดือดร้อนใด ๆ นี้พูดไม่ได้ เพราะว่ามีสิทธิที่จะถูกดักฟังทางโทรศัพท์ ที่นี้ชาวบ้านจึงฝากข้อคิดเห็นมาว่า พ.ร.ก. นี้ไม่ใช่เป็นความหวัง ไม่ใช่เป็นความต้องการของชาวบ้านเลย เพราะว่าทำให้ชีวิตของเขายังไม่มั่นคง ไม่ปลอดภัยยิ่งขึ้น การที่ชาวบ้านคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่งถูกหมายเรียกมาแล้วก็จะถูกบีบบังคับให้ซัดทอดไปถึงผู้อื่นซึ่งทำให้ออกหมายเรียกคนอื่น ๆ มารับความทุกข์เพิ่มขึ้นอีก ทำให้กระบวนการทางยุติธรรมนี้ถูกระทบ ดังนั้นดิฉันจึงไม่เห็นด้วยกับการใช้พระราชกำหนดนี้และอยากจะให้มีการประเมินโดยด่วนเรื่องของการใช้ พ.ร.ก. นี้ว่ายังซ้ำเติมความทุกข์ของประชาชนอีกมากแค่ไหน ประชาชนฝากความเป็นห่วงมานะคะ ในมาตรา ๗ ซึ่งอำนาจเบ็ดเสร็จนี้เป็นของท่านนายกฯ ซึ่งจะมีอำนาจในการสั่งการบังคับบัญชาในสถานการณ์ที่ถูกฉุกเฉินได้ ท่านบอกว่าเป็นห่วงว่านายกฯ ไม่ว่าจะเป็ใครก็ตามนี่นะคะ การตัดสินใจก็จะขึ้นกับข้อมูลที่ได้รับในขณะนั้นแล้วก็เป็นห่วงว่าท่านนายกฯ จะควบคุมอารมณ์ได้หรือเปล่า กับมาตรา ๑๒ การจับกุมคุมขังก่อนที่มีพระราชกำหนดนี้ขึ้นมา ก็มีการจับกุมคุมขังประชาชนอย่างไม่เป็นธรรมอยู่แล้ว ถ้ามีมาตรานี้ขึ้นมาอีกก็ยิ่งจะทำให้มีการกลั่นแกล้งกัน ผู้บริสุทธิ์ก็จะได้รับความเดือดร้อนมากขึ้น ในมาตรา ๑๐ การควบคุมสื่อจะปิดกั้น โอกาสที่ประชาชนจะได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริง แล้วก็มาตรา ๑๗ ซึ่งท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านพูดไปแล้ว การที่เจ้าหน้าที่ไม่ต้องรับผิดชอบการกระทำตามพระราชกำหนดนี้ จะทำให้ผู้บริสุทธิ์ถูกกลั่นแกล้งได้รับความเดือดร้อนมากขึ้นอีกในประวัติศาสตร์ชาวพุทธและชาวมุสลิมภาคใต้เคยอยู่ร่วมกันมาได้อย่างสันติสุข มีความเคารพ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกันมาเป็นประวัติศาสตร์ที่ยาวนานกว่า ๑๐๐ ปี มาแล้ว แต่ว่าเมื่อไม่กี่ปีเองที่เกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ดูเหมือนว่าชาวพุทธและมุสลิมจะมีความขัดแย้งกัน ดิฉันอยากเห็นรัฐบาลใช้หลักเมตตาธรรมก้าวไกล ทำให้สังคมของชาวพุทธและชาวมุสลิมใน ๓ จังหวัดภาคใต้อยู่ร่วมกันได้สันติสุข

เหมือนในอดีต ถ้าท่านนายกฯ ต้องการเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพที่จะแก้ไขปัญหาได้ ก็ขอให้เร่งทบทวนพระราชกำหนดนี้แล้วก็ใช้รัฐสภาและวุฒิสภาให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุด ขอขอบพระคุณค่ะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยชูยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านไสว พราหมณี ครับ เชิญครับ

นายไสว พราหมณี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ไสว พราหมณี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ผมขออนุญาตกราบเรียนบังเอิญท่านรองนายกฯ ไม่อยู่ ก็คงต้องผ่านท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาล ผมมีคำถามว่า พระราชกำหนดฉบับนี้ออกมาเพื่ออะไร เพราะว่าดูประกาศของท่านนายกรัฐมนตรีและคำสั่งสำนักนายกฯ ตามหลังจากมีพระราชกำหนดนี้แล้วนี้ก็คงไม่มีความแตกต่าง เพราะจะไปให้อำนาจองค์กรที่ได้ดำเนินการแก้ปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ อย่างเช่น ประกาศของนายกรัฐมนตรีเรื่องจัดตั้งหน่วยพิเศษตามมาตรา ๗ วรรคห้า ก็ให้ กอ.สสส.จชต. เป็นหน่วยปฏิบัติการให้แม่ทัพเป็นผู้อำนวยการ และให้รองผู้อำนวยการก็มีท่านผู้ตรวจกระทรวงต่าง ๆ แล้วก็มีผู้ว่าฯ จนถึงนายอำเภอ ก็ไม่เห็นแตกต่างกับการที่ไม่มีพระราชกำหนดอย่างไร

ในข้อที่ ๒ การออกพระราชกำหนดฉบับนี้ชอบธรรมหรือไม่ เพราะว่า
 ศิวพระราชบัญญัติการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้ออกสมัยที่
 จอมพล ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี จนถึงบัดนี้เป็นเวลา ๕๓ ปี ตั้งแต่ ๒๕๕๕
 จน ๒๕๕๘ ๕๓ ปี พระราชกำหนดฉบับนั้นก็ใช้มาโดยตลอด สถานการณ์มีการปฏิวัติ
 รัฐประหารและมีความไม่สงบเรียบร้อยในบ้านเมืองมาตลอด ก็สามารถที่จะใช้
 ศิวพระราชบัญญัติฉบับนั้น ๒๕๕๕ โดยอำนาจของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดขึ้นมาจึงมีความจำเป็น
 แคล่ไหน เร่งด่วนแค่ไหน อย่างไร

ในข้อต่อไป ก็คือว่า พระราชกำหนดฉบับนี้จริง ๆ แล้วจะต้องขอความเห็น
 กับประชาชนเสียก่อน อย่างเช่น พระราชบัญญัติในประเทศอังกฤษหรืออเมริกา
 แต่พระราชกำหนดฉบับนี้ออกโดยฝ่ายบริหาร คือ ท่านนายกรัฐมนตรี ทั้ง ๆ ที่ยุคนี้เป็น
 ยุคประชาธิปไตย ผ่านมา ๕๓ ปี อย่างที่กรมกราบเรียน สมัยจอมพล ป. นั้นท่านเป็น
 เผด็จการ ท่านยังต้องเป็นพระราชบัญญัติ เพราะท่านเคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชน
 แต่เมื่อเรามีรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ขึ้นมา รัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นรัฐธรรมนูญที่ยืนยันอยู่บน
 เรื่องหลักสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเป็นอย่างยิ่ง หลักสิทธิมนุษยชนซึ่งหลายท่าน
 ได้พูดไปแล้ว แต่ปรากฏว่ารัฐบาลประชาธิปไตยและเสียงข้างมาก ได้อาศัยความที่มี
 เสียงข้างมากและความเป็นผู้บริหาร ไม่ได้สอบถามประชาชนเลยว่า ประชาชนเหล่านั้น
 เขาขอสิทธิให้รัฐบาลออกพระราชกำหนดหรือออกกฎหมายเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพ
 เขา เพื่อให้เกิดความสงบเรียบร้อยในสังคม เพราะพระราชกำหนดฉบับนี้เป็น
 พระราชกำหนดที่ใช้ทั่วประเทศและเป็นกฎหมายต่อไปหลังจากที่พวกเราอนุมัติต่อไปแล้ว
 ก็ไม่ได้แปลว่า จะใช้เฉพาะ ๓ จังหวัดภาคใต้ ฉบับแรก ๒๕๕๕ นั้นใช้มา ๕๓ ปี
 กรมกราบเรียน ไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม แต่ก็มายกเลิกโดยพระราชกำหนดฉบับนี้ ผมจึง
 ตั้งคำถามต่อท่านประธานฯ ไปยังรัฐบาลว่า ท่านแสวงหาความชอบธรรมหรือมีเหตุผล
 เพียงพอแค่ไหน ที่สำคัญที่สุด คือ ได้เคารพสิทธิของประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนใน
 ๓ จังหวัดภาคใต้ ซึ่งขณะนี้กระทบสิทธิและเสรีภาพเขาอย่างยิ่ง คนที่กระทบอย่างยิ่ง ก็คือว่า
 ประชาชนผู้รักสันติสุข รักความสงบ ส่วนคนที่ไม่เคารพสิทธิตรงนี้ คือ บุคคลที่เป็น

ผู้ก่อการร้าย เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียนในประเด็นตรงนี้ว่า รัฐบาลโดยนายกรัฐมนตรีได้ใช้สิทธิอะไร จึงไปเอาอำนาจของประชาชนมาจำกัดสิทธิเขา โดยออกพระราชกำหนดฉบับนี้ อันนี้ข้อแรกที่ผมตั้งข้อสังเกตว่า ความชอบธรรมที่ออกมานั้นถูกต้องไหมนะครับ และเปรียบเทียบกันระหว่างรัฐบาลในอดีต ๒๕๕๕ สมัยจอมพล ป. ท่านทั้งหลายคงจะรู้ประวัติศาสตร์แล้ว ว่าท่านเป็นอย่างไร แล้วมาถึงรัฐบาลปัจจุบันเป็นรัฐบาลประชาธิปไตย เรากลับมาใช้สิทธิตรงนี้นี่สื่อให้เห็นว่า เรากำลังกลับไปสู่อีกครั้งเมื่อ ๕๓ ปี หรือแย่กว่าเมื่อ ๕๓ ปี หรือ ๒๕๕๕ ตรงนี้อยากจะให้ท่านประธานฯ ได้กรุณาฝากผ่านไปถึงรัฐบาล หากคำตอบให้กับสภาแห่งนี้ด้วย ถ้าจะให้เกิดความชอบธรรมที่แท้ ไม่ใช่ตกใจเมื่อมีการเคลื่อนไหวในจังหวัดยะลาในคืนนั้น -----

ข้อเท็จจริงคงมีมากไปกว่าที่พวกเราในฐานะคณะกรรมการเฉพาะเวลาที่เข้าไปยึดอะไรต่อมิอะไรในพื้นที่นั้นในเวลาอันเดียวกัน คงเป็นการแสดงพลังของกลุ่ม ๆ หนึ่งที่หัวหน้าของเขาต้องระเห็จระเหินออกไปอยู่ต่างประเทศ แล้วเขาก็รอจังหวะของการแสดงพลังให้เห็น ก็เป็นการก้าวของรัฐบาลด้วยความตกใจ อาจจะมีสถานการณ์ทางการเมืองด้านอื่นอีกก็ได้ ซึ่งไม่มีใครพูดในประเด็นตรงนี้ จึงออกพระราชกำหนดขึ้นมา อันนี้คือหลักข้อแรก ในข้อต่อไปที่ผมอยากกราบเรียนว่าในพระราชกำหนดฉบับนี้ทั้ง ๆ ที่ไม่ผ่านสภาก่อน ซึ่งหลายท่านพูดไปแล้วว่า เราผ่านมาจากการเลือกตั้ง เราเคารพสิทธิเสรีภาพของประชาชนตามรัฐธรรมนูญ เราได้ปฏิญาณในสภานี้ไว้แล้วว่าเราจะปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญอย่างเคร่งครัด แต่มาบัดนี้เรากำลังเป็นปัญหาว่าเราไม่ปฏิบัติตามตรงนั้น เราชวนกันให้จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนเกิดขึ้น ถ้าพระราชกำหนดฉบับนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นพระราชบัญญัติ กระผมคิดว่านั่นคือความถูกต้อง แต่รัฐบาลอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญว่ามีอำนาจออกพระราชกำหนดได้ ในกรณีการเงิน โอ.เค. ครับ เราน่าจะเห็นด้วย แต่สถานการณ์ของ ๓ จังหวัดภาคใต้นั้นเกิดมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ และสะสมมาโดยตลอด ในแต่ละหมู่บ้านนั้นมีชุกของกำลังซึ่งไม่ปรากฏตัวชัดเจน ไม่เกินชุกละ ๑๐ คน ได้มีการฝึกแนวความคิดหรืออุดมการณ์ต่าง ๆ มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ มาโดยตลอด และในขณะเดียวกันเมื่อปีนี้เอง ในปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ รัฐบาลก็เปิดเงื่อนไขต่าง ๆ เกิดขึ้น อย่างเช่น เรื่องของการฆ่าตัดตอน ในปี ๒๕๔๗ มีคดีเกิดขึ้น ๕๗๓ คดี สืบสวนให้ออกหมายจับได้ ๕๐ คดี จับกุมได้แค่ ๖๘ คดี ในปี ๒๕๔๘ จนถึงเดือนมิถุนายน มีคดีเกิดขึ้น ๖๒๕ คดี สืบสวนได้รับอนุญาตให้ออกหมายจับได้ ๗๑ คดี จับกุมได้ ๓๓ คดี ก็ให้เห็นได้ว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ มานี้เหตุการณ์เกิดขึ้นมากมาย รัฐบาลไม่สามารถที่จะดำเนินการสอบสวน สืบสวนหาตัวผู้กระทำได้ เพราะรัฐบาลนั้นไม่ได้มีกลไกที่จัดระบบในระดับล่าง คือ ระดับหมู่บ้าน ไม่สืบหา สามารถสืบหาได้ว่ากลุ่มเยาวชนที่อายุไม่เกิน ๒๕ ปี เขาทำอะไรกันอยู่ และใครบ้าง ในกลุ่มปอเนาะ ในกลุ่มอะไรต่ออะไร เยอะแยะที่ประสานกันอยู่ในระดับล่าง พี่น้องประชาชนผู้บริสุทธิ์ก็ไม่ว่าเรื่อง แต่รัฐบาลออกพระราชกำหนดขึ้นมาเพื่อจำกัดสิทธิเสรีภาพเขาเสีย เพื่อไม่ให้เกิดการเคลื่อนไหว เพราะฉะนั้นคนที่ได้รับทุกข์จากสภาพปัญหาปัจจุบันก็คือประชาชนผู้บริสุทธิ์

ที่อยากจะให้เหตุการณ์สงบ โดยเร็ว ตรงนี้เองเป็นเหตุที่ให้กระผมอยากตั้งข้อสังเกตต่อ
 รัฐบาลว่า รัฐบาลกำลังทำอะไรอยู่ ใช้กลไกเดิมที่มีอยู่ได้ไหม เพราะว่าในที่สุดรัฐบาล
 ก็ไปออกคำสั่งให้ กอ.สสส.จขต. เป็นหน่วยปฏิบัติการตามเดิมในมาตรา ๗ วรรคห้า
 มีแม่ทัพเป็นหัวหน้า ก็ไม่ได้แตกต่างจากโครงสร้างเดิม เข้าไปเปลี่ยนแปลงนิดเดียว
 ก็คือ นายกรัฐมนตรีมีอำนาจ แต่นายกรัฐมนตรีก็มอบหมายให้ท่าน พลตำรวจเอก ชิตชัย
 วรรณสถิตย์ รองนายกรัฐมนตรี เป็นผู้กำกับ แล้วก็มีท่านจาตุรนต์ และที่รองฯ วิษณุ
 ก็แค่นั้นเอง ไม่ได้จัดโครงสร้างอะไรขึ้นมาใหม่ รูปแบบต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้แปลว่า
 เมื่อออกพระราชกำหนดฉบับนี้แล้วจะสามารถปฏิบัติงานได้ผล ผมยังไม่เชื่อ เพราะระบบ
 ของการบริหารที่เรามีประสบการณ์กันมานั้น คำตอบนั้นต้องอยู่ที่หมู่บ้าน ไม่ใช่คำตอบ
 อยู่ที่ทำเนียบรัฐบาล -----

แล้วยังศูนย์การตัดสินใจอยู่ที่คน ๆ เดียว จ้างนะครับท่านประธานฯ อีก ๕๐ ปี ก็แก้ปัญหาดังนี้ไม่ได้ ผมเชื่ออย่างนั้นนะครับ เพราะเหตุว่า จากประสบการณ์ของเรา ศูนย์อำนาจถ้ามีการสั่งการเพียงคนเดียว ระดับล่างจะเฉยนะครับ และไม่ตอบสนองต่อการทำงาน เพราะว่ารอคำสั่ง รอนโยบายจากเบื้องบน ขณะนี้สภาพสังคมไทยก็เป็นเช่นนั้นแล้ว

ในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ก็รอดแต่ผู้บริหารคนเดียวที่สั่งทุกวันเสาร์ นี่เป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วในสังคมปัจจุบัน เพราะฉะนั้นในระดับข้างล่างสมองกำลังฝ่อ ความริเริ่มต่าง ๆ ของระดับล่างจึงไม่มี การแก้ปัญหาคือความสงบเรียบร้อยนั้นต้องใช้คำตอบอยู่ในระดับพื้นที่ คือ ชุมชนหรือหมู่บ้านเป็นหลัก แล้วการจัดการต้องเป็นระบบอย่างนั้น ขณะนี้รัฐบาลขาดข้อมูลและความเข้าใจ จึงใช้กลไกของการกำหนดโครงสร้างใหม่ขึ้นมา โดยให้นายกรัฐมนตรีมีอำนาจแต่ผู้เดียว ตัดอำนาจรัฐมนตรีทั้งหมด ตัดอำนาจการสั่งการทั้งหมดไป มาอยู่ที่คน ๆ เดียว ในที่สุดคนที่รับผิดชอบเรื่องนี้คงต้องไปนั่งว่าการอยู่ที่ปิดตานิหรือชะลาทุกวัน ไม่ต้องมีผู้ว่าราชการจังหวัด ไม่ต้องมีแม่ทัพนายกอง คงไม่ต้องมีผู้บังคับการคน ๆ นี้จะบริหารงานเพราะว่าจะใช้บุคลากรที่มีอยู่ ที่นี้จุดที่สำคัญที่ผมกำลังคิดว่า ภายใน ๓ เดือน ตอนนี้อยู่เกือบ ๒ เดือนแล้วหลังจากมีพระราชกำหนด เราสามารถประเมินได้ ขณะนี้มีใครบ้างที่สามารถเป็นผู้ประเมินการทำงานของคณะตามกฎหมายพระราชกำหนดฉบับนี้ ไม่มีเลย คณะกรรมการสมานฉันท์นั้นขึ้นมาเพื่อจะให้เกิดสันติสุขในพื้นที่ แต่คนที่เราจะตรวจสอบการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ไม่มี จำเป็นมากนะครับ ท่านประธานฯ ครับ จะต้องมีคนกลางขึ้นมา ขณะนี้อย่างที่อาจารย์ไกรศักดิ์ว่า กลายเป็นเรื่องของคนต่างประเทศที่เขาตรวจสอบการใช้พระราชกำหนด แต่คนไทยด้วยกันเองไม่มี แล้วถ้าพระราชกำหนดฉบับนี้ไปใช้ที่อื่นในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น จังหวัดเชียงใหม่ หรือจังหวัดอุบลฯ ขึ้นมาบ้าง สถานการณ์ก็แตกต่างกัน เพราะฉะนั้นจุดตรงนี้ผมถึงอยากว่า น่าจะมีการติดตามประเมินผลตลอดเวลา ทุก ๆ ๑๕ วัน ด้วยซ้ำไป เพราะเหตุว่าถือว่าเป็นสถานการณ์ฉุกเฉิน ครับ ความที่ต้องการให้มีเอกภาพ พระราชกำหนดฉบับนี้จึงอนุญาตให้คน ๆ เดียวมีอำนาจสูงสุดเป็นเรื่องที่ยาก จริง ๆ แล้วนั้นในชุมชน ในหมู่บ้านนั้น เราสามารถแยกน้ำกับปลาออกจากกันได้ ปลานั้นต้องอาศัยน้ำ คือประชาชน แต่ขณะนี้รัฐบาลรู้ไหม ปลาอยู่ตรงไหน ใครเป็นปลา

เมื่อก่อนนี้ในการแก้ปัญหาคอมมิวนิสต์นั้นเราสามารถ สู้สุดท้ายเราเอาเรื่องของความมั่นคง

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

กาลง ๒๔/๒

ทางการเมืองเข้าเป็นแกนนำนะครับ เพราะฉะนั้นจึงกราบเรียน ขณะนี้ในภาคใต้คนเขา
ไม่ได้กลัวโจรมากที่สุดนะครับ เขากลัวเจ้าหน้าที่และกลัวรัฐบาลมากที่สุด ระหว่างกลัวโจร
กับกลัวเจ้าหน้าที่นั้นพอ ๆ กัน ตรงนี้เป็นเรื่องที่ผมอยากกราบเรียนว่ารัฐบาลต้องสร้าง
ศรัทธา ไม่ใช่ว่ามีตัวพระราชกำหนดนี้ แล้วตัวพระราชกำหนดนี้มีหลายเรื่องที่ขัดสิทธิ
เสรีภาพ ยกตัวอย่างในมาตรา ๑๑ ว่าด้วยเรื่องการทำหนังสือหรือมีคำสั่งให้เขามารายงานตัว
ไม่มาผิดกฎหมายครับ คิดตาราง ๒ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐ บาท -----

- ๒๕/๑

ตรงนี้ผมคิดว่าเป็นการทำลายกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและ โครงสร้างหลักของ
 กฎหมายที่กำลังพูดถึงว่า เรากำลังถามประชาชนกันหรือเปล่าว่าเขาต้องการที่จะ
 จำกัดสิทธิเขา และในระยะเวลาที่จำกัด เพราะฉะนั้นในระยะเวลาสำคัญมาก คือ จำกัด
 ๓ เดือน นี่ต้องหยุดแล้วก็มาทบทวนใหม่ แล้วเสนอเป็นร่างกฎหมายเข้ามาใหม่ในสภานี้
 เพื่อจะได้ช่วยกันแก้ไขนะครับ นี่เป็นเรื่องที่กระผมขออนุญาตกราบเรียน สดุดท้ายครับ
 ท่านประธานฯ ในหมู่บ้านนั้นเรามีหน่วยที่เป็นของทางศาสนา อย่างเช่น ปอเนาะหรือว่ามี X
 ครูบาอาจารย์ และมีบุคลากร ข้อเท็จจริงนั้นรัฐบาลได้ไปช่วยให้เขาเกิดคุณภาพชีวิตที่ดี
 มีเงินเดือนที่ดี ยกระดับครูบาอาจารย์เขาอยู่ในระดับที่มาตรฐานเดียวกับกระทรวงศึกษาฯ
 เขาต้องการความช่วยเหลือตรงนี้อย่างมาก รายละเอียดนี้ผมคิดว่าหลายคนคงจะพูด เนื่องจาก
 กระผมมีเวลาอันจำกัดในเรื่องนี้ อยากกราบเรียนด้วยความเคารพว่า พระราชกำหนดฉบับนี้
 โดยพื้นฐานแล้วไม่น่าจะก่อให้เกิดประโยชน์เป็นพิเศษ เมื่อใส่ยาหรือฉีดยาเข็มนี้เข้าไปแล้ว
 โรคจะหายทันที หรือ โรคจะหายในเวลาที่เหมาะสม ผมยังไม่แน่ใจเพราะเหตุว่า คุณแล้ว
 การไม่ได้ใช้กลไกของระบบการปกครอง กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน กลไกการปกครองที่อยู่ใน
 ระดับพื้นที่ อบต. ต่าง ๆ ถ้าได้ดำเนินการในระดับบูรณาการ แล้วสามารถหาข้อมูลย้อนกลับ
 มาได้แล้ววางแผน ผมเชื่อว่าคนแต่ละระดับนายอำเภอ เท่าที่ผมไปคุยกับท่านนายอำเภอ
 หลายคนเขาแก้ปัญหาได้ เมื่อผมเป็นนายอำเภอ ผมไม่ต้องรอคำสั่งผู้ว่าเมื่อผมอยู่ในเขตพื้นที่
 ที่มี ผกค. เรารู้สภาพปัญหา เรารู้ข้อเท็จจริง เราสามารถวางแผนแก้ปัญหาได้ แต่ปัจจุบันนี้
 นายอำเภอไม่สามารถจะแก้ปัญหาดตรงนั้นได้ เพราะรอการตัดสินใจอยู่ที่คน ๆ เดียว คือ
 ท่านรองนายกฯ ชิดชัย ที่ยังต้องไปทุกอาทิตย์ อย่างนี้มีอยู่ที่สิบอำเภอใน ๓ จังหวัดภาคใต้
 นายอำเภอหลายคนเริ่มขอย้ายออกจากพื้นที่ เพราะว่าทนกับกระแสการกดดันตรงนี้ไม่ได้
 เขาอยากจะทำงาน เขาอยากจะทำอย่างมีอิสระแล้วสามารถจะสร้างผลงานได้
 ไม่ใช่ว่ารูปแบบเดียว เป็นลักษณะเดียวกันหมด นี่เป็นคำสั่งที่มาจากระบบการใช้อำนาจ
 แบบรวมศูนย์ ผมไม่อยากจะใช้ว่าเผด็จการ แต่ว่าเป็นอำนาจรวมศูนย์ การสั่งการอยู่คนเดียว
 นี่ถือเป็นปัญหาในเชิงปฏิบัติ ผมขออนุญาตกราบเรียนเป็นข้อเสนอว่า รัฐบาลคงจะต้อง
 ทบทวนเมื่อ ๓ เดือน แล้วนำมาเป็นพระราชบัญญัติเสนอเข้าสภา แล้วถามประชาชน
 แนวทางนี้ผมเชื่อว่าสามารถที่จะทำให้การแก้ปัญหาต่อไปอย่างกว้างขวาง แล้วสำคัญที่สุด

ก็คือว่า ขอให้ฟังประชาชนเขาบ้าง เพราะเหตุว่าขณะนี้มีคนตอบคำถามอยู่บอกว่า พวกคุณที่พูดอภิปรายนั้นไม่รู้จริง รัฐบาลเท่านั้นที่รู้จริงกว่าประชาชน ผมคิดว่านี่คือคำตอบที่อันตรายที่สุด ถ้าเราไม่กว้างพอแล้วนี้ ผมยืนยันว่าการแก้ปัญหาโดยมิฉะฉานนั้นเป็นอันตรายต่อประเทศชาติครับ กราบขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ลำดับต่อไปจริง ๆ แล้วจะเป็นลำดับของ พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา นะครับ แต่ท่านขอผ่านไปต่อจากท่านปรีดี หิรัญพฤกษ์ เพราะฉะนั้นลำดับก็จะไปถึงท่านโสภณ สุภาพงษ์ ผมเข้าใจว่าท่านพร้อมเพราะท่านขยับไมโครโฟนแล้ว เรียบเชิญท่านเลยครับ ถ้าท่านพร้อมนะครับ เชิญท่าน โสภณ สุภาพงษ์ ครับ เชิญครับ

นายโสภณ สุภาพงษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ขอบขอบคุณครับท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม โสภณ สุภาพงษ์ ส.ว. กรุงเทพมหานคร สิ่งที่ผมจะขออนุญาตพูดนี้ไม่ได้พูด เพราะว่าผมเป็นกรรมการสมานฉันท์หรือ กอส. แต่ผมพูดในส่วนที่มาจากประสบการณ์ที่ผมเกี่ยวข้องกับการค้นหาข้อมูลและเข้าถึงความเกี่ยวข้องจากต่างประเทศที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการก่อการร้ายเมื่อ ๒๕ ปีก่อน สมัยรัฐบาล พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ และจากการที่ผมได้ใช้ชีวิต ๑ ใน ๓ ของชีวิตตลอด ๖ เดือน ที่ผ่านมา อยู่ในหมู่บ้าน อยู่ในสวน อยู่ในป่าที่นั่น พบครอบครัวคนตายทุก ๆ ครอบครัวที่จะทำได้ พบคนบาดเจ็บ พบเด็กกำพร้า พบแม่พบคนพิการ -----

ผมเข้าไปสู่ความจริงว่าทั้งหมดนี้มาจากอะไร เมื่อ ๒๕ ปีก่อนเป็น โอกาสในชีวิตผม
 ผมทำงานกับท่าน พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ผมเคยรับ โทรศัพท์ในห้องท่านที่
 ทำเนียบรัฐบาล โทรศัพท์มาจากสุราษฎร์ธานี บอกว่า ศาลากลางถูกปลาระเบิดไฟไหม้
 ท่านรับโทรศัพท์นั้นเมื่อเสร็จท่านหันมาบอกผม ท่านพูดว่าอะไรรู้ไหมครับ ท่านบอกว่า
 โสภณ เราต้องมั่นใจนะว่าความดีจะชนะ ไม่ใช่ป่าชนะ ความดีจะชนะ ตลอดยุคสมัย
 ท่านนี้ ท่านใช้ความดีเอาชนะความไม่ดี เพราะว่าความดีและศาสนาเท่านั้นที่อยู่ใน
 มโนสำนึกของคนไทยและจะรวมพลังได้ ไม่ใช่อารมณ์และความโหดร้ายชนะครับ
 เพราะฉะนั้น พ.ร.ก. ลูกเงิน ฉบับนี้นี่นะครับ ไม่ได้ใช้ความดีและศาสนาเป็นตัวตั้ง
 ใช้อารมณ์และความรุนแรงเป็นตัวตั้ง เราจะแพ้ครับ ที่สำคัญที่สุด ก็คือว่า พ.ร.ก. ฉบับนี้
 มีหลายมาตราเหลือเกินที่จะเป็นกับดัก ที่จะช่วยขบวนการชาตินิยมแบ่งแยกดินแดน
 ให้แข็งแรงขึ้นทุกที ๆ เขาคอยมันครับ ขบวนการเหล่านี้เขาเขาได้ครับว่าจะใช้ พ.ร.บ.
 ลูกเงิน เขาเขาได้ว่าจะใช้กฎอัยการศึกแล้วเขาจะได้อะไร เขาเคยมาก่อนแล้วทั้งนั้น
 แหละครับ ขบวนการชาตินิยมต้องการอะไรครับ เขาต้องการให้ประชาชนกลัวรัฐบาล
 มากขึ้น ๆ ทุกวัน จากอำนาจที่ไม่มีขอบเขต เขาต้องการให้พวกฉวยโอกาสผู้มั่ง
 ผู้บริสุทธ์ ทำงานมากขึ้น ๆ เขาต้องการให้มีการรื้อค้นบ้านช่องผู้บริสุทธ์จนเกิด
 ความหวาดกลัวไปทั่ว เขาต้องการข่าวลือครับ เขาต้องการให้ปิดข่าวมาก ๆ จะได้
 ลือกันเยอะ ๆ เขาต้องการไม่ให้สามารถชุมนุมเรียกร้องความเดือดร้อน เขาจะช่วย
 แก้เอง เขาอยากจะทำให้มีการปราบอย่างรุนแรง เขาจะได้แข็งแรงขึ้น หลายมาตรา
 ใน พ.ร.บ. นี้ช่วยเหลือสิ่งนี้ครับ ชาวบ้านกลัวรัฐบาลครับขณะนี้ แล้วเริ่มหันเหเข้าไป
 สนับสนุนพวกชาตินิยม สิ่งที่จะเอาชนะชาตินิยมมีได้อย่างเดียวครับ ศาสนาครับ
 ขณะนี้ ถ้าใช้หลักศาสนาจะสามารถชนะชาตินิยมได้ แต่ไม่ได้ใช้อำนาจครับ อันนั้น
 แพ้มาตั้งแต่เริ่มแรกแล้วครับ สิ่งที่ผมจะพูดต่อไปนี้จะประกอบเหตุผลว่า ทำไมผมคิดว่า
 เราจะต้องใช้ พ.ร.บ. ที่อยู่ในหลักศาสนาทั้งอิสลามและพุทธเอาชนะพวกชาตินิยมและ
 พวกผู้มั่งที่กำลังทำให้ประชาชนที่นั่นทุกซักร้อนอย่างแสนสาหัสชนะครับ เมืองไทยนั้น
 มีทุกศาสนาครับ และที่สำคัญคือมีเชื้อชาติมากมาย มีไทยมอญ ไทยจีน ไทยลาว
 ไทยเขมร ไทยพม่า ไทยฝรั่ง ไทยมลายู แล้วเรารวมกันที่เรียกว่า คนไทย แต่คนไทย
 มลายู ๑ ล้าน ๗ แสนคน และเจ้าหน้าที่ที่บริสุทธ์จำนวนมากกำลังทุกข์ยากสิ้นหวัง

๕๓

ว.๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๒๖/๒

นะครับ ผู้ร้ายเป็นข่ายที่ไม่มีเชื้อ เชื่อมโยงกันด้วยความข่มขืน ไม่มีการแสดงประกาศ
ความรับผิดชอบที่ชัดเจนในเหตุการณ์ต่าง ๆ ไม่มีใครรู้ รัฐบาลรู้แต่เงา ๆ ครับ ประชาชน
ไม่บอกครับ เพราะเขากลัว เขาไม่ไว้ใจ เขาจะบอกแต่กับคนไว้ใจเท่านั้น -----

- ๒๗/๑

Legislative Institutional Repository of Thailand

มีการยิงทิ้ง อุ้ม ใช้ศาลเดียวกับคนบริสุทธิ์โดยเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางบางกลุ่ม มีการฆ่าคน
 บริสุทธิ์ข้างถนนจากพวกโจรที่โหดร้ายมากขึ้นทุกวัน ๆ เกือบ ๒ ปี แล้วครับ ไม่มีการ
 สอบสวนการยิงทิ้ง สอบสวนการอุ้มฆ่า ไม่มีการกระทำที่จริงจังมีแต่การรื้อค้น จับกุม
 สะปะสะปะ ข่าวลือเต็มบ้านเต็มเมืองครับ นโยบายและการกระทำรุนแรงของรัฐบาล
 ที่ผิดพลาดเกิดขึ้นมากมาย มีการใช้อำนาจโดยไม่รู้ความจริงว่าผู้ร้ายคือใคร ไม่รู้ความจริงว่า
 คนไม่รู้ ตัวอย่างที่ผมจะเล่าความจริงนี้เป็นตัวอย่างอันหนึ่งครับ ผมไปพบคุณวิจิต
 วิลาศไพศิษฐ์ นี้ ๓ ครั้งแล้วครับ คุณวิจิตอยู่ที่กาญจนาภิเษก อำเภอรามัน ยะลา เป็นห้องแถว
 ริมถนนเล็ก ๆ โคดเคี้ยว ๒ ห้อง คุณวิจิตเช่าอยู่ ๑ ห้อง ก่อน ๑๕.๐๐ นาฬิกา ของเดือน
 พฤษภาคม มีคนขี่มอเตอร์ไซด์ ๒ คน ใส่หมวกผ้าลงมาซื้อของร้านชำของคุณวิจิต
 ขายขนมปังและผลไม้ ขอซื้อขนมปัง คุณวิจิตหยิบขนมใส่ถุงให้ เขาควักออกมาจากกระเป๋า
 ไม่ใช่เงินครับ ปืน ยิงคุณวิจิต ๓ นัด คุณวิจิตไปอยู่โรงพยาบาลครับ ไม่ทราบว่าเป็นโรค
 หรือ โจรร้าย คุณวิจิตไม่ตายครับ แต่เป็นอัมพาต ผมไปเยี่ยมคุณวิจิตรู้ว่าไม่ใช่เรื่องส่วนตัว
 ครับ เพราะเขาเป็นที่รักของคนที่นี่ ขับรถส่งเด็ก ลูกเด้าคนที่นั่นเข้าเรียน ไปยื่นหน้าบ้าน
 รู้ครับว่าทำไมคุณวิจิตถูกยิง เพราะห้องข้าง ๆ นั้นเขียนว่าสมาคมผู้สื่อข่าวปักษ์ใต้
 เขายิงเพื่อให้แน่ใจว่าได้เป็นข่าว คุณวิจิต โจรร้ายครับ แต่คุณวิจิตมีความทุกข์มากกว่านั้นอีก
 เพราะว่ามีลูก ๔ คน ลูกคนแรกต้องลาออกจากการเรียนมาดูแลพ่อ หากินแทนพ่อ
 คนที่ ๒ เพิ่งตายครับ เนื่องจากเป็นธาลัสซีเมียเป็นเด็กผู้หญิง คนที่ ๓ ชื่อวรายศ ร่างกาย
 มีปัญหามากเพราะเป็นธาลัสซีเมียด้วย ผมกำลังพยายามหาทางที่จะให้เขาได้เปลี่ยน
 ไปกระดูกสันหลัง มีความทุกข์มากครับ ผมไปเยี่ยมคุณวิจิตครั้งสุดท้ายเร็ว ๆ นี้เอง
 เขาอุ้มคุณวิจิตขึ้นมา นั่งบนเก้าอี้ครับ ทั้งแม่ ทั้งลูก คุยกับผม ขณะที่คุยกับผมนี้ แม่กับลูก
 ยืนขายของอยู่หน้าร้าน มีคนขี่มอเตอร์ไซด์ ๒ คน ลงมาซื้อครับ ผมถามคุณวิจิตว่าคุณวิจิต
 สบายดีไหมครับ สิ่งที่คุณวิจิตตอบผมนี้อ้างว้างเหลือเกินครับ ผมถามคุณวิจิตว่า คุณวิจิต
 สบายดีไหมครับ คุณวิจิตตอบว่า เราก็ไม่รู้ละว่าที่เขากำลังจะควักออกมานั้นเงินหรือปืน
 คุณวิจิตนั่งดูรยากับลูก คอยวินาทีต่อไปว่าจะตายหรือไม่ตายทุกวันครับ แล้วคุณวิจิต
 ก็บอกว่า เราก็จนนะไม่รู้จะย้ายไปทำมาหากินอะไร แค่นี้ก็นอนกอดลูกทุกคืนครับ
 เขาเผayang ยิงปืน เผาธงชาติหน้าบ้าน กอดลูกตัวสั้นครับ ดำรงก็ไม่มาครับ จนกว่าจะเข้า

ตำรวจเขาก็กลัวครับ ผมไปเยี่ยมคุณสีมะห์ คุณสีมะห์อยู่ที่กาเยาะมาตี อำเภอบาเจาะ
จังหวัดนราธิวาส สามีชื่อมาตละฟีห์ มาตละฟีห์เป็นทหารผ่านศึกเคยเป็นทหารเรือ
ที่สตั๊หีบ-----

- ๒๘/๑

๕ ทุ้มครั้ง มีคน ๑๐ คน มาด้วยรถ ๒ คัน มาเกาะประตูเรียกพี่ พี่ พี่ แล้วก็พังประตูเข้ามา ลากมาต่อสะพานที่ออกมาจากที่นอน ซ้อมมาต่อสะพาน กระทั่งถามว่า ปีนที่มึงปล้นนี่เอาไปไว้ที่ไหน มาต่อสะพานก็บอกไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจ ก็ถูกซ้อมต่ออีก ขายแล้วหรือ เงินที่ขายได้เอาไปไว้ที่ไหน มาต่อสะพานก็บอกไม่รู้เรื่องครับ ซ้อมจนถึง ๒ ยาม แล้วก็เอามาต่อสะพานออกไปจากบ้าน วันที่ ๑๔ มกราคม เวลา ๒ ยามกว่า วันที่ ๑๗ เช้าก็เอาสะพานมาต่อสะพานมาโยนไว้ใกล้ ๆ บ้านนั่นเอง ถูกกระแทกตายทั้งตัวครับ ตั้งจุกหัก ซีโครงหัก ถูกไฟฟ้าชอร์ต (Short) คนรู้จักทั้งจังหวัด รู้กันทั้งอำเภอ ไม่มีการสอบสวนครับ คุณวิชิตก็ไม่มีการสอบสวน มาต่อสะพานก็ไม่มีการสอบสวน แต่คนรู้จักทั้งหมดครับ ภรรยา คุณสิมะหีบอกว่ากลัว กลัวจนไม่รู้จะกลัวอะไร คุณสิมะหีบอกว่า ต้องปลอมตัวเองว่าถึงกลัวอย่างไร ถ้าเขาอยากฆ่าก็เอาไปฆ่าได้อยู่ดี น่าสงสารครับ วันที่ผู้ร้าย โจรพวกนั้นตัดคอคนข้างถนนนะ ตรงหน้าซอยนั้นแหละครับ ผมอยู่ที่นั่นครับ โจรพวกนั้นพอดักคอแล้วเขาเขียนทิ้งไว้อย่างไรรู้ไหมครับ เขาเขียนว่า มึงฆ่าคนบริสุทธิ์ ถูกก็ฆ่าคนบริสุทธิ์ มึงกับกูไม่เคยตายเลยครับ คนบริสุทธิ์และเจ้าหน้าที่ที่นั่นตายทุกวันครับ ผู้ร้าย ๒ กลุ่มนี้น่ากลัวมากครับ ใช้อำนาจ โหดร้าย จะเห็นได้ว่า ความไม่เข้าใจและใช้อำนาจ โหดร้ายสร้างความทุกข์ยาก หวาดกลัว คนที่นั่นกลัวจนไม่รู้จะกลัวอะไรแล้วครับ กลัวทุกวัน ข้อมูลที่เราใช้นี้เป็นข้อมูลที่ไม่ว่า ต้องขอโทษที่ผมยกตัวอย่าง ซึ่งมีท่านที่ได้อภิปรายไปแล้ว โรงเรียนปอนาเนาะจีฮัด ผมไปที่นั่นก่อนกรมการไปพอสมควร อยากจะรู้ว่าที่ท่านนายฯ พูดในวันเสาร์ว่าเป็นโรงเรียนก่อการร้าย มีสนามฝึกอาวุธ พกอาวุธ เป็นอย่างไร ก็ไปที่นั่นครับ เขาชื่อจีฮัด ตั้งมา ๔๐ ปี แล้วครับ ไม่ใช่เพิ่งตั้งไปคูที่พูดว่าสนามฝึกอาวุธไม่ได้อยู่ในโรงเรียนครับ อยู่ข้าง ๆ เป็นของคนอื่น เป็นต้น มะพร้าวซึ่งตายล้มลง ที่พูดว่าเป็นรุกกระสุนฝึกอาวุธเอ็ม ๑๖ ผมเอามือจิ้มเข้าไปในรูเลยครับ ข้างในเป็นโพรงครับ ด้ามมะพร้าวติดมือออกมาเลย เป็นรูด้ามมะพร้าวครับ ถามว่า ปีนที่พูด X คืออะไร คนที่นั่นบอกว่าอยู่ที่บ้านกำนันครับ ปีนนั้น ไม่ได้อยู่ที่โรงเรียน ๒๐๐ เมตร เป็นกำนันแหวนทองคำ ได้รับปืนจากกระทรวงมหาดไทยเป็นของขวัญ เป็นรางวัล ข้อมูลเหล่านี้อันตรายครับ แต่ลูกเขากับเพื่อนเขา ๓ คน ที่ถูกยิงทิ้งไปแล้วจะอย่างไรครับ เขาถูกยิงทิ้งนะครับ ไม่มีการสืบสวนต่อ ถูกยิงทิ้งตอนทุ้มหนึ่ง สิ่งพวกนี้ทำให้ชาวบ้านเข้าใจแล้วก็สร้างข่าวลือ คนที่ยะลาว่าครั้งครับ คิดว่าเหตุการณ์ยะลาวันก่อนที่ดับไฟนี้เป็นเพราะ

รัฐบาลทำ ทั้ง ๆ ที่ไม่น่าจะใช่เลย แต่เขาพร้อมจะเชื่อเรื่องมหัศจรรย์ครับ เพราะเขาไม่ชอบ
ครับ อันนี้อันตรายครับ ผมอยากให้เรารับรู้ความทุกข์ของคนที่นี่ครับ ขณะนี้ปัญหาที่นั่น
ผู้ร้ายที่เป็นพวกชาตินิยมแบ่งแยกดินแดนแล้วโจรที่ฆ่าคนข้างถนน กำลังได้รับ
การสนับสนุนจากคนไทยมุสลิมที่บริสุทธิ์มากขึ้นทุกวัน ๆ เพราะเขากลัวรัฐบาล กลัวถูกอุ้ม
กลัวถูกยิง กลัวถูกตั้งศาลเตี้ย -----

- ๒๕/๑

แต่ผู้ร้ายที่เป็นพวกเจ้าหน้าที่บางกลุ่มอย่างส่วนกลางที่อู๋ม ที่ยิงทิ้ง ตั้งศาลเตี้ย ก็กำลังได้รับการสนับสนุนจากคนไทยพุทธที่บริสุทธิ์บางส่วนและคนไทยมุสลิมบางส่วนเพราะกลัวโจรฆ่า เกิดวงจรวิบัติขึ้นแล้วครับ คนหนึ่ง กลุ่มหนึ่งสนับสนุนให้เกิดใช้รุนแรงอู๋มฆ่า ศาลเตี้ย เพราะกลัว แต่คนอีกกลุ่มหนึ่งกำลังถูกศาลเตี้ยก็กลัว ก็ไปสนับสนุนพวกชาตินิยม ถ้าปล่อยทิ้งไว้จะแรงขึ้น ๆ ครับ ผมขอเวลาต่ออีกสักกึ่งหนึ่งครับ สิ่งเดียวที่จะเอาชนะชาตินิยมได้ ไม่ใช่อำนาจรัฐบาล เพราะเขาไม่ชอบ เขากลับ สิ่งที่จะเอาชนะได้คือศาสนาครับ ศาสนาอิสลามมีคนนับถือมากกว่า ๑,๒๐๐ ล้านคน เป็นศาสนาที่ดี จะชนะพวกชาตินิยมได้ครับ ศาสนาพุทธเป็นศาสนาที่ดี มีคนนับถือมากกว่า ๖๐๐ ล้านคน จะเอาชนะพวกโหดร้ายอู๋มฆ่าได้ครับ จะเปลี่ยนใจคนที่นั่นได้ เราต้องไม่ลืมนะครับว่าชาตินิยมนี้เป็นความคิด ไม่ใช่องค์กรตัวบุคคล การทำลายบุคคลไม่สามารถทำลายความคิดได้ครับ กลับจะขยายวงมากขึ้น ๆ ไม่สามารถวัดจากว่ามีเหตุรุนแรงมากขึ้นหรือน้อยลง ความเกลียดวัดไม่ได้ครับ แต่เป็นระเบิดเวลา แค่นี้ก็พอร่า ๕,๐๐๐ - ๖,๐๐๐ คน นี่ก็เป็นระเบิดเวลาแล้วครับ ไม่มีใครดูแล สมัยท่าน พลเอก เปรม มีกลุ่มติดอาวุธมากกว่า ๖๒ กลุ่ม ครับที่นั่น เมื่อหมดสมัยท่าน เหลืออยู่เพียง ๕ - ๖ กลุ่ม ท่านใช้อะไรครับ ท่านใช้ ศอ.บต. ครับ ใช้สันติวิธี เอาคนที่มีศีลธรรมมาเป็นประธาน เอาผู้นำศาสนาเข้ามาร่วม ชาวบ้านเข้ามาบอก ขจัดความอยุติธรรมจากเจ้าหน้าที่ ย้ายเจ้าหน้าที่ที่กดขี่ข่มเหง ปราบโจร โดยใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราบกว่าที่นั่นมีความสงบขึ้นครับ เมื่อรัฐบาลนี้เข้ามาทำตรงข้ามเลยครับ ยุบ ศอ.บต. ครับ เนื่องจากเข้าใจว่าเป็นการเมืองฝ่ายตรงข้าม เจ้าหน้าที่ที่กำลังถูกสอบสวนอยู่ในจำนวน ๑๐๐ กว่าคน ดีใจครับ ปลดปล่อย ศอ.บต. ตั้งแต่คืนแรกเลยครับที่มีประกาศยุบ ผู้ร้ายที่นั่นมี ๒ ส่วน นะครับ ส่วนแรกคือเจ้าหน้าที่บางกลุ่มที่อู๋มฆ่า ทรมาน คนที่นั่นมองเหมือนยมทูตที่เดินมา ครับ สามารถชี้ได้ว่าใครควรอยู่ ใครควรตาย ผู้ร้ายอีกกลุ่มหนึ่งเป็นโจรฆ่าคนข้างถนน ขมขื่น คับแค้น วิยรุ่นศึกคะนอง ดิฉยา ผู้ฉวยโอกาส แต่อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญเป็นขบวนการชาตินิยมแบ่งแยกดินแดนครับ ดิฉอรูธบิอาร์เอ็น โคออร์ดิเนท (BRN Coordinate) กลุ่มพูโลใหม่ กลุ่มติดอาวุธเปอร์มุดา (Permuda) และกลุ่มมูจาฮิดีนอิสลามปัตตานี กลุ่มสุดท้ายนี้สำคัญมากครับ ผมขอพูดถึงกลุ่มนี้นิดเดียวครับ ผมคิดว่าคนไทยควรรับรู้ นะครับ มีคนไทย

ที่ฝึกการเป็นนักรบมาซิติดินเมื่อ ๒๐ ปีก่อน โดยไปพบกับหัวหน้ามาซิติดินชื่ออับดุล ราซูน ซายาบ ในค่ายฝึกที่ปาเกีสถาน ฝึกการก่อการร้ายครับ แล้วผู้ที่อำนวยความสะดวกการก่อการร้าย เป็นหมื่นคนที่นี่นั้นคือรัฐบาลอเมริกาครับ รัฐบาลอเมริกาฝึกการก่อการร้ายให้นักรบมาซิติดิน เป็นหมื่น เพื่อที่จะเข้าไปทำลายทหารรัสเซียที่ยึดครองอัฟกานิสถาน บิน ลาเดนก็อยู่ในกลุ่ม นั้นครับ พอบิน ลาเดนหันมาเป็นศัตรูกับอเมริกา อเมริกาก็ไล่กำจัดคนเหล่านั้นเข้ามา ในประเทศไทยด้วยครับ โดยเฉพาะพวกที่พักพิงในภาคใต้ คนที่ไปฝึกนี้หัวหน้าชื่อ นายฟาดะกับนายฮาฟิส เคยเป็นตัวแทนพวโลไปเจรจาอยู่ในมาเลเซีย แต่กลุ่มก่อการร้าย ต่างประเทศไม่คิดว่าประเทศไทยเป็นยุทธศาสตร์หรืออยู่ในเงื่อนไขใด ๆ ของการที่จะต้อง ปฏิบัติการ ขณะนี้ไม่มีกลุ่มก่อการร้ายต่างประเทศในภาคใต้นะครับ ทั้งหมดมาจากความ อยุติธรรม แต่ถ้าปล่อยไว้ต่างประเทศจะเข้ามาเกี่ยวแล้วครับ ผมอยากจะเสนออย่างนี้นะครับ ในสุดท้าย เพื่อให้เกิดความสมานฉันท์นะครับ เรื่องศาสนาเป็นเรื่องสำคัญ ผมพบแม่หลาย ร้อยคนที่นี่ ที่สามีตาย ผมถามว่า ทำไมแม่ไม่ร้องให้สามีตาย เขาบอกว่า ชีวิตนี้เป็นของ พระเจ้า อยู่ก็เป็นของพระเจ้า ตายก็เป็นของพระเจ้าครับ ผมถามว่า ทำไมแม่ไม่โกรธ เป็นประสงค์ของพระเจ้า พระเจ้ากำหนดให้เกิด พระเจ้ากำหนดให้ตาย ไม่มีใครทำให้ใคร ตายได้ ความคิดสันติมากครับ -----

ผมไปถามเด็กโซนาบิตินที่เกาะยาวลูกลูกหลงเอ็ม ๑๖ ขากระจุยเลย พ้อเอาไปรักษา ๗ วัน รอดตาย ๗ เดือน แล้วครับ ไม่มีใครไปเยี่ยม ผมไปเยี่ยม ถามว่า ทำไมไม่ฟ้อง ตามกฎหมาย ฟ้องได้ แม่เขาบอกว่า ถ้ากฎหมายลงโทษไม่ได้ พระเจ้าก็ลงโทษอยู่ดี ชีวิตมุสลิมนี้ ยืนระหว่างโลกนี้กับโลกหน้าครับ สิ่งที่เขาต้องการคือ วันตายนั้น กายสะอาด ใจสะอาด หลุมศพสะอาด ขอเพียงได้มีโอกาสพบกับพระเจ้า พระเจ้าจะพิพากษาว่า ความดีเขาทั้งหมด นั้นจะได้รางวัลและพระเจ้าจะลงโทษทราซครับ เขาคอยตรงนั้นครับ ความคิดอย่างนี้ สันติมากครับถ้าเข้าใจ ผมจึงเสนออันนี้ว่า ควรจะออก พ.ร.บ. อันใหม่ อาจจะเรียกว่า ศูนย์อำนวยการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินด้วยสันติและศาสนา เลียนแบบ ศอ.บต. เดิมที่ รัฐบาลยุบไปนั้นแหละครับ ให้ผู้อำนวยการนี้มีศีลธรรมได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ให้มีอำนาจทางกฎหมายระดับประเทศ ถ้าจัดการกดขี่อย่างยุติธรรมแล้วปราบปรามโจร ด้วยกฎหมายอย่างเคร่งครัด ใช้กระบวนการยึดมั่นในศาสนาอิสลามและศาสนาพุทธ ที่คนนับถือเป็นร่มเงา ให้ กอศ. ช่วยร่างก็ได้ครับ ให้ครอบคลุม ๓ เหลี่ยมดับไฟได้ ที่อาจารย์ประเวศ วะสี เสนอ

ในประเด็นที่ ๒ เลิก พ.ร.ก. ฉุกเฉินฉบับนี้เสียเถอะครับ เพราะมีหลายส่วน เหลือเกินที่ผิดเจตนารมณ์รัฐธรรมนูญที่เราได้สาบานว่าจะรักษาไว้แน่ครับ ผิดหลักกฎหมาย และไม่ได้ตั้งอยู่บนการใช้ความดีและศาสนา แต่ตั้งอยู่บนความรุนแรงและอาชญากรรม จะไม่ชนะนะครับ เลิก เพราะว่าถ้าใช้ไป พ.ร.ก. นี้จะช่วยผู้ร้ายและขบวนการชาตินิยมครับ ผมยืนยันครับ

ในประเด็นที่ ๓ เป็นความจำเป็นนะครับ นายฯ ทักษิณ ควรขอโทษ ประชาชนครับ โยนนโยบายที่ผิดพลาดทั้งหมด เพื่อให้ผู้ดำเนินการตามนโยบายเดิม ๆ เลิกทำต่อ ผมเคยโดนปฏิบัติพร้อมกับ พลเอก เปรม ที่จากรัดดา ท่านกลับมาบ่าย ๒ โมง ถึงหาดใหญ่ ตอนนั้นชนะแล้วครับ พวกปฏิบัติแพ้แล้ว ท่านออกทีวีพูดกับประชาชน คำแรกที่ผู้ชนะพูดกับประชาชนพูดว่าอะไรครับ ผมขอโทษคนไทยทุกคน ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วท่านก็น้ำตาไหล ท่านไม่ได้ทำสักหน่อยครับ แต่ท่านรับผิดชอบครับ ท่านขอโทษครับ ทำไมผู้ที่ทำเองจะขอโทษไม่ได้ครับ ผมคิดว่าทำทั้ง ๓ ข้อนี้เถอะครับ

ออก พ.ร.บ. ที่อยู่บนหลักศาสนา อันที่ ๒ เลิก พ.ร.ก. นี้อย่างเร็วครับ อันที่ ๓ ขอโทษประชาชนครับ ท่านนายกฯ ครับ เราจะแก้ปัญหาได้ก่อนที่วงจรวิบัติส่งเสริมการฆ่ากันในภาคใต้จะหมุนเร็วขึ้น ๆ จนไม่มีโอกาสกลับมาอีกแล้วนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ มากครับ ที่ให้เวลา ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเกษม มาลัยศรี ครับ

นายเกษม มาลัยศรี (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเกษม มาลัยศรี ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตามพระราชกำหนดฉบับนี้ไม่ว่าทั้งประชาชน ทั้ง ส.ส. ส.ว. บางท่านหวั่นวิตกเกี่ยวกับพระราชกำหนด เพราะว่ากลัวเอาไปใช้ในทางที่ไม่ถูก ไม่ต้องแต่ตัวกระผมเองครับ ไม่หวั่นวิตกครับ ถ้าผมเป็นรัฐบาลชุดดังกล่าวครับ ก็น่าจะออก พ.ร.ก. นี้นานแล้วครับ เพื่อที่จะได้แก้ไขปัญหาทางภาคใต้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ถ้าประเทศไทยเป็นคนนั้น ปัญหาภาคใต้ก็เหมือนกับคนเป็นไข้หวัด มีปัญหาอยู่ตลอดเวลาครับ ขึ้น ๆ ลง ๆ แต่ในครั้งนี้นะครับ เป็นหวัดคนะครับ เป็นหวัดเรื้อรัง เป็นหวัดอันยาวนาน ท่านนายกรัฐมนตรีรับผิดชอบท่านชื่อ ทักษิณ แต่ชื่อนี้ครับ เหมือนอยู่ทางใต้ แต่อยู่ทางเหนือ ท่านไม่รู้เรื่องภาคใต้เท่าที่ควร -----

ครั้งแรกได้รับแต่ข้อมูลเท็จครับ ไม่ได้ข้อมูลจริงเลย เหมือนกับรัฐบาลชุดนี้เป็นพวกตาบอด รู้จักสีขาว คือบอดมาตั้งแต่เกิดไม่รู้เรื่องเลย แต่ว่าตัวเองรู้จักสีขาวดี เพราะว่าไม่รู้ปัญหาทางใต้ ตรงนี้แหละครับเป็นตาบอดรู้จักสีขาวนะครับ บริวารทั้งหลายเป็นประเภทตาบอด คล้ำซ้าง แต่ละคนลงไป ไม่ว่า ส.ส. ลงไปเก่งทั้งนั้น ไปนั่งตามร้านกาแฟมีคนบอกเล่ามาว่า ปัญหาปักษ์ใต้ต้องแก้แบบนี้ต้องแก้แบบนี้ แต่ก็แก้ไม่ได้ครับ เพราะประเภทตาบอด คล้ำซ้าง พอคล้ำถูกซ้างตรงไหนครับ ก็ว่าซ้างหมายถึงอย่างนั้น คล้ำถูกทางซ้างก็ว่าซ้าง เป็นไม่กวาด คล้ำถูกซาซ้างก็ว่าซ้างเป็นต้นเสา ก็ดีครับ ก็จึงตาสว่างขึ้นบ้างแล้ว แม้จะ กฎอัยการศึกก็เหมือนกับตาบอดคล้ำซ้าง เดียวนี้การออกพระราชกำหนดนะครับ ผมยังคิดว่า เข้ากับสถานการณ์ ท่าน ส.ว. หรือ ส.ส. หลายท่านหวั่นวิตกว่า นายกฯ จะใช้อำนาจในทางที่ ผิด ๆ นายกฯ มาจากการเลือกตั้งครับ ไม่น่าประชาชนง่าย ๆ หรือครับ มาดูตามวิถี ทำนองคลองธรรม ตามระบอบประชาธิปไตย ไม่ว่าสมัยไหนครับ แต่ที่ไม่มาจากการ เลือกตั้งมักจะทำร้ายประชาชน ตรงนี้แหละครับที่ผมเปรียบเทียบปัญหาภาคใต้ก็เหมือนกับ คนเป็นไข้หวัด แต่ท่านนายกฯ ทักษิณครั้งก่อนหายไปบรเทาหวัดครับ ยาี่หื้อแรกเขาคือ ยาของกระทรวงมหาดไทย คือยาประชััย ก็บอกว่า เป็น โจรกระจอก ยาขนานนี้ เป็นยาแก้ปวดเฉย ๆ ครับ ยาหลัก ๆ ก็คือยาซึ่งหมดอายุแล้วหรือกำลังหมดอายุ เป็นยาบักจีว ยาพวกนี้ เขาไปกินก็ไม่บรรเทาหวัด ก็ยิ่งเพิ่มปัญหาขึ้นเรื่อย ๆ เพราะพวกนี้เหมือนกับตาบอดคล้ำซ้าง ไม่รู้ปัญหาที่จริง ตรงนี้แหละครับก็จัดยาหลายขนานหลายอย่าง แต่หวัดนี้ครับก็เป็นหวัดเรื้อรัง ก็เกิดการรำคาญขึ้นมากครับ เพราะฉะนั้น พ.ร.ก. ฉบับนี้มีทั้งหมด ๑๕ มาตรา จะสมบูรณ์หมดไม่ได้ทุกมาตราหรือครับ จะดีตลอดก็ไม่ได้ครับ เพราะว่าของทุกอย่างทุกอย่างในโลกนี้ไม่มีอะไรที่จะสมบูรณ์ทุกอย่าง ก็มีข้อบกพร่องผิดพลาดอยู่บางข้อ บางอย่าง ตรงนี้แหละครับผมก็คิดว่าในสถานการณ์ปัจจุบันอย่างทุกวันนี้ พ.ร.ก. ฉบับนี้สมควรเอาไปใช้ ยังไม่ได้ใช้ครับ ไม่ถึงก็เดือนครับ ก็มีท่านผู้คิดหรือหวั่นวิตกว่า ให้ถอนออกไปเสีย ให้เลิกใช้ไปเสีย ผมว่าฉบับนี้แหละครับก็ลองใช้ดู จะแก้หวัดหรือหวัดเรื้อรังได้ไหมครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอบคุณครับ ท่านเกษมครับ ท่านปรีดี เชิญครับ

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม ปรีดี หิรัญพฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปทุมธานี ท่านประธานฯ ครับ บัดนี้
ประเทศชาติกำลังดำเนินมาถึงช่วงเวลาที่มีความสำคัญอย่างยิ่งยวด การที่มีการอภิปราย
ในรัฐสภาเป็นเวลาต่อเนื่องกันมาเป็นเวลาหลายวัน ได้ทำให้เกิดทัศนะที่แตกต่างกัน ๒ ทาง
ที่สำคัญคือ ทางหนึ่งมองเห็นว่า ความมั่นคงของประเทศชาติบ้านเมืองเป็นกฎหมายสูงสุด
เป็นสิ่งสำคัญเหนือสิ่งอื่นใด แม้จำเป็นจะต้องเสียสละสิทธิเสรีภาพบางส่วนประชาชน
บางกลุ่มในพื้นที่บางพื้นที่และบางเวลานั้นเป็นสิ่งซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ -----

- ๓๒/๑

ในขณะที่เดียวกันก็มีความเห็นอีกทางหนึ่งของคนจำนวนไม่น้อยเช่นเดียวกัน ที่พูดถึงสิทธิเสรีภาพที่กำลังจะถูกทำลาย หรืออาจจะถูกทำลาย และหากการณ์เป็นเช่นนั้น สถานการณ์ก็จะยิ่งเลวร้ายลงกว่าเดิม ผมเชื่อว่าคนในรัฐบาลคงตระหนักถึงความสำคัญของความคิดเห็นดังกล่าว และบันทึกถึงสิ่งซึ่งได้รับการแนะนำ การตั้งข้อสังเกต และนำไปปฏิบัติในสิ่งที่จะทำได้ แต่เราไม่มีเวลารอพิสูจน์มากนัก แม้ว่าการกระทำของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ของรัฐบาลแล้วก็เวลาเท่านั้นที่จะเป็นเครื่องพิสูจน์ ว่าพระราชกำหนดฉบับนี้จะนำมาซึ่งผลซึ่งคาดหมายว่าจะก่อให้เกิดความสงบสุขขึ้นในภูมิภาคชายแดน ท่านประธานฯ ที่เคารพ โดยส่วนตัวของกระผมเอง ในฐานะที่เคยทำงานอยู่ในระบบความมั่นคงของชาติเป็นระยะเวลาค่อนข้างนานในสมัยที่รับราชการ ค่อนข้างจะมีความเชื่อ โน้มเอนไปในทางแรก แต่ก็ไม่ได้เป็นความเชื่อที่ปราศจากความวิตกกังวล กระผมเองก็มีความเห็นคล้ายตามเพื่อนสมาชิกฯ จำนวนไม่น้อยที่ตั้งข้อสังเกต โดยเฉพาะในเรื่องมาตรการต่าง ๆ ซึ่งอาจนำมาซึ่งปัญหาได้ แต่เมื่อเวลาได้ล่วงพ้นมาถึงขั้นนี้แล้ว กระผมเห็นว่าเราคงจำเป็นต้องยอมให้พระราชกำหนดนี้ได้รับอนุมัติไป เพื่อที่จะทดลองทำงานตามเจตนารมณ์ของกฎหมายนี้ ว่าความสำเร็จจะมีขึ้นหรือจะเป็นความล้มเหลว ท่านประธานฯ ครับ กระผมมีข้อหนึ่ง ที่ออกไม่ได้ที่จะต้องพูด ทั้ง ๆ ที่สมาชิกฯ ใน ๒ สภาได้พูดกันมาก แต่จะใช้เวลาแต่เพียงเล็กน้อยในเรื่องนี้ คือผมเสียใจมากที่ร่างพระราชกำหนดนี้ไม่ได้เข้ามาในฐานะเป็นร่างพระราชบัญญัติ เหตุผลจะไม่พูดมาก นอกจากจะกราบเรียนว่า สิ่งที่ได้เกิดขึ้นเป็นรูปแบบของพระราชกำหนดนี้ได้ก่อให้เกิดปัญหาแก่รัฐบาลเอง แก่ท่านนายกรัฐมนตรีเองเป็นอันมาก การเริ่มต้นที่พยายามจะแก้ไขปัญหานี้ได้ประสบกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากการออกเป็นพระราชกำหนด ตรงที่เป็นการเปลื้องปล้ำทางสงครามจิตวิทยา และเป็นความเปลื้องปล้ำในสงครามแย่งชิงประชาชน ในทางความคิด จิตใจ เป็นอันมาก เพราะทันทีที่ออกมาเป็นพระราชกำหนด แม้แต่รัฐสภาที่แตกออกเป็น ๒ ฝ่าย ประชาชนก็แตกออกเป็น ๒ ฝ่าย รัฐบาลต้องเข้ามาแบกภาระความรับผิดชอบในการออกกฎหมายนี้แต่เพียงผู้เดียว แทนที่จะมีผู้แทนของประชาชนอีก ๗๐๐ คน สภาของรัฐอีก ๒ สภา เข้ามาร่วมในการแบกภาระความชอบธรรมหรือไม่ชอบธรรมของกฎหมายนี้ อันนี้เป็นสิ่งซึ่งผมเองเสียใจ ได้มีโอกาสพูดคุยวิทยุรัฐสภาพอดีในวันซึ่งมีข่าวว่าจะมีการทูลเกล้าฯ

ร่างพระราชกำหนดฉบับนี้ว่า ความจริงอยากขอให้รัฐบาลทบทวน คณะรัฐมนตรีพิจารณาใหม่อีกสักครั้งหนึ่ง ที่จะเสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติ แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็ไม่สามารถที่จะเป็นไปอย่างที่ปรารถนาได้ ก็เพียงกลับมาคิดว่า เมื่อวันประชุมสภาผู้แทนราษฎรอาทิตย์ที่แล้ว ก็มีสิ่งซึ่งน่าพอใจได้เกิดขึ้นในสภาผู้แทนราษฎร ที่รัฐบาลและฝ่ายค้านได้ทำความตกลงกันที่จะพบปะปรึกษาหารือกันในเรื่องอันเป็นความสำคัญนี้ โดยตัวแทนของฝ่ายค้านและวุฒิสภาจะได้มีส่วนในการปรึกษาหารือกับรัฐบาล ผมหวังแต่เพียงว่าการปรึกษาหารือนี้จะดำเนินต่อเนื่องกันไป ไม่ใช่ทำเพียงครั้งเดียวแล้วก็สิ้นสุดยุติ การประเมินผลการตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความเป็นไปต่าง ๆ จะได้ดำเนินต่อไป และรัฐบาลจะยอมรับความคิดเห็นของผู้แทนของประชาชน ในการทำสิ่งซึ่งมีความหมายในทางจิตวิถียามหาชนอย่างมหาศาลเช่นเรื่องนี้ กระผมมีความเชื่อและมีความหวังอีกอย่างหนึ่งว่า หากการปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้ได้ดำเนินไปในเวลาอันสมควร เช่น ๓ - ๔ เดือน การประเมินผล จะได้รับการปฏิบัติจัดทำอย่างจริงจัง และในท้ายที่สุดหากมีความจำเป็น หรือสมควรที่จะแก้ไขปรับปรุงกฎหมายฉบับนี้ รัฐบาลจะกรุณานำเข้าสู่สภาในฐานะเป็นร่างพระราชบัญญัติ ไม่ทำเป็นพระราชกำหนดอย่างเดิมอีกครั้งหนึ่ง -----

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมมีความคิดเห็นที่ใครจะนำเรียนต่อฝ่ายบริหารในเวลาที่มีอยู่เพียงสั้น ๆ นี้ว่า ความปรองดองในชาติ ความปรองดองในทางการเมือง ในทุกพื้นที่ ในทุกหัวข้อ ในทุกแนวรบของการแก้ปัญหาชาติ เป็นสิ่งน่าจะมีความสำคัญยิ่งยวดในขณะนี้ ท่านนายกรัฐมนตรีได้พูดในสภาผู้แทนราษฎรแล้วว่า เวลานี้เป็นเวลาแห่งความสามัคคี ท่านเรียกร้องความสามัคคี แล้วก็ได้รับการตอบสนองด้วยดีจากท่านผู้นำฝ่ายค้าน กระผมเองมีความเห็นว่าความปรองดองในชาติ การแสดงออกซึ่งความเป็นเอกภาพในทางความคิดเกี่ยวกับนโยบายสำคัญของชาติเป็นเรื่องใหญ่ที่พวกเราในฐานะเป็นนักการเมือง เป็นผู้แทนของประชาชน พึงแสดงออกในขอบเขตซึ่งมิได้ล่วงล้ำต่อความรู้สึกสำนึกส่วนตัวจนเกินไป กระผมมีความหวังว่าสิ่งที่กระผมพูดนี้จะสามารถเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ในเวลาข้างหน้า โดยเฉพาะในปัญหาอันใหญ่ของชาติ โดยเฉพาะปัญหาความเป็นเอกภาพของชาติ กระผมอยากเห็นสิ่งที่จะเกิดขึ้นในการแก้ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ คืออยากเห็นตัวอย่างตัวอย่างของธรรมาภิบาลได้กำเนิดเกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นตัวอย่างของการพัฒนาธรรมาภิบาลในประเทศไทย ให้เห็นผลเป็นที่ประจักษ์ในเวลาอันสั้นข้างหน้า และหากตัวอย่างดังกล่าวนี้ สามารถเกิดขึ้นได้อย่างเป็นต้นแบบให้เวลาตามสมควร อย่าใจร้อนนัก ความโปร่งใสความยุติธรรมให้บังเกิดขึ้น กระผมแน่ใจว่าประชาชนและนักการเมือง ผู้คนในวงวิชาการและสื่อมวลชนจะหันมาสนับสนุนรัฐบาล กระผมจึงอยากเรียกร้องให้สร้างตัวอย่างของการปกครอง การบริหารพื้นที่ฉุกเฉินแห่งนี้เป็นการบริหารบ้านเมืองอย่างมีธรรมาภิบาลแท้จริง กระผมอยากเรียกร้อง อยากขอให้รัฐบาลได้พยายามพิจารณาในการที่จะคัดเลือกตัวบุคคลเข้าไปดำรงตำแหน่ง เข้าไปทำหน้าที่ในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่สูงสุดลงไปจนถึงตำแหน่งเล็ก ๆ จริงจังนะครับ เป็นการพยายามที่จะสร้างความถูกต้องให้เกิดขึ้นในพื้นที่เหล่านี้ให้ได้ และผมอยากจะเชิญชวนให้มองกลับไปถึงอดีตกาลสมัยที่มีการปกครองมณฑล สมุหเทศาภิบาลซึ่งได้รับมอบให้ออกไปทำหน้าที่เป็นต่างพระเนตร พระกรรณนั้น ได้ทำหน้าที่แทนพระมหากษัตริย์ วันนี้เรากำลังมีประธานคณะกรรมการบริหารภาวะฉุกเฉิน มีรองนายกรัฐมนตรีที่ได้รับมอบหมายเป็นประธาน ซึ่งโดยทางอ้อมก็ไม่มีลักษณะที่แตกต่างไปกว่าสมุหเทศาภิบาลในอดีต กระผมจึงมี

ความประสงค์ที่จะกราบเรียนว่า หากผู้ทำหน้าที่ตรงนี้และคณะกรรมการบริหารภาวะ
ฉุกเฉินได้ทำหน้าที่สมควรแก่วัตถุประสงค์ของกฎหมาย เครื่องครัด จริ่งจ้งต่อการปฏิบัติ
ซึ่งสมาชิกฯ ได้แสดงให้เห็นถึงปัญหาต่าง ๆ อย่างชัดเจน ลึกซึ้ง หลายกรณีเป็นเรื่องที่
น่าตื่นตันทึ่งใจ ไม่สมควรที่จะเกิดขึ้นอีกเป็นอันขาด นับแต่วันที่เรานุมัติพระราชกำหนดนี้
ไปให้รัฐบาลได้นำไปใช้ในการแก้ไขปัญหของประเทศ จึงอยากเรียกร้อง ณ โอกาสนี้ว่า
ตัวอย่างการบริหารประเทศในเขต ๔ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จะเป็นตัวอย่างของ
การปกครองโดยธรรมภิบาลแท้จริง และจะนำไปสู่การแก้ปัญหาได้ -----

- ๓๔/๑

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมมีเวลาอีกเล็กน้อยที่จะกราบเรียนว่า ถึงเวลาหรือยังไม่ทราบที่รัฐบาลจะใช้โอกาสนี้ทำพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นพื้นที่นำร่องที่จะทำให้เป็นเขตปลอดอาวุธปืนและปลอดจากวัฏธรมืดโดยสมบูรณ์แบบ แน่นนอนภายใต้กฎอัยการศึกที่เคยใช้อาวุธปืน ย่อมไม่สามารถที่จะนำออกมาสู่พื้นที่นอกบริเวณเขตสถานได้ แต่เราได้พยายามที่จะจำกัดสิทธิในเรื่องการมีอาวุธปืนและวัฏธรมืดนี้มาากันเป็นเวลานาน แต่ประเทศไทยไม่เคยประสบความสำเร็จ กระผมจึงคิดว่า ถึงเวลาที่จะนำกฎหมายหรือพัฒนากฎหมายเกี่ยวกับการให้พื้นที่ดังกล่าวเป็นเขตปลอดอาวุธปืนและวัฏธรมืดโดยสิ้นเชิง ซึ่งจะนำมาซึ่งความสงบได้โดยไมยาก ในขณะที่เดียวกันผู้คนที่อยู่ในพื้นที่อาจจะประสบปัญหาในเรื่องความรู้สึกปลอดภัย แต่มาตรการดังกล่าวนี้กระผมเสนอแต่เพียงว่า เป็นมาตรการชั่วคราว หากจะจำเป็นและเหมาะสมที่จะใช้สถานการณ์ปลอดอาวุธปืนทั่วทั้งประเทศนั้นก็ค่อยทำในภายหลัง ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งจะต้องพิจารณากันอย่างกว้างขวางต่อไป

ประการสุดท้าย กระผมเคยกราบเรียนที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาว่า ภาษาที่ใช้ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรอย่างยิ่งยวดที่จะใช้ภาษาราชการที่เป็นภาษาไทย แน่นนอนภาษาไทยเป็นภาษาราชการเท่านั้น การใช้ภาษาอื่นเป็นภาษาราชการในพื้นที่อันล่อแหลมเช่นนี้เป็นเรื่องอันตรายมาก แต่ภาษาที่ใช้อยู่ในท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นภาษาเขมร ภาษามลายู ภาษาอาหรับ ภาษาอื่น ไม่ว่าจะเป็นอังกฤษ จีน หรือภาษาใด ๆ ในโลกนี้เป็นสิ่งที่ล้วนมีประโยชน์ หากภาคเอกชนและประชาชนคนธรรมดาพึงดำเนินการ พึงใช้ก็ไม่ต้องที่จะได้รับการขัดขวาง ตรงกันข้ามเราควรที่จะสนับสนุนให้คนของเราใช้ภาษาอะไรก็ได้ ที่จะสื่อความหมายอันถูกต้องต่อกัน แต่กระผมพูดว่า ภาษาราชการเท่านั้นเป็นภาษาเดียวที่เราจะต้องใช้ภาษาไทย ในท้ายที่สุดกระผมอยากกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า วันนี้ข่าวสารชัดเจนในสื่อมวลชนว่า ขบวนการพูโลใหม่ ประกาศความรับผิดชอบในการดำเนินการทั้งหลายทั้งปวงที่เกี่ยวกับความไม่สงบใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับต่างประเทศแต่ประการใด แต่คำเตือนของสมาชิกฯ ไม่น้อยท่าน โดยเฉพาะก่อนหน้าผมชนิดหนึ่งนี่เอง ก็บอกชัดว่า หากความพยายามแก้ปัญหาไม่ได้สิ้นสุดยุติลงในทางที่นำความสันติสุขมาให้ ไม่น่ว่าเราอาจจะต้องเผชิญกับภัยก่อการร้ายนานาชาติ

ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ความอดทนร่วมกัน ความพยายามร่วมกัน ความสมานสามัคคีกัน
ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในการต่อสู้ปราบปรามและพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ต้องพัฒนาอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อความเจริญก้าวหน้าของประชาชน กระผมขอขอบคุณ
สำหรับเวลาที่ให้ในการอภิปรายครั้งนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีรับ เชิญครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ท่านประธานฯ ครับ
ปัญหาของประเทศในปัจจุบันนี้มีอยู่หลายปัญหา ทั้งปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาสาธารณสุข
ปัญหาสังคม คอรัปชัน (Corruption) ต่าง ๆ หลาย ๆ ปัญหานั้นผมเชื่อว่า รัฐบาลยังแก้ได้
แล้วก็ไม่ค่อยจะหนักใจมาก และบางปัญหาก็คิดว่ารัฐบาลทำทำอะไรจะไม่แก้ อย่างเช่น ปัญหาเรื่อง
คอรัปชัน แต่ที่เห็นรัฐบาลมีความตั้งใจอยู่ และเป็นปัญหาที่หนักอกรัฐบาลอยู่ในปัจจุบัน
ก็คือ ปัญหาของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ สำหรับปัญหานี้ผมเห็นว่า รัฐบาลได้มีความตั้งใจ
จริง แล้วก็ทุ่มเทลงไปตรงนั้นเป็นจำนวนมาก ทั้งคนและเงินต่าง ๆ จากที่ได้ทำมาแล้ว
หลายวิธี อย่างเช่น เปลี่ยนผู้ที่ไปปฏิบัติหน้าที่ในระดับผู้นำตรงนั้น มีการเปลี่ยนแปลง
กันบ่อยมากในก่อน ๆ มา จนบางครั้งเหมือนกับเป็นการเอาคนไปกินตำแหน่ง
แล้วกลับมาหมุนเวียนสลับกันไปเพื่อให้ตำแหน่งแก่คน แต่ในส่วนนั้นผมก็เชื่อว่า
เป็นเรื่องของการปฏิบัติเพื่อจะแก้ปัญหาไปด้วย -----

ปัจจุบันการเปลี่ยนแปลงคนก็ค่อนข้างจะลดน้อยลง เมื่อมีระดับผู้นำได้อยู่ปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลานาน ๆ การแก้ปัญหาที่ค่อนข้างจะนิ่งขึ้น แล้วก็ค่อนข้างจะเป็นระบบ จนมาสุดท้ายที่รัฐบาลแก้ปัญหาอีกวิธีหนึ่ง ก็คือ การได้ออกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินขึ้นมา สำหรับรายละเอียดของพระราชกำหนดนี้ก่อนที่จะเข้ามาสู่สภาได้มีการวิพากษ์วิจารณ์กันทางสื่อหนังสือพิมพ์ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์หรือโทรทัศน์ ผมว่าในหลายแง่หลายมุมมาเยอะแล้ว เมื่อได้เข้าสู่สภาทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่ได้อภิปรายไปเมื่อวันศุกร์นี้ ก็คิดว่าหลายแง่หลายมุมจนเรียกว่าน่าจะครบถ้วนในเรื่องของรายละเอียด สำหรับผมก็เห็นด้วยในเรื่องของรัฐบาลที่จะมีเครื่องมือเครื่องมือขึ้นมาทำงาน แต่ไม่เห็นด้วยอยู่กรณีที่เป็นการออกพระราชกำหนด เพราะว่าแท้ที่จริงแล้วน่าจะออกเป็นพระราชบัญญัติมาใช้ก็น่าจะใช้ได้ เพราะกรณีไม่เป็นการฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันแท้จริง แต่การที่ออกเป็นพระราชกำหนดนี้ ผมมองไปถึงเจตนารมณ์ของรัฐบาลว่า รัฐบาลต้องการกฎหมายที่มีรูปแบบนี้จึงไม่ออกมาเป็นพระราชบัญญัติ เพราะถ้าออกมาเป็นพระราชบัญญัติ แน่่อนว่าเมื่อเข้าสู่สภาทั้ง ๒ สภานี้จะต้องถูกแก้ไขอย่างแน่นอน เพราะว่าเราจะเห็นจากคำอภิปรายจากการท้วงติงของหลาย ๆ ท่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ทั้งในซีกรัฐบาล ทั้งในซีกฝ่ายค้าน ก็มีการท้วงติงไม่ไร้เห็นด้วยในเนื้อหา ผู้ที่เห็นด้วย ผมเชื่อว่าไม่ได้เห็นด้วยในเนื้อหาไปทั้งหมด แต่ที่ให้มาเพราะเห็นด้วยในภาพรวม ๆ เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องยืนยันว่า รัฐบาลต้องการกฎหมายที่เป็นแบบนี้ เพื่อมาปฏิบัติหน้าที่มาใช้เครื่องมือแบบนี้ ใช้ดาบที่มีความยาว มีน้ำหนัก มีลักษณะแบบนี้ไม่ต้องการให้ใครไปปรุงแต่งอย่างใดขึ้นมา เพราะฉะนั้นเมื่อรัฐบาลมีกฎหมายเช่นนี้ออกมา แล้วก็นำไปใช้ปฏิบัติ สิ่งที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งก็พึงตระหนักว่า การใช้กฎหมายในการป้องกันปราบปรามนั้น ผมคิดว่าอย่าเอาเนื้อหาของกฎหมายหรือการป้องกันปราบปรามนั้นเป็นหลัก แน่่อนว่าการป้องกันและการปราบปรามนั้นจะต้องทำอยู่ตลอดเวลา แล้วต้องเข้มข้นด้วย แต่สิ่งที่ตระหนักคือต้องนึกเป็นภารกิจเบื้องต้น ก็คือการทำต้องดึงคนที่ยังเป็นฝ่ายเราอยู่ยังไม่คิดเข้าข้างฝ่ายตรงข้าม ไม่คิดกับฝ่ายพวกที่ก่อการอยู่

ให้อยู่กับเราตลอดเวลา อย่าให้เป็นการผลักดันออกไป เพราะว่ากรณีที่กระทำผิดพลาดที่แล้
มาครั้ง ๒ ครั้ง ๓ ครั้งนั้น ได้ผลักดันแนวร่วมออกไปเป็นจำนวนมากนะครับ สำหรับกอง
กำลังนั้นก็คงจะยังอยู่เท่า ๆ เดิม หรืออาจจะลดน้อยลงไปบ้าง เพราะอาจจะเสียชีวิตบ้าง
ถูกจับกุมบ้าง แต่แนวร่วมซึ่งกลับไปเข้าทางฝ่ายเป็นแนวร่วมของฝ่ายที่ก่อการนั้นคิดว่า
บางคนอาจจะพัฒนาไปเป็นผู้ปฏิบัติได้ เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐบาลพึงระวังเป็นอันดับแรก
ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรก ก็คือ การดึงคนที่ยังมีจิตใจที่จะอยู่กับประเทศไทยอย่างไร
อดีตที่แล้มานั้นต้องให้เขามีความคิดเช่นนี้อยู่ตลอดเวลา พร้อมกันนั้นก็ดึงคนที่อาจจะ
เปลี่ยนไปนั้นให้กลับมาด้วย -----

เพราะฉะนั้นในการใช้กฎหมายนี้ เมื่อรัฐบาลออกเป็นพระราชกำหนดออกมา รัฐบาลก็ได้ไปใช้สมองของรัฐบาลทุกตัวบท ทุกอักษร ทุกข้อความ เพราะฉะนั้นคิดว่าเมื่อได้ใช้กฎหมายอันนี้ไปเวลาอันสมควร ถ้าเหตุการณ์ดีขึ้นมาก็เป็นคุณความดีของรัฐบาล แต่ว่าเมื่อใช้ไปแล้วเป็นเวลาพอสมควร เหตุการณ์ยังไม่ดีขึ้นหรือกลับเลวลง ผมคิดว่าในส่วนนี้รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบไปเต็ม ๆ แล้วก็ขอให้ฟังตระหนักว่า เสียงที่ได้ไปโดยอนุมัติ

พระราชกำหนด เห็นชอบพระราชกำหนดนี้ไปนั้น เขาไม่ได้อนุมัติ ไม่ได้เห็นชอบไปโดยที่เห็นชอบด้วยทุกตัวบท อักษร แต่เขาก็ได้ให้ไปในภาพรวม ๆ สิ่งที่ตั้งนั้นยังมีอยู่มากนะครับ

สุดท้ายก็สิ่งที่นายกฯ พูดวันก่อนว่าอยากจะพบสมาชิกวุฒิสภาของ ๓ จังหวัดนั้น ผมคิดว่าสิ่งนั้นก็เป็นเรื่องที่ดีซึ่งจะได้พบปะพูดคุยกัน เพราะถ้าคุยกับท่านนายกฯ โดยตรงผมคิดว่าหลายท่านที่ไม่อยากพูดกับใคร สิ่งที่อยู่ ๆ แล้วไม่อยากพูดกับคนอื่นนั้น อาจจะเรียนกับท่านนายกฯ ได้ กระผมคิดว่าในจังหวัดสงขลาที่เป็นจังหวัดที่ติดต่อกันแล้วก็มีเหตุการณ์บางส่วนต่อเนื่องไปกับตรงนั้นด้วย ส่วนนี้ก็ขอเรียนท่านประธานฯ ฝากไปยังท่านนายกฯ ว่า ถ้าจะขยายมาด้วยถึงจังหวัดสงขลา ผมคิดว่าสมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของจังหวัดสงขลาทุกคน ๆ ก็คงจะยินดี ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถึงลำดับท่าน พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ครับ เชิญครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : กราบเรียน ฯพณฯ ประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม พลตรี มนูญกฤต รูปขจร สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสระบุรี ก่อนอื่นก็ต้องขอบคุณท่านประธานฯ ที่กรุณาให้โอกาสสมาชิกวุฒิสภาได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพระราชกำหนดภาวะฉุกเฉินใน ๒๕๔๘ นี้ ท่านประธานฯ ครับ ๒ วันที่ผ่านมาตั้งแต่วันศุกร์จนถึงวันนี้ เราก็ได้คุยกัน หรือว่าได้อภิปรายกันมาอย่างกว้างขวาง ทั้งในภาพใหญ่ ภาพกลาง ภาพเล็ก หรือทั้งมหภาคในเนื้อหาของสำคัญของตัวบทกฎหมายพระราชกำหนดภาวะฉุกเฉินครั้งนี้ กระผมจะไม่ลงรายละเอียดในตัวบทกฎหมาย เพราะในความเป็นจริงนั้นที่ทางรัฐบาลได้ส่งกฎหมายมาให้สภารับรองนั้น ก็เป็นเพียงเครื่องมือของรัฐบาลที่จะไปแก้ปัญหา ๓ จังหวัดภาคใต้ ถ้าเมื่อเราเข้าใจตรงกันตรงนี้ เราก็จะต้องพิจารณาว่า เนื้อในตัวกฎหมายแต่ละมาตรานั้นสามารถทำได้หรือไม่ และที่ทำได้ทำอย่างไร

และหรือควรไหมที่ควรจะมีอย่างนี้ไปแก้ไข แล้วคิดว่าจะแก้ได้หรือ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็เหมือนถ้าหากว่าเราวางแผน โดยครบวงจรว่าเอาความสงบหรือปัญหาภาคใต้เป็นตัวตั้ง คือเป็นเป้าหมายของประชาชนและชาติโดยส่วนรวม เพราะฉะนั้นปัญหาตรงนี้ก็คือบ้านปลายของประชาชนที่จะต้องได้รับสันติสุขใน ๓ จังหวัดภาคใต้ รวมทั้งประชาชนคนไทยทั่วประเทศ ท่านประธานฯ ครับ ตัวเนื้อกฎหมายนี้ก็เหมือนเรื่องมือในการที่รัฐบาลจะให้เจ้าหน้าที่ของรัฐไปทำงาน และคนที่รับผิดชอบในความเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ก็คือ ท่านนายกรัฐมนตรี จะปฏิเสธเป็นอื่นไม่ได้เพราะว่าในมาตราสุดท้ายของข้อกฎหมายนั้นก็บอกไปแล้ว โดยเฉพาะมาตรา ๑๘ นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกำหนดนี้ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ นายกรัฐมนตรีต้องรับผิดชอบผมเริ่มตั้งแต่หลักการและเหตุผล หลักการที่สำคัญหรือสาระสำคัญที่ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติที่จะให้ได้ผลจริง ๆ นั้น หลักการก็เหมือนเชิงทฤษฎี หลักการก็เหมือนเชิงปฏิบัติ ในศาสนาพุทธ ว่าท่านปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ตรงนี้แหละครับ ท่านประธานฯ ครับ ในหลักการท่านบอกไว้ชัดเจนว่า ท่านจะปรับปรุงกฎหมายไป ว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน-----

ผมมีข้อคิดก็อยากจะถามท่านนายกรัฐมนตรีและคณะของท่านว่า ก็ในเมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๕ เมื่อ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ มีอยู่แล้วนะครับ ท่านอาจจะตอบอย่างที่ท่านตอบสภาผู้แทนฯ หรือตอบคนอื่นว่านุรณาการกฎหมายอื่น ๆ มานะครับ เอามารวมกันไว้ทีเดียว ผลที่เกิดขึ้นจะเป็นอย่างไร เราไม่พูด แต่ว่าทำไมในระบบกระบวนการสร้างกฎหมายหรือแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายนี้ ทำไมไม่เอาพระราชบัญญัติบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ปี ๒๕๕๕ มาแก้ไขเพิ่มเติม ท่านจะเอาอะไรใส่เข้าไปก็ใส่ได้นะครับ จะไปออกพระราชกำหนดทำไม นี่ก็เป็นเรื่องที่ผมตั้งข้อสังเกตและข้อสงสัย และโดยพระราชบัญญัติบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งมี ๒๑ มาตรานั้น มีความนุ่มนวลอ่อนโยนหรือว่าให้ความเป็นธรรมแต่ได้ประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างสูงในการบริหารซึ่งมีมาแล้วพระราชบัญญัติบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น ออกเมื่อปี ๒๕๕๕ นะครับ ผู้ออกก็เป็นรัฐบาลสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม ผมก็อยากจะให้ข้อคิดนะครับ ขนาดพระราชบัญญัติ ๒๑ มาตราใน พ.ร.บ. บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ปี ๒๕๕๕ โดยจอมพล ป. พิบูลสงครามนั้น ออกเรียบร้อย สภารับรอง ประชาชนยังไม่เอาด้วยเลยครับ ออกโดยตัวแทนประชาชนในสภาที่พระที่นั่งอนันตฯ นี่แหละครับข้างหลังที่ท่านประธานฯ นั่งนี้ครับ ห่างไปประมาณ ๒๐๐ เมตรนี่ ประชาชนยังไม่เอาด้วย ๘ มีนาคม ๒๕๕๕ ท่านทราบไหมครับ พอ ๑ กันยายน ๒๕๐๐ ก็เป็นเงื่อนไขที่ทำให้จอมพล ป. และ พลตำรวจเอก เผ่า ศอฉลิ่ง ออกนอกประเทศ ท่านประธานฯ ครับ ในวันนี้เราพูดกันถึงเรื่องกฎหมายหรือพระราชกำหนด แต่ว่าหลักการและเหตุผลที่พูดกันนั้น ไม่ได้เป็นไปตามเหตุผลที่อ้างมาเลย แล้วเหตุผลที่อ้างมานี้กับเนื้อหาของข้อกฎหมายไม่ตรงกัน กระผมยกตัวอย่างง่าย ๆ คุณไม่สามารถนำมาแก้ไขสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐที่หลากหลายรูปแบบให้ยุติลงโดยเร็ว ก็ถามอีกว่า พระราชบัญญัติ ปี ๒๕๕๕ นั้น ท่านเอามาใช้หรือยัง ผมไม่เคยได้ยินว่าท่านใช้เลย ใช้แต่กฏอัยการศึก กฏอัยการศึคนะครับ เพราะฉะนั้นข้อนี้ก็ถูกปฏิเสธซึ่งกันและกันแล้ว แล้วก็บอกว่าภัยพิบัติและการกระทำนี้ เพื่อฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ได้รับความเสียหาย เนื่องจาก

ปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐซึ่งมีความร้ายแรงมาก กระทบต่อเอกราช และบูรณภาพแห่งอาณาเขต คำว่า “กระทบแห่งบูรณภาพ อาณาเขตและเอกราช” นั้น อันนี้เป็นเรื่องความมั่นคงของรัฐในเรื่องการป้องกันประเทศแล้วครับ เพราะฉะนั้น รูปแบบที่ท่านใช้ องค์กรหรือหน่วยงานไม่ตรงกับเหตุผลที่ท่านให้มา เพราะถ้ากระทบ เอกราช กระทบอาณาเขต อาณาเขตไทยตรง ๓ จังหวัดนั้น อาณาเขตไทย – มลายูนี้ มีอยู่ ๖๔๗ กิโลเมตร นี่กระทบตรงไหนครับ-----

- ๓๘/๑

ซึ่งอันนี้ไม่มีบอกและก็ไม่ได้มีอะไรที่ชี้แจงกันอย่างชัดเจน เอาละครับ จะเป็นอย่างไรก็ตาม แต่เป็นที่รู้กันทั่วไปว่ากฎหมายฉบับนี้ ก่อนที่ผมจะไปพูดถึงปัญหาข้อเท็จจริงและแนวทางแก้ไขเพื่อให้บ้านเมืองสงบ นั่นคือแก่นแท้และเป็นเรื่องหลักที่พวกเราทุกคนรวมทั้งรัฐบาล สมาชิกฯ ในสภาแห่งนี้ ๒๐๐ ท่าน นะครับ สภาผู้แทนฯ ประชาชน ๖๕ ล้านคน ไม่ใช่เฉพาะประชาชน ๑,๗๘๐,๐๐๐ คน ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ และไม่ใช่รัฐบาล ๓๕ คน หรือ ๓๖ คน รวมทั้งนายกรัฐมนตรี เป็นเรื่องรวมทั้งหมด เพราะฉะนั้นกฎหมายที่จะออกนี้จะต้องให้ได้เกิดความยุติธรรม เพราะเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ หรือฝ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง คือผู้กระทำและผู้ถูกกระทำ ต้องได้รับความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกัน ถ้าท่านได้ฟังการอภิปรายของ พลเอก วัฒนา สรรพานิช เมื่อวันศุกร์เป็นคนแรกนะครับ ท่านก็บอกว่า ปัจจุบันปรัชญาทางกฎหมายยึดหลักกฎหมายมิใช่เป็นตัวบทที่จะก่อให้เกิดความยุติธรรม แต่ในตัวบทแห่งกฎหมายต้องมีเป้าหมายเพื่อความยุติธรรม และผู้นำเอากฎหมายไปใช้มีหลายบุคคลหลายองค์กรในกระบวนการยุติธรรมที่นำกฎหมายนี้ไปปฏิบัติ เพราะฉะนั้นกฎหมายทั้งหลายที่นำไปปฏิบัตินั้นก็ต้องคำนึงถึงใครครับ คำนึงถึงเนื้อตัวกฎหมายกับประเด็นเรื่องข้อเท็จจริงที่ผู้ที่ถูกกล่าวหาเป็น เพราะฉะนั้นงานอำนวยความยุติธรรม

ในกระบวนการยุติธรรมของทุกชาติในโลก ไม่ใช่เฉพาะประเทศไทย ขึ้นอยู่กับปัจจัยอะไรบ้างครับ ปัจจัยแรก คือ คน คนที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ใช้เครื่องมือกฎหมายตัวนี้ แล้วคนที่ถูกกระทำ ที่ถูกกล่าวหา ถูกถ่มถ้ำถ้ำ ต้องยอมรับความจริงว่ามีการกลั่นแกล้งกัน โดยเฉพาะในสถานการณ์ภาคใต้ ก็ถ่มถ้ำถ้ำกันไปถ่มถ้ำถ้ำมาแล้วผมจะเรียนให้ทราบว่าเป็นอย่างไร แล้วที่สำคัญ คือ ประสิทธิภาพของคนและเครื่องมือที่ใช้ ประสิทธิภาพของคนและเครื่องมือที่ใช้ ประเด็นหลักอยู่ตรงไหน ประเด็นหลักอยู่ที่การข่าว ซึ่งอันนี้เป็นเรื่องจุดอ่อนและเป็นจุดแข็งในตัวที่จะอำนวยความยุติธรรม ซึ่งการข่าวถ้าหากว่าเข้าไม่ถึงข่าวลือทางลับ คุณจะตัดสินใจผิด แล้วเจ้าหน้าที่ของรัฐก็จะกระทำผิด เพราะฉะนั้นอันนี้ก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบด้าน ลึกซึ้ง ข้อต่อไป ก็คือ คุณธรรมและความเอาใจจริงเอาใจที่รู้ว่าต้องเป็นประสิทธิภาพภายใต้เนื้อหากฎหมายที่เรากำลังออกนี้ กรอบอำนาจของกฎหมายที่ได้รับ ผมได้เคยประสบกับสิ่งเหล่านี้ด้วยตัวเอง

๓๓

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สำรวม ๓๘/๒

เมื่อ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๔ ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ลอบปลงพระชนม์ แล้วก็เกิดการ รสช.
ขึ้นนะครับ การป็นข่าวแล้วลักษณะอย่างนี้สร้างขึ้นโดยคณะ รสช. เพราะฉะนั้น
เมื่อคณะ รสช. ทำอย่างนี้ อำนาจฝ่ายบริหาร อำนาจนิติบัญญัติ อำนาจตุลาการ
หรือกระบวนการยุติธรรมจบ กฎหมายฉบับนี้หรือพระราชกำหนดฉบับนี้คล้าย ๆ กัน --

- ๓๕/๑

ท่านครับ ที่ผ่านมา คดีอาญา คดีศัพท์แพะหมโนสาเร่เยอะแยะทั่วประเทศเป็นแสน ๆ ราย ปีที่แล้ว ๓๓๐,๐๐๐ กว่าราย ถามว่า คนที่ได้รับความยุติธรรมอันนี้มีเท่าไร จากการตัดสินของศาล จากการปล่อยของอัยการถือไม่ฟ้อง จากการปล่อยของตำรวจที่สอบสวน เข้าไม่ถึงหรือเป่าคดี มีเยอะแยะครับ แล้วอันนี้แหละครับ ความไม่ยุติธรรมจึงเกิดให้กับประชาชน ซึ่งใน ๓ จังหวัดภาคใต้ก็เจอเช่นเดียวกัน เราต้องยอมรับว่า กฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังพิจารณานี้ ค่อนข้างประสิทธิภาพมาก ค่อนข้างมาก ๆ สามารถควบคุมตัว ให้คำสารภาพและแจ้งไปยังคนอื่นว่า คนนี้ทำอะไรผิด คนนั้นทำอะไรผิด ใช้อำนาจของผู้บังคับใช้กฎหมายนี้เท่านั้น นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องที่สามารถทำวิสามัญหรือฆ่ากันได้โดยไม่ผิดกฎหมาย อย่างที่เมื่อคืนวันศุกร์เกือบ ๆ ๒ ทุ่ม หรือ ๒ ทุ่ม โดยประมาณที่ท่านการุณ ไสงาม ได้อภิปรายไปแล้ว ซึ่งของผมก็มีนะครับ แต่ผมจะไม่พูดโดยรวมพอดีท่านซิดซัยไม่อยู่ ผมก็จะเอาให้ท่านซิดซัย แต่ไม่อยู่วันนี้ไม่เป็นไร ผมจะฝากท่านประธานฯ ไว้ให้รัฐบาล ผมเป็นประธานวุฒิสภาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ จนถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๗ นะครับ ปี ๒๕๔๕ ปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ มีการเอากันง่าย ๆ เรียกว่า อุ้มแล้วลักพาตัวประชาชนไป ๑๘ ครั้ง จำนวนคน ๑๗ คน พบว่า ๑๘ ครั้ง ๒๗ คนนี้ได้พบตัวกลับมาแล้ว ๘ คน เสียชีวิตไป ๕ คน แล้วยังไม่พบตัว ๑๔ คน รัฐบาลจะตอบว่าอย่างไรครับ เพราะฉะนั้นเหตุการณ์ร้ายวันจึงเกิดขึ้น ไม่หยุด แต่ที่อันนี้เป็นเรื่องประเด็นที่เราควรจะมาพิจารณาถึงเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ประชาชนทั้งประเทศ ท่านประธานฯ ครับ จอร์จ เทเน็ด ผู้อำนวยการซีไอเอ (CIA) ได้บอกกับประชาชนของท่าน แล้วท่านก็ลาออกว่า การก่อการร้ายอัลเคดาทั่วโลกจะคืบหน้า ยังมีศักยภาพโจมตีครั้งใหญ่ในระดับวินาศกรรมแบบ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๔ ทั่วโลกนะครับ แปลว่า กรุงเทพฯ ก็โดนด้วย สามารถอยู่ในข่าย แล้วหลังจาก ๑๑ กันยายน นั้นก็มีคนตาย แล้วก็เกิดเหตุการณ์ที่ในอัฟกานิสถาน ซึ่งเป็นการปฏิบัติการอย่างหนึ่งเกี่ยวกับผู้ก่อการร้าย ท่านทราบไหมครับ ผู้ก่อการร้ายพวกนั้นได้เดินทางเข้ามาในเอเชีย แล้วในเอเชียรอบเอเชีย ๑๑ ประเทศ มีคนที่ถือ ขอบประทานไทย ไม่ได้กล่าวหาทุกคน มีคนที่นับถือศาสนามุสลิม ๕๖๐ กว่าล้านคน ครับ ขบวนการที่ใหญ่ที่สุด อยู่ที่ไหนไม่มีใครทราบ แต่ว่าเป็นจุดล่อแหลมและอันตรายต่อประเทศไทยชนิดที่คุณป้องกันไม่ได้ เรื่อง

การป้องกันประเทศ ป้องกันความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เรื่องการป้องกัน
การก่อการร้ายหรือฆ่ารายวันนั้น ไม่มีใครป้องกันได้ครับ ยิ่งถ้าคุณยิ่งปลุกกระดมเมื่อไร
คุณยิ่งทำกฎหมายเข้มโดยเอาเปรียบเขาเมื่อไร เหตุการณ์จะรุนแรงขึ้นครับ ที่นี้เหตุการณ์
จะรุนแรงอย่างไร ในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๔ ฯพลฯ นายกรัฐมนตรีของเราได้ไปเยือน
ประเทศฟิลิปปินส์ แล้วก็ประกาศเข้าร่วมขบวนการต่อต้านก่อการร้ายกับประเทศอื่น ๆ
อันนี้ล่ะครับ เป็นการนำประเทศเข้าไปเป็นเป้าหมายให้ประชาชนที่ไม่รู้เรื่อง
ท่านยอมรับไหมครับว่า ประชาชนไม่มีข้อมูล ไม่รู้เรื่องอะไรเลย อันนี้อันตรายที่สุด
ที่แผ่นดินจะรับได้ ถ้าซึนซึกเชื่อมต่อไปบ้านเมืองจะยับเยินในเรื่องเหล่านี้ครับ
ส่วนเรื่องที่ท่านไปจับนายฮัมบาลี เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๔๖ อะไรนั้นก็เป็นเรื่อง
ของท่าน แต่กระบวนการยุติธรรม เมื่อคนอยู่ในอาณัติของศาลไทยแล้ว ต้องให้ศาลไทย
เป็นผู้พิพากษานะครับ แต่ในขณะที่เดียวกัน ท่านก็มีความพยายาม บอกว่า ต้องจัดการ
คนไม่ดีให้หมด ท่านพูดเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๗ ไม่ใช่ทำวุ่นวายแล้วหายไป
เหมือนก่อน -----

แต่วันนี้มันวูบ ๆ วาบ ๆ เพราะว่าการจัดตั้งองค์กรในความรับผิดชอบนั้นทำไม่ถูก ไม่มีเอกภาพในการทำงาน เอกภาพในการทำงานเป็นผลของการดำเนินงานรัฐบาล เมื่อสักครู่นี้ผมฝากขึ้นไปให้ท่านชุดหนึ่งว่า รากเหง้าปัญหาที่แท้เกิดจากรัฐบาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีทั้งมหภาคและจุลภาค หรือเรื่องเล็ก ๆ และเรื่องใหญ่ ๆ ด้วย ท่านประธานฯ ครับ เหตุการณ์ที่เกิดผมจะจำแนกหรือแจ้งให้ท่านดูว่าเกิดอะไรกับใคร อย่างไร ชุนวู บอกว่า คุณฆ่าคนเขา ๑ คน จะทำให้คนไปเป็นมิตรเขาฝ่ายตรงข้ามอีก ๑๐,๐๐๐ คน ๑ : ๑๐,๐๐๐ ครับ ผมถามว่าวันนี้คนภาคใต้ถูกฆ่าโดยไร้ความยุติธรรมและกลั่นแกล้ง เป็นพันแล้วครับ ลองเอา ๑,๐๐๐ คูณ ๑๐,๐๐๐ ซิ วันนี้เขาถึงไม่ยอมรับรัฐบาลเป็นล้านคน ผลออกมาคือวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ในการเลือกตั้ง อันนี้เป็นทฤษฎี ซึ่งพูดกันมาเป็นพันปี แต่ท่านไม่เข้าใจ แต่วันนี้ผมเสนอแนะและเตือนว่าอย่าทำอีก หยุด แล้วทบทวน แล้วชาติบ้านเมืองจะรอด ไม่ยับเยิน ผมจะชี้ให้คุณะครับ ชุนวูบอก เรา รู้เขา รู้ตัวเราแล้วรู้เขา คุณรบเมื่อไร คุณจัดการเมื่อไร ไม่ว่าคุณจะเป็นตำรวจ ขนาดไหน คุณรู้ว่าโจรอยู่ที่ไหน คุณจับก่อนแล้วก็ใช้กำลังเข้าไปจับได้ แต่ต้องสืบสวนอย่างรอบคอบ รอบด้าน ท่านประธานฯ ครับ ในกรณีแรกผมจะกราบเรียน ท่านประธานฯ นะครับ ว่าในกรณีที่เรารู้ข้าศึกเขา รู้โจรก่อการร้าย ซึ่งโจรแบ่งแยกไป จำนวนเท่าไรนี้ ที่พูดกันนั้นะครับ แม้กระทั่งต่างประเทศ พวกกันยังน้อย จริง ๆ มีมากกว่า ๒๑ กลุ่ม ซึ่งคนที่อยู่ภาคใต้หรือคนที่ทำงานเรื่องนี้ หรือคนทำงานข่าวลับถึงจะรู้ อย่างที่ พลเอก กิตติ อติตแม่ทัพภาคที่ ๔ ก็พูด ต้องฟังเขา นะครับ เมื่อเรารู้เราแล้วรู้เขา เราทำร้ายเขา ตามลักษณะก็จะจบ ถือว่าสงบจบได้ ไม่มีปัญหา แต่ถ้าเมื่อรู้แต่ตัวเรา แต่เสร็จแล้วพวกเดียวของเราถูกสงสัย ถูกระแวงทางการเมือง ถูกว่าเป็นกลุ่มอิทธิพล ถูกว่าไม่ชอบไทยรักไทยหรือไม่เลือกฉันทน์ แล้วดันไปทำลายของเขาอีก อันตราย นะครับ ข้อที่ ๒ แล้ว ขอประธาน โทษ อันที่ ๓ คือเขา ฝ่ายเขา ผู้ก่อการร้ายเป็นศัตรูของแผ่นดิน เขามีสิทธิที่จะต่อสู้เพื่ออะไรบางอย่างที่เขาตั้งกำหนดเป็นสมมุติฐานไว้ อันนี้ น่าเป็นห่วง ถ้าคุณไม่สามารถจะดำเนินการ โดยรอบด้านด้วยให้จบให้เร็ว น่าเป็นห่วง ครับ แต่เมื่อเขา คือฝ่ายก่อการร้าย ทำลายก่อการร้ายเสียเอง เช่น ทรมานหักหลัง บอกว่า ฝ่ายตรงข้าม ฝ่ายรัฐบาล อันนี้จะเกิดความกลัวสูงสุด ใน ๔ ระดับนี้ละครับ

ประเด็นสำคัญที่สุด ก็คือ รัฐบาลวันนี้ รู้เขา ใครบ้าง ที่ ๆ ผนฯ พลเอก เปรม ได้เตือนไว้
รู้เขาใครบ้าง วันนี้เกือบจะไม่รู้เลย เพราะฉะนั้นอันนี้อยากจะเรียนว่า สภาพปัญหา
ทั้งหมดที่ผมเรียนข้อเท็จจริงเป็นบางส่วนนั้น อยากจะเรียนว่าแนวทางแก้ไข วันนี้เรา
กำลังต่อสู้หรือปฏิบัติอะไรกับใคร ในขณะที่ฝ่ายตรงข้ามเขาอาจจะไม่ได้คิด หรือเขา
คิดคนละทาง เมื่อท่านเดินลงไปได้ เขาอาจจะไปทางอีสาน หรือขึ้นมากรุงเทพฯ
เพราะฉะนั้นเดินกันคนละทาง ท่านต้องยอมรับนะครับว่า คนมุสลิมเคร่งครัดในศาสนา
เพื่อสันติสุข ศาสนามุสลิมเป็นศาสนาที่เกิดขึ้นมาเกือบ ๒,๐๐๐ ปี ตั้งแต่คริสต์ศักราช ๖๒๒
ที่ตะบีหุ่มะหมัดไปที่เมกกะ แล้วก็กลับมาต่อสู้ด้วยกำลัง -----

ตรงเงื่อนไขระหว่างกลับมาสู่ด้วยกำลังนี้แหละครับ ตรงนี้เป็นบทเรียนสอนอีกอันหนึ่งว่า เขาต้องรักษาพวกเขาไว้ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมอยากให้ตระหนักให้มาก ๆ ว่าเราต้องอยู่ร่วมกันอย่างสันติ เพราะมิฉะนั้นจะกลายเป็นสงครามอารยธรรม ซึ่งถ้าหากว่าเรานับหนึ่งส่วนมากเราจะนับว่าหนึ่งเมื่อ ๔ มกราคม ๒๕๕๗ ไม่ใช่ครับ เอาละ จะนับเมื่อไร ไม่มีใครรู้ได้ แต่แต่วันนี้เริ่มต้นเรื่องสงครามอารยธรรมที่แฝงอยู่ในสถานการณ์ พวกเราไม่ทราบมีแนวทางแก้ไข คือ

ประการที่ ๑ ท่านจะต้องทำให้ได้ในเชิงยุทธศาสตร์ทางการทูตกับพวกมุสลิมให้ได้

ประการที่ ๒ สนามรบใน ๓ จังหวัดภาคใต้นั้นต้องผลักดันออกนอกประเทศซึ่งมีวิธี แล้วรัฐบาลก่อน ๆ ตั้งแต่สมัยเอาเป็นว่าสมัยก่อนนี้ก็แล้วกัน ก่อนที่ท่านรัฐบาลนี้มาทำนี้ ทำมาแล้ว

ประการที่ ๓ ต้องเร่งทำความเข้าใจอย่างจริงจังและเป็นจริง อย่าให้ตกเป็นเครื่องมือของผู้หาประโยชน์ ในท้องถิ่นในภูมิภาคและในระดับชาติ

ประการที่ ๔ ท่านจะต้องคิดอาวุธทางความคิดให้รู้เท่าทันกันในระดับประชาชนต่อประชาชน แต่สำหรับประชาชนเป็นบุคคลนั้นรัฐบาลต้องแก้ไขในเรื่องสัมมาอาชีพ ในเรื่องความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ในเรื่องจิตใจในการประกอบศาสนกิจ และในเรื่องความเป็นมุสลิมมลายู ท่านประธานฯ ครับ โกลัจะจบแล้วครับ

(การประชุมดำเนินการมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สรุปย่อจนครบ เพราะหมดเวลาแล้วครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : ครับ เพราะฉะนั้นเรื่องที่ผมกราบเรียนเสนอและข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นนั้นเป็นความผิดพลาดของรัฐบาลเอง บีบีซี (BBC) ได้เคยออกข่าวว่าปัญหาชายแดนภาคใต้ รวมทั้งยูเอ็น (UN) ที่ท่านอาจารย์ไกรศักดิ์พูดไปเมื่อสักครู่นี้ และขณะนี้ยูเอ็นก็ออกนะครับ ในเรื่องของสิทธิมนุษยชน ๒๖ ปัญหา ผมจะไม่พูดเรื่องสิทธิมนุษยชนนะ เพราะว่าความมั่นคงกับสิทธิมนุษยชนต้องเดินไปคู่กัน

อย่าไปเบียด บีบบีบบอกว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นในภาคใต้นั้น เพราะประชาชนใน ๓ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ โกรธแค้นรัฐบาล ไม่พอใจรัฐบาลที่ไม่ให้ความสำคัญเป็นธรรม คือให้ความสำคัญ ยุติธรรม ไม่พอใจกับการใช้อำนาจเกินเลขของข้าราชการ อันนี้แหละมีข้อเรื่องครึบ ท่านประธานฯ นึกเคียว คือ บางที่ข้าราชการที่ไปทำงานที่นั่นไม่ได้รับการดูแลเหลียวแล จากข้าราชการส่วนกลางในระบบอย่างแท้จริง ดูโดยภาพ แต่เป็นจริงไม่ใช่ ยกตัวอย่าง เรื่องเบียดเบียน เรื่องเงินเดือนอย่างที่ท่าน พลเอก วิชา พุดไป ผมนี้มีหลักฐานยืนยันกับ ส.ว. ซึ่งเป็นอดีตผู้ใหญ่ในวงการข้าราชการแล้วทำงานให้กับภาคใต้ แล้วรวมผมเองด้วย เรื่อง การข่าวนั้นหัวใจสำคัญ แต่สตางค์ไม่ให้ ให้ไปหาเอง ไม่ใช่ไปปลุกข้าว ปลุกคั้นไม้ ไปเก็บ ลอดกองกินในสวนได้นี้ครับ เพราะฉะนั้นอันนี้ท่านต้องสนใจนะครับ งบประมาณจาก ส่วนกลาง ถ้าท่านจะรักษาความสงบ เห็นแก่ความสงบของประเทศชาติ ท่านต้องยอม จ่ายเงินให้เขา วันนี้เขาขาดแคลนนะครับ ประการต่อมาที่เขามีปัญหาคือไม่พอใจกับการมีส่วนร่วมในทางการเมือง ความไม่พอใจเหล่านี้ทำให้เกิดความสงบขยาขวง แล้วที่ คนถูกอาจจะข่าวน่าไม่มีคนนอกมาหรือว่าอะไรนี้ นี่เขาบอกชัดเจนเลยครึบ มีการเจรจากัน แต่ว่าเจรจากันนอกประเทศ -----

เมื่อความไม่สงบขยายวงจึงดึงให้กลุ่มนักรบจีฮัด นักรบจีฮัดนี่เป็นนักรบแบบคอมมานโด (Commando) ซึ่งมีความสามารถสูงมาก รบยิ่งกว่าแซปเปอร์ (Zapper) หรือนักรบในเวียดนามได้ แล้วใช้วิธี ข้อแรกทำอะไรท่านประธานฯ ทราบไหมครับ เอาคัตเตอร์ (Cutter) จีค้อ พอคัตเตอร์ ถ้าท่านถูกคัตเตอร์จีค้อนี่เสียวไหมครับ เพราะฉะนั้นเทอร์เรอริสต์ (Terrorist) หรือการก่อการร้ายเป็นเอสเซนเตติก วอร์เฟร์ (Essentetic warfare) ซึ่งรัฐบาลไทยไม่สนใจเรื่องนี้เลย ทัวโลกก็ไม่สนใจ และอเมริกาก็ไม่เข้าใจ เป็นสงครามก่อการร้ายที่ฆ่าและฆ่าและฆ่า เพราะฉะนั้นกลุ่มต่าง ๆ ที่ท่านบอกพูโลใหม่ พูโลใหม่นี้เป็นเบื้องหลังผู้คิดกฎหมายในจังหวัดชายแดนภาคใต้ จริง ๆ แล้วทางบีบีซี (BBC) แบ่งไว้ ๔ กลุ่ม ทางบีบีซียังเสนอแนะอีกว่า คุณอย่าไปออกกฎหมายเอามาบังคับประชาชน คุณควรใช้ทางการเมือง ทางสังคมนำหน้าเพื่อสันติสุข แล้วเขาทำนายทายทักไว้ก่อนเมื่อวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ว่า นายกรัฐมนตรีจะต้องเป็นที่รวมศูนย์อำนาจของกฎหมาย เพราะฉะนั้นอันนี้กระผมสรุปแต่เพียงว่า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จบได้หรือยังครับ ท่านครับ

พลตรี มนูญกฤต รูปขจร (สระบุรี) : จบครับ ก็ฝากสุดท้ายของสุดท้ายว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นต้องทบทวน ต้องทบทวนนะครับว่า เรานี้สร้างความสามัคคีกับชนในชาติจริงหรือไม่ เราเบียดเบียนเขาหรือเปล่า เราเลือกที่รักมักที่ชังในการปฏิบัติหรือเปล่า และเราทำอะไรร่วมทุกข์ร่วมสุขกับประชาชนที่มีทุกข์จริงไหม ผมก็อยากจะฝากพระราชนิพนธ์ของล้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๖ ไว้สุดท้ายคือ ชาติเดียวกันทุกคน รักแต่ตนจะเสียที มัวแก่งและแย่งดี จะแตกพวกไม่ควรกาล และเสียประเทศ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิสิทธิ์ยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านถวิล ไพรสมณ์ ครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมคงใช้เวลาไม่นานนัก แล้วก็คงจะไม่ไปพุดซ้ำกับท่านอื่นมากจนเกินไป ผมเสียคายที่รัฐบาลได้เสนอกฎหมายในลักษณะนี้มาเป็นรูปของพระราชกำหนด ซึ่งถ้าให้สวยงามเป็นไปตามหลักการ

จริง ๆ แล้ว กฎหมายฉบับนี้น่าจะเสนอมาเป็นพระราชบัญญัติเช่นเดียวกับที่ท่านนายกฯ อังกฤษได้เสนอเป็นพระราชบัญญัติในกรณีที่เกิดเหตุในประเทศอังกฤษเมื่อไม่นานมานี้ ถ้าเราย้อนดูความเป็นมาของการปฏิบัติใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ซึ่งผมเองเคยรับราชการที่นั่น เกือบ ๑๐ ปี ที่อำเภอสุไหงโก - ลก จังหวัดนราธิวาส ก็พอจะทราบวัฒนธรรมประเพณีอะไร บางอย่างได้ตีพอสมควรและมีเพื่อนฝูงอยู่ ผมคิดว่าจริง ๆ แล้วพระราชกำหนดฉบับนี้อาจจะไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ เพราะในเมื่อเท่าที่ผ่านมาเมื่ออยู่บ่อยครั้งที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้กระทำการไปโดยที่ขัดต่อกฎหมายอาญาและกฎหมายอื่น ๆ และไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไปหลายครั้ง หลายคราว เสมือนกับมีพระราชกำหนดฉบับนี้ใช้อยู่ เพราะฉะนั้นจริง ๆ แล้วในเมื่อ เจ้าหน้าที่บางคนผมไม่ได้หมายถึงทุกคน ได้ปฏิบัติไปนอกเหนือจากอำนาจแล้วนี้ แล้วก็ยังคงอยู่ในปัจจุบันแล้ว พระราชกำหนดฉบับนี้จึงไม่น่าจะเป็นประโยชน์ แต่การที่ออกมา นั้นเสมือนกับเป็นการรองรับว่าการกระทำที่แล้วมานั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้อง อันนี้เป็นข้อคิดประการหนึ่งที่ผมอยากจะเรียนความรู้สึก เพราะเท่าที่รับทราบนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นนั้นส่วนหนึ่งก็เป็นนโยบายที่ผิดพลาด แล้วก็เจ้าหน้าที่กระทำการที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายในหลาย ๆ กรณี -----

และที่น่าเป็นห่วง แล้วยังเป็นพยานหลักฐานที่ชัดเจน ก็คือว่า ในกรณีที่ประชาชนใน ๓ จังหวัดภาคใต้หรือที่เกี่ยวข้องถูกกล่าวหาจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐก็มีการตามตัวจับกลุ่มสร้างข่าวใหญ่โต ดูเสมือนว่าบุคคลเหล่านั้นกระทำความผิดอย่างแท้จริงแล้ว แต่ในท้ายที่สุดเมื่อถึงส่งฟ้องศาล ศาลก็ยกฟ้อง อย่างกรณีคุณหมอแวน เป็นต้น หลายกรณี เช่นนี้ ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับประชาชนแล้วทางการมักจะรีบเร่งกระทำการออกข่าวเสมือนสร้างข่าวว่า รัฐบาลนั้นสามารถกระทำการป้องกันหรือจับกุมผู้กระทำความผิดได้ แต่ในกรณีที่รัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐเองบางคน บางกลุ่มกระทำความผิด รัฐบาลก็เชื่องช้ากว่าจะทำในเรื่องเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเยาวชนนักฟุตบอลที่ถูกยิง หรือเรื่องของที่กรือเซะ หรือที่อำเภอตากใบ ซึ่งจนกระทั่งบัดนี้ยังไม่สามารถหาบุคคลผู้กระทำความผิดมาขึ้นศาล ดำเนินคดีทางอาญาได้แม้แต่คนเดียว แล้วก็ดูเหมือนว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ไม่พยายามทำเรื่องนี้อย่างจริงจัง ไม่เหมือนกับกรณีที่ประชาชนใน ๓ จังหวัดภาคใต้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดซึ่งเจ้าหน้าที่จะเอาจริงเอาจังในเรื่องนี้อย่างมาก นี่ก็เป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่า ถึงแม้ไม่มีพระราชกำหนดฉบับนี้ก็จริง แต่ว่าในทางปฏิบัตินั้นเจ้าหน้าที่ของรัฐก็ละเมิดสามารถทำอยู่แล้วในบางส่วน

ในประการที่ ๒ ที่กระผมอยากจะพูดตอนนี้ ก็คือว่า รัฐบาลนั้นให้ความสำคัญกับเจ้าหน้าที่ส่วนกลางมากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นทหารก็ดี ตำรวจก็ดี หรือข้าราชการฝ่ายปกครองก็ดี ตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือนายอำเภอที่ดี รัฐบาลให้ความสำคัญกับข้าราชการประจำที่ไปจากส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคมากกว่าเจ้าหน้าที่ที่มาจากหน่วยการปกครองท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล หรือ อบต. จุดอ่อนประการสำคัญ ก็คือว่า ข้าราชการเหล่านี้เขาจะมีความเชี่ยวชาญพื้นที่ได้อย่างไร ทหาร ตำรวจก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี นายอำเภอก็ดี ที่ไปอยู่ ซึ่งไม่ใช่คนที่นี่ เขาจะรู้สภาพปัญหาของท้องถิ่น ได้ดีกว่าคนท้องถิ่นได้อย่างไร เขาจะเข้ากับประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างไร ในเมื่อภาษาก็ฟังกันไม่รู้เรื่อง พวกกันไม่รู้เรื่อง ประเพณีอะไรต่าง ๆ ก็ต่างกัน แล้วผมไม่เชื่อว่านายทหารระดับผู้ใหญ่ก็ดี นายตำรวจระดับผู้ใหญ่ก็ดี ผู้ว่าราชการจังหวัดก็ดี นายอำเภอก็ดี หรือข้าราชการบุคคลอื่นก็ดี กลัวจะลงพื้นที่ด้วยตัวคนเดียวเพื่อสัมผัสกับประชาชน เพื่อค้นหาข้อมูลที่แท้จริงมาแก้ปัญหาซึ่งเป็นไปได้

นายตำรวจระดับนายพลไปที่ไหนก็ต้องมีเจ้าหน้าที่คอยติดตาม ผู้ว่าราชการจังหวัดจะไป
 ที่ไหน ออกท้องที่ก็ต้องมี รปภ. คอยคุ้มกัน อย่างนี้เป็นต้น แล้วข้อมูลเขาจะได้อย่างไร
 เพราะฉะนั้นข้อมูลที่นำมาสู่ถึงรัฐบาลนั้น ผมไม่มั่นใจว่าเป็นข้อมูลที่แท้จริงหรือไม่ ในเมื่อ
 ข้อมูลเหล่านั้นเขาไม่ได้จากข้อมูลที่แท้จริงจากท้องถิ่น โครงการหลายโครงการรัฐบาลเอง
 ก็ได้ส่งเงิน ไปให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผมก็เลยตั้งถามประเด็นขึ้นมาว่า แล้วผู้ว่าราชการ
 จังหวัดทราบได้อย่างไรว่าประชาชนในท้องที่นั้นเขาต้องการอะไร ในเมื่อผู้ว่าราชการ
 จังหวัดก็ไม่สามารถที่จะลงไปสัมผัสกับชาวบ้านได้ตามหมู่บ้าน ตามตำบลด้วยตัวของ
 ท่านเอง อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นในความเห็นของผม ผมคิดว่าเรามีองค์กรปกครอง
 ส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว ทั้งเทศบาล ทั้ง อบต. ทั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน ทำไมรัฐบาลไม่ใช้องค์กรนี้ให้มีประสิทธิภาพ จริงอยู่ องค์กรเหล่านี้อาจจะ
 เกิดขึ้นใหม่ ยกเว้น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน แต่รัฐบาลเองต้องหาทางพยายามที่จะให้องค์กร
 เหล่านี้มีความเข้มแข็งในทุกด้าน ที่ผมพูดอย่างนี้ผมหวัง เพราะผมเห็นว่าองค์กรเหล่านี้
 มาจากการเลือกตั้งของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนในท้องถิ่นเขาต้องให้ความรัก
 ความเคารพมากกว่านายอำเภอ มากกว่าผู้ว่าราชการจังหวัดแน่นอน เพราะผู้ว่าราชการ
 จังหวัด นายอำเภอ นายตำรวจนั้นเขามาอยู่ก็เพื่อไปที่อื่น แต่บุคคลที่เขาเลือกเป็นนายก อบจ.
 กี่ดี นายก อบต. กี่ดี นายกเทศมนตรีก็ดี เป็นคนที่นี่ เขาเกิดที่นั่น เขาตายที่นั่น ญาติพี่น้อง
 เขาอยู่ที่นั่น ทำไมรัฐบาลไม่สร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเหล่านั้น
 งบประมาณแทนที่จะให้ผู้ว่าราชการจังหวัดโดยตรงเป็นจำนวนหลายร้อยล้านบาทต่อปีนั้น
 ทำไมไม่ผ่าน อบจ. อบต. เทศบาล เพื่อให้เขาเหล่านั้นเขามีความรู้สึกว่าเขาเป็นตัวแทน
 ของรัฐบาลกลางส่วนหนึ่งเหมือนกัน ในการที่จะสร้างคุณประโยชน์ให้กับประชาชน
 ในท้องถิ่น -----

แล้วผมเชื่อว่าบุคคลเหล่านี้รู้ปัญหาของท้องถิ่นดีคุยกับชาวบ้านได้ ไม่เหมือนข้าราชการที่ไปจากส่วนกลาง และผมทราบว่าในขณะนี้แม้แต่ทหารเกณฑ์จาก ๓ จังหวัดภาคใต้ก็นะครับ ปิดตานิ ยะลา นราธิวาส เมื่อเกณฑ์ไปแล้วไม่ได้อยู่ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ส่งไปอยู่ที่อื่น รัฐบาลพยายามส่งข้าราชการประจำจากที่อื่นไปอยู่ที่นั่น เป็นวิธีการที่ผมเชื่อว่า ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกของประชาชนในท้องถิ่น เพราะฉะนั้นโดยสรุปแล้ว ผมไม่เชื่อว่าข้าราชการไม่ว่าฝ่ายไหนที่ไปอยู่ที่นั่น จะมีความตั้งใจทำงานเพื่อผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชนมากไปกว่านักการเมืองท้องถิ่นหรือข้าราชการท้องถิ่นที่ประจำอยู่ที่นั่น แล้วผมไม่เชื่อว่าบุคคลที่ไปจากต่างจังหวัดไปอยู่ที่นั่นนั้น จะมีความตั้งใจทำงานเพื่อสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง มากกว่าสนองนโยบายของรัฐบาล เพราะว่าประชาชนท้องถิ่นนั้น ไม่มีอำนาจที่จะให้คุณให้โทษข้าราชการเหล่านั้นได้ เพราะฉะนั้นในประการสำคัญ จึงจะฝากท่านประธานฯ ท่านแต่เพียงว่า อยากให้รัฐบาลเปลี่ยนแนวความคิดอีกมุมหนึ่ง รัฐบาลอาจจะทำมาหลายมุมก็ทำไป แต่มุมหนึ่งที่ผมมองเห็นชัดเจนในฐานะที่เคยรับราชการอยู่ในพื้นที่นั้นมาเกือบ ๑๐ ปี ผมเห็นว่าเราต้องเพิ่มพูนความเข้มแข็งให้กับท้องถิ่น เราจะต้องขีดชูคนในท้องถิ่นให้มากขึ้น เพราะเขาถือว่าเป็นคนพวกเดียวกัน นับถือศาสนาเดียวกัน ที่ได้รับเลือกตั้งเป็น อบต. อบจ. หรือนายกเทศมนตรีก็ดี เราสร้างองค์กรนี้ให้เข้มแข็งขึ้น แล้วเราก็ไม่จำเป็นที่จะต้องส่งข้าราชการประจำจากส่วนกลางเข้าไปอยู่ตรงนั้น เราคัดคนในท้องถิ่นเข้ามารับผิดชอบเอาเข้ามาฝึกอบรมในการทำงาน เอาเข้ามาพัฒนาในหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อให้เขาสามารถทำงานสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ แล้วผมเชื่อว่าถ้าทำได้แบบนี้แล้ว ความรู้สึกของประชาชนที่มีต่อองค์กรปกครองต่าง ๆ นั้น จะดีขึ้น ในขณะนี้ผมทราบว่า ความรู้สึกของคนในท้องถิ่นที่มีต่อข้าราชการที่ไปจากส่วนกลางนั้นเป็นไปในทางลบมากกว่า เพราะฉะนั้นทางที่ดีที่สุด ก็คือว่า เราใช้คนของเขาที่เขาเลือกเข้ามา มาเป็นตัวแทนของเขาเอง และผมเชื่อว่าเขาจะเชื่อฟังให้ความเคารพกับบุคคลเหล่านี้มากกว่าข้าราชการที่ไปจากส่วนกลาง แล้วก็ไม่ใช่เป็นเรื่องที่นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ของรัฐบาล เพราะว่ากฎหมายมีอยู่แล้ว ทั้งกฎหมายเทศบาล กฎหมาย อบต. กฎหมาย อบจ. สิ่งเหล่านี้จึงอยากจะฝากท่านประธานฯ เอาไว้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยบุรุษศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เหลืออีก ๖ ท่านนะครับ ผมจะเรียงลำดับท่านที่อภิปราย เพื่อจะได้เตรียมตัวเลยนะครับ ท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ แล้วก็ท่าน ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ท่านอุบล เอื้อศรี ท่านปราโมทย์ ไพชนม์ ท่านสุพร สุกสร แล้วก็ท่านนิคม เป็นอันดับสุดท้ายนะครับ เชิญท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดนครปฐม ผมก็คงจะใช้เวลาไม่มากนักเนื่องจากประเด็นต่าง ๆ นั้น ก็ซ้ำกันไปกับหลาย ๆ ท่านแล้ว ก็คงจะใช้เวลาในส่วนที่คิดว่าจะไม่ซ้ำกับประเด็นที่ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไปนะครับ จริง ๆ แล้วคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ซึ่งผมเองเป็นกรรมการอยู่ด้วยก็ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการวิสามัญ กิจการวุฒิสภา ให้ไปทำการศึกษาถึงข้อดี ข้อเสียของพระราชกำหนดการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ มาแล้วเช่นเดียวกัน เพื่อให้ประกอบเป็น ส่วนหนึ่งในการอภิปรายของมวลสมาชิกวุฒิสภานะครับ ก็เป็นการเสนออีกแนวทางหนึ่ง ซึ่งแตกต่างไปจากหลาย ๆ ความเห็น แล้วก็ทางคณะกรรมการการยุติธรรมนั้น ได้มี ข้อเสนอ ซึ่งได้แจกกับบรรดาสมาชิกฯ ไปเมื่อวันศุกร์ที่แล้วนะครับ ซึ่งเป็นแนวทางที่อาจจะ ให้ข้อคิด ข้อเสนอแนะแล้วก็ข้อสังเกตหลายเรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากว่าทางคณะกรรมการได้ เรียนเชิญหน่วยงานผู้ปฏิบัติหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งผู้ ปฏิบัติที่อยู่ในพื้นที่ทางแม่ทัพภาค ๔ ให้มาร่วมให้ข้อมูลแล้วก็ข้อเท็จจริง รวมทั้งปัญหาและ อุปสรรคในการปฏิบัติหน้าที่ว่าสามารถดำเนินการได้มากน้อยเพียงใด ซึ่งมีทั้งตัวแทนจาก ศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด แล้วก็สำนักงานตำรวจแห่งชาติ รวมทั้งสภานายความ ซึ่งหลายท่านก็มีความเห็นที่ต่างกันออกไป ดังที่ได้มีข้อเสนอเป็นบางส่วนนะครับ แล้วก็สรุปจากหลาย ๆ ท่านที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยควบคู่กันไป เพื่อให้ทุกท่านได้ ใช้วิจารณญาณในการประกอบการอภิปรายนะครับ ซึ่งกระผมก็จะตั้งข้อสังเกตว่า หลายท่านที่มาให้ข้อมูลและข้อเท็จจริงนั้น หลายท่านก็มีความหวังไว้ว่า พระราชกำหนด ฉบับนี้เมื่อออกมาแล้วจะเป็นปัญหาใหม่ แล้วจะสร้างปัญหาต่อไปหรือเปล่า

ว. ๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

เปล่งฉวี ๔๔/๓

หรือว่าจะสามารถเป็นยาที่ดี ที่สามารถระงับสถานการณ์ทางภาคใต้ได้ เพราะอะไร
เพราะว่ารัฐบาลเองยืนยันเสมอว่า การมีพระราชกำหนดฉบับนี้คงจะช่วยแก้สถานการณ์ได้ -

- ๔๕/๑

ผมก็มองว่าในเบื้องต้นนั้นก็ไม่ได้มองอย่างที่รัฐบาลท่านคิดหรือครับ เพราะอะไร เพราะว่าโดยวิธีการ แล้วก็ผู้ที่ทำงานอยู่ทางหน่วยงานของกฎหมายนี้ ก็ต้องการที่จะให้มีการดำเนินการทางด้านกฎหมายนั้นเป็นไปโดยบริสุทธิ์แล้วก็ชัดเจน นอกจากนี้ะครับ หลายท่านห่วงใยว่า ปัญหาภาคใต้นั้นรัฐบาลแก้ถูกทางหรือไม่ รัฐบาลชุดปัจจุบันกับรัฐบาลที่ผ่านมานั้นต้องถือว่าเป็นรัฐบาลแทบจะเป็นรัฐบาลเดียวกัน นโยบายต่าง ๆ ไม่มีอะไรเปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด หลายท่านที่บอกว่า นั่นคือสิ่งที่เป็บบทลงโทษรัฐบาลคราวที่แล้ว เพราะอะไร เพราะว่าตัวแทนทางภาคใต้นั้นไม่ได้รับการยอมรับให้เข้ามาทำหน้าที่ตัวแทนของรัฐบาลเลย อันนั้นก็เป็บบทลงโทษนั่นแหละครับว่า รัฐบาลนั้นทำถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้นเสียงส่วนหนึ่งอาจจะเห็นด้วยกับรัฐบาล แต่เสียงส่วนใหญ่ยังไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล นั่นคือการสะท้อนไปเมื่อวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ที่หลายท่านเป็นห่วงเป็นใย แต่ผมมองอย่างนี้นะครับว่า ขณะนี้รัฐบาลนำที่จะจับทางถูกแล้ว จับทางถูกตรงไหน จับทางถูกตรงที่ว่า เพราะว่าเดินทางผิดมานาน จนไม่ได้รับการยอมรับ ถึงต้องมีบทลงโทษดังที่ผ่านมา เพราะฉะนั้นเมื่อลองผิดแล้วควรจะลองถูก การลองถูกครั้งนี้เป็นไปได้อย่างไร เรายังไม่ทราบเลยว่า การออกพระราชกำหนดฉบับนี้สามารถดำเนินการแก้ไขได้ผลอย่างไร ผมเชื่อ นะครับว่ารัฐบาลเองก็ต้องการที่จะให้สถานการณ์ทางภาคใต้นั้นยุติโดยเร็ว ไม่ใช่เฉพาะสมาชิกวุฒิสภาเท่านั้นที่เป็นห่วง ผมเชื่อว่าบรรดาตัวแทนของพ่อแม่พี่น้องประชาชนคนไทย ทั้งประเทศรวมทั้งประชากรโลกด้วย ก็เฝ้าจับตาดูอยู่เหมือนกันว่า ประเทศไทยนั้นจะ ดำเนินการอย่างไร จะยังคงดำเนินการในลักษณะที่ชาวโลกมองดูว่าเป็นการละเมิดเรื่อง สิทธิมนุษยชนหรือไม่ เพราะฉะนั้นจะนำไปสู่การไม่ได้รับการยอมรับจากประชาคมโลก เพราะฉะนั้นตรงนี้ ผมเชื่อว่ารัฐบาลเองคงจะต้องพึงระมัดระวัง ว่าการออกพระราชกำหนด แล้วสามารถปฏิบัติได้หรือไม่ หลายท่านห่วงใย ผมเองก็ห่วงใย เพราะฉะนั้นผมเชื่อว่าในเมื่อ ขณะนี้ยังไม่ได้มีการดำเนินการที่เป็นรูปธรรมชัดเจน แล้วการลองนั้นก็ยังไม่ได้ผลสมบูรณ์ ในช่วงเวลาที่พระราชกำหนดให้เวลาในการประกาศใช้ เพราะฉะนั้นการประกาศใน สถานการณ์ฉุกเฉิน ๓๐ วันนี่ เป็นการทดลองอย่างดีว่า รัฐบาลมีความสามารถ มี ประสิทธิภาพ มีความมั่นใจในการดำเนินการอย่างไร แล้วก็พนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ นั้นมีประสิทธิภาพในการที่จะดำเนินการควบคุมสถานการณ์ได้หรือไม่ ถึงแม้ว่า

๕๒

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

รฐิรา (น) ๔๕/๒

พระราชกำหนดฉบับนี้จะไม่ได้ใช้เฉพาะในสถานการณ์ ๑ จังหวัดชายแดนภาคใต้จริง แต่ที่ผู้นำรัฐบาลนั้นได้ยืนยันแล้วว่า จะใช้เท่าที่จำเป็น แล้วก็ไม่ได้ใช้ไปทั่วทุกหนทุกแห่ง ผมยังคิดใจตรงที่ว่า รัฐบาลนั้นไม่ใช้กฎอัยการศึก ซึ่งยังคงให้อำนาจในการที่จะประกาศใช้ได้ อันนั้นถ้าใช้ตรงนั้นนี่ก็ยิ่งจะน่าห่วงใยว่า สังคมโลกเขาไม่ยอมรับหรอกครับ เพราะว่า ประเทศชาติ เรายืนยันว่าบ้านเมืองของเรานั้นมีตัวแทนของประชาชน แต่ตัวแทนของ ประชาชนนั้นมีโอกาสที่จะมาพิจารณากฎหมายฉบับนี้หรือไม่ แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ทาง คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนก็ได้มีการศึกษา แล้วก็เห็นแล้วว่าไม่ใช่ เฉพาะประเทศไทยประเทศเดียว ทุกประเทศทั่วโลกก็มีกฎหมายในลักษณะเช่นนี้ ในการที่จะให้อำนาจฝ่ายบริหาร ในการที่จะเข้าไปดำเนินการในลักษณะเป็นการป้องปราม หรือว่า ดำเนินการในลักษณะที่ตัดไฟแต่ต้นลม -----

- ๔๖/๑

แล้วถ้าสถานการณ์เกิดขึ้นก็สามารถเข้าไปควบคุมสถานการณ์ได้โดยรวดเร็ว ไม่เย็นเยื่อ ซึ่งอาจจะทำให้สถานการณ์บานปลาย ฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าต้องให้โอกาส อย่างหลาย ๆ ท่านที่บอกว่าต้องให้โอกาสรัฐบาล ถ้ารัฐบาลทำไม่ดีแล้วตรงนี้ควรจะยุติเสีย แต่ในเมื่อ ยังไม่เริ่มต้นนั้น ผมคิดว่าอย่างไรเสียคงต้องเชื่อมั่นในการบริหารของรัฐบาล ซึ่งประชาชนส่วนใหญ่ก็นับมอบความไว้วางใจให้เข้ามาเป็นผู้บริหารประเทศ แล้วรัฐบาล นั้นคงจะมีข้อมูลอย่างดีแล้วในการที่จะดำเนินการในเรื่องนี้ว่ามีความเหมาะสม ประการใด ผมคิดว่าเป็นสถานการณ์ที่เหมาะสมที่สุด ที่ทางตัวผู้นำของรัฐบาลนั้นต้องการ ที่จะให้ทุกฝ่ายนั้น ได้มีส่วนในการให้ข้อเท็จจริงแล้วก็ให้ข้อมูล เพราะฉะนั้นจึงได้มีการ บอกว่าจะเชิญทั้งตัวแทนของทางฝ่ายรัฐบาล ซึ่งเป็น ส.ส. แล้วก็ตัวแทนทางฝ่ายค้าน ซึ่งเป็น ส.ส. รวมทั้งสมาชิกรัฐสภาเข้าไปให้ข้อมูล โดยเฉพาะสมาชิกฯ ซึ่งอยู่ใน ๕ จังหวัดภาคใต้ อันนั้นคิดว่าน่าจะเป็นสิ่งที่ดีที่รัฐบาลนั้นจะได้มีข้อมูลที่ชัดเจน ผมเชื่อว่าผู้ที่อยู่ในพื้นที่นั้นหลายท่านมีข้อมูลที่ดี แต่ว่าการจะนำมาพูดต่อสาธารณชน นั้นอาจจะไม่เหมาะ แล้วก็อาจจะกระทบกระทั่งถึงหลายท่านที่ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือว่าไม่ได้อยู่ในที่ประชุมแห่งนี้ละครับ ฉะนั้นการที่จะให้ข้อมูลอาจจะเป็นการลับ เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่า คำริของผู้นำประเทศในการที่จะให้มีการระดมข้อมูลในสิ่งนี้ ก็น่าที่จะลองดูว่าจะประสบผลอย่างไรละครับ เฉพาะเจ้าหน้าที่นะครับ ขณะนี้ผมเอง ผมก็เคยลงไปสัมผัส แล้วก็ลงไปดูถึงสถานการณ์ทางชายแดนภาคใต้ด้วยเช่นเดียวกัน ก็เกรงใจเจ้าหน้าที่รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในการที่จะให้ดูแลเรื่องความปลอดภัย เพราะฉะนั้นการลงไปแต่ละครั้งนั้น ผมมองอย่างนี้ว่าอาจจะเป็นการกระทบกับเจ้าหน้าที่ ฉะนั้นการที่เราสะท้อนสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งในการที่จะแสดงความคิดเห็นว่า สิ่งที่เราได้ไปพบไปเห็นนั้นมีสภาพเป็นอย่างไร เพื่อให้ทางฝ่ายปฏิบัติ คือฝ่ายบริหารนั้นเขาได้นำไปใช้ นำไปดำเนินการให้ถูกทิศถูกทาง เพราะฉะนั้นในช่วงนี้ สิ่งที่จะต้องทำ ก็คือ นำที่จะให้กำลังใจกับเจ้าหน้าที่ที่อยู่ในพื้นที่ที่ต้องปฏิบัติด้วยความ เสี่ยงภัย ผมเชื่อนะครับว่าหลายท่านที่มีความเป็นห่วงเป็นใย ก็อย่างไรเสียก็คงยัง ไว้วางใจเจ้าหน้าที่ คงไม่มีสมาชิกรัฐสภาหรือสมาชิกรัฐสภาผู้แทนราษฎรท่านใด หรือรวมทั้งเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางลงไปแล้วให้ความไว้วางใจผู้ที่ไม่ได้เป็นเจ้าหน้าที่

ในการเข้ามาให้ความปลอดภัย ให้ดูแลเรื่องการรักษาเรื่องความปลอดภัยต่าง ๆ คงไม่ใช่ทำนองนั้น เพราะอย่างไรก็ต้องไว้วางใจเจ้าหน้าที่อยู่ดี เมื่อไว้วางใจแล้ว ผมอยากให้ทางบรรดาสมาชิกฯ ทุก ๆ ท่านนี้ระมัดระวังว่า ถึงแม้จะติติง ติติงได้ ถึงแม้ว่าจะทักท้วง ทักท้วงได้ แต่สิ่งที่ควรจะให้กำลังใจและให้โอกาสเจ้าหน้าที่เขาเถอะครับ ในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ไปด้วยความเต็มใจ แล้วก็มั่นใจ แล้วก็ภาคภูมิใจว่า ยังมีผู้ที่เป็นตัวแทนของท่านนั้นให้กำลังใจท่านอยู่ให้กำลังใจในการที่ท่านปฏิบัติหน้าที่เพื่อที่จะรักษาความสงบ ความเรียบร้อย ความมั่นคงของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นเหตุผลต่าง ๆ ที่รัฐบาลที่ออกพระราชกำหนดฉบับนี้มันมีหมายเหตุระบุไว้อยู่แล้วในท้ายพระราชกำหนด ว่าคืออะไรบ้าง ฉะนั้นพระราชกำหนดฉบับนี้จึงต้องมีความจำเป็นที่จะไปยกเลิกพระราชกำหนด ซึ่งเป็นพระราชกำหนดเดิม ซึ่งใช้มา ๕๐ กว่าปีแล้ว ความทันสมัยอะไรต่าง ๆ นั้นเปลี่ยนไปหมด เทคโนโลยีอะไรต่าง ๆ ก็ปรับเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นการที่ยังคงจะใช้พระราชกำหนดเดิมคงจะไม่ทันสมัยอย่างที่เหตุผลของพระราชกำหนดนี้ได้ระบุไว้ เพราะฉะนั้นกฎหมายต่าง ๆ นั้น ก็ยังมีการพัฒนา เช่นเดียวกันว่า ช่วงเวลาหนึ่งอาจจะมีความเหมาะสมกับสถานการณ์สถานการณ์หนึ่ง ----

แต่ในช่วงเวลาผ่านไป วันเวลาเปลี่ยนไป สถานการณ์เปลี่ยนไป เทคโนโลยีเปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนกฎหมายเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการที่จะใช้บังคับของกฎหมายนะครับ

ฉะนั้นสุดท้าย ผมก็คิดว่าสถานการณ์ขณะนี้คงไม่มีทางเลือกแล้ว รัฐบาลเองก็ได้พิจารณาหลายครั้งหลายหนแล้วว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นมาเป็นระยะเวลาปีกว่า ซึ่งเกิดความรุนแรงแล้วก็เป็นข่าวคราวไปทั่วโลก ไม่ว่าจะคณะกรรมการชุดไหน หรือตัวแทนของสภาชุดไหนที่ไปต่างประเทศจะมีการสอบถามเรื่องนี้กันอยู่เป็นประจำ แม้กระทั่งคณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน เพราะติดคำว่า “สิทธิมนุษยชน” นี้ครับ เมื่อไปที่ไหนแล้วจะถูกถามในเรื่องนี้ตลอดเวลา ไม่ว่าจะไปประเทศไหน จะเป็นประเทศทางภาคพื้นยุโรปหรืออเมริกา แม้กระทั่งประเทศอเมริกาซึ่งคณะกรรมการชุดนี้ไปนี่ เขาเห็นแล้วว่าหลายคนที่เขาเชิญไปออกอากาศ ออกรายการวิทยุ สอบถามถึง สถานการณ์เมืองไทย ว่ามีการละเมิดเรื่องสิทธิมนุษยชนกันอย่างไร ก็ยังคืนะครับ ก็ยังภาคภูมิใจว่ามวลสมาชิกฯ ของคณะกรรมการชุดนี้ได้มีการให้เหตุให้ผล แล้วก็ได้รับการยอมรับ ซึ่งเขาก็ไม่คิดใจว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องปัญหาภายในประเทศ ไม่ใช่เป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องของความประสงค์ในการที่อยู่ร่วมกันไม่ได้ หรือเป็นการแบ่งแยกดินแดน แต่ประการใด แต่เป็นความเข้าใจที่ยังไม่ตรงกันนะครับ ซึ่งเชื่อว่าในระยะเวลาภายภาคหน้า นั้นรัฐบาลสามารถที่จะใช้เวลาในการที่จะอธิบายหรือว่าสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้น ในภูมิภาค ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทั้งนี้สิ่งที่บรรดาสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านได้สะท้อนมา ผมเชื่อว่าคงจะเป็นข้อมูลที่จะนำไปใช้ประกอบให้กับทางฝ่ายรัฐบาลหรือว่าผู้นำประเทศ รวมทั้งคณะกรรมการที่จะบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินนั้น ได้มีข้อมูลในการดำเนินการต่อไป เพื่อเป็นประโยชน์ของประเทศชาติครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภา
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่าน ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ ครับ
ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพอย่างสูง กระผม ร้อยตรี อนุกุล สุภาไชยกิจ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพัทลุง ผมเอง
เคยรับราชการใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เคยเป็นปลัดอำเภอที่อำเภอสาบบุรี

จังหวัดปัตตานี ๕ ปี เป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัดยะลา ๔ ปี เป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัดนราธิวาส ๑ ปี แล้วก็กลับมาเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดยะลาอีก ๒ ปี รวมเวลาที่ผมรับราชการใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้นั้นเป็นเวลา ๑๒ ปี ผมจึงมีประสบการณ์ในการรับราชการใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้มาพอสมควร แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ที่ผมมีความเจริญก้าวหน้าจนได้เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น เนื่องจากว่าผมมีผลงานใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้ เพราะฉะนั้นในขณะนี้ผมเห็นใจพี่น้องเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ พลเรือน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อนครูที่ถูกฆ่าตาย ตำรวจถูกตัดคอ ผมก็เคยพูดคุยกับข้าราชการเสมอว่า โดยเฉพาะผู้ที่จะเป็นรองผู้ว่าราชการจังหวัดจะไปเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดหรือว่าจากรองผู้การฯ จะเป็นผู้การฯ ผมว่าให้ไปอยู่ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้เกิดความเจริญก้าวหน้าจะมีขึ้นแน่ เพราะว่ามีผลงานเป็นพิเศษ ซึ่งผมได้ประสบการณ์มาแล้ว จึงให้กำลังใจกับน้อง ๆ ทั้งหลายที่เราควรภาคภูมิใจที่เกิดมาเป็นคนไทยนะครับ ได้มีโอกาสตอบแทนผืนแผ่นดินไทย ซึ่งเป็นที่รักและหวงแหนของพวกเรา เมื่อครั้งผมอยู่นั้นนะครับ เมื่อ ๑๐ ปีก่อน โฉนเหตุการ์ณใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้นั้นมีขบวนการโจรก่อการร้าย ขก. มี ผคค. ผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์ และมี จคม. โจรจีนคอมมิวนิสต์มลายา ซึ่งกลุ่มโจรเหล่านี้มีฐานกำลังปฏิบัติการอยู่ในพื้นที่รอยต่อประเทศไทยกับมาเลเซีย เป็นชุมกำลังอยู่ครับ ตอนนั้นการปราบปรามจะต้องใช้กำลังทหารเข้าไปปราบปรามเหตุการ์ณจึงจะสงบเรียบร้อยได้ แต่ปัจจุบันนี้ไม่อย่างนั้น เหตุการ์ณครั้งก่อนนั้นนะครับ ส่วนตัวผมนะครับ ผมก็เชื่อว่าตั้งแต่ผมเป็นปลัดอำเภอจนกระทั่งเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ผมเชื่อมั่นแล้วครับว่า มีขบวนการโจรแบ่งแยกดินแดนนั้นจริง แต่ไม่รุนแรงเหมือนปัจจุบันนี้ ปัจจุบันนี้เมื่อปีเศษ ๆ มานี้ท่านทั้งหลาย ท่านประธานฯ คงทราบว่าเหตุการ์ณในเรื่องขบวนการแบ่งแยกดินแดนนั้นจริงและรุนแรงยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการฆ่ากันรายวันนะครับ---

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ก็คือ แม่แต่ราษฎรผู้บริสุทธิ์ ไม่ว่าจะ เป็นไทยพุทธ ไม่ว่าจะ เป็นมุสลิมเอง แม่แต่พระภิกษุสงฆ์ก็ยิ่งถูกฆ่า เหตุการณ์รุนแรงมาก ประชาชนเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า ผมไปบ่อยครับ โดยเฉพาะจังหวัดยะลา มีงานมีการผมไป ความรักและความผูกพันที่ผมมี อยู่ นั้นไม่เคยขาดหายไปเลย แล้วก็ด้วยเหตุนี้ครับ ในฐานะที่รัฐบาลจะต้องรับผิดชอบ ในความไม่สงบเรียบร้อยที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ รัฐบาลก็พยายามหาวิธีการ ต่าง ๆ ที่จะแก้ไขปัญหาให้เหตุการณ์ใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ได้ อยู่ ด้วยความสงบ เรียบร้อย การฆ่ารายวันนั้นให้ลดน้อยลงหรือ ไม่มีเลย จนกระทั่งท่านจะเห็นว่าได้มีการ เปลี่ยนแปลง โยกย้าย ตั้งแต่ มท. ๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เปลี่ยนแปลง แม่ทัพภาคที่ ๔ แม่แต่กระทั่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๕ ก็ได้เปลี่ยนแปลง รัฐบาล มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาให้เรียบร้อย แต่ก็ปรากฏว่าเหตุการณ์ดังกล่าวนี้หาได้ลดน้อยหรือว่า หดหายไปไม่ หลังสุดเมื่อวันที่ ๒๘ เมื่อก่อนผมอ่านข่าวมีการฆ่าผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านที่ จังหวัดนราธิวาส ฆ่าครู อดีตครูสอนดนตรีที่อำเภอเมืองยะลา ทุกวันเลยครับ เป็นทุกวัน ทั้ง ๆ ที่มีพระราชกำหนดแล้วก็ยังมี ผลที่สุดรัฐบาล ผมเชื่อเหลือเกินว่าใครเป็นรัฐบาลก็ตาม เรื่องความรับผิดชอบในเรื่องความสงบเรียบร้อยจะทำอย่างไร ให้พี่น้องประชาชน ในผืนแผ่นดินนี้ อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุขนั้น ผมคิดว่าทุกรัฐบาลจะต้องมีความรับผิดชอบ ในการที่จะแก้ รัฐบาลได้ดำเนินการมาเป็นเวลาพิเศษก็ยังไม่สามารถทำให้เหตุการณ์ สงบเรียบร้อยได้ ก็เลยได้ออกพระราชกำหนดขึ้นมา เมื่อออกพระราชกำหนด การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินนะครับ ทั้ง ๆ ที่ก่อนนี้ก็มีตั้งคณะกรรมการ สมานฉันท์ ทุกอย่างครบทำมาแล้ว ก็ไม่ได้ผล ซึ่งรัฐบาลจึงเล็งเห็นว่า การที่ออก พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ นั้นคงน่าจะได้ผล ผมเองเมื่อพระราชกำหนดนี้เข้ามายังสภาผู้แทนราษฎร แล้วก็ ~~เข้ามายัง~~ ผ่านผู้แทนฯ มาแล้วก็มาเข้าวุฒิสภานั้น เมื่อก่อนผมคิดว่า เหมือนกับความเห็น ของท่านทั้งหลายนะครับ

พระราชกำหนดนี้ผมจะไม่รับ เพราะว่าขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายอาญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เราเป็นห่วงกันมาก ก็คือ การจำกัดเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชนนะครับ แล้วนอกจากนั้นการออกพระราชกำหนดนั้นไม่ควร ควรจะออกเป็นพระราชบัญญัติในฐานะที่เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหารไม่ใช่มาก้าวล่วงอำนาจของฝ่ายนิติบัญญัติ นี่คือหลักการ โดยทั่วไป ผมไม่เห็นด้วย แต่มาบัดนี้ผมเรียนด้วยความบริสุทธิ์ใจครับ ไม่มีอะไรแอบแฝง อยากที่จะให้พี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ อยู่ด้วยความร่มเย็นเป็นสุข มีความสุขสบาย ผมแนะนำถ้าเขาให้เลือกตอนรับราชการว่าไปอยู่ที่ไหนที่น่าทำงาน ผมขอเลือก ๓ จังหวัดนะครับ ผมประสบการณ์มาเองครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความร่วมมือจากพี่น้องประชาชน ผมเคยตัดสินใจเข้าไปนะครับค้นขาง โดยเฉพาะพี่น้องชาวมุสลิม ตัดถนนสักสายนี้ ดันขางก็ดัน โคนเลย ไม่มีขัดข้อง ให้เลยครึบ น่าอยู่จริง ๆ ครับ นี่ด้วยใจจริงนะครับ เพราะฉะนั้นในเมื่อพี่น้องประชาชนเดือดร้อน แก้อ่างโน้นก็แล้ว แก้อ่างนี้ก็แล้ว เอาทหารไปมากมาย อะไรต่าง ๆ เอากำลังตำรวจไปมากมายก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ราษฎรได้รับความเดือดร้อนทุกวัน ผมได้สดับตรับฟังแล้วนะครับ ชาวบ้านก็ว่าแล้วแต่รัฐบาลจะทำอย่างไร ขออย่ามีการเกิดการตายรายวันขึ้น เขาก็พอใจ พร้อมกันนั้นเมื่อวานนี้เอง ผมได้ไปร่วมพิธีกรรมที่วัดที่อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ได้มีโอกาสพบกับพระภิกษุองค์หนึ่งที่มาจากจังหวัดนราธิวาส มาร่วมพิธีกรรมทางศาสนาที่วัดฝาละมี อำเภอปากพะยูนด้วย ท่านก็บอกผมว่า ส.ว. อนุกุล ผู้ว่าฯ อนุกุล ทำไมไปขัดขวางการออกพระราชกำหนดนี้ ทำไมจะไปให้กำลังใจ หรือว่าสนับสนุนพวกโจรหรือ คล้ายกับว่าท่านคิดอยากจะให้ออกพระราชกำหนดนี้ เพราะท่านเชื่อว่าพระราชกำหนดนี้สามารถที่จะทำให้คนตายน้อยลง หรือไม่ตายเลยก็ได้ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ท่านมีความเชื่อมั่นอย่างนี้ อันนี้ผมสดับตรับฟัง นอกจากนั้นแล้วก็ฟัง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ส่วนใหญ่ นะครับ โจรไม่ต้องพูดเลยครึบ คนคือส่วนใหญ่ ก็อยากที่จะทำอะไรก็ได้ให้เหตุการณ์เรียบร้อย เพราะฉะนั้นเหตุนี้ผมได้พิจารณาจากความละเอียดรอบคอบและถี่ถ้วน แล้วก็ด้วยความบริสุทธิ์ใจนี้เป็นเรื่องสำคัญมากนะครับ ผมเห็นด้วยกับการออกพระราชกำหนดฉบับนี้ที่รัฐบาลเสนอนี้นะครับ ผมเห็นด้วย นะครับ แต่ทว่าเมื่อออกไปแล้วผมคิดว่าพี่น้องประชาชนทั้งหลายจะต้องติดตาม

ผมเองยังต้องติดตามครับ นี้ออกวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๘ กรกฎาคม สิงหาคม
 เดือนกว่าแล้วครับ เกือบจะ ๒ เดือน แล้ว ๓ เดือน คอยดู ๖ เดือน คอยดู ขวบปีคอยดู พี่น้อง
 ทั้งหลายคอยสลับตลับฟังว่า เมื่อออกพระราชกำหนดนี้แล้ว ที่ตายทุกวัน สัก ๔ - ๕ วัน
 สักครั้งหนึ่งไหม ต่อไปหมดเลย ๖ เดือน สักรายหนึ่งไหม ถึงปีหมดไปเลยจะเป็นไปได้ไหม
 เพราะฉะนั้นพี่น้องต้องติดตาม ผมได้ฟังท่านนายกรัฐมนตรีได้มาเมื่อวันศุกร์นี้ครับ ท่านก็ได้
 อภิปรายเรียนให้พวกเราทราบ ว่า หากว่าเหตุการณ์ไม่สงบเรียบร้อยนั้นท่านต้องรับผิดชอบ
 จำได้ชัดครับ ราษฎรจะเสื่อมความนิยมศรัทธารัฐบาลเอง อันนี้ครับผมได้ยิน ได้ฟังมา
 ในวันนั้น ท่านทั้งหลายก็คงทราบนะครับ พร้อมกันนั้นนะครับ ในเมื่อผมเห็นด้วย
 ในพระราชกำหนดฉบับนี้แล้ว ผมก็ขอเสนอแนะเล็ก ๆ น้อย ๆ นะครับ -----

ประการแรก ก็คือว่า ผมได้ยิน ได้ฟัง ~~จาก~~^{จาก} ~~พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว~~^{พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว} หรืออภิปรายส่วนใหญ่ นะครับ เป็นห่วงเป็นใยเมื่อออกพระราชกำหนดนี้แล้ว เจ้าหน้าที่ที่จะสร้างความเดือดร้อน ไม่ให้ความเป็นธรรมกับพี่น้องประชาชนนะครับ อาจจะไปลอบฆ่า ไปอุ้มฆ่า

โดยเฉพาะอย่างยิ่งการไม่ให้ความเป็นธรรม สร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนเป็น เรื่องใหญ่มาก เพราะฉะนั้นผมเองคนหนึ่งเมื่อพระราชกำหนดนี้ออกมาแล้วก็ขอฝากให้ ทางรัฐบาลได้กำชับดูแล เจ้าหน้าที่อย่าไปสร้างเงื่อนไขดังกล่าวนี้ให้เกิดขึ้นนะครับ

และประการที่ ๒ ผมก็ขอเสนอแนะว่า ต้องยอมรับนะครับว่า การแก้ไข ปัญหา นะครับ จะใช้กำลังเจ้าหน้าที่ไปสักเท่าไร ไม่มีทาง ภาษายาวี ตะเต้ายาแล ไม่มีทาง ผมเชื่อความเห็นส่วนตัวผมนะครับ ในฐานะผู้มีประสบการณ์ ถ้าหากพี่น้องประชาชนไม่ได้ ให้ความร่วมมือแล้วครับ ยาก ยาก ๆ นะครับ โดยเฉพาะด้านการข่าวซึ่งยอมรับ อย่าลืมนะครับ เมื่อก่อนผมบอกแล้วว่า เรียนให้ที่ประชุมนี้ทราบแล้ว ท่านประธานฯ ทราบแล้วว่า จคม. จกท. ตั้งกองทัพอู่ตั้งค่าย ตั้งอะไรอยู่ ต้องเอาทหาร ไปปราบไล่ แต่ไม่ใช่ ปัจจุบันนี้ ครับ ท่านลงข่าวทุกวัน นั่งซ้อนท้ายรถมอเตอร์ไซค์ ๒ คน มาถึงก็ยิงโป้ง ๆ โป้งตายเป็นประจำอย่างนี้แล้วท่านทราบไหมครับ พอยิงเสร็จแล้วก็หนีไม่รู้ไปไหน เมื่อไม่รู้ว่าจะ กองทัพอู่ตรงไหน จะไปปราบตรงไหนได้ มัวแต่ไปตั้งรับอยู่อย่างนั้นแหละครับ ไม่มีทาง เพราะฉะนั้นทางการข่าว ข่าวมาจากไหนครับ ต้องมาจากประชาชน ถ้าทราบใดที่พี่น้อง ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือ ยังมีความหวาดระแวงเจ้าหน้าที่อยู่แล้วผมว่ายาก แล้วใคร ละครับ ที่จะดึงประชาชนมามีส่วนร่วม มาให้ประชาชนมีความเชื่อถือ มีความศรัทธาที่จะ สร้างความรักความสบายให้กับเขา ก็คือ ผมขออนุญาตเถอะครับ ไม่ใช่เข้าด้วยพวกเอง นะครับ ในฐานะผมมีประสบการณ์ ผมเคยร่วมงานกับท่านแม่ทัพท่าน พลเอก ชาญ ลินานนท์ ท่านเป็นแม่ทัพตอนนั้นนะครับ เคยทำงานด้านมวลชนมา ท่านทราบ การทำงานของผมคืนะครับ เพราะฉะนั้นให้ประชาชนมีส่วนร่วม ทำความเข้าใจอย่าให้ ประชาชนหวาดระแวง ซึ่งพวกเราได้อภิปรายกันมาแล้ว ทีนี้ใครละครับที่จะเป็นแกนนำ ในการที่จะให้ประชาชนได้มีความร่วมมือ ให้ประชาชนได้มีความเข้าใจ โดยเฉพาะเรื่อง ศาสนาเรื่องสำคัญละเอียดอ่อนนะครับ แล้วมีทั้งไทยพุทธ มุสลิม ท่านอย่าลืมนะครับ พุทธมีอยู่ส่วนหนึ่ง อันนี้แหละครับเป็นเรื่องสำคัญ เพราะฉะนั้นผมมีความเห็นว่า

ผู้ที่สามารถที่จะเข้าไปเป็นแกนนำ แกนนำนะครับ ไม่ใช่เป็นพระเอกคนเดียว แต่ต้องมี
 เข้าภาพการทำงานนะครับ ผมเห็นว่าฝ่ายปกครองนี่ครับ เป็นผู้ที่สามารถจะเป็นแกนนำ
 ทำความเข้าใจกับประชาชน สามารถได้ข่าวจากพี่น้องประชาชนมาร่วม ฝ่ายปกครองคือใคร
 ครับ ตั้งแต่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผมเชื่อเหลือเกินว่า กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน นั้น จะต้องทราบ
 เหตุการณ์ในหมู่บ้าน ใครมียาเสพติด ใครเป็นโจร ใครเป็นโจรผู้ร้าย เขารู้ว่าใครเป็นคนดี
 อะไรต่าง ๆ ผู้ใหญ่บ้าน แล้วแต่ที่ผู้ใหญ่บ้านจะบอกหรือไม่ หรือผู้ใหญ่บ้านเป็นโจรเสียเอง
 ก็เป็นหน้าที่ของทางฝ่ายปกครองครับ ผู้บังคับบัญชา นายอำเภอ ก็สดับรับฟังให้กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน นั้น มีความเข้มแข็ง กระผมก็ดีใจ ทราบว่าทางกรมการปกครองกำลังจะให้
 ผู้ใหญ่บ้าน เป็น อส. ด้วย เหล่านี้ เพราะฉะนั้นฝ่ายปกครอง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ถัดจากกำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน มานายอำเภอ นายอำเภอผมก็ดีใจที่ทางกรมการปกครองได้เฟ้นหาบุคคลที่จะไป
 เป็นนายอำเภอ เข้าเรียนนายอำเภอแล้วยังไม่ถึงคิว เขาไปก่อน เอาความสมัครใจโดยดู
 เบื้องหลังคนนี้ตั้งใจทำงานหรือไม่นะครับ เพราะฉะนั้นเฟ้นหาตัวบุคคลไปเป็นนายอำเภอ
 รับผิดชอบ ต้องให้ใกล้ชิดกับชาวบ้านออกไปท้องที่ ไม่ใช่นั่งรถไปเฉย ๆ ไม่เคยออกไป
 ทักทายชาวบ้าน เข้าถึงชาวบ้านไม่ได้ แล้วหัดพูดภาษาชาวบ้านให้ได้ ถ้าไม่รู้จักหัดพูดภาษาชาวบ้าน
 ให้ได้บ้าง ก็ไม่รู้เรื่องอะไร เขาจะบอกว่าคนร้ายอยู่ที่โน่นที่นี้ ถ้าเราพูดภาษาชาวบ้านได้ก็รู้
 แล้วชาวบ้านเขาดีใจมาก ถ้าเราพูดภาษาชาวบ้านได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สรุปได้ถ้วนละครบ หหมดเวลาแล้ว

ร้อยตรี อนุภูม สุภาไชยกิจ (สงขลา) : ก็พอมาระดับนายอำเภอ
ขอ ๑ นาที ครับ เสร็จแล้วระดับจังหวัดก็ต้องผู้ว่าราชการจังหวัด สมัยผมเป็นผู้ว่าราชการ
จังหวัด สมัยนั้นเวลาจับครุ อะไรต่าง ๆ เวลาเดินขบวนชุมนุมมาหาผู้ว่าราชการจังหวัด
ผู้ว่าราชการจังหวัดจับโจรให้ได้ภายในเท่านั้นเท่านี้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอยากจะให้
ผู้ว่าราชการจังหวัดมีเอกภาพในการที่จะดำเนินการเอาประชาชนเข้ามาเป็นพวกเราให้ได้
เอาละครับ ผมเวลาทั้งหมดพอดี ๑๕ นาที พอดีนะครับ ก็มีความคิดเห็นว่า สรุปผมเห็นด้วย
กับพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ว่าก็มีข้อติงและข้อเสนอแนะดังที่ผมกราบเรียนให้
ท่านประธานฯ ทราบแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิสภาศาสตร
รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ วุฒิสภาขอต้อนรับคณะครูและนักเรียนจาก
โรงเรียนอรรถมิตร กรุงเทพมหานคร ที่มาเข้ารับฟังการประชุมของวุฒิสภา ดีใจที่นักเรียน
ให้ความสนใจการประชุมของวุฒิสภา ก็คงจะเป็นนิมิตหมายที่ดีที่จะพัฒนาระบบ
ประชาธิปไตยต่อไป เชิญท่านอุบล เอื้อศรี

นายอุบล เอื้อศรี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม อุบล เอื้อศรี ครับ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผมขอกราบเรียนเบื้องต้นว่า การอภิปรายของผมนั้นอาจจะสอดคล้องกับแนวทางของ
รัฐบาล อาจจะไม่สอดคล้องกับแนวทางของรัฐบาลก็ได้ แล้วผมก็มีความเชื่อ ในความคิดเห็น
ที่แตกต่างต่อพระราชกำหนดฉบับนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเพิ่งทราบว่า
ในประเทศไทยของเรานี้ ได้มีพระราชบัญญัติการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน
เป็นพระราชบัญญัติที่กำหนดไว้เมื่อปี ๒๕๕๕ ผมทราบจากพระราชกำหนดฉบับนี้ นั่นก็
แสดงว่าในประเทศไทยของเรานั้นมีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นมาแล้วเหมือนกัน แต่ว่า
ผมไปถามว่าหลักการและเหตุผลของการประกาศพระราชบัญญัติการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉินในปี ๒๕๕๕ นั้น ไม่มีครับว่ามีเหตุผลในการประกาศอย่างไร
เพราะว่าเนิ่นนานแล้ว ผมให้เจ้าหน้าที่ถาม ไปยังกฤษฎีกาก็ไม่ทราบ แต่ผมดูในคำปรารภ

ใน พ.ร.บ. ๒๔๕๕ ท่านบอกว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดวิธีบริหารราชการบางประการไว้ ในเมื่อมีสถานการณ์ฉุกเฉิน ถ้าดูตามนี้ก็คล้าย ๆ กับว่า ในสมัยนั้นยังไม่มีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้น แต่ว่าประกาศไว้ อันนี้เป็นข้อความใน พ.ร.บ. พ.ศ. ๒๔๕๕ ครับ

ท่านประธานฯ ครับ ทีนี้ผมมาคิดว่าพระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินฉบับปัจจุบันที่เรากำลังอภิปรายกันอยู่ในขณะนี้เนี่ยครับ ผมดูเหตุผลที่ประกาศนี้ครับ

ท่านประธานฯ ขออนุญาตนิดหนึ่งครับ เพราะว่าผู้ที่ฟังอยู่ทางบ้านนี้ท่านจะได้ทราบด้วยในการประกาศพระราชกำหนดฉบับนี้มีเหตุผลอย่างนี้ครับ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินได้ใช้บังคับมาเป็นเวลาช้านานแล้ว บทบัญญัติต่าง ๆ ไม่สามารถนำมาใช้แก้ไขสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของรัฐที่มีหลากหลายรูปแบบให้ยุติลงได้โดยเร็ว รวมทั้งไม่อาจนำมาใช้ในการแก้ปัญหาที่เกิดจากภัยพิบัติสาธารณะและการฟื้นฟูสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนที่ได้รับความเสียหาย-----

และเนื่องจากในปัจจุบันมีปัญหาเกี่ยวกับความมั่นคงของรัฐ ซึ่งมีความร้ายแรงมากยิ่งขึ้น จนอาจกระทบต่อเอกราชและบูรณภาพแห่งอาณาเขต นี่คือเหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ที่เรากำลังอภิปรายอยู่ในขณะนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมก็พยายามอ่านนะครับว่า คำว่า “สถานการณ์ฉุกเฉิน” นี้ หมายความว่าอย่างไร ในนี้ก็บอกไว้ผมไม่จำเป็นต้องอ่านพูดไว้ในมาตรา ๔ ครับ แต่ผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างนี้ครับว่า เหตุผลที่จำเป็นต้องประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้~~นี้~~นะครับ เท่าที่ผมติดตามข่าวว่าในภาคใต้หรือว่าในประเทศไทย ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ของเรา~~นี้~~ มีสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นจริง เช่น การปล้นปืน เช่น กรณีตากใบ เช่น กรณีกรือเซะ เช่น การฆ่าเจ้าหน้าที่ของบ้านเมือง มีฆ่าผู้พิพากษา เป็นต้น ครูบาอาจารย์เป็นต้น การฆ่าพระสงฆ์ การฆ่าทนายความ การฆ่าผู้บริสุทธิ์ การเผาสถานที่ราชการ ~~นี้~~ละครับคือสถานการณ์ฉุกเฉิน ตามความเข้าใจของกระผม ท่านประธานฯ ความจริงประเทศไทยของเรามีการฆ่ากันในทุกจังหวัดทุกวันนะครับ ฆ่าพระก็มี นอกจากจังหวัดชายแดนภาคใต้ ฆ่าพระก็เยอะหลายจังหวัดครับ ไม่ใช่เฉพาะปักษ์ใต้ นะครับ แต่ผมมาดูว่าการฆ่าที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นมีนัยทางการเมือง ไม่ใช่แค่ฆ่ากันโดยสาเหตุธรรมดา ฆ่าพระต้องการสมบัติพระ ต้องการเงินพระ ต้องการพระ อะไรอย่างนี้นะครับฆ่าได้ ฆ่าครูก็มีสาเหตุโกรธเคืองกัน ฆ่าใครต่อใคร ในจังหวัดอื่น ๆ ไม่มีนัย เช่น จังหวัดภาคใต้ใน ๓ จังหวัดนั้น เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะกราบเรียนว่า มีสถานการณ์เกิดขึ้นจริง ในหลักการพื้นฐานนั้นผมเห็นด้วยที่รัฐบาลนี้ได้ออกพระราชกำหนดในการบริหารราชการฉุกเฉิน ปี ๒๕๔๘ ครับ แต่ไม่เห็นด้วยในกระบวนการออกกฎหมายครับ อย่างที่ท่านสมาชิกฯ หลายท่านพูดไปแล้ว แทนที่จะนำปัญหาของบ้านเมืองที่ยิ่งใหญ่ที่สุดกระทบต่อความมั่นคงของประเทศไทย เข้ามาสู่การพิจารณาแก้ปัญหาโดยรัฐสภาครับ นี่คือจุดอ่อนของรัฐบาลนี้นะครับ จริงอยู่ครับ แม้จะมีรัฐธรรมนูญบอกว่าสามารถออกได้ แต่ในความเข้าใจของผมแล้ว สถานการณ์เหตุการณ์บ้านเมืองสำคัญอย่างนี้จะต้องผ่านผู้แทนของประชาชน ข้อยกเว้นจะต้องตีความโดยเคร่งครัด หมายความว่า จะต้องเคร่งครัดในการออกกฎหมายครับ เพราะฉะนั้น

ก็ไม่เห็นด้วยในวิธีการที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดฉบับนี้ ถ้าหากว่าออกเป็น
พระราชบัญญัติแล้วปัญหาที่เรามาพูดเสียเวลาอย่างมากมายของสภานี้จะหมดไป ~~ครับ~~ ~~+~~
ท่านประธาน ~~ครับ~~ ~~ท่านประธาน~~ ที่เคารพครับ เนื่องจากว่าผมฟังมา ๒ วันแล้ว ~~+~~ ~~+~~
ก็ยังไม่ปรากฏว่ามีท่านผู้ใดพูดถึงเรื่องของวัตถุประสงค์ในการออกพระราชกำหนดนี้ ไม่มี
ท่านผู้ใด ถ้ามีก็ต้องขอภัยนะครับ วัตถุประสงค์ในการออกกฎหมายฉบับนี้นะครับ
มีอยู่ในมาตรา ๕ ว่า เมื่อปรากฏว่ามีสถานการณ์ฉุกเฉิน อันนี้เกิดขึ้นแล้วนะครับ ไม่เหมือน
ท.ร.บ. ฉบับก่อน และนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรใช้กำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจ
เจ้าหน้าที่ฝ่ายพลเรือนหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารร่วมกันป้องกัน แก้ไข ปราบปราม ระวังยับยั้ง
ฟื้นฟูหรือช่วยเหลือประชาชน มีตั้ง ๓ - ๔ ประการนะครับ วัตถุประสงค์ในการออก
กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งกระผมก็เห็นด้วยครับ ไม่ใช่ปราบปรามอย่างเดียว ไม่ใช่ไปปิดครอบ
สิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างเดียวนะครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ารัฐบาลก็หวังดีต่อบ้าน
ต่อเมืองนะครับ หวังดีต่อประชาชนเหมือนกัน เหมือนกับเรา ๆ ท่าน ๆ นี่แหละครับ ~~-----~~ ~~+~~

เพราะฉะนั้นก็มีเหตุมีผลอยู่พอที่จะสนับสนุนได้ นะครับ ท่านประธานฯ ทีนี้ในเมื่อออก
 มีวัตถุประสงค์อย่างนั้น ~~นี้~~ นะครับ สิ่งที่เรา ยังไม่ได้พูดถึงกันมาก ก็คือ มาตรการที่รัฐบาลจะใช้
 ในการรักษาความสงบเรียบร้อยมีกำหนดไว้แล้วนะท่านประธานฯ ในมาตรา ๑๑ นี้ครับ
 ท่านประธานฯ ลองดูครับ มีทั้งหมด ๑๐ ข้อ ผมขออนุญาตท่านประธานฯ อ่านสั้น ๆ ได้ไหม
 ครับท่านประธานฯ เพราะว่าคนฟังอยู่ที่บ้านจะได้รู้ว่าจะกระทบอย่างไรบ้าง ขออนุญาต
 ท่านประธานฯ ~~นี้~~ ในมาตรา ๑๑ เขาบอกอย่างนี้ ~~นี้~~ เมื่อมีประกาศตามวรรคหนึ่ง
 แล้วนอกจากอำนาจตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรี
 มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจับกุมและควบคุมตัวบุคคล
 ที่สงสัยว่าจะเป็นผู้ร่วมทำการให้เกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน อันนี้ ~~นี้~~ นะครับคือการกระทบต่อ
 สิทธิเสรีภาพของประชาชนที่เราพูดถึงอยู่ในขณะนี้ ที่เราเป็นห่วงอยู่ในขณะนี้คือข้อนี้ ~~นี้~~
 ท่านประธานฯ แต่จะมีข้อต่อไปว่ารัฐบาลจะอย่างไร

(๒) ~~นี้~~ ท่านประธานฯ ให้นายกฯ ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ
 ออกคำสั่งเรียกบุคคลผู้ใดก็ได้มารายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือมาให้ถ้อยคำหรือ
 ส่งมอบเอกสาร (๒) นี้ก็กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชนเหมือนกัน อยู่ ๆ
 นายอำเภอไปเรียกคนนั้นคนนี้มาให้การ มาให้ถ้อยคำ ~~นี้~~ ครับ ได้ครับตามมาตรา ~~นี้~~
 ที่เราเป็นห่วงมาก

(๓) ครบท่านประธานฯ นายกฯ ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจ
 ออกคำสั่งยึดหรืออายัดวัตถุ สินค้า เครื่องอุปโภค บริโภคต่าง ๆ ~~นี้~~ ครับ อันนี้ก็กระทบต่อ
 สิทธิเสรีภาพในทรัพย์สินของประชาชน ~~นี้~~ ครับ ซึ่งกฎหมายรัฐธรรมนูญเขาก็บอกว่า
 ต้องระงับ ถ้าจะออกกฎหมายต้องระงับ

(๔) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งตรวจค้น รื้อถอน เห็นไหมครับ
 รุนแรงมากนะครับ

(๕) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งตรวจสอบจดหมาย
~~นี้~~ นะครับที่กระทบกับประชาชนนะครับ

(๖) ประกาศห้ามมิให้กระทำการใด ๆ หรือสั่งให้กระทำการใด ๆ เท่าที่จำเป็นแก่การรักษาความมั่นคงของรัฐ ใด ๆ นี้ไม่ทราบว่าจะอันไหน ~~ใด ๆ~~ นี้จะครบ เงงเหมือนกัน นะครับ X

(๗) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งห้ามมิให้ผู้ใดออกไปนอกราชอาณาจักร อันนี้ก็กระทบกระเทือนต่อประชาชน บ้านเมืองเหมือนกันนะครับ

(๘) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้คนต่างด้าวออกไปนอกราชอาณาจักร อันนี้ไม่มีปัญหา

(๙) ประกาศให้การซื้อขาย ไร่ หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งอาวุธ สิ้นค้า เวชภัณฑ์ต่าง ๆ ห้าม ~~นี้~~ นะครับ X

(๑๐) ออกคำสั่งให้ใช้กำลังทหารเพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองหรือตำรวจในการระงับเหตุการณ์ร้ายแรงหรือควบคุมสถานการณ์ให้เกิดความสงบโดยด่วน อันนี้ก็กระทบเท่าไร

ที่กระผมกราบเรียนท่านประธานฯ มา ๔ - ๕ ข้อ ๖ ข้อนี้เป็นการกระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชน แต่ผมก็มองว่าอย่างนี้ท่านประธานฯ มองว่ากฎหมายฉบับนี้ใช้บังคับทั้งเจ้าหน้าที่ ทั้งประชาชนที่กระทำผิดต่อ พ.ร.ก. ฉบับนี้ มิได้หมายความว่า ใช้เฉพาะประชาชนพลเมือง ใครทำผิดกฎหมาย ใครก่อความไม่สงบ ไม่ว่าจะ เป็นใครก็ตาม ก็ย่อมอยู่ในข่ายที่กฎหมายฉบับนี้จะต้องดูแลปราบปราม ยับยั้ง ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในจังหวัดชายแดนภาคใต้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่ผ่านมามาจนถึงปัจจุบันนี้ครับ ไม่มีใครทราบว่าที่ตาย ที่ฆ่าพระ ที่ฆ่าตำรวจ ที่เผาโรงเรียน ใครเป็นคนทำ ฝ่ายไหนเป็นคนทำครับ ไม่มีคนบอกได้ อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติ ท่านพูดถึงว่าต้องรู้เขา รู้เรา ~~รู้~~ ใครเป็นคนทำ รู้เขาละ เราเป็นคนทำหรือเปล่า รู้เราหรือเปล่า --- X

นี่คือปัญหาที่เรากำลังเผชิญกันขณะนี้ เราไม่สามารถที่จะแยกแยะได้ว่า เหตุการณ์
 เฝ้าโรงเรียนเกิดขึ้นนี้ใครเป็นคนทำ เหตุการณ์ฆ่าตัดคอตำรวจนี้ใครเป็นคนทำ เหตุการณ์
 ฆ่าพระนี่ใครเป็นคนทำครับ เราไม่สามารถแยกได้ แต่เมื่อมีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาแล้ว
 กฎหมายฉบับนี้จะวางกรอบครับ จะวางกรอบว่าสามารถที่จะพิสูจน์ตรวจสอบได้ว่า
 ใครเป็นคนทำในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผมว่าในอดีตที่ผ่านมาเราปะปะครับ ใช้ประมวล
 กฎหมายอาญาก็ไม่ค่อยเต็มที่ ใช้กฎอัยการศึกก็ไม่เต็มที่ ทำกันมั่ว ๆ นี่ก็สาระสำคัญของ
 ของกฎหมายฉบับนี้ท่านประธานฯ แต่ที่ท่านประธานฯ ครับ ในกฎหมายฉบับนี้ X
 มีใครรับผิดชอบบ้าง มีใครรับผิดชอบบ้างในกฎหมายฉบับนี้ครับ ท่านประธานฯ คุณะครับ
 องค์การบริหารส่วนตำบล ๕ และมาตรา ๗ คือ นายกรัฐมนตรี อันดับที่ ๑ นะครับ
 อันดับที่ ๒ ในมาตรา ๕ ผู้ที่รับผิดชอบในการบริหารสถานการณ์ฉุกเฉินนี้คือ X
 คณะรัฐมนตรีครับ มันคงใหม่ครับ เข้าทำใหม่ครับ เข้าทำก่อนฉบับก่อนใหม่ครับ
 อันดับที่ ๓ ก็คือ พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๗ วรรคสาม ที่นายกฯ แต่งตั้ง พวกนี้
 จะมีส่วนร่วมรับผิดชอบด้วยใน พ.ร.ก. ฉบับนี้ครับ อันดับที่ ๔ คือ หน่วยงานพิเศษ
 ตามมาตรา ๗ วรรคห้า อันดับที่ ๕ คือ คณะที่ปรึกษาตามมาตรา ๘ ผมคิดว่าวัตถุประสงค์
 ของกฎหมายนี้สาระสำคัญหรือมาตรการในการแก้ปัญหาคความสงบเรียบร้อยในมาตรา ๑๑
 และในมาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ ที่เกี่ยวข้องกับผู้มีส่วนรับผิดชอบนี้ผมว่า
 มีความสมบูรณ์กว่ากฎหมายที่ผ่านมา ๆ มานะครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมมีข้อสังเกต
 ขอเวลานิดหนึ่งครับท่านประธานฯ ผมมีข้อสังเกตและข้อห่วงใยครับ ท่านประธานฯ
 ในมาตรา ๑๑ (๒) นี้ท่านประธานฯ (๒) นี้เป็นห่วงครับ นี่ละครับท่านประธานฯ
 ในมาตรา ๑๑ (๒) นี้ประกาศให้เจ้าพนักงานมีหน้าที่ออกคำสั่งเรียกให้บุคคลมานี้
 เรียกมาวันนี้ไม่เสร็จนี่ปล่อยตัวไปได้ใหม่ครับ จะทำอย่างไรถ้าสอบไม่เสร็จ วันนี้ นายอำเภอ
 เรียกมา พรุ่งนี้ผู้ว่าฯ เรียกไป วันต่อไปทหารเรียกไปนี้ได้ใหม่ครับท่านประธานฯ นี่คือ
 ข้อห่วงใยว่าจะกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนครับ ข้อต่อไปข้อห่วงใยคือ (๔) ครับ
 ท่านประธานฯ แต่วงเล็บอื่นก็มีข้อสังเกตเหมือนกันครับ (๔) ประกาศให้พนักงานเจ้าหน้าที่
 มีอำนาจออกคำสั่งตรวจค้น รื้อถอนนี่นะครับ มีมาตรการใหม่ครับ นำเป็นห่วงนะครับอันนี้
 ถึงแม้ท่านนายกฯ จะออกคำสั่งมาเยาะเย้ยนะครับ ผมยังไม่ได้อ่านหรอก แต่ผมฝากเป็น

ข้อห่วงใยและข้อสังเกตไว้ นะครับท่านประธานฯ และมาตรา ๑๖ ครับท่านประธานฯ
 ที่บอกว่า การกระทำอย่างที่ว่า ๆ นี่มันไม่ได้อยู่ภายใต้กฎหมายปกครอง ~~ครับ~~ อันนี้ X
 ผมเป็นห่วงมากกว่าจะทำได้อย่างไร คนทำผิดแล้วก็มีกฎหมายยกเว้นให้มันครับ ผมเป็นห่วง
 อย่างนี้ครับท่านประธานฯ เพราะฉะนั้นโดยสรุป ก็คือว่า ทุกมาตราของ พ.ร.ก. ฉบับนี้
 จะต้องถูกควบคุม กำกับ โดยคำสั่งนายกรัฐมนตรี โดยคำสั่งของคณะรัฐมนตรี
 ของผู้บริหารต่าง ๆ ทุกมาตราจะต้องมีการควบคุมการปฏิบัติให้อยู่ในขอบเขตนะครับ
 ท่านประธานฯ ครับ ก็สรุปย่อ ๆ เพราะว่าหมดเวลาแล้ว ต้องขอขอบคุณท่านประธานฯ
 และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ นะครับ และ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางรัฐบาลนี้ครับ ถ้าจะเอา
 ข้อสังเกตจากวุฒิสภาแห่งนี้ไปเป็นข้อปฏิบัติเพิ่มเติม กฎหมายแต่ละมาตรานี้ต้องมีตัว
 ควบคุมขึ้นมาเพื่อ ใช้ให้มีการที่เรียกว่า ต้องใช้โดยเคร่งครัด ~~นะ~~ ครับ ผมว่าจะเกิดประโยชน์ X
 ต่อพี่น้องประชาชนชาวภาคใต้และประเทศไทยของเราครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์
 รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปราโมทย์ครับ แล้วก็เหลือท่านสุพรแล้วก็ท่านนิคม
 นะครับ ก็คงจะลงมติ นะครับ เชิญท่านปราโมทย์

นายปราโมทย์ ไพบรณ (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม นายปราโมทย์ ไพบรณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี สำหรับการอภิปราย
 พระราชกำหนดบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๔๘ นี้ กระผมได้
 ทบทวนใคร่ตรองว่าจะรับดีหรือไม่รับ จะคัดค้านหรือสนับสนุน ใช้เวลาพอสมควร
 สาเหตุความวิตกเดิม ก็คือ ไม่เห็นชอบ เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าพระราชกำหนดดังกล่าว
 นั้นน่าจะเป็นการกระทบต่อสิทธิเสรีภาพขั้นมูลฐานของประชาชน ซึ่งรัฐธรรมนูญ
 ปี ๒๕๔๐ นี้ได้เทิดทูนยกย่องให้เสรีภาพแก่ประชาชนเป็นอย่างสูงกว่ากฎหมาย
 รัฐธรรมนูญทุกฉบับ

และอีกประการหนึ่งเป็นห่วงการใช้อำนาจทั้งของรัฐบาลและเจ้าหน้าที่
 รองลงมาที่ได้รับอำนาจอันนั้นจากรัฐบาล คือ นายกรัฐมนตรีว่าจะละเมิดใช้อำนาจเกิน
 ขอบเขต รังแก ข่มเหง กลั่นแกล้งพี่น้องประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ

และประการสุดท้าย ท่านสมาชิกวุฒิสภาหลายท่านได้กล่าวแล้ว คือน่า
 น่าเสียดายกฎหมายที่สำคัญเช่นนี้ กฎหมายที่กระทบส่วนรวมเช่นนี้ไม่ผ่านการพิจารณา
 โดยถ้อยถ้วนของผู้แทนปวงชนชาวไทย แต่เมื่ออ่านไป ตรงไป คิดไป จะต้องสนับสนุน
 จะต้องให้ความเห็นชอบเพราะอะไร กระผมคิดว่าชาติต้องมาก่อน บุคคลในชาติต้อง
 เสียสละทุกอย่างแม้ชีวิตเพื่อรักษาชาติบ้านเมืองเอาไว้ อันนี้เป็นประการสำคัญ
 ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑ ประเทศไทยเป็นราชอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียว จะแบ่งแยก
 มิได้

เพราะฉะนั้นการรักษาชาติบ้านเมืองเป็นหน้าที่ของชาวไทยทุกท่าน

อีกประการหนึ่ง ผมคิดว่า พิจารณาว่า รัฐบาลมีความจริงใจ และรัฐบาล
 ต้องมีความรับผิดชอบต่อเหตุการณ์ของบ้านเมือง รัฐบาลต้องแก้ไขโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง
 โดยไม่ปล่อยปละละเลยเหตุการณ์ความไม่สงบ การจลาจลเกิดขึ้นในบ้านเมืองอีกต่อไป

และในประการสุดท้าย เห็นใจเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับอำนาจตาม
 พระราชกำหนดนี้จะต้องมีสิ่งคุ้มกัน จะต้องมียาฐเป็นสิ่งคุ้มกัน นั่นคือการให้อำนาจ
 ตามพระราชกำหนดดังกล่าวนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เหตุการณ์ชายแดน

๕ จังหวัด ไม่ว่าจะเป็นยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล หรือสงขลาในลักษณะบางส่วน บางอำเภอนั้นเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมาก่อน พ.ศ. ๒๕๕๕ ก่อนที่จะมีพระราชบัญญัติ การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินปี ๒๕๕๕ เหตุการณ์ในปักษ์ใต้นั้นด้อยพัฒนา ทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านสาธารณสุข ด้านอนามัยของคนใน ๔ จังหวัด ๕ จังหวัด ชายแดนภาคใต้ การกดขี่ข่มเหงราษฎร อยุติธรรมต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างมากมาย เพราะฉะนั้นก่อนหน้านี้ความไม่สงบมีมาแล้ว และมีมาต่อเนื่อง มีผู้ก่อการร้ายหลาย ๆ รูปแบบ ทั้งขบวนการพูโล ขบวนการโจรจินคอมมิวนิสต์ ขบวนการโจรแบ่งแยก ดินแดนและอื่น ๆ อีกเป็นจำนวนมาก -----

แม้แต่เมื่อประกาศพระราชกำหนดภาวะฉุกเฉินในปี ๒๕๕๕ จนกระทั่งปัจจุบันนี้มีเป็น
 บางตอน บางลัคน์ บางปี ก็เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้น สิ่งสำคัญท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 ในปี ๒๕๔๗ รับเรื่องในปี ๒๕๔๘ หรือที่ราชนัดกำลังอภิปรายอยู่ขณะนี้ สิ่งอันหนึ่ง
 ที่จะต้องหลีกเลี่ยงไม่ได้คือประชาชนเจ้าของประเทศได้รับความเดือดร้อน ไม่สามารถที่จะ
 ดำรงชีวิตอย่างปกติ อย่างคนธรรมดาอยู่เป็นชีวิตประจำวันได้ ชำร่วยสิ่งที่ไม่คาดคิดก็เกิดขึ้น
 และใครเป็นผู้รับผิดชอบ ผู้ไม่ประสงค์ร้ายเหล่านั้นได้แยกกฎหมาย ได้ทำอำนาจรัฐและ
 ทำที่ไม่ถูกต้องนานาประการ ยกตัวอย่างเช่น พระ เณรกำลังปฏิบัติศาสนกิจออกบิณฑบาต
 ในตอนเช้ายังถูกฆ่า ถูกรวีจนกระทั่งทราบข่าวว่ามีนโยบายที่ไม่น่าจะถูกต้องเกิดขึ้น
 อยากให้พระสวมเถระ ไม่มีครับในประวัติพุทธศาสนาพระออกบิณฑบาตต้องสวม
 เสื้อเถระ ความเห็นอันนี้ต้องยกเลิก พระเดินบิณฑบาตต้องมีทหารคุ้มกัน สิ่งอันนี้ผมคิดว่า
 เหตุการณ์นี้ไม่ปกติแล้ว ไม่เป็นปกติวิสัยเป็นชีวิตประจำวัน นอกจากนั้นสุจริตชนซึ่งปกติ
 เขาต้องได้รับความคุ้มครองดูแลจากรัฐไม่ว่าทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 การคุ้มครองด้านชีวิตและทรัพย์สิน ผมไม่พูดถึงทรัพย์สินของรัฐ เช่น ขบวนการปล้นปืน
 หรืออื่น ๆ แต่ชีวิตประชาชนธรรมดาซึ่งเป็นเจ้าของประเทศ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับความคุ้มกัน
 สิ่งอันนี้เองความไม่ปกติก็เกิดขึ้น ผู้ก่อการร้ายเรากลัวว่าผู้ร้าย ผู้ร้ายคือคนไม่เคารพกติกา
 ถ้ารัฐบาลยังเคารพกติกาที่ไม่สามารถที่จะแก้ไขปัญหานั้นให้ลุ่ล่งได้ ท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ การแก้ไขที่อื่นมีหรือไม่ กระผมขอกราบเรียนว่า อาจจะมี แต่อาจจะไม่สามารถ
 แก้ไขให้ได้โดยสำเร็จหรือเบ็ดเสร็จให้เสร็จลุ่ล่งได้ไป เพราะฉะนั้นในการแก้ไขของรัฐบาล
 นั้นอาจจะตามต่อไปว่ามีผลกระทบกระเทือนต่อสาธารณชน ต่อบุคคลสุจริตอื่นมีบ้างไหม
 มีบ้าง แต่ในพระราชกำหนดดังกล่าวนี้เมื่ออ่านโดยละเอียด รัฐบาลไม่ได้ใช้อำนาจ ไม่ได้
 หลงอำนาจ แต่มีขั้นตอนแห่งการปฏิบัติ ถ้าหากว่าผลแห่งการปฏิบัติหรือการประเมินผล ได้ดี
 หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ยกเลิกหรือสิ่งที่ประกาศไปแล้วนั้นเป็นโทษมากกว่าเป็นคุณ รัฐบาล
 ต้องรีบแก้ไขหรือยกเลิกสิ่งที่ดำเนินการนั้นหรือพระราชบัญญัติดังกล่าวโดยฉับพลันทันที
 และก็ต้องมีประสิทธิภาพ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมขอกราบเรียนว่าในฐานะที่
 เป็นข้าราชการผู้น้อยในอดีต สิ่งหนึ่งที่เราต้องยอมรับสิ่งอันนั้นก็คือ เมื่อเราเป็น
 ผู้บังคับบัญชาเขา เมื่อเราเป็นคนสั่งให้เขาปฏิบัติให้เขามีหน้าที่อย่างเดิวนั้นน่าจะ ไม่พอ

เป็นหลักธรรมดา ๆ เมื่อเรามีให้หน้าที่เราก็ต้องมีให้อำนาจเขาตามไปด้วย หากท่านใช้ทหาร หากท่านใช้เจ้าหน้าที่ตำรวจท่านไม่ให้อาวุธ ไม่ให้ปืน เป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ต้องให้ปืน ต้องให้อาวุธ ต้องให้สิ่งที่เขาสามารถจะดำเนินการ ได้โดยความคล่องตัว สิ่งนี้เป็นหลักของการบริหารธรรมดาและเป็นหลักกฎสากล ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมขอเน้นในจุดนี้ ที่จำเป็นต้องรับหรือสนับสนุนพระราชกำหนดดังกล่าว คือการให้หน้าที่ รัฐบาลต้องให้อำนาจ การที่รัฐบาลออกพระราชกำหนดภาวะฉุกเฉินเช่นนี้ก็คือการที่รัฐบาลให้อำนาจแก่บุคคลเหล่านั้นไปปฏิบัติประการใดประการหนึ่งโดยวิธีทางที่ชอบ ไม่เกินเหตุ ไม่เกินผล สิ่งทีกล่าว และท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมเองต้องการที่จะอภิปรายในปัญหาต่าง ๆ หลาย ๆ อย่าง แต่ผมขอกราบเรียนในประการสุดท้ายที่ผมจะอภิปรายในที่นี้ว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นใน ๓ จังหวัดปักษ์ใต้นั้น การแก้ไขของรัฐบาลผมไม่กล้าที่จะพูดว่าถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง ผิดหรือถูกหรือจะดำเนินการอย่างไร -----

แต่ผมขอกว่าอีกประการหนึ่งว่า รัฐบาลต้องเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของพี่น้อง
 ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นอย่างดีด้วย รู้เขา รู้เรา พี่น้องชาวชายแดนจังหวัดภาคใต้
 มีความผูกพันกลมเกลียว มีความตั้งมั่นและศรัทธาในศาสนา โดยเฉพาะศาสนาอิสลาม
 รัฐบาลต้องเข้าใจ ต้องให้การศึกษาแก่เขา อีกประการหนึ่งในฐานะที่เป็นคนไทย รัฐบาล
 ต้องสอนศาสนาและสอนภาษาไทยควบคู่กับภาษาของพี่น้องชาวอิสลามด้วยอีกประการหนึ่ง
 อีกประการหนึ่งต้องยกฐานะการศึกษาใน ๓ จังหวัดภาคใต้ให้สูงกว่า
 ให้มากกว่าหรือเสมอเท่ากับมาเลเซีย สิงคโปร์ หรือประเทศอิสลามอื่น ๆ ท่านประธานฯ
 คงจะเข้าใจ ความหมักหมมปัญหาต่าง ๆ การสร้างต่าง ๆ นี้มีมาแล้วน่าจะเกิน ๑๕ ปี
 ที่ผู้ก่อการร้ายหรือผู้ไม่หวังดีต่อประเทศชาติสะสมการให้ร้ายประเทศ การต่าง ๆ มากมาย
 ประมาณ ๑๕ ปี จากการศึกษา ลูกผู้ศึกษามีฐานะไม่ได้เรียนในวิทยาลัยในเมืองไทยหรือครับ
 ไปเรียนที่ป็นัง มาเลเซีย อียิปต์ ในจีเรีย อะไรต่าง ๆ มากมาย สิ่งเหล่านี้เองเขาไม่ได้อบรม
 บ่มนิสัยในประเทศในวัฒนธรรม อารยธรรมต่าง ๆ ของประเทศ จึงกลับกลายเป็นสิ่งที่เรา
 เข้าใจ เมื่อเยาวชนเหล่านี้ซึ่งเป็น ไม้แฉก อายุน้อย สะสมความคิดก็ฝังลึกในทุกวิถีทางที่จะ
 ความเห็น ผมยังให้ความเห็นบอกว่า สิ่งที่มีความคิดว่าจะแยกดินแดนนั้น แม้จะเป็นไปไม่ได้
 แต่ยังมีความคิดอยู่ของบางกลุ่มบางพวก ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ในประการสุดท้าย
 ขอให้รัฐบาลได้เข้าใจถึงหลักในการพัฒนา การพัฒนานี้คือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น
 การพัฒนาคือการเปลี่ยนแปลงที่ไปสู่จุดหมายปลายทางแห่งสันติสุขในทุกทาง แต่ผมให้
 ความคิดอันหนึ่งว่าในหลักของการพัฒนาแล้วครับ ไม่มีการพัฒนาใดที่ยั่งยืน สุดยอดกว่า
 การพัฒนาคน เพราะฉะนั้นรัฐบาลทำอะไรท่านจะพัฒนาคนใน ๓ จังหวัดภาคใต้
 ท่านขณะนี้กำลังทำอยู่ ต้องทุ่มทุนการพัฒนาไปสู่ ๓ จังหวัดภาคใต้ ยกสถานะความเป็นอยู่
 ให้ดีขึ้น ยกการศึกษาให้ดีขึ้น ให้เขาเข้าใจในสิทธิเสรีภาพ ให้เข้าใจวัฒนธรรมของ
 ประเทศไทยมากขึ้น ให้เขามีความจงรักภักดีในผืนแผ่นดินไทยนี้มากยิ่งขึ้น นั่นจุดหมาย
 ปลายทางในการแก้ปัญหา และผมคิดว่ารัฐบาลทำได้ และน่าจะทำได้ และเดินเข้าไปสู่ใกล้ทาง

ว. ๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ขวัญเมือง ๕๗/๒

ที่จะสำเร็จแล้วครับ กระผมให้ขวัญกำลังใจและจะรับรองพระราชกำหนดดังกล่าวในที่นี้
กราบขอบคุณมากครับท่านประธานฯ

- ๕๘/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ก็เหลือ ๒ ท่าน นะครับ ท่านสุพรรณศรี ตามสิทธิ ก็ท่านละ ๑๕ นาที นะครับ แล้วก็ท่านนิคม แล้วก็คงจะจบ คงไม่แล้วครับท่าน เพราะว่า เรากำหนดตกลงกันไว้ตั้งแต่เช้า เหลือท่านสุดท้ายคือท่านนิคม ทีนี้ท่านเกรียงไกรยกมือ มีอะไรครับ

นายเกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เพื่อนสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม เกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งจริง ๆ แล้วท่านประธานฯ ที่เคารพครับ มติของที่ประชุมที่เราพูดไว้ตั้งแต่วันศุกร์ว่าจะไม่มีคนเพิ่มใช่ไหมครับท่านประธานฯ แต่วันนี้ท่านประธานฯ ขยายและยืดหยุ่นให้หลาย ๆ ท่าน ได้อภิปราย ในเมื่อมีผู้ออก อภิปรายเพิ่ม ผมว่าน่าจะให้อีกสักครั้งหนึ่งนะครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ เกี่ยวกับพระราชกำหนดในครั้งนี้ต่ออีกสักคนหนึ่งนะครับท่านประธานฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยวุฒิศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเกรียงไกรครับ ก็ยินดีนะครับ เพราะว่าท่าน เพิ่งเข้ามา แล้วก็อยากจะแสดงความคิดเห็นอภิปราย แต่ว่าจริง ๆ แล้วนี่เราก็ตกลงกันนะครับ เมื่อวันศุกร์จริงอยู่ว่ามีเท่านั้น แต่เมื่อเช้าก็มาตกลงกันอีกครั้งหนึ่งว่ามีกรอบ ท่านนิคม ประกาศันมาตลอดเวลาที่ท่านนิคมเป็นคนสุดท้าย ตอนนี้ผมคิดว่าจะขอความกรุณา ท่านสมาชิกฯ สักคนหนึ่งที่ท่านเกรียงไกรนี้เพิ่งเข้ามา ได้รับเลือกตั้งเข้ามาใหม่ ๆ ท่านจะขออีกท่านหนึ่งคิดว่าสมาชิกฯ คงไม่ขัดข้องกระมังครับ เป็นท่านสุดท้ายจะได้ไหม ครับ ตามความเห็นสมาชิกฯ หน่อย เพราะว่าอย่างน้อยที่สุดเราอยู่ร่วมกันก็ต้องฟังเสียง ท่านนายแพทย์ประสิทธิ์ ท่านคงไม่ขอสิทธินะครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับ เราก็ฟังการอภิปรายมาตั้งแต่วันศุกร์ แล้วมาวันจันทร์นี้ ฟังมาตั้งมากมายหลายสมาชิกฯ เพราะฉะนั้นอีกสักคนหนึ่งนี้ แล้วเป็นคนที่ไม่แสดงเจตนา แล้วก็ก็เป็นบุคคลที่มาใหม่ เป็นน้องใหม่ของเราล่าสุด ถ้าจะฟังความคิดเห็นคงจะไม่เสียหายอะไรครับ ถ้าใครจะ

ท่าน ผมว่าไม่ถูกต้อง ก็มีสิทธิในสมาชิกฯ ด้วยกัน ท่านไม่น่าจำกัด ไม่น่าจะปิดไมค์ เหมือนในวันศุกร์ที่แล้วนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายนิพนธ์ วิชัยสุทธิ์ วิชาญยุทธศาสตร์ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ ไม่ใช่ว่ากันหรือว่าปิดกันอะไรนะครับ แต่ว่าเราคุยกันมีกติกา มีข้อตกลง แต่อย่างน้อยที่สุดขอถามความเห็น ว่าพอดีท่านเกรียงไกร เพิ่งมาใหม่ นะครับ ก็คงอนุญาตนะครับ คงไม่มีใครขัดข้องนะครับ เชิญท่านสุพรครับ ขอบคุณครับ

นายสุพร สุภสร (อุรธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม นายสุพร สุภสร สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดอุรธานี ใคร่ขออภิปรายเกี่ยวกับการแสดงความเห็นชอบในพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พุทธศักราช ๒๕๕๘ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมได้นั่งฟังท่านสมาชิกวุฒิสภา ผู้ทรงเกียรติได้อภิปราย มีความเห็นหลากหลายทั้ง ๒ วัน กระผมเห็นว่าน่าเห็นใจ ๔ ๕ คน พ้นตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีแห่งประเทศไทย ที่ได้รับความบอบช้ำจากการอภิปรายมากมาย เพราะมีหลายท่านมองว่าพระราชกำหนดนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นธาตุแท้ของนายกรัฐมนตรีคนนี้ ที่นิยมชมชอบในลัทธิการใช้อำนาจ บางคนก็ว่าท่านเป็นเผด็จการ ไม่เคารพ ไม่เห็นความสำคัญของสถาบันของนิติบัญญัติ ผมเห็นใจครับ ผมเห็นใจ ๔ ๕ คน นายกรัฐมนตรี ทักษิณ สถานีน่าจะทำให้ความเป็นธรรม กับยอดนายกฯ ของเราบ้าง ผมจึงใคร่ที่จะขอให้พวกเราได้พิจารณาอย่างถ่องแท้ โดยกระผมมีข้อควรที่จะพิจารณาดังต่อไปนี้

ข้อควรพิจารณาประการที่ ๑ สาเหตุแห่งความไม่สงบทางภาคใต้ ใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมพ้นธงเลยครับ สาเหตุมาจากการเมืองการปกครอง ๑. ก็คือ มีกลุ่มคนที่คิดจะสถาปนารัฐปัตตานีขึ้นใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ไม่ต้องปฏิเสธ ๒. เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติการณ์ที่คดขี่ข่มเหงประชาชนและใช้อำนาจที่ไม่เป็นธรรม แน่นนอนครับ

ว.๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

จิตติมา ๕๘/๑

ท่านอย่าลืมนะครับว่ารัฐบาลชุดนี้ขึ้นมาจับมีการยกเลิก สอ.บต. และ พตท. ๔๓ ซึ่งเป็นสาเหตุให้เจ้าหน้าที่ของรัฐใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้มีพฤติกรรมที่กดขี่ข่มเหงประชาชนมากยิ่งขึ้น

- ๕๕/๑

ข้อพิจารณาที่ ๒ มีความจำเป็นอย่างไรหรือที่รัฐบาลต้องออกพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ จากสาเหตุที่ผมทราบเรียนท่านแล้วนะครับว่า เมื่อมีการยุบ สอ.บต. และ พตท. ๔๓ ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมที่กดขี่ข่มเหงประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้มากยิ่งขึ้น สถานการณ์จึงร้ายแรงและเกิดขึ้นวิกฤติคั้งที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ก็คือ

ประการที่ ๑ มีการข่มขู่ประชาชนผู้บริสุทธิ์ทุกวัน ระเบิดทำลายสถานที่ราชการ ข่มขู่ ข่มขู่วิญญูประชาชน ประชาชนไม่สามารถทำมาหากินเป็นปกติได้

ประการที่ ๒ การใช้อำนาจของรัฐในพื้นที่ดังกล่าวล้มเหลวอย่างสิ้นเชิง ประชาชนไม่เชื่อมั่นเชื่อถือเจ้าหน้าที่อีกแล้ว ประชาชนหวาดระแวงเจ้าหน้าที่ทุกส่วนทุกภาค

ประการที่ ๓ รัฐบาลพยายามจะใช้เครื่องมือที่มีอยู่ในการบริหารการปกครองทุกอย่าง เช่น ประกาศกฎอัยการศึก แต่ขอเรียนตรง ๆ ว่าเอาไม่อยู่ สถานการณ์กลับเลวร้ายมากยิ่งขึ้น โดยเหตุนี้กระมังครับ แน่นนอนครับ รัฐบาลต้องรับผิดชอบ และจะต้องหาวิธีการที่จะนำสันติสุขมาสู่ประชาชนใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคได้ให้ได้ ผมจึงคิดว่าด้วยเหตุนี้ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นที่จะต้องหาวิธีการนำสันติสุขมาสู่ประชาชน นั่นก็คือ การออกพระราชกำหนดนี้ เพราะพระราชกำหนดนี้ คือเครื่องมือที่รัฐบาลเชื่อว่าเป็นกลไกที่จะทำให้เกิดสันติสุข ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมเชื่อ โดยบริสุทธิ์ใจว่า ไม่มีรัฐบาลไหนหรือครับ ที่จะมุ่งละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือมุ่งมันที่จะข่มขู่ประชาชนมากยิ่งขึ้น ๆพลฯ นายกรัฐมนตรีคอกเตอร์ของกระผมก็ได้พูดเมื่อวันศุกร์ที่แล้วนั้นนะครับว่า ท่านอ้างถึงปรัชญาเมธี จอห์น ร็อก ชาวฝรั่งเศสว่า การออกกฎต่าง ๆ เพื่อความสงบของบ้านเมืองนั้นจำเป็นจะต้องลดละสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนบ้าง เพื่อรักษาประชาชนส่วนใหญ่ แต่ก็มีคนเถียงบอกว่า นั่นเป็นปรัชญาเมธีที่ล้าสมัย ไม่ใช่ประชาธิปไตย ถ้า พันตำรวจโท ทักษิณ เป็นประชาธิปไตยต้องยึดมั่นในคำของ ๆพลฯ ประธานาธิบดีอเมริกันคนหนึ่ง คืออับราฮัม ลินคอล์น

อย่างไรก็ตาม ผมขอเสนอข้อควรพิจารณาประการที่ ๓ ก็คือ

๑. พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นการเพิ่มอำนาจให้กับเจ้าหน้าที่มากที่สุด
ในประวัติศาสตร์การปกครองของชาติมอบอำนาจเด็ดขาดไว้กับคนคนเดียว

๒. พระราชกำหนดฉบับนี้เป็นการกำหนดยุทธศาสตร์ในการแก้ไขปัญหา
ที่ว่า การเมืองนำการทหาร ท่านประธานฯ ครั้นกรุณาฟังด้วยนะครับ นี่คือนโยบาย
การแก้ปัญหาของชาติ การเมืองนำการทหาร

๓. พระราชกำหนดฉบับนี้ไม่มีระบบการตรวจสอบการใช้อำนาจโดยองค์กร
กลาง จึงน่าเป็นห่วงว่าเจ้าหน้าที่จะลู่แก่อำนาจ ทำให้เกิดความรุนแรงมากยิ่งขึ้น การออก
พระราชกำหนดฉบับนี้ผมถือว่าเป็นการประกาศยุทธศาสตร์ในการปราบปรามการก่อความ
ไม่สงบโดยใช้วิธีการการทหารนำการเมืองดังกล่าวแล้ว ซึ่งในอดีตเราได้รับบทเรียน
ความล้มเหลวในการปฏิบัติมาแล้วในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือในการ
ก่อการร้ายของพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย เดิมการปราบปรามการก่อการร้ายใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือก็ใช้ระบบนี้ คือการทหารนำการเมือง ชำมัน ชำมัน เผา ถีบมัน
โยนลง ตายกันเป็นเบือครับ แต่ความสันติสุขก็ได้กลับมาสู่ภาคอีสานและภาคเหนือเมื่อมีการ
เปลี่ยนยุทธศาสตร์ภายใต้การนำของ ฯพณฯ พลเอก เปรม ติณสูลานนท์ แม่ทัพภาคที่ ๒
ในขณะนั้น ได้นำยุทธศาสตร์ใหม่มาใช้ ก็คือการเมืองนำการทหาร นั่นคือที่มาของคำสั่ง

๖๖/๒๓ -----

เป็นการพิสูจน์ให้เห็นชัดว่าเป็นบทเรียน ประวัติศาสตร์ของเราพิสูจน์ชัดเจนว่า การใช้ยุทธศาสตร์การทหารนำการเมือง หรืออีกนัยหนึ่งการใช้ความรุนแรงไม่สามารถนำสันติสุขมาสู่พี่น้องประชาชนได้โดยเด็ดขาด แต่น่าเสียใจครับที่รัฐบาลภายใต้การนำของ ฯพณฯ พันตำรวจโท ดอกเตอร์ทักษิณ ท่านกลับนำวิธีการที่ล้มเหลวกลับมาใช้อีก โดยใช้การทหารนำการเมือง

อย่างไรก็ตาม กระผมขอกราบเรียนข้อควรพิจารณาประการสุดท้ายก็คือ ต้องคิดว่าสถานการณ์ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ไม่ใช่เรื่องฉุกเฉินธรรมดาเสียแล้วครับ เป็นเรื่องคอขาดบาดตายนะครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ เป็นเรื่องที่จะแยกดินแดนออกไปจากขวานทองของประเทศไทย เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อนในประวัติศาสตร์ เป็นสถานะที่วิกฤตอย่างยิ่งของประเทศไทย แต่ท่านครับ ผู้มีส่วนรับผิดชอบต่อบ้านต่อเมือง ในประเทศไทยนี้คนที่รับผิดชอบจริง ๆ ก็คือ รัฐบาล และส่วนหนึ่ง ก็คือ ฝ่ายค้าน ผมพูดว่ารัฐบาลกับฝ่ายค้าน ผมขอเรียนว่าผมเองก็สังเวชใจนะครับ คือรัฐบาลกับฝ่ายค้านต่างก็มีความเห็นในทางปฏิบัติที่ขัดแย้งกันอย่างรุนแรง ไม่สามารถจะหันหน้าเข้ามาหากันได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็คือการแก้ไขปัญหามีไม่มีเอกภาพ ไม่อ่อนข้อให้กันเลย คัดค้าน บุกกันตะพึดตะพือ ไม่ฟังเสียงใครทั้งสิ้น แล้วจะรักษาผลประโยชน์ของชาติได้อย่างไรครับ ท่านครับ ผมอยากจะเรียกร้องดัง ๆ ผ่านท่านประธานฯ ที่เคารพของกระผมไปยัง ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ผมเชื่อว่าคน ๆ เดียวนี้นั่นก็คือ บ้านเมืองจะพังอยู่แล้วครับ ท่านครับ จะมัวไปขัดแย้งกันทำไมครับ ขอให้หันหน้ามาหากันได้ไหม คุยกันหน่อยได้ไหม จับมือกันด้วยได้ไหม เหมือนชาติบ้านเมืองอื่น เมื่อมีศัตรูร่วมกันก็ต้องหันมาร่วมกันครับ ลดทิวลิปมาบ้าง ไม่ใช่ข้าพเจ้าเห็นชอบแต่เพียงผู้เดียว ผมอยากเรียกร้องให้ ฯพณฯ ๓ คนนี้ปิดประตูคุยกันได้ไหมครับ คุยกัน ๑. ฯพณฯ ดอกเตอร์ทักษิณ ชินวัตร ๒. ฯพณฯ อภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ๓. ฯพณฯ บรรหาร ศิลปอาชา คุยกันหน่อยได้ไหมครับ ท่านครับ ผมก็จนปัญญาแล้วบ้านเมือง ถ้าปล่อยอย่างนี้นะครับ ไม่มีทางแก้ไขได้ ที่ทำก็ทำไป ที่ค้านก็ค้าน ไป แล้วบ้านเมืองจะอยู่อย่างไรครับ ท่านครับ หันหน้าเข้ามาเถอะครับ ๓ ท่านนี้ คุยกันหน่อย ผมเรียกร้องดัง ๆ ให้พี่น้องประชาชนทั้งชาติ ว่านาย สุพร สุภสร

๑๒๒

ว. ๒ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ศสค. ๖๐/๒

สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ขอให้ ๓ คนนี้มาเจอกัน เอาอย่างไรพี่เอ๊ย น้องเอ๊ย รักใคร่กัน บ้านเมือง ประโยชน์ของชาติ ปัญหาของชาติ ไม่ใช่เรื่องซีทีเอ็กซ์ ไม่ใช่เรื่องอย่างโน้นอย่างนี้ อย่างนั้นท่านก็ว่าของท่านไปเถอะ อันนี้เขาจะแบ่งดินแดนครับ เกี่ยวกับเอกราชอธิปไตย ของชาติครับ หันหน้าเข้ามาเถอะครับ ๆพณฯ นายกรัฐมนตรี ก็ถอยเถอะครับ ลดทิวลิป บ้างนะครับ คุยกับเขาบ้าง ฟังเสียงนกเสียงกาอย่างพวกผมบ้าง ฟังเสียงนักวิชาการ ฟังเสียง สื่อมวลชนแล้วก็จะทำอย่างไร ไม่ใช่ว่าความเห็นของข้าพเจ้าถูกแต่เพียงผู้เดียว จะไปลงถ้อย เขาว่าเป็นเผด็จการ -----

- ๖๑/๑

ผมเห็นใจท่านนายกฯ นะครับ ท่านครับที่ผมพูดเช่นนี้ เพราะฉะนั้นขอให้หันหน้าเข้ามา
หากันเพื่อชาติบ้านเมือง เพราะว่าไม่เช่นนั้นแก้ไม่ได้หรือครับ แต่จะทำอย่างไร มีคนกล่าว
บอกว่า ส.ว. พูดอย่างนี้ไม่มีทางเป็นไปได้ ๓ ท่านนี้ไม่มีทางเจอกันได้เลย ไม่มีทาง ไม่ยอม
ฉันก็ว่าฉันเก่ง ฉันก็ว่าฉันเก่ง ไม่ยอมที่จะยอมกันเพื่อชาติบ้านเมือง เอาแล้วถ้าไม่ยอมกัน
แล้วจะทำอย่างไร ผมมีทางออกให้ครับ ท่านครับ ผมมีทางออกที่จะให้ ๓ ท่าน มาเจอกัน
นั่นก็คือท่านครับ ถ้าวุฒิสภาแห่งนี้ใช้วิจรรณญาณอย่างถ่องแท้ แล้วเห็นว่าเพื่อประโยชน์
ของชาติบ้านเมืองจริง ๆ นี่น่าจะให้ ๓ ฝ่าย ๓ คน ฝ่ายค้าน ฝ่ายอะไรมารวมกันเป็นหนึ่งเดียว
เพื่อแก้ไขปัญหาของชาตินี้ ท่านอย่าเห็นชอบกับ พ.ร.ก. ฉบับนี้เลยครับ ถ้าไม่เห็นชอบกับ
พ.ร.ก. ฉบับนี้จะเกิดขึ้น ๆ ผนวช นายกฯ ทักษิณ ก็ต้องมองว่า วุฒิสภาเขาไม่เอาด้วย
ก็คงต้องหันหน้าเข้ามาหันกัน เราคงได้คิดแต่เพียงเท่านี้ครับ ท่านครับ คิดตามประสานกที่
มีปัญญาน้อย อยากจะเห็นชาติบ้านเมืองเจริญ อยากจะเห็นพี่น้องประชาชนใน ๓ จังหวัด
ภาคใต้ได้ทำมาหากินอย่างเป็นปกติ อย่าไปคิดเอาทิวของตัวเอง หันหน้าเข้ามาหากัน
เถอะครับ ท่านครับ แม้ว่าผมจะเห็นด้วย ผมไม่สำคัญเรื่องพระราชกำหนดฉบับนี้ แต่ผม
อยากเห็นคนในชาติบ้านเมืองนี้สามัคคีกันเพื่อแก้ไขปัญหา ไม่ใช่ออกสัมภษณ์กระแนะ
กระเหน็บกันตลอดเวลา คงจะไม่เกิดผลดีแก่ชาติบ้านเมือง กระผมก็มีข้อเสนอแนะ แล้วก็
ขอเสนอให้ท่านสมาชิกวุฒิสภาได้ใช้วิจรรณญาณพิจารณาตามควรแก่กรณี ขอบพระคุณ
มากครับ ท่านครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายนิพนธ์ วิษัยรัฐยุทธศาสตร์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา
คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิคม เชาว์กิตติโสภณ ครับ เชิญครับ

นายนิคม เชาว์กิตติโสภณ (ลำปาง) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ
ผม นิคม เชาว์กิตติโสภณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปาง ท่านประธานฯ ครับ จากที่
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติฯ ครับ ขออนุญาตเอ่ยนาม คือท่านสุพร สุภสร ได้อภิปราย
เมื่อสักครู่ครับ ผมก็มีความประทับใจเป็นอย่างมาก แต่ว่าครับ ท่านประธานฯ ครับ
เหตุการณ์ที่ภาคใต้ที่เกิดขึ้นมาเป็นเวลานานนี้ ตามที่ผมได้สดับรับฟังมา ตั้งแต่มาเป็น

สมาชิกรัฐสภา ณ สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ ผมพอจะจับประเด็นได้นะครับว่า เหตุการณ์
 ยืดเยื้อครับ ท่านประธานฯ ครับ เกิดเหตุตั้งที่สมาชิกฯ ที่อภิปรายไปก่อนล่วงหน้า
 หลายสิบท่านได้อภิปรายไปว่ามีปัญหาหลาย ๆ อย่าง ทั้งเหตุการณ์ฆาตรายน เหตุการณ์
 อะไรต่าง ๆ มากมายไม่รู้จบสิ้น แต่ท่านว่าจะให้ทั้ง ๓ ท่าน ไปพูดกันแล้วจะจบนี้
 ท่านประธานฯ ครับ ขออนุญาตด้วยความเคารพ ผมคิดว่าเป็นไปไม่ได้ครับ ท่านประธานฯ
 ครับ โจรก่อการร้ายที่อยู่ในภาคใต้ตามที่ผมได้ติดตามศึกษามาและมีโอกาสได้ไปดู
 ที่ภาคใต้ครับ ได้ฟังคำรายงานต่าง ๆ จากข้าราชการ ปรากฏว่าปัจจุบันครับ
 กลุ่มก่อการร้ายจริง ๆ กับแนวร่วมมีไม่มากเท่าไร ส่วนมากประชาชนมีความเข้าใจ
 และมีความประสงค์ที่จะอยู่ประเทศไทยครับ ไม่ต้องการจะแยกประเทศไปไหน แต่ว่า
 ท่านประธานฯ ครับ โจรก่อการร้ายกับแนวร่วมในปัจจุบันนี้ อาศัยแฝงอยู่กับประชาชน
 ทั่วไปในทั้ง ๓ จังหวัด สามารถกล่าวได้ว่าโจรก่อการร้ายนี้มี ๒ หน้า หน้าหนึ่งคือ
 ประชาชนที่ดูเป็นผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสา แต่อีกหน้าหนึ่งเป็นหน้าของโจรก่อการร้าย
 อยู่ที่ว่าจะเลือกใช้น้ำไหน เมื่อไร -----

จากการที่เขาแฝงอยู่กับประชาชนและมี ๒ หน้าดังกล่าวนี้ เขาศึกษารู้ละเอียดถึงโครงสร้างประเทศไทยเป็นอย่างดี แล้วรู้ว่าระบบรัฐสภาไทยมีฝ่ายรัฐบาล และก็มีฝ่ายค้าน และก็รู้พฤติกรรมการณ์ค่านของนักการเมืองไทยด้วยครับว่า ค่านลักษณะไหน เป็นการค่านลักษณะต้องการล้มรัฐบาลอย่างเฉียวโซ่ใหม่ พวกโจรรู้ดีถึงพฤติกรรมดังกล่าว แม้แต่ในรัฐสภา เขาก็รู้ว่าในรัฐสภามีสมาชิกฯ ทั้งหมด ๓๐๐ ท่าน มีความคิดแตกต่างกัน พวกหนึ่งเห็นด้วย อีกพวกหนึ่งก็จะค้านไม่เห็นด้วย ซึ่งเป็นธรรมชาติของระบอบประชาธิปไตย แล้วก็รู้ด้วยว่า สังคมไทยนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ แม้แต่สื่อมวลชน โจรก่อการร้ายก็รู้ว่าสื่อมวลชนมีอยู่ ๒ ฟัง ฟังหนึ่งสนับสนุนรัฐบาล เห็นด้วยกับการทำงานของรัฐบาล อีกฟังหนึ่งก็จะตำหนิรัฐบาล คำเป็นประจํา สิ่งเหล่านี้ครับ โจรก่อการร้ายที่ดำเนินการใน ๓ จังหวัดภาคใต้ รู้เป็นอย่างดี แล้วผมคิดว่านะครับ ท่านประธานฯ ครับ โจรอาศัยประโยชน์ แล้วก็ฉวยโอกาสในการใช้ประโยชน์เหล่านี้ครับ ทำให้สังคมไทยแตกแยก ทำให้สื่อมวลชนออกเป็น ๒ พวก แม้แต่ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาลหรือในรัฐสภาเรานะครับ พวกที่มีความคิดไม่สนับสนุนรัฐบาล หรือความคิดที่ออกไปทางด้านสิทธิมนุษยชนมากก็จะได้ข้อมูลอีกอย่างหนึ่ง เวลาลงพื้นที่ไปภาคใต้ไม่ว่าในรูปของกรรมการหรือไปส่วนตัวก็ตามครับท่านประธานฯ แนวร่วมของโจรจะปรากฏออกมาในรูปของประชาชนผู้ไร้เดียงสา แล้วก็นำข้อมูลต่าง ๆ มาปรับทุกข์มาฟ้อง มาเล่าให้ฟังว่าถูกข่มเหงอย่างนั้นอย่างนี้ แล้วคนที่ไปฟังล่ะครับ เชื่อไหมก็ต้องเชื่อครับ เพราะเขาคิดว่าเป็นประชาชนที่ได้รับการกลั่นแกล้ง รังแก ได้รับความเดือดร้อนจริง ๆ มาฟ้อง มาเล่าให้ฟัง ก็นำมาอภิปรายในสภาต่อ หรือไม่ก็นำไปให้สื่อมวลชนเพื่อลงข่าว และข่าวเหล่านั้นก็เผยแพร่ออกไปต่างประเทศ การอภิปรายของสมาชิกฯ ที่ไปฟังข้อมูลอย่างนั้นมาก็อภิปรายในทางลบหมด นี่ก็คือจุก่อนครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะให้ทราบนะครับว่า ถ้า ๓ คน ไปพูดกันนั้นไม่จบหรือครับ แม้แต่พระราชกำหนดฉบับนี้ ถ้าออกไปใช้แล้วนะครับ ถ้าใช้ต่อไปผมเองก็ยังไม่แน่ใจว่าจะสามารถใช้ได้ผลเท่าไร แต่ถ้าต้องการให้พระราชกำหนดฉบับนี้ใช้แล้วได้ผล ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ใช้แล้วสามารถยุติเหตุการณ์ภาคใต้ได้ เราต้องมานั่งคิดถึงรัฐสภา ก่อนครับว่าสมาชิกรัฐสภาต้องเข้าใจตัวเองครับ อย่าให้โจรหลอกใช้ อย่าไปฟังความข้างเดียว หรือไปฟังเอาแต่คนคิดในคราบโจรหรือโจรในคราบคนดี มี ๒ มุม ถ้าฟังแล้ว

๑๒๖

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

อัจฉริยา ๖๒/๒

ศรีกตครองให้ดี การจะอภิปรายหรือการนำเสนอต่าง ๆ ก็ต้องระมัดระวัง จะไม่ต้องตกเป็น
แนวร่วมของโจร โดยไม่มีเจตนาครับ ท่านประธานฯ ครับ อันนี้เป็นข้อที่ผมได้ศึกษา
แล้วก็ติดตามสังเกตมานานแล้วนะครับว่า โจรนี้ครับ หลอกให้คนไทยเราทะเลาะกันเอง
แล้วก็หลอกให้รัฐบาลกับฝ่ายค้านทะเลาะกันไม่รู้จักเลิก โดยการเอาประโยชน์จากการที่เป็น
ฝ่ายค้าน เป็นฝ่ายรัฐบาล แล้วก็ไปหมุนไปนำอะไรจนภาคใต้กลายเป็นประชาธิปไตยทั้งหมด
นี่คือปัญหาว่าโจรใช้เป็น แต่การเมืองไทยของเรานี้รู้ทันโจรหรือเปล่าครับ ท่านประธานฯ
ครับ ถ้าทราบได้ไม่รู้ทัน แล้วเรายังทะเลาะกันอยู่นะครับ ทะเลาะกันในสภาแห่งนี้
หรือในสังคมไทยทะเลาะกัน แยกแยกความคิด อยู่กัน ๒ มุมอย่างนี้ตลอด ผมมองว่า
ปัญหาภาคใต้แก้ยากครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอบคุณมากครับ

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่าน ส.ว. เกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง เชิญครับ ท่านสุดท้ายครับ

นายเกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง (กาฬสินธุ์) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ กระผม เกรียงไกร ภูมิเหล่าแจ้ง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกาฬสินธุ์
ก่อนอื่นต้องขอกราบขอบพระคุณท่านสมาชิกฯ ที่ให้โอกาสผมได้ลุกขึ้นมาอภิปราย ที่จริง
แล้วท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมถือว่าเป็นน้องใหม่ในวงการสมาชิกวุฒิสภา
เพิ่งได้รับการเลือกตั้งและความไว้วางใจจากพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ฟัง
ท่านสมาชิกวุฒิสภาท่านอื่นหลายท่านอภิปราย ผมมีความรู้สึกประทับใจหลาย ๆ ท่าน
บางท่านอาจจะลุกขึ้นมาอภิปรายสนับสนุนรัฐบาลในการออกพระราชกำหนด แต่บางท่าน
ก็เสนอมาว่าพระราชกำหนดฉบับนี้ไม่เหมาะที่จะออกในลักษณะนี้ แต่จุดประสงค์ใหญ่ที่
กระผมมองความคิดเห็นของท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านนั้นล้วนแต่มองเห็นพระราชกำหนด
ฉบับนี้ไม่ว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ท่านมองเห็นจุดเดียวกันนั่นก็คือเพื่อประชาชนและ
ประเทศชาติ สิ่งนี้แหละครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมจึงอยากจะแสดงวิสัยทัศน์
อยากแสดงหลายสิ่งหลายอย่างให้รุ่นพี่สมาชิกวุฒิสภาหลาย ๆ ท่าน บางท่านก็ลุกขึ้นมาค้าน
แต่ว่าที่ค้านของท่านนั้นมีเหตุผล ผมนั่งฟังตลอดตั้งแต่วันศุกร์จนถึงวันนี้ ท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ซึ่งการสนับสนุนพระราชกำหนดฉบับนี้ ผมจริง ๆ แล้วผมเป็นกลาง บทบาท
หน้าที่ของสมาชิกวุฒิสภานั้นต้องไม่ฝักใฝ่การเมือง ไม่สังกัดพรรคการเมือง ขอให้
ท่านสมาชิกฯ มีวิจรรณญาณในการพิจารณาพระราชกำหนดฉบับนี้ให้ดี แต่ผมมองอีก
สิ่งหนึ่งครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมมองว่าการแก้ไขปัญหาชายแดนภาคใต้ทั้ง
๓ จังหวัดนั้นเป็นปัญหาที่ใหญ่ที่สุด ที่พวกเราเองนั้นเป็นตัวแทนของประชาชนไม่สามารถ
ที่จะนิ่งเฉยได้ เราเกิดภาคไหนเราก็เลือกสีแดง เป็นคนไทยด้วยกัน ในเมื่อทุกท่านมีความรู้
ความสามารถน่าจะออกมาช่วยกัน อย่างที่วันนั้นที่ ๑๗ นายกรัฐมนตรี ท่านได้มาพูด
ที่สภาแห่งนี้ว่าหลังจากพระราชกำหนดฉบับนี้ผ่านแล้วท่านจะเชิญ ส.ว. ส.ส. ๓ จังหวัด
ชายแดนภาคใต้เข้าไปพบ ไปพูดคุยหาแนวทางแก้ปัญหา ตรงนั้นล่ะครับ คนที่รู้ปัญหาดีที่สุดใน
๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นก็คือตัวแทนประชาชนของพี่น้อง ๓ จังหวัด ผมถึงว่า
ท่านนายกฯ แก้ปัญหามานาน ท่านเพิ่งเกิด (Get) ภาษาอังกฤษว่าเกิด ท่านเพิ่งรู้ว่า

การแก้ปัญหาจริง ๆ ที่จะประสบผลสำเร็จ นั่นก็คืออยู่ที่ผู้นำ ไม่ว่าจะระดับท้องถิ่นหรือผู้นำระดับประเทศ จะเป็นท่านสมาชิก อบต. หรือสมาชิกเทศบาล สมาชิก อบจ. ท่าน ส.ว. ท่าน ส.ส. ตรงนี้แหละครับ เพราะต้องยอมรับสิ่งหนึ่งว่าขนบธรรมเนียมประเพณีของแต่ละภาคนั้นไม่เหมือนกัน ท่านจะเอาขนบธรรมเนียมประเพณีของคนอีสานมาแก้ไขขนบธรรมเนียมประเพณีของคนภาคใต้ผมว่าเป็นไปไม่ได้ คนที่จะแก้ไขปัญหาของพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้นก็ต้องเอาคนภาคใต้เป็นคนแก้ไข แต่พวกเราเองนั้นที่อยู่ภาคต่าง ๆ ถ้ามีความรู้ความสามารถต้องแสดงออกมา มาพูดในที่ประชุมเสนอแนะแนวทางแก้ไขเพื่อเป็นประโยชน์ เพื่อความสงบสุขของแผ่นดินไทย ท่านประธานฯ ที่เคารพครับในเรื่องของแนวทางการแก้ไขพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ผมมั่นใจว่ารัฐบาลนั้นได้แก้ไขหลายวิธี ผมเองนั้นติดตามข่าว ผมเคยเป็นสมาชิกสภาท้องถิ่นมา ผมอ่านทางหน้าหนังสือพิมพ์ว่ารัฐบาลได้เปลี่ยนแม่กระหังแม่ทัพภาค ได้ส่งรัฐมนตรีหลายท่านลงไปแก้ไขปัญหา ทำอย่างไรก็ไม่สำเร็จ แม้แต่ประกาศกฎอัยการศึกท่านก็ประกาศไปแล้ว ท่านใช้อำนาจหน้าที่ทุกอย่าง ในเมื่อรัฐบาลมาขอผ่านพระราชกำหนด ถ้าทางรัฐบาลมั่นใจว่าพระราชกำหนดฉบับนี้แก้ไขให้พี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ ผมก็มั่นใจว่าทางสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านล้วนแต่จะยินดีและดีใจ อยากจะให้ออกอีกหลาย ๆ พระราชกำหนดครับ ถ้าสามารถแก้ไขปัญหภาคใต้ได้ แต่ใครจะเป็นผู้รับรองตรงนี้ ในเมื่อรัฐบาลเสนอใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตรงนี้เองในเมื่อเสนอมมาแล้ว ถ้าท่านแก้ไขไม่ได้ท่านต้องมีแนวทางแก้ไขที่จะต้องนำพระราชกำหนดฉบับนี้กลับมาทบทวนใหม่อีกครั้งหนึ่ง จะให้ระยะเวลา ๓ เดือน ๖ เดือน ก็ว่ากันไป ถ้าไม่สำเร็จล่ะครับ ถ้าไม่สามารถสำเร็จ รัฐบาลน่าจะครับต้องรับผิดชอบ

อีกสิ่งหนึ่งที่ผมห่วงที่สุดครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมห่วงที่สุดทาง
 รัฐบาลเป็นผู้ประกาศใช้ แต่ผู้ปฏิบัติครับ ผู้ปฏิบัติผมมั่นใจว่าพี่น้องประชาชน
 ในประเทศไทยไม่ชอบนิยมนิคมความรุนแรง ในเมื่ออำนาจหน้าที่ในพระราชกำหนดฉบับนี้
 ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ต้องยอมรับว่าบางมาตรานี้รุนแรงพอสมควรในเรื่องกักขัง
 หน่วยงานเดียว ติครอนสิทธิเสรีภาพ ตรงนี้เอง แล้วยังมาห้ามฟ้องร้องกันอีกท่านประธานฯ
 ครับ ตรงนี้ครับ ที่พวกเราเป็นห่วงกันว่าจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ต้องนำไป
 พิจารณาให้ดี แล้ววันนี้ซึ่งเป็นการอภิปรายวันสุดท้าย กระทบเองอยากเห็นครับ อยากเห็น
 บ้านเมืองสงบสุข ไม่มีปัญหาขัดแย้งซึ่งพวกเราเองนั้นเป็นตัวแทนของพี่น้องประชาชน
 ทั้งประเทศ ในภาวะเศรษฐกิจอย่างนี้ท่านประธานฯ ครับ น้ำมันก็แพง ข้าวของก็ขึ้นทุกวัน
 พวกเราเองนั้นความขัดแย้งก็ต้องลดลง การประหยัด การรัก การสามัคคีนั้น ผมมั่นใจว่า
 จะช่วยได้ในหลายสิ่งหลายอย่าง และวันนี้ผมเองต้องการอยากเห็นรัฐบาลชุดนี้เข้าไป
 แก้ไขปัญหา โดยเฉพาะปัญหาที่คนทั้งโลกรับทราบและคนทั้งโลกเขากำลังมองอยู่ว่า
 ประเทศไทยเกิดอะไรขึ้น โดยเฉพาะปัญหาพี่น้อง ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผมอยากให้ท่านฝากไปทางรัฐบาล ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรีและ
 คณะรัฐบาลทุกท่าน ให้ใช้พระราชกำหนดให้ถูกที่ควร อย่าใช้ฟุ่มเฟือย อย่าใช้พร่ำเพรื่อ
 บางครั้งแค่สงฆ์ประชาชนผู้บริสุทธิ์ก็ขอให้ใคร่ครอง ใช้วิจารณ์ญาณให้ดี ในการที่จะจับกุม
 หรืออะไรทั้งสิ้น อย่าดูแก่อำนาจ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ตรงนี้เองที่พวกเราเป็นห่วง
 แต่ถ้าท่านนายกรัฐมนตรีออกมารับประกันว่า ถ้าพระราชกำหนดฉบับนี้ออกแล้ว ทำให้
 ประชาชนพี่น้องทั้งประเทศ โดยเฉพาะ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้พบสิ่งที่ดี สามารถแก้ไข
 ได้ พวกเรายินดีครับ กระทบมั่นใจ โดยเฉพาะผมคนหนึ่ง ผมมั่นใจว่ากระทบคนหนึ่งที่จะ
 สนับสนุน ท่านจะออกมาอีก ๑๐ ฉบับ ๒๐ ฉบับ ขอให้แก้ปัญหาให้พี่น้องประชาชน
 ให้แผ่นดินไทยได้ ผมมั่นใจว่าพวกเราเองในนามตัวแทนของประชาชนยินดีที่จะสนับสนุน
 ขอขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ขอขอบคุณครับ ถึงเวลาอันสมควรนะครับที่จะยุติการอภิปราย
 แล้วก็จะมีการลงมติว่าจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับพระราชกำหนดฉบับนี้ ขอเรียนเชิญ

ท่านผู้ทรงเกียรติทุกท่านที่ติดตามการประชุมอยู่ข้างนอกครับ ได้กรุณาเข้ามาใช้สิทธิในการลงมติเพื่ออนุมัติหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนดครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายสุชน ซาลีเครือ ประธานวุฒิสภา ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ พร้อมหรือยังครับ ในการลงมติ
นะครับ ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะอนุมัติพระราชกำหนดหรือไม่อนุมัติพระราชกำหนด
นะครับ ท่านศรีเมือง เชิญครับ

-๖๕/๑

นายศรีเมือง เจริญศิริ (มหาสารคาม) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม ศรีเมือง เจริญศิริ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดมหาสารคาม ก่อนที่จะโหวต ลงมติในวันนี้ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ ขอให้แจ้งไปทางสมาชิกฯ ที่ประชุม ที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณขณะนี้ นะครับ ให้มาร่วมลงมติด้วย ขอบคุณมากครับ ท่านครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านศรีเมือง เจริญศิริ ครับ เข้าใจว่าตัวแทน คณะกรรมการวิสามัญที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณอยู่ที่อาคารรัฐสภา ๒ คงได้รับทราบแล้วนะครับ ท่านวัลลภก็เป็นกรรมการท่านหนึ่งก็มาแล้วนะครับ ท่านใดที่จะมีคำถามอะไรไหมครับ ไม่มีนะครับ ทำความเข้าใจอีกครั้งหนึ่งนะครับ เนื่องจากวันนี้เราต้องลงมติ แล้วก็ต้องขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ด้วยได้ ช่วยกันอภิปรายเรื่องพระราชกำหนดกันอย่างรอบคอบ แล้วก็ได้พูดกันอย่างกว้างขวาง หลายประเด็น หลายแง่หลายมุม ก็เป็นที่น่าชื่นชมกับการอภิปรายของพวกเรา ได้รับการ ชมนะครับ ต่อไปผมจะถามมตินะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรอนุมัติกตก เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วย คือ ไม่อนุมัติพระราชกำหนดกตก ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นควรให้อนุมัติพระราชกำหนดกตก เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นควรอนุมัติพระราชกำหนดกตก ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ท่านเสรี เชิญครับ พร้อมแล้วนะครับ ท่านใดยังไม่ลงคะแนนมีไหมครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๒๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๘ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยก็คืออนุมัติพระราชกำหนด ๑๒๑ เสียง ไม่เห็นด้วย ๓๘ เสียง งดออกเสียง ๕ เสียง ไม่ลงคะแนนเสียง ไม่มี ก็ถือว่า ที่ประชุมของเราอนุมัติให้พระราชกำหนดนี้จะได้เป็นร่างพระราชบัญญัติต่อไปนะครับ จบเรื่องด่วนที่ ๑ ครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ

๑๓๒

ว.๒ (ส.นิติบัญญัติ)

ที่รพรรณ ๖๕/๒

ท่านสมาชิกฯ ครับ ผมขอเวลาอีกสักไม่เกิน ๒๐ นาที ๒ เรื่อง
ในเรื่องคำถามที่ ๒ นะครับ คือ เรื่อง ตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่
ตรวจสอบประวัติและความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕)

๑๓๓

ว.๒ (ส. นิตินบัญญัติ)

ธีรวารณ ๖๕/๓

ตามที่นายพินิต อารยะศิริ กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และ
พลตำรวจเอก วุทธิชัย ศรีรัตนวุทธิ ประธานกรรมการและกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและคณะอีก ๗ คน คือ

๑. นายชิดชัย พานิชพัฒน์
๒. นายเชาว์ อรรถมานะ
๓. นายประดิษฐ์ ทรงฤกษ์
๔. นายยงยุทธ กบิลกาญจน์
๕. นายวิเชียร วิริยะประสิทธิ์
๖. พลตำรวจโท วิเชียร โชติ สุกโชติรัตน์
๗. นายวิสุทธิ์ โพธิแท่น

ได้ขอลาออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นเหตุ
ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตามมาตรา ๑๓ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ -----

- ๖๖/๑

ในการนี้ประธานวุฒิสภาได้ออกประกาศวุฒิสภา เรื่อง ตั้งคณะกรรมการสรรหากรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อทำหน้าที่พิจารณาสรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้สมควรดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นจำนวน ๒ เท่าของผู้ซึ่งพ้นจากตำแหน่งและเสนอต่อประธานวุฒิสภาตามกฎหมาย

บัดนี้ คณะกรรมการสรรหาได้ดำเนินการสรรหาและจัดทำบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด ๑๘ ท่าน เสนอต่อประธานวุฒิสภาแล้ว วันนีถึงขอให้ที่ประชุมได้พิจารณาที่จะตั้งกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติในครั้ง บุคคลที่เสนอรายชื่อมาทั้งหมด ๑๘ คน มีรายชื่อดังต่อไปนี้ครับ

๑. พลตำรวจโท วันชัย ศรีนวลนัค
๒. นายคัมภีร์ แก้วเจริญ
๓. นายประเสริฐ เขียนนิลศิริ
๔. นายศิวัช แสงมณี
๕. นายไสว จันทะศรี
๖. ศาสตราจารย์กักดี โพธิศิริ
๗. นายกุลพัชร อธิธิธรรมวินิจ
๘. นายสุรพล เอกไยคยะ
๙. พลเอก ประวิตร วงษ์สุวรรณ
๑๐. นายสมศักดิ์ แก้วสุทธิ
๑๑. พลเอก เกษมชาติ นเรศเสถียร
๑๒. นางสาวจา ศตะนาวิน
๑๓. พลตำรวจเอก ดร.ณ โสคติพันธ์
๑๔. นายสมโภชน์ กาญจนารักษ์
๑๕. พลโท พิชายเมธ ม่วงมณี
๑๖. นายสันติ บางอ้อ
๑๗. นายภิรมย์ สิมะเสถียร
๑๘. นางแนนน้อย ณ ระนอง

ซึ่งทั้ง ๑๘ ท่านนะครับ เป็นผู้ได้รับคะแนนเสียง ไม่น้อยกว่า ๓ ใน ๔ ของจำนวนกรรมการสรรหาทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ และในการเสนอชื่อนี้ได้รับความยินยอมจาก ผู้ได้รับการเสนอชื่อ รายละเอียดดังปรากฏในรายงานที่จะส่งให้ท่านสมาชิกฯ ทุกท่าน นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ ประกอบกับข้อบังคับฯ ของ วุฒิสภา ข้อ ๕๖ เมื่อกรณีวุฒิสภาจะต้องพิจารณาเลือก แต่งตั้ง ให้คำแนะนำ หรือ ให้ความเห็นชอบ ให้บุคคลดำรงตำแหน่งตามรัฐธรรมนูญ ให้วุฒิสภาดำเนินการตั้ง คณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติ จำนวน ๑๑ ท่าน ด้วยกันนะครับ สำหรับวิธีการตั้งคณะกรรมาธิการนั้น ให้ใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๕๗ ของสภานะครับ ซึ่งจะเสนอรายชื่อตามวิสามัญ ๓ ท่าน แล้วก็ในที่ประชุมให้เลือก กันอีกจากคณะละ ๑ คน นะครับ แต่ท่านสมาชิกฯ จะเสนอเป็นอย่างอื่นก็เชิญครับ เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ กราบเรียน ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธาน คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ต้องกราบเรียนท่านประธานฯ กับที่ประชุมว่า ในกรณีดังกล่าวนี้ ที่คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้ปรึกษาหารือกันแล้วว่า ในการตั้งกรรมาธิการขึ้นมาตรวจสอบประวัติและความประพฤติตามรัฐธรรมนูญและ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๕๖ นั้นนะครับ เพื่อให้สมาชิกฯ ส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการที่จะ ทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและความประพฤติดังกล่าวนี้ และเพื่อไม่ให้เกิดการที่จะต้อง ใช้ ข้อบังคับฯ ในการที่จะต้องลงคะแนนเลือกท่านใดท่านหนึ่ง คณะกรรมาธิการวิสามัญ กิจการวุฒิสภาจึงเห็นควรที่จะเสนอท่านประธานฯ ขอให้งดใช้ข้อบังคับฯ ข้อ ๕๖ ดังกล่าว ในส่วนที่ตั้งคณะกรรมาธิการ ๑๑ คน โดยขอให้ทั้งคณะกรรมาธิการจากตัวแทนคณะละ ๑ คน จากคณะกรรมาธิการวิสามัญ วุฒิสภา มี ๒๒ คณะ ก็จะได้ทั้งหมด ๒๒ คน ในส่วนนี้ ก่อนที่จะกำหนดประการใดก็ขอยกเว้นข้อบังคับฯ ดังกล่าวนี้อ่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

สุพิชญ์กฤษณ์ ๖๖/๓

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะเสนอ
เป็นอย่างอื่นไหมครับ ท่านประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ เห็นเป็นอย่างอื่นหรือครับในกรณีให้ยกเว้น
ข้อบังคับฯ ใหม่มครับ เชิญครับ ท่านประสิทธิ์ครับ

- ๖๗/๑

นายประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ (นครปฐม) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ
 ผม ประสิทธิ์ ปทุมรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม เนื่องจากว่าท่านประธาน
 คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา คือ ท่านเสรี ได้เสนอยกเว้นข้อบังคับฯ แล้วนะครับ
 ผมเห็นว่าอย่างนี้ครับ เนื่องจากว่าแต่ละคณะเสนอมมาแล้วทุกคณะ แต่เนื่องจากว่า
 คณะกรรมการการยุติธรรม เดิมทุกครั้งที่เราเสนอมานี้ ส่วนมากเราจะคำนึงถึงประสิทธิภาพ
 ในการทำงานด้วย ซึ่งครั้งนี้ก็ได้ท่านสุนทร ก็เป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพ แต่เนื่องจากว่าเห็นว่
 การตรวจสอบครั้งนี้จำเป็นที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งคิดว่าผู้ที่มี
 ความเชี่ยวชาญทางด้านนี้ หลายครั้งเราประสบความสำเร็จในข้อมูลที่ได้อามาในลักษณะเชิงลึก
 ได้มาจากทางฝ่ายตำรวจเป็นส่วนใหญ่ แล้วก็ความสำเร็จหลายครั้งได้มาจากท่าน
 พลตำรวจโท ทวี ผมจึงขอเสนอว่า ไหน ๆ จะยกเว้นข้อบังคับฯ แล้ว ขอเพิ่มอีกสักท่านหนึ่ง
 ครับ ขอเพิ่มท่าน พลตำรวจโท ทวี ขึ้นมาอีก ๑ ท่าน รวมทั้งหมดก็จาก ๒๒ ท่าน เป็น
 ๒๓ ท่าน ครับ ขออนุญาต ขอผู้รับรองด้วยครับ

ประธานวุฒิสภา : เคียวนะครับท่านสมาชิกฯ นี้ให้ชัดเจนก่อน ท่านประสิทธิ์
 ท่านต้องยอมรับว่า ไม่ขัดข้องที่ให้ยกเว้นข้อบังคับฯ นะครับ ข้อบังคับฯ นี้ให้ยกเว้นแล้ว
 แต่ประเด็นว่าคิดใจตรงเรื่องจำนวนคน คือท่านเสรีเสนอ ๒๒ คน จากสามัญคณะละ ๑ คน
 แต่ท่านประสิทธิ์ขอเพิ่มมาเป็น ๒๓ คน ประเด็นนี้ท่านเสรีให้เพิ่มไหมครับ ตามท่านเสรี
 ก่อนครับ ท่านเสรีครับ เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา คือประเด็นเรื่องที่ท่านประธานฯ
 กำลังจะหารือที่ประชุม ผมอยากให้เสร็จเป็นเรื่อง ๆ ได้ไหมครับ ก็เอาเป็นว่าเรื่องของข้อ
 ข้อบังคับฯ ก่อน ถ้าหากว่าตรงนี้ผ่าน กิจการวุฒิสภาที่เสนอไปแล้วก็เสนอคณะละคน
 ตามหลักการเดิม ส่วนท่านสมาชิกฯ จะเสนอเพิ่ม ผมก็ไม่ขัดข้อง แล้วแต่สมาชิกฯ
 ก็ไม่มีปัญหาอะไร ก็อยากให้ เป็น ๒ ประเด็น อย่างนี้ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมถามอีกครั้งหนึ่งนะครับ เรื่องกรณียกเว้นข้อบังคับฯ
 คือถ้าหากว่าตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๓๕ แล้วก็ข้อบังคับฯ ข้อ ๕๖ ต้องเสนอจำนวน ๑๑ คน
 แล้วว่าท่านเสรีเสนอให้ยกเว้นข้อบังคับฯ ก็ให้เสนอมาคณะละคน คือจากสามัญคณะละคน

เป็นตัวแทนคณะละคน ก็คือ ๒๒ คน ผมจะถามมติที่ประชุมว่า จะเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
ท่านสมพร คำชื่น ครับ เห็นเป็นอย่างอื่นถึงอภิปรายนะครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแพร่ ผมเห็นเป็นอย่างอื่นครับ เพราะว่าเรื่องนี้
เป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับชาติบ้านเมืองที่เราได้แก้รัฐธรรมนูญกันมาแล้ว เป็นเรื่อง ป.ป.ช.
แล้วที่เราได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ตามสื่อมวลชนอะไรต่าง ๆ ก็มีปัญหามาจากในหลาย ๆ เรื่อง
หลาย ๆ ประการ ท่านประธานฯ ทราบดี และเพื่อนสมาชิกฯ ทราบดี แต่วันนี้ข้อบังคับ
รัฐธรรมนูญก็บอกชัดเจน แล้วเราเลือก ป.ป.ช. ก็เลือกมา ๑ ครั้ง ในสมัยเรานี้ ก็ใช้กรรมาธิการ
สามัญจำนวน ๑๑ คน แล้วก็ทำมาโดยตลอด แต่วันนี้ผมก็แปลกใจว่า ทำไมคณะกรรมการ
วิสามัญ กิจการวุฒิสภาจึงไปยกเว้นข้อบังคับฯ เพราะอะไรครับท่านประธานฯ ผมอยากทราบ
เหตุผลจริง ๆ เรื่องนี้จะเป็นเรื่องใหญ่ เพราะว่าทุกคนจับตามองอยู่ ผมอยากจะเป็นไปตาม
ครรลองของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๕ แล้วก็ข้อบังคับฯ ของเราที่ตราไว้คือ ข้อ ๘๖
ทุกทีที่ทำผ่านมา ไม่ว่าจะเป็น กกต. ไม่ว่าจะเป็นอะไรก็ตามที่มีความสำคัญ เราก็ดำเนินการ
ตามข้อบังคับฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมพรครับ ขออย่างนี้ครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : ผมอยากทราบเหตุผลจริง ๆ ครับ ท่านประธานฯ
ครับ

ประธานวุฒิสภา : คือท่านสมพรคิดใจ แต่ว่าท่านสมพรไม่ได้เสนอญัตติ
คืออย่างนี้ เอาทีละขั้นตอนก่อน คือท่านเสรีได้เสนอญัตติว่าให้ยกเว้นข้อบังคับฯ และมี
ผู้รับรองถูกต้อง ขอโหวตตรงนี้ก่อนได้ไหม ไม่ต้องให้เหตุผลนะครับ ท่านเสรีได้ให้เหตุผล
ไปแล้วเมื่อสักครู่นี้ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา เมื่อสักครู่นี้ผมก็ให้เหตุผลไปคร่าว ๆ
เพื่อจะถามความเห็นก่อน แต่ถ้าหากว่าท่านสมาชิกฯ สอบถาม ก็ตอบให้กระจ่าง ท่านอาจจะ
เห็นด้วยก็ได้ ลั่น ๆ นิดเดียวครับ ท่านประธานฯ ครับ การที่ตั้งคณะกรรมการ จากตัวแทน

๑๓๕

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

กัชนี ๖๗/๓

คณะกรรมการคณะละ ๑ คนนั้น ที่ผ่านมามากครั้งก็ทำแบบนี้ ไม่ใช่ทำตามข้อบังคับฯ มาตลอด ไม่ใช่ซะครับ

ประการที่ ๒ สมาชิกฯ หลายท่านเสนอชื่อมาแล้ว พอเวลาลงคะแนนเลือก บางท่านก็ได้ บางท่านก็ไม่ได้ หลายท่านจนกระทั่งไม่อยากเสนอชื่อ เสียความรู้สึก

ประการที่ ๓ ท่านประธานฯ ครับ การเลือกตัวแทนจากคณะกรรมการ คณะละ ๑ คนนั้น มีผลดีตรงที่ว่า จะแก้ไขข้อครหาครับ มิฉะนั้นแล้วพอลงคะแนนในที่ประชุม แห่งนี้ก็ถูกกล่าวอ้างทางสื่อมวลชนอีกว่า ล็อกคน ไปตรวจสอบอีก เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับ ทำให้ในส่วนของวุฒิสภานั้นดีขึ้น แล้วเราก็ไม่มีเหตุผลอะไรที่จะทำแบบคราวที่แล้ว หรือคราวก่อนไม่ได้ นี่คือเหตุผลที่คิดว่าน่าจะเหมาะสมที่สุดของการที่จะใช้ข้อบังคับฯ ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

- ๖๘/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมพร คำชื่น ไม่ติดใจนะครับ ขอบคุณครับ
ไม่ติดใจครับ จะได้ไม่ต้องโหวตครับ ขอบคุณครับ

นายสมพร คำชื่น (แพรว) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ คือการจะยกเว้น
ข้อบังคับฯ ตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๕๓ จะต้องมียกเว้นจากที่ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ
ผู้ที่มาประชุมนะครับ ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าต้องทำให้ถูกต้องก่อน
เพื่อจะให้สิ่งที่จะมีอะไรมารบกวนเราในทางที่จะเสียหาย ไม่ให้เสียหายครับ ให้ขาวสะอาด
เลยครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : มีความเห็นแตกต่างนะครับ ผมขอมติที่ประชุมก็แล้วกัน
นะครับ ถ้ามติที่ประชุมออกมาตามข้อบังคับฯ ข้อ ๑๑๑ ก็ไม่มีปัญหาะครับ คือเนื่องจาก
มีคนเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรยกเว้น
ข้อบังคับฯ ข้อ ๘๖ กค เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วยกับการยกเว้นข้อบังคับฯ
กค ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ กคคะแนนนะครับ ถ้าเห็นสมควรยกเว้น
ข้อบังคับฯ กค เห็นด้วย ถ้าท่านใดให้คงข้อบังคับฯ ไว้คือ ตามท่านสมพร กค ไม่เห็นด้วย
เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญท่านโอภาส รองเงิน ครับ
เชิญครับ อีกท่านหนึ่งครับ มีไหมครับยังไม่ลงคะแนนครับ ไม่มีนะครับ ปิดการลงคะแนน
เชิญรวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๗ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : สมาชิกฯ ตามข้อบังคับฯ เห็นด้วยมากกว่ากึ่งหนึ่ง
อยู่แล้วนะครับ ให้ยกเว้นข้อบังคับฯ นะครับ ท่านสมพรครับ ให้คงข้อบังคับฯ แค่ ๗ ท่าน
นะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมเห็นด้วย ให้ยกเว้นข้อบังคับฯ เชิญท่านสมาชิกฯ เสนอรายชื่อ
กรรมการจากการรายชื่อคณะ..... เชิญท่านปรีชา ปิตานนท์ ครับ

นายปรีชา ปิตานนท์ (จันทบุรี) : ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ
เดี๋ยวจะหลุดประเด็นไปครับ ท่านประธานฯ ครับ ท่านประสิทธิ์ได้ขอเสนอชื่อเพิ่มขึ้นอีก
๑ ท่าน เอาตรงประเด็นนี้ก่อนนะครับว่า ท่านจะให้เพิ่มอีก ๑ ท่านไหมครับ จะได้มี
การเสนอชื่อในคราวเดียวกันครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ประเด็นท่านประสิทธิ์นะครับ ท่านประสิทธิ์เสนอชื่อ
ต้องมีคนรับรองนะครับ เสนอชื่อก่อนครับ เชิญท่านแก้วสรรครับ จำนวน ๒๒ คน
นะครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ
ขออภัย ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ก็ต้องถามว่าที่ยกเว้นเมื่อสักครู่นี้เรื่อง
อะไร ที่ยกเว้นนี้ก็คือ ถ้าตามข้อบังคับฯ นี้เริ่มกันเอาบัญชีมาจากไหน บัญชีตอนนี้ก็เอามาจาก
ทุกคณะแล้ว ตามสัดส่วนก็มีอยู่ในมือ ตามข้อบังคับฯ ต้องเลือกให้เหลือ ๑๑ จากบัญชีนี้
แล้วเรามาลงมติกันบอกอย่าไปเลือกเลย ก็ให้เพื่อนทั้งหมดนี้ช่วยกันทำไป ก็ยุติตรงนั้นครับ
จะไปเสนอคนชื่อนอกบัญชีไม่ได้ครับ ที่ประชุมไม่ได้อนุญาตอย่างนั้นนะครับ ที่ประชุม
บอกเอาทั้งหมดนั้นแหละ ไม่ต้องไปเลือกกัน แต่ทั้งหมดนี้ก็ต้องอยู่ในบัญชีครับ ถ้าเห็นว่า
ใครเหมาะสมก็ต้องเสนอคนนั้นมาในนามของคณะกรรมการคน มาเสนอแถมตรงนี้ไม่ได้
ครับ จัดข้อบังคับฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเสรี สุวรรณภานนท์ ครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ผมกราบเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้
ได้ไหมครับ ว่าเมื่อสักครู่นี้ผมพูดชัดเจนนะครับ ว่าเราน่าจะเป็น ๒ ประเด็น ประเด็นแรก
ก็คือ เรื่องว่าจะยกเว้นหรือไม่ ส่วนยกเว้นแล้วก็คืออยู่ที่ว่าสมาชิกฯ จะเอาอย่างไร ซึ่งใน
คณะกรรมการเองขณะนี้ยังไม่ได้เสนอว่าจะยกเว้น แต่กล่าวในเบื้องต้นไปว่าที่ขอยกเว้นนั้น
นะครับ ขอยกเว้นเพื่อที่จะให้มีตัวแทนจากคณะละคน รวมทั้งหมด ๒๒ คน แล้วก็ขอยกเว้น
ส่วนประเด็นที่ ๒ ผมบอกว่าเดี๋ยวขอท่านประธานฯ แล้วแต่ที่ประชุม ให้ท่านสมาชิกฯ เสนอ
อีกครั้งหนึ่ง ตรงนี้เมื่อสักครู่นี้พูดชัดเจนนะครับ ก็สุดแต่ที่ประชุมว่าคณะกรรมการ
กิจการวุฒิสภาคงเสนอ ๒๒ คน ส่วนสมาชิกฯ ท่านอื่นจะเสนอเพิ่มหรือลด หรือเท่าไร ผม
คิดว่าน่าจะพูดคุยกันได้ ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ความจริงก็เข้าใจตรงกันอยู่ แต่ว่าคลาดเคลื่อน
 นิดหน่อยนะครับ อธิบายไว้ว่า ถ้าตามข้อบังคับฯ ข้อ ๘๖ กรรมการ ๑๑ คน จะมาจาก
 คณะกรรมการสามัญ คณะละ ๑ คน เลือกกันเองให้เหลือ ๘ คน และจากคณะกรรมการ
 วิสามัญกิจการวุฒิสภาเสนอ ๓ คน นั่นคือตามข้อบังคับฯ เป็น ๑๑ คน นะครับ แต่ว่ายกเว้น
 ข้อบังคับฯ นี้ คือยกเว้นให้มาคณะละ ๑ คน ไม่ต้องเลือกกัน อันนี้ท่านแก้วสรร ได้ชี้แจงแล้ว
 เมื่อสักครู่นี้ ฉะนั้นประเด็นนี้คือเรามีมติว่า ให้ยกเว้นข้อบังคับฯ แล้ว คือไม่มีการเลือกกัน
 ก็คือคณะละ ๑ คน แต่ว่าคณะละ ๑ คนนี้จะไปเพิ่มเติมอีก ๑ คน จะถือว่าเป็นการเลือกใหม่
 เคียวจะมีคำถามอีก เชิญ คุณวิสิทธิ์ เตะชะธีราวัฒน์ ครับ

นายวิสิทธิ์ เตะชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : ท่านประธานฯ ครับ ผม วิสิทธิ์
 เตะชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงรายครับ ท่านประธานฯ ครับ ตรงประเด็น
 หลังนี้ผมขอแสดงความเห็นนิดหนึ่ง ท่านประธานฯ ครับ เรายกเว้นข้อบังคับฯ ไปแล้ว
 นะครับ ทีนี้ นะครับ รายชื่อสมาชิกฯ ไม่จำเป็นต้องมาจากคณะกรรมการสามัญทุกคณะ
 แล้วครับ เพียงแต่ว่าเราจะเสนอว่าจะเอาที่ท่าน แล้วมาจากไหน เพราะคำว่า “ยกเว้น
 ข้อบังคับฯ” แสดงว่าบัญชีรายชื่อ ๒๒ ท่านนั้นยกเลิกไปแล้วนะครับ แต่ว่ารายชื่อจะซ้ำเดิม
 ผมไม่ว่า นะครับ แต่ท่านประธานฯ อย่าไปฟิกซ์ (Fix) นะครับว่า ๒๒ ท่าน ณ วันนี้ต้องถาม
 ในที่ประชุมอีกครั้งหนึ่งว่าจะเอา ๒๒ ท่านใหม่ ถ้า ๒๒ ท่าน แล้วไม่มีใครคัดค้านก็เอา
 ๒๒ ท่าน เดิมก็ได้ แต่ท่านประธานฯ จะไปบอกว่า จะเสนอชื่อใหม่จาก ๒๒ ไม่ได้
 ผมไม่เห็นด้วยประเด็นนี้นะครับ เพราะยกเลิกข้อบังคับฯ ไปแล้ว ณ วันนี้ท่านประธานฯ
 ต้องถามว่ายกเลิกข้อบังคับฯ ไปแล้วจะเอาที่ท่าน จะเอา ๒๓ ท่าน ๒๕ ท่าน ๒๘ ท่าน
 ก็ว่ากันไป แล้วก็เสนอชื่อเข้าไป แต่ชื่อเหล่านั้นไม่จำเป็นต้องเป็นรายชื่อ ๒๒ ท่าน
 เดิม นะครับ ท่านประธานฯ ครับ คณะประเด็นครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภา ผมคิดว่าก่อนที่เมื่อสักครู่นี้จะลงมตินี้ ท่านเสรีก็พูด
 ชัดเจนนะครับว่า เนื่องจากคณะกรรมการส่งมาคณะละคน ขอยกเว้นว่าทั้ง ๒๒ คนนี้
 ไม่ต้องไปเลือกแล้ว ท่านยังให้เหตุผลดีกว่าบางคนเลือกแล้ว ไม่เคยได้สักที เราพึงเหตุผลนี้

นะครับ ที่ท่านตอบคุณสมพรนี้ เราก็เลยโหวตว่า โอ.เค. ยกเว้นตามนั้น อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ นะครับ ส่วนประเด็นที่ ๒ ที่มีการหารือ ท่านประสิทธิ์พุดมานี้ นะครับ ว่าขอเพิ่มอีกสัก คนหนึ่งนี้ คือผมคิดว่าทำไมเราไม่คิดอะไรง่าย ๆ ละ ท่านทวิอยู่คณะกรรมการไหนก็หารือ คณะกรรมการตัวเอง แล้วก็เปลี่ยนชื่อเข้ามา ก็ทำนั่นแหละครับ ทำไมในคณะกรรมการ ไม่ส่งมาล่ะครับ นี่พูดกันตรง ๆ ไม่ต้องเกรงใจกันนะครับ ด้วยความเคารพจริง ๆ ก็คณะอื่น ไม่เห็นมีใครมีปัญหาเลย เขาก็เสนอชื่อก็ถูกต้องหมดมาหนึ่งในคณะกรรมการตัวเอง ทีนี้พอมาอีกประเด็นหนึ่ง โผล่ขึ้นมาที่ยุ่งแบบนี้แหละครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าทบทวนกัน เอะละครับ อยู่คณะกรรมการไหนคณะกรรมการนั้นก็หารือกันเสีย แล้วก็เปลี่ยนชื่อท่าน เข้ามาก็จบ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ที่จริงผมว่าเราได้ข้อยุติแล้วนะครับ คือเสนอจาก คณะกรรมการสามัญทุกคณะให้เป็นจำนวน ๒๒ คน คือคิดประเด็นจำนวนเท่านั้นเอง ตอนนี้ ท่านสุนทรซึ่งมีชื่ออยู่ท่านอาจจะมีเหตุผลครับ เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมสุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดกำแพงเพชร ท่านประธานคณะกรรมการ การยุติธรรมฯ คงจะไม่ค่อยชอบผมเท่าไร บังเอิญวันนั้นที่เลือกผมนี้ท่านไม่ได้มาประชุม ผมขออนุญาตถอนตัวครับ แต่ผมต้องพูดให้ปรากฏไว้ตรงนี้ครับ เพราะผมได้รับเลือกจาก คณะกรรมการการยุติธรรมและสิทธิมนุษยชนมา ผมขอถอนตัวครับ

ประธานวุฒิสภา : ตอนนี้ยังไม่ได้เสนอชื่อนะครับ แต่ว่าถ้ามีการเสนอชื่อ ท่านสุนทรท่านก็ใช้สิทธิถอนนะครับ ผมว่ากลับมาประเด็นชัดเจนนะครับ ขอย้ำอีกครั้งหนึ่ง ว่าให้มีการเสนอชื่อตามการยกเว้นข้อบังคับฯ ไปแล้วนะครับ คือเสนอเท่ากับจำนวนสามัญ ทุกคณะคือ ๒๒ ท่าน ขอเชิญท่านกรรมการเสนอชื่อกรรมการครับ เชิญท่านพรหมจรรย์ ครับ

นางพรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจรรย์ รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา ขอเสนอรายชื่อ คณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติและประพฤติของบุคคล

ที่ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
จำนวน ๒๒ คน กะ ขอผู้รับรองด้วยกะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครบ มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่น

ใหม่ครับ ตามให้ครบเลย

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีครับ เชิญเสนอรายชื่อครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : มีรายชื่อดังต่อไปนี้ นะคะ

๑. นายปราโมทย์ ไพชนม์
๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. พลตำรวจตรี เสกสรรค์ อุ้นสำราญ
๔. นายอาคม ตุลาคิลก
๕. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
๖. นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ
๗. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
๘. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช
๙. นายปรีชา ปิตานนท์
๑๐. นายสันต์ เทพมณี
๑๑. นายถวิล จันท์ประสงค์
๑๒. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๓. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๑๔. พลตำรวจเอก วิรุฬห์ พันแสน
๑๕. นายผ่อง เล่งอี้

๑๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
 ๑๗. พลโท ปิณฑญา อยู่ประเสริฐ
 ๑๘. นายโสภณ สุภาพงษ์
 ๑๙. หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพ เทวกุล
 ๒๐. นายสราวุธ นิยมทรัพย์
 ๒๑. นายทองใบ ทองเปาค์
 ๒๒. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ขอผู้รับรองด้วยค่ะ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ มีท่านสมาชิกฯ จะเห็น

เป็นอย่างอื่นไหมครับ เห็นเป็นอย่างอื่น เชิญท่านเขาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ท่านประธานฯ จะสังเกตเห็นว่าผม
 ไม่ยกมือรับรองการเสนอของคุณพรหมจารี ขออภัยที่ต้องเอ่ยนาม เหตุที่ผมไม่รับรอง
 ก็เพราะว่า ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ท่านได้ประกาศถอนตัวไปแล้ว แล้วไปเสนอชื่อท่าน
 ทำไม ไปขานชื่อท่านทำไม ด้วยเหตุนี้ผมถึงไม่ยกมือรับรองครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ถ้าอย่างนั้นเป็นสัดส่วนของคณะกรรมการ
 การยุติธรรม เชิญท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ประธานงานว่าเป็นใครครับ
 ในคณะกรรมการการยุติธรรมครับ เชิญท่านประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ ครับ

นายประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ
 กระผม ประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครปฐม ผมต้องขออนุญาตเรียน
 ที่ประชุม แล้วก็ท่านผู้ฟังทางบ้านนิดหนึ่ง คือที่ท่านสุนทรกล่าวนี้คงเป็นคนอื่นไปไม่ได้
 นอกจากผม แต่ขณะนี้ก็ไม่มีประธานคณะกรรมการแต่ละคณะแล้ว เพราะว่าหมดไปตั้งแต่
 เมื่อวานนะครับ ถ้านับตามข้อบังคับฯ ก็คิดว่าซึ่งส่วนนั้นอาจจะสร้างความเสียหายก็ได้
 ผมเองก็ไม่ได้ปฏิเสธท่านสุนทรว่า ตรงนั้นท่านไม่เหมาะ สักครู่ผมเรียนตั้งแต่ตอนต้นว่า
 เหมาะสมแล้ว แต่เนื่องจากว่าเห็นว่าการทำงานที่ผ่านมา เราเห็นว่าแต่ละครั้ง ๆ นั้น เราต้อง

อาศัยข้อมูลจากทางตำรวจ ซึ่งจะเป็นผู้ไปดำเนินการในทางลึกเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางลับ แล้วก็ประสบความสำเร็จมาโดยตลอด ผมจึงได้ขอเสนอแต่เพียงท่านเดียวว่าเพิ่มเข้าไป แต่ก็ไม่ใช่ว่าจะไปรังเกียจท่านสุนทรแต่ประการใด เพราะว่าผมยังเคารพนับถือท่านอยู่เสมอ ท่านสุนทรนะครับ ก็ทำงานด้วยกันมาโดยตลอด ก็เรียนตรงนี้นะครับ ส่วนที่ประชุมเห็นว่า ๒๒ ท่านนั้นก็คิดว่าเป็นมติไปแล้ว ส่วนทางตัวแทนของทางคณะกรรมการการยุติธรรม และสิทธิมนุษยชนนั้น กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ ว่าขณะนี้ยังไม่ได้เรียนหารือกัน ขอเวลาสักพักแล้วผมขออนุญาตแจ้งภายหลังได้ไหมครับ แจ้งผ่านทางคณะกรรมการกิจการวุฒิสภา ภายในสัก ๕ นาที หรือ ๑๐ นาที นี้ครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวคงอยู่ในห้องประชุมอยู่แล้ว เดี่ยวเราจะมีภารกิจที่จะต้องไปรดน้ำศพนะครับ อย่างนี้ท่านกรรมการการยุติธรรมส่วนใหญ่ก็อยู่ที่นั่นอยู่แล้ว นะครับ เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา แล้วผมก็เป็นคนหนึ่งใน คณะกรรมการการยุติธรรมด้วยนะครับ เนื่องจากว่าเมื่อสักครู่นี้มีชื่อ ๒ ท่าน เท่านั้นเอง ครับ ของคณะกรรมการ ก็คือ ท่านสุนทรกับท่านทวี ทิพย์รัตน์ เมื่อท่านสุนทรถอนตัว ขออนุญาตท่านประสิทธิ์ ขออนุญาตท่านประธานคณะกรรมการการยุติธรรม ก็เสนอ ท่านทวีไปเสียเลยนะครับ ผมคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาในคณะกรรมการการยุติธรรม ก็ขอเสนอท่านทวีแทน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ท่านเสรีเสนอท่าน พลตำรวจโท ทวี ทิพย์รัตน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ

นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ท่านประธานฯ ครับ

(นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ

นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ผมคัดค้านท่านประธานฯ นิดเดียว

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวท่านเอาประเด็นนี้ก่อนครับ ท่านวงศ์พันธ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ฅ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ประเด็นนี้ละครับ ท่านประธานฯ ครับ
ท่านประธานฯ ครับ ผมประท้วงท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวงศ์พันธ์ครับ

นายวงศ์พันธ์ ฅ ตะกั่วทุ่ง (พังงา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม
วงศ์พันธ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพังงา ผมขอประท้วงท่านประธานฯ ครับ โดยหลักการแล้ว
นะครับ ท่านประธานฯ เมื่อมีผู้เสนอชื่อ คุณพรหมจารีเสนอชื่อ ๒๒ คน รวมท่านสุนทรด้วย
ท่านสุนทรจะดอนต้องดอนคอนั้นครับ ไม่ใช่ดอนก่อนเสนอชื่อ ดอนก่อนเสนอชื่อไม่ได้
แต่เมื่อท่านพรหมจารีอ่านแล้ว ๒๒ คน ท่านสุนทรไม่ดอน เราก็ลงมติโหวด ก็เท่ากับบังคับ
ท่านสุนทรท่านเป็นกรรมาธิการต่อ นะครับ ท่านประธานฯ ครับ เมื่อเป็นกรรมาธิการ
ครบ ๒๒ คน แล้วจะมาเสนอคนอื่นอีกไม่ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมคิดว่าจะเสนออีกไม่ได้
ครับ ไม่ใช่ว่าผมจะอย่างโน้นอย่างนี้ เสนอไม่ได้เลยนะครับ จบแล้วครับ ๒๒ ก็ ๒๒ ไม่ใช่
๒๓ ครับ หรือจะเอาคุณสุนทรออก ท่านสุนทรต้องดอนเองนะครับ ไม่ใช่คนอื่นจะมาขอให้
ท่านดอน

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านวงศ์พันธ์ครับ ที่ประชุมครับใจเย็น ๆ
นึกหนึ่งคือจะจบแล้วละ ทุกคนอยู่ในห้องประชุมขณะนี้ คือประเด็นว่า เมื่อสักครู่นี้
ท่านพรหมจารีเสนอชื่อ ๒๒ คน ผมถามที่ประชุมว่า มีท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหม
บ้างเออมีคนเห็นเป็นอย่างอื่น คือ ท่าน ร้อยตำรวจโท เชาวริน เห็นเป็นอย่างอื่น คือคัดค้าน
ประเด็นนี้ แต่ยังไม่ได้ขอมติว่า พอเห็นค้านแล้วพวกเราจะเห็นด้วยไหม ยังไม่ขอมตินะครับ
ผมให้จบประเด็นนี้ก่อนนะครับ ท่านณรงค์ นุ่นทอง ประเด็นนี้นะครับ เชิญครับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม
 ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่จริงไม่ใช่เรื่องที่จะขอมติ
 เมื่อสักครู่นั้นท่านพรหมจารีงานชื่อท่านสุนทร จินดาอินทร์ เป็นผู้แทนคณะกรรมการ
 การยุติธรรมและสิทธิมนุษยชน ถ้าท่านสุนทรไม่ยอมเป็น ณ เวลานี้ท่านต้องลุกขึ้นมา
 ขอลอนแล้วท่านประธานฯ ก็ให้กรรมการคณะนั้นเสนอชื่อคนใหม่เข้ามา แต่ถ้าท่าน
 สุนทรไม่ลอน ณ เวลานี้ก็คือ ๒๒ คน นั้นครับ เสียงข้างมากเขารับรองไปแล้ว ยกมือรับรอง
 แล้วว่า ๒๒ คนนี้เป็นกรรมการ เพราะฉะนั้นเรื่องตรงนี้จบ เมื่อสักครู่นี้ท่านวงศ์พันธ์
 พุดถูกแล้ว ผมไม่ต้องพูดซ้ำ

ประธานวุฒิสภา : ก็จบแล้วครับ คือค้านนี้คือท่านเขาวรินให้เหตุผลค้าน
 ขึ้นมา แต่ว่าท่านสมาชิกฯ ท่านอื่น คือ ท่านเสรีกับท่านประสิทธิ์ก็ได้พูดไปอีกประเด็นหนึ่ง
 ผมย้ำอีกทีหนึ่งนะครับว่า กรรมการเสนอมา ๒๒ คน ที่ประชุมรับรองแล้ว ทีนี้มีท่านใด
 จะลอนชื่อใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอลอน)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ก็ถือว่าที่ประชุมได้ตั้งกรรมการ
 ตรวจสอบประวัติ ๒๒ คน ครับ ขอขอบคุณครับ ขอเชิญเลขาธิการอ่านรายชื่อด้วยครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย ปฏิบัติหน้าที่แทน
 เลขาธิการวุฒิสภา) : รายชื่อคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ
 และความประพฤติของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการป้องกัน
 และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๑. นายปราโมทย์ ไพบรมณ์
๒. นายเกษม ชัยสิทธิ์
๓. พลตำรวจตรี เสกสันต์ อุ่นสำราญ
๔. นายอาคม ตูลาติลก
๕. พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล
๖. นางมาลินี สุขเวชชวรกิจ

๗. พลเอก วัฒนา สรรพานิช
๘. คุณหญิงชดช้อย โสภณพนิช
๙. นายปรีชา ปิตานนท์
๑๐. นายสันต์ เทพมณี
๑๑. นายถวิล จันทรประสงค์
๑๒. นายสุนทร จินดาอินทร์
๑๓. พลตำรวจเอก สวัสดิ์ อมรวิวัฒน์
๑๔. พลตำรวจเอก วิรุพห์ พันแสน
๑๕. นายผ่อง เล่งอี้
๑๖. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๑๗. พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ
๑๘. นายโสภณ สุภาพงษ์
๑๙. หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพ เทวกุล
๒๐. นายสราวุธ นิยมทรัพย์
๒๑. นายทองใบ ทองเปาค์
๒๒. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

ประธานวุฒิสภา : ก็ถือว่าที่ประชุมได้ให้คณะกรรมการทั้ง ๒๒ ท่าน
ไปทำหน้าที่นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานคะ ขออนุญาต
กะ วิป (Whip) เสนอเพิ่มเติมอยู่ในประเด็นนี้ะคะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านพรหมจารี เดี่ยวประเด็นนี้ ๒๒ คน มีประเด็นที่ผม
ถามว่ามีใครถอนไหม ไม่มีใช่ไหมครับ ก็จบแล้ว เพิ่มเติม ที่นี้เวลาครับ เชิญท่านพรหมจารี
ครับ ขอเวลาศึกษาที่วัน เชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : คือในส่วนที่คณะกรรมการ
กิจการวุฒิสภาได้เสนอ เนื่องจากว่าตำแหน่ง ป.ป.ช. ได้ว่างลงเป็นเวลานานแล้ว แล้วก็
ประกอบด้วยเรื่องที่มีอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ ป.ป.ช. ที่จะต้องดำเนินการในการตรวจสอบ

ให้แล้วเสร็จโดยเร็วจำนวนหลายเรื่อง แล้วก็ถ้าหากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อผลประโยชน์ของประเทศชาติ ในส่วนนี้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาได้เสนอว่า คณะกรรมการวิสามัญที่จะทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติฯ ควรจะดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๔๕ วัน เพื่อที่จะให้วุฒิสภาได้แต่งตั้ง ป.ป.ช. ในส่วนนี้ก็ได้เสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาด้วยค่ะ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ท่านพรหมจารีเสนอให้ทำงาน ๔๕ วัน ชุณนี้ ท่านสมาชิกฯ ผู้รับรองนะครับ ๔๕ วัน ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องครับ ท่านสมาชิกฯ
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เชิญท่านเชาวรินครับ

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธิสักดิ์ศิริ ขอนำเอาเหตุผลของการเสนอของท่านพรหมจารีทั้งหมดประกอบการเสนอใหม่ ๓๐ วัน น่าจะพอแล้ว ท่านเป็นคนพูดเองว่าจำเป็นต้องเร่งด่วน แล้วจะเร่งด่วนไปทำไมถึง ๔๕ วัน ก็ทำให้ ๓๐ วัน น่าจะเสร็จของเขา ๘๐ คน เขาคัดเหลือ ๑๘ คน เขายังเสร็จภายในกำหนด แล้วของเราเหลือแค่ ๑๘ คน ทำไมต้องใช้เวลาคั้ง ๔๕ วัน ผมขอเสนอ ๓๐ วัน ครับ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ประธานวุฒิสภา : ผู้รับรองถูกต้องนะครับ ก็มีอยู่ ๒ ประเด็นครับ
คือ ๔๕ วัน กับ ๓๐ วัน คนที่เสนอ ๔๕ วัน คือท่านพรหมจารีจะถอนหรือครับ เชิญครับ
จะอธิบายเชิญครับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครราชสีมา เนื่องจากว่า
ในส่วนที่ถ้าเสนอ ๓๐ วัน หรือ ๔๕ วัน ในส่วนนี้คือคณะกรรมการกิจการวุฒิสภา
เราก็ได้หารือกันแล้ว แล้วก็ลงมติว่าเป็น ๔๕ วัน เนื่องจากถ้า ๓๐ วัน ในส่วนที่เราต้อง
ขอเอกสาร ไปจากหน่วยงานต่าง ๆ จากวันที่คณะกรรมการสามัญเริ่มประชุมจนกระทั่ง
ข้อมูลต่าง ๆ ที่กลับมาส่วนมากจะไม่ทัน ดิฉันเองเคยอยู่ในคณะกรรมการ
ตรวจสอบประวัติฯ ๒ ครั้ง แล้วก็ ๓๐ วันนี่ ยืนยันว่าไม่ทัน ที่นี้ถ้าว่าไม่ทัน ก็หมายความว่า
ถ้าเรากำหนดว่า ๓๐ วัน แล้วไปขอต่อเวลา ถ้าขอต่อเวลา ณ ขณะนั้นก็หมายความว่า
จะต้องเวลาอีก ๑๕ วัน หรือ ๓๐ วัน ก็เลยคิดว่าถ้าอย่างไรขอให้ เป็น ๔๕ วัน ให้เวลา
เขาเพียงพอแล้วให้เสร็จภายใน ๔๕ วัน จะดีกว่านะคะ ถ้า ๓๐ วัน แล้วมาขอต่อเวลา
ก็จะเพิ่มมากขึ้นไปเรื่อย ๆ นะคะ ขอบคุณค่ะ

ประธานวุฒิสภา : นั่นคือเหตุผล ๔๕ วัน นะครับ ท่านเสรี
สุวรรณภานนท์ เหตุผลของ ๔๕ วัน กับ ๓๐ วัน นะครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะประธาน
คณะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ ในที่ประชุมใช้เวลาพิจารณา ๓๐ วัน กับ ๔๕ วัน
นี้มาก แต่เหตุผลของคณะกรรมการที่ขอ ๔๕ วัน นี้เขาใช้คำว่า “ไม่เกินสี่สิบห้าวัน”
ถ้าท่านทำเสร็จ ๓๐ วัน ก็ ๓๐ วัน แต่ที่ใช้คำว่า “ไม่เกินสี่สิบห้าวัน” นี้ะครับ เขาดูจากวิธี
ทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบประวัติและความประพฤติที่ผ่านมาว่าทำอะไรบ้าง
มีการทำหนังสือสอบถามไปยังแต่ละหน่วยงาน เสียเวลา ๗ วัน กว่าแต่ละหน่วยงานจะตอบ
กลับมานี้ะครับ ต้องให้เวลาเขา อย่างน้อย ๆ เห็น ๆ แล้ว ๑๕ - ๒๐ วัน นี้คือเหตุผลครับ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องรวบรวมข้อมูลหลักฐานประวัติความประพฤติถึง ๑๘ คน นะครับ
แล้วแต่ละคนนั้นก็ให้มาแสดงวิสัยทัศน์อีก เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าให้ ๓๐ วัน ก็คือเร่งรัด

๑๕๒

ว. ๒ (ส. นิติบัญญัติ)

ศรีอนงค์ ๗๒/๒

โดยขาดเหตุผล ที่ประชุมพูดเรื่องนี้ครับ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะให้เวลาที่เหมาะสมนี่นะครับ ที่ผ่านมาเขาใช้เวลาตั้ง ๓ - ๔ เดือนครับท่านประธานฯ แต่คราวนี้ให้ ๔๕ วันนี่ ขอเลยครับ ว่า ขอให้ท่านประชุมทุกวัน ถ้าเสร็จก่อนเร็วยิ่งดี ถ้าเสร็จแล้วอย่าให้เกิน ๔๕ วัน ผมว่าเป็น เหตุเป็นผลในการกำหนด ๔๕ วัน ไม่ใช่คณะกรรมการอยากช้าครับ คณะกรรมการ ก็อยากเร็วครับ แต่ความเร็วมันต้องมีเหตุและมีผล คณะกรรมการพยายามที่จะใคร่ตรง อย่างดีนะครับ ไม่อยากให้มีมาขออีก พูดกันตรง ๆ นะครับ แล้วขอให้ท่านทำให้เสร็จภายใน ๔๕ วัน ด้วย จึงจะสมเหตุสมผลที่สุด ขอบคุณนะครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมถามท่าน ร้อยตำรวจโท เขาวริน นิดหนึ่งนะครับ ในฐานะผู้เสนอญัตติ ๓๐ วัน เชิญครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ครับ ความจริงคณะกรรมการสรรหาที่เขาทำงานเป็นตัวแทนตามที่เรากำหนดรัฐธรรมนูญไป ในครั้งนั้นมีผู้สมัครเป็นกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ ๘๐ คน เขาคัดลงมาเหลือ ๑๘ ทำไมละครับ เขาใช้เวลา ๓๐ วัน ทำงานได้ เห็นไหมครับ ตรงนี้ หมายถึง สมรรถนะ ประสิทธิภาพของคณะกรรมการ ถ้าหากว่าวุฒิสภายังยืน ๔๕ วัน ผมอยากคณะกรรมการสรรหาครับ ของเขาคัด ๘๐ คน ครับ ทำไมเขาทำเวลา ๓๐ วัน ได้ แล้วของเราเหลือแค่ ๑๘ คน ทำไมจะต้องไปใช้เวลาถึง ๔๕ วัน แล้วนอกจากนั้นหลาย ๆ คนในนี้ก็ก็เป็นคนที่เคยผ่านการคัดสรรมาแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ช่วงระยะเวลาเพียงไม่กี่วัน จะมีอะไรแตกต่างกันบ้าง ผมยืนยัน ๓๐ วัน ครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ ผมว่าเหตุผลฟังทั้ง ๒ ทางแล้วนะครับ ขอมติเลยนะครับ ๓๐ กับ ๔๕ นะครับ ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นควรให้ยืน ๔๕ วัน กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควรให้เป็น ๓๐ วัน กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ขอมตินะครับ ในการทำงานของคณะกรรมการ ตรวจสอบประวัติฯ ท่านสมาชิกฯ ที่เห็นสมควรให้ ๔๕ วัน กด เห็นด้วย ท่านสมาชิกฯ ท่านใดเห็นสมควร ๓๐ วัน กด ไม่เห็นด้วย เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖๑ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : เสียงข้างมากเห็นสมควรให้คณะกรรมการทำงาน ๓๐ วัน นะครับ ก็เป็นไปตามมติที่ประชุม ๓๐ วัน นะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ สำหรับเรื่องด่วนเรื่องที่ ๓

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตหารือประเด็นนี้สักหนึ่งนะครับ

ประธานวุฒิสภา : ประเด็นตั้งกรรมการหรือครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ใช่ครับ

ประธานวุฒิสภา : คือเรามีมติไปแล้วนะครับ เป็นข้อสังเกตหรือครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เข้าใจครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญครับ แต่ว่าอย่ายาวนะ เพราะว่าเรามีเวลาไม่มากนักนะครับ สั้น ๆ เป็นประเด็นข้อสังเกต จะอนุญาตให้สั้น ๆ ครับ เชิญครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ ผม เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง ในฐานะที่เป็นกรรมการตรวจสอบเรื่องนี้แทบทุกชุดที่ผ่านมา สิ่งที่กรรมการสรรหาได้ทำ กรรมการสรรหาไม่เคยตรวจสอบประวัติเชิงลึก ไม่ได้ใช้กระบวนการสรรหาโดยการมาถกแถลง แต่ใช้วิธีลงคะแนน เพราะฉะนั้นทำได้รวดเร็ว ผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับ สิ่งที่เราได้ตรวจสอบและจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งคือการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะฉะนั้นถ้าประชาชนให้ข้อมูล เราได้ข้อมูลมากมายที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ทุกชุดได้มาจากประชาชนทั้งสิ้น ถ้าไม่ได้จดหมายจากประชาชนทั้งลงชื่อหรือว่าจะเป็นเอกสารที่ไม่ลงชื่อก็ตาม เราจะแกะรอยไม่ได้ แล้วผมกราบเรียนท่านประธานฯ ครับว่าอันนั้นเป็นประโยชน์ และเมื่อเป็นประโยชน์แล้วเราก็จะต้องให้เขามีโอกาสได้มาชี้แจง เพราะฉะนั้นที่ผมพูดตรงนี้ผมรู้สึกไม่ได้ ผมขกมีอยู่แล้ว จะให้ท่านประธานฯ ให้ผมให้ข้อมูล แต่ท่านประธานฯ รีบให้มีการโหวตกันไป

ประธานวุฒิสภา : จบแล้วครับ เอาประเด็นครับ

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง (กรุงเทพมหานคร) : เพราะฉะนั้นตรงนี้ครับ ท่านประธานฯ ครับ จะต้องพยายามทำอย่างไร ท่านประธานฯ รีบประกาศเสีย

ให้ประชาชนให้ความร่วมมือ มีส่วนร่วมในการชี้เบาะแส ท่านประธานฯ ถ้าเราทำกัน
อย่างจริงจังนี่ก็จะต้องรีบทำให้ได้ในกำหนดการนะครับ แต่ว่าท่านประธานฯ ฟังผม
นะครับ ไม่ง่ายแล้ว เพราะท่านต้องใช้เวลาประกาศอย่างน้อย ๑๕ วัน ให้ประชาชน
ส่งมาถึง แล้วก็ต้องมีเวลากระบวนการอีก ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ก็ฝากคณะกรรมการสามัญชุนี่ไปว่า
ท่านจะต้องรีบประชุมให้เร็วแล้วก็กำหนดวิธีการในการตรวจสอบประวัติและ
ความประพฤติ และกำหนดวิธีการหาข้อมูลต่าง ๆ เพื่อที่จะทำรายงานเสนอต่อสภา
กรอบของท่าน ๓๐ วัน ถ้าท่านทำไม่เสร็จก็เป็นเรื่องที่ต้องขยายเวลาอีก แต่ว่าที่ประชุม
ของเราห่วงเรื่องการขยายเวลาบ่อย ๆ หมายถึงประสิทธิภาพการทำงานของ
คณะกรรมการชุดนี้ ก็ฝากเอาไว้ นะครับ ข้อสังเกตทุกท่านมีประ โยชน์ทั้งนั้น
เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา อย่างที่
ท่านประธานฯ พูดครับ เราต้องการเร็วหรือต้องการอะไร ถ้าต้องการเร็ว
ท่านประธานฯ ก็บอกมาขยายได้อีก ต้องไม่ขยายแล้วครับท่านประธานฯ แล้วการทำ
หน้าที่ใน ๓๐ วัน นั้นต้องละเอียดรอบคอบนะครับ ไม่ใช่ทำให้แค่เสร็จ ผมพยายาม
ใช้เหตุผลมากที่สุด แต่เราก็จะเอาเร็วเข้าว่า แต่เร็วนั้นขอให้มีประสิทธิภาพนะครับ
แล้วขอความกรุณาว่าอย่ามาขยายนะครับ ขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : พอแล้วครับเรื่องนี้ครับ คือมติที่ประชุมของเราได้มี
มติให้ทำงาน ๓๐ วัน ก็ขอให้คณะกรรมการไปทำงานอย่างเต็มที่อย่างที่ผม
เรียนมาแล้ว นั้นหมายถึงประสิทธิภาพของพวกเรานะครับ

เรื่องด่วนที่ ๓ ขอเลื่อนไปในวันพรุ่งนี้นะครับ แล้วก็เรื่องที่ยังค้างอีก
นะครับ วันนี้นั้นพวกเราได้มาประชุมใช้เวลากันพอสมควรแล้ว ขอปิดการประชุมครับ
ขอขอบคุณทุกท่านครับ

ผู้จกรายงานการประชุม

สุชาดา	ภมระราภา	ศรีอนงค์	นิสกา
สำรวม	ผลประสิทธิ์	มิ่งขวัญ	พິงรัตน์มงคล
ละไม	สุวรรณพิทักษ์	วนิดา	ศิริทรัพย์สมใจ
กัตติกาวัลย์	รัตนบุรี	วินัย	และไหม
เปล่งฉวี	ศิรินทโร	รุจิรา	เนตรบุตร
ธนาวดี	โสภณชัยลักษณ์	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
วรนุช	ทรวงแสง	มยุรี	แก่นสาร
พนิดา	อิสโร	นนทพร	แก้วมะเรียง
อชยา	สายชล	กัญญฉัตร	พูนทรัพย์
อารีวรรณ	นพรัตน์สมบูรณ์	วิมล	แจ้จ๊ะต๊ะ
สรยุทธ	ปลื้มถนอม	ขวัญเมือง	เย็นสบาย
จิตติมา	แก้วงาม	กาหลง	เทียนทอง
ศศิมา	แสงหิ่งห้อย	ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ
อัจฉริยา	เอี่ยมโอษฐ์	สมบูรณ์	จำกระแสร
อรนิตย์	ฤทธิมิต	ธีรวรรณ	นราพงศ์
สุพิชญ์ลักษณ์	หาญพิทักษ์สุข	ภักขินี	กงสมจิตต์
รุจิรา	ตีบุก	ทิพรัตน์	แก้วสุขโข
อัจฉรา	มาลากุล ณ อยุธยา		

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายภินทร ศรีสรรพวงค์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	พลโท ปัญญา อยู่ประเสริฐ รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๓.	นายสมชัย สมแสน รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง	
๔.	นายถวิล จันทร์ประสงค์ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม	
๕.	นายสมบุรณ์ ทองบุราณ รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่	
๖.	นายโกเมศ จีฆฆานานนท์ รักษาการเลขานุการคณะกรรมการ	
๗.	นายวิสิทธิ์ เตชะธีราวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ	
๘.	นายมารุต โรจนปิยาวงศ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลเอก บัณฑิตย์ มลายอริคุนย์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	ร้อยตรี อนุภูต สุภาไชยกิจ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๑.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๒.	นายพิเชฐ พัฒนโชติ	
๑๓.	นายวิจิตร มโนสิทธิศักดิ์	
๑๔.	นายสมศักดิ์ โล่สถาพรพิพิธ	
๑๕.	นายอมร นิลเปรม	

ตรวจแล้ว วันที่ 12 เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

สภารับรองในคราวประชุม
ครั้งที่ ๒๙ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๖๕
สทษ ๖๕๖๕
ประธานวุฒิสภา

LIRT